

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 165

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

56. évfolyam

2013. június 18.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 524/2013/EU rendelete (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták online rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói online vitarendezési irányelv) 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerrel, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 13
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 526/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az Európai Uniói Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökségről (ENISA) és a 460/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 41
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 527/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az 1528/2007/EK tanácsi rendelet több országnak a tárgyalásaikat már lezárt régiók és államok listájáról való törlése tekintetében történő módosításáról 59
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 528/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 450/2008/EK rendeletnek (Modernizált Vámkódex) az alkalmazási időpont tekintetében történő módosításáról 62

Ár: 4 EUR

(folytatás a túloldalon)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/11/EU irányelve (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói alternatív vitarendezési irányelv) 63

HATÁROZATOK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 529/2013/EU határozata (2013. május 21.) az üvegházhatású gázoknak a földhasználatból, a földhasználat-változtatásból és az erdőgazdálkodási tevékenységekből eredő kibocsátására és elnyelésére vonatkozó elszámolási szabályokról és az e tevékenységekhez kapcsolódó intézkedésekre vonatkozó információkról 80

II *Nem jogalkotási aktusok*

HATÁROZATOK

2013/272/EU:

- ★ Az Európai Tanács határozata (2013. május 22.) az Európai Bizottság tagjainak számáraól 98

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 524/2013/EU RENDELETE

(2013. május 21.)

a fogyasztói jogviták online rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói online vitarendezési irányelv)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 169. cikkének (1) bekezdése, valamint 169. cikke (2) bekezdésének a) pontja előírja, hogy az Uniónak az EUMSZ 114. cikke alapján elfogadott intézkedésekkel hozzá kell járulnia a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 38. cikke előírja, hogy az Unió politikáiban biztosítani kell a fogyasztók védelmének magas szintjét.

(2) Az EUMSZ 26. cikkének (2) bekezdése alapján a belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben biztosított az áruk és szolgáltatások szabad mozgása. Annak érdekében, hogy a fogyasztók bizalommal legyenek a belső piac digitális dimenziója iránt, és ki tudják használni annak előnyeit, gondoskodni kell arról, hogy az áruk és szolgáltatások online értékesítése kapcsán felmerülő viták rendezésére egyszerű, hatékony, gyors és költségkímélő eszközök álljanak a fogyasztók rendelkezésére. Ez a határokon átnyúló vásárlások esetében különösen fontos.

(3) Az „Egységes piaci intézkedéscsomag – Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez – »Együtt egy újfajta növekedésért«” című, 2011. április 13-i közleményében a Bizottság az alternatív vitarendezés jogi szabályozását – amely az elektronikus kereskedelmi dimenziót is magában foglalja – azon tizenkét mozgatórugó egyikeként határozta meg, amelyek előmozdítják a növekedést és az egységes piac iránti bizalom megerősödését.

(4) A belső piac szétaprózódása akadályozza a versenyképesség és a növekedés fokozására irányuló törekvéseket. Ezenkívül az Unió-szerte végrehajtott termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások során keletkező jogviták rendezésére szolgáló egyszerű, hatékony, gyors és költségkímélő vitarendezési eszközök egyenletlen elérhetősége, minősége és ismertsége akadályt jelent a belső piacon belül, és aláássa a fogyasztók és kereskedők határokon átnyúló vásárlásba és értékesítésbe vetett bizalmát.

(5) Az Európai Tanács a 2011. március 24–25-i és október 23-i következtetéseiben felkérte az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy 2012 végéig fogadják el az egységes piacnak új lendületet adó kiemelt intézkedések első csoportját.

(6) A belső piac mindennapos valóságként van jelen a fogyasztók életében, például utazásaik során, vagy amikor vásárolnak és az árut kifizetik. A fogyasztók a belső piac kulcsfontosságú szereplői, és ennek megfelelően kell gondoskodni az igényeikről. A belső piac digitális dimenziója egyre inkább nélkülözhetetlenné válik a fogyasztók és a kereskedők számára egyaránt. Egyre gyakrabban fordul elő, hogy a fogyasztók online vásárlásokat bonyolítanak le, és egyre több kereskedő kínálja termékeit online. A fogyasztók és a kereskedők biztonságot igényelnek a tranzakciók online bonyolítása során, ezért alapvetően fontos a meglévő korlátok lebontása és a fogyasztói bizalom megerősítése. A megbízható és hatékony online vitarendezés elérhetővé válása nagyban elősegítené e cél elérését.

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 99. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. március 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. április 22-i határozata.

- (7) Az egyszerű, hatékony, gyors és költségkímélő vitarendezési megoldások lehetősége nagymértékben növelheti a fogyasztók és kereskedők egységes digitális piacba vetett bizalmát. Ennek ellenére mind a fogyasztók, mind a kereskedők a mai napig akadályokkal szembesülnek, ha bírósági eljárásen kívüli megoldásokat keresnek különösen a határokon átnyúló online ügyletekből eredő vitás ügyeik rendezésére. Az ilyen jellegű vitás ügyek rendezése így egyelőre gyakran elmarad.
- (8) Az online vitarendezés egyszerű, hatékony, gyors és költségkímélő megoldást kínál az internetes ügyletekből fakadó vitás ügyek bírósági eljárásen kívüli rendezésére. Egyelőre azonban nem állnak rendelkezésre olyan mechanizmusok, amelyek lehetővé teszik a fogyasztók és kereskedők számára, hogy a vitás ügyeket elektronikus úton rendezzék; ennek következtében kár éri a fogyasztót, akadály keletkezik különösen a határokon átnyúló internetes kereskedelemben, és a kereskedők egyenlőtlen feltételekkel szembesülnek, és így hátrányt szenved az online kereskedelem általános fejlődése.
- (9) Ennek a rendeletnek az Unióban tartózkodási hellyel rendelkező fogyasztók által az Unióban letelepedett kereskedőkkel szemben kezdeményezett, a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről szóló, 2013. május 21-i 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (fogyasztói alternatív vitarendezési irányelv) ⁽¹⁾ hatálya alá tartozó jogviták bírósági eljárásen kívüli rendezésére kell vonatkoznia.
- (10) Annak biztosítása érdekében, hogy az online vitarendezési platformot az olyan alternatív vitarendezési eljárások céljára is igénybe lehessen venni, amelyek a kereskedők fogyasztókkal szemben kezdeményezett jogviták bírósági eljárásen kívüli rendezését teszik lehetővé, e rendeletnek a kereskedők fogyasztókkal szemben kezdeményezett jogviták bírósági eljárásen kívüli rendezésére is vonatkoznia kell, amennyiben a 2013/11/EU irányelv 20. cikkének (2) bekezdésével összhangban jegyzékbe vett alternatív vitarendezési fórumok ilyen alternatív vitarendezési eljárást is kínálnak. E rendeletnek az említett jogviták rendezésére való alkalmazása a tagállamok számára nem írhat elő semmilyen kötelezettséget az ilyen eljárások alternatív vitarendezési fórumok általi rendelkezésre bocsátásának biztosítása tekintetében.
- (11) Jóllehet az online vitarendezési platformok különösen a határokon átnyúló internetes ügyleteket bonyolító fogyasztók és kereskedők számára hasznosak, a rendeletnek a belföldi internetes ügyletekre ugyancsak alkalmazandónak kell lennie annak érdekében, hogy az elektronikus kereskedelem terén valóban egyenlő versenyfeltételek jöjhessenek létre.
- (12) E rendelet nem érintheti a polgári és kereskedelmi ügyekben végzett közvetítés egyes szempontjairól szóló, 2008. május 21-i 2008/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽²⁾.
- (13) A „fogyasztó” meghatározásának azokra a természetes személyekre kell kiterjednie, akik nem kereskedelmi, üzleti, hivatásbeli vagy szakmai célból járnak el. Amennyiben azonban a szerződést egy adott személy részben kereskedelmi, részben azon kívüli célból kötötte meg (kettős célú szerződések), és a kereskedelmi szempont olyan kis súllyal esik a latba, hogy az ügylet általános kontextusában nem játszik meghatározó szerepet, az adott személy szintén fogyasztónak tekintendő.
- (14) Az „online adásvételi vagy szolgáltatási szerződés” meghatározásának azon adásvételi és szolgáltatási szerződésekre kell kiterjednie, amelyek értelmében a kereskedő vagy a kereskedő közvetítője egy weboldalon vagy egyéb elektronikus eszközön keresztül kínál megvételre valamilyen árut vagy szolgáltatást, és a fogyasztó az adott weboldalon vagy egyéb elektronikus eszközön keresztül rendeli meg az árukat vagy szolgáltatásokat. Ez a meghatározás azokra az esetekre is érvényes kell, hogy legyen, amikor a fogyasztó valamilyen mobil elektronikus eszközön, például mobiltelefonon keresztül lép be a weboldalra vagy vesz igénybe egyéb információs társadalmi szolgáltatást.
- (15) Ez a rendelet nem alkalmazandó a fogyasztók és kereskedők közötti azon vitákra, amelyek a nem internetes úton (offline) létrejött adásvételi vagy szolgáltatási szerződések kapcsán, illetve kereskedők között merülnek fel.
- (16) Ezt a rendeletet a 2013/11/EU irányelvvel együtt kell értelmezni, amely előírja a tagállamok számára annak biztosítását, hogy az Unióban tartózkodási hellyel vagy székhellyel rendelkező fogyasztók és kereskedők között áruk és szolgáltatások értékesítésével kapcsolatban felmerülő minden vitás ügyben alternatív vitarendezési eljárást lehessen igénybe venni.
- (17) A tagállamoknak arra kell ösztönözniük a fogyasztókat, hogy mielőtt a panaszt az online vitarendezési platformon keresztül alternatív vitarendezési fórum elé terjesztik, valamely erre alkalmas úton vegyék fel a kapcsolatot a kereskedővel a jogvita békés rendezése céljából.
- (18) E rendelet célja egy uniós szintű online vitarendezési platform létrehozása. Az online vitarendezési platformot interaktív weboldal formájában kell megvalósítani, amely egyetlen belépési ponton keresztül megközelíthető azon fogyasztók és kereskedők számára, akik online ügyletekkel kapcsolatos vitáikat bírósági eljárásen kívül kívánják rendezni. Az online vitarendezési platformnak általános tájékoztatást kell nyújtania a fogyasztók és kereskedők között online adásvételi és szolgáltatási szerződések kapcsán felmerült jogviták bírósági eljárásen kívüli rendezéséről. Lehetővé kell tennie a kereskedők és fogyasztók számára, hogy panaszukat az Unió intézményeinek hivatalos nyelvein rendelkezésre álló elektronikus úrlapon nyújtsák be, csatolva a kapcsolódó dokumentumokat. A platformnak a panaszokat az adott vitában hatáskörrel rendelkező alternatív vitarendezési fórumhoz kell továbbítani. Az online vitarendezési platformnak díjmentesen működtetnie kell egy elektronikus ügykezelő eszközt, amely lehetővé teszi az alternatív vitarendezési fórumok számára, hogy a vitarendezési eljárást a felekkel az online vitarendezési platformon keresztül bonyolítsák le. Az alternatív vitarendezési fórumokat nem szabad azonban kötelezni az ügykezelő eszköz használatára.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 63. oldalát.

⁽²⁾ HL L 136., 2008.5.24., 3. o.

- (19) A Bizottság feladata az online vitarendezési platform fejlesztése, működtetése és karbantartása, és a Bizottság biztosítja mindazokat a technikai eszközöket és létesítményeket, amelyekre a platform működéséhez szükség van. Az online vitarendezési platformon egy elektronikus fordítóeszköznek is rendelkezésre kell állnia, amely adott esetben lehetővé teszi a felek és az alternatív vitarendezési fórum számára az online vitarendezési platformon keresztül továbbított mindazon információk lefordítását, amelyekre a jogvita rendezéséhez szükség van. E funkciónak alkalmasnak kell lennie minden szükséges fordítás kezelésére, és működésének támogatására az esetleg szükséges emberi beavatkozást is biztosítani kell. A Bizottságnak az online vitarendezési platformon továbbá tájékoztatnia kell a panaszos feleket a kapcsolattartó pontok segítségének igénybevételével kapcsolatos lehetőségről is.
- (20) Az online vitarendezési platformnak lehetővé kell tennie a vitarendezési fórumokkal történő biztonságos adatcserét, és tiszteletben kell tartania a páneurópai e-kormányzati szolgáltatásoknak közigazgatási szervek, üzleti vállalkozások és polgárok részére történő interoperábilis nyújtásáról (IDABC) szóló, 2004. április 21-i 2004/387/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁽¹⁾ alapján elfogadott Európai Interoperabilitási Keretrendszer alapelveit.
- (21) Az online vitarendezési platformot mindenekelőtt a 2004/387/EK határozat II. mellékletével összhangban létrehozott „Európa Önökért” portálon keresztül kell hozzáférhetővé tenni, amely egész Európára kiterjedő, többnyelvű online információs és interaktív szolgáltatásokat kínál az Unióban a vállalkozások és polgárok számára. Az online vitarendezési platformot jól észrevehető formában kell elhelyezni az „Európa Önökért” portálon.
- (22) Az uniós szintű online vitarendezési platformnak a meglévő tagállami alternatív vitarendezési fórumokra kell épülnie, és tiszteletben kell tartania a tagállamok jogi hagyományait. Az online vitarendezési platformon keresztül beérkező panaszokban eljáró alternatív vitarendezési fórumok ezért saját eljárási szabályaikat alkalmazzák, beleértve a költségekre vonatkozó szabályokat is. Ezzel együtt e rendelet ezen eljárások eredményessége érdekében meg kíván állapítani bizonyos közös szabályokat. E szabályok többek között annak biztosítására szolgálnak, hogy a viták rendezése ne tegye szükségessé a felek vagy képviselőik személyes megjelenését az alternatív vitarendezési fórumok előtt, kivéve, ha az eljárási szabályaik előírják ezt a lehetőséget, és a felek beleegyeznek.
- (23) Annak biztosításával, hogy a 2013/11/EU irányelv 20. cikkének (2) bekezdése szerint jegyzékbe vett valamennyi alternatív vitarendezési fórum csatlakozzon az online vitarendezési platformhoz, lehetővé kell válnia az online adásvételi vagy szolgáltatási szerződésekből fakadó összes határon átnyúló vita bírósági eljáráson kívüli online rendezésének.
- (24) Ez a rendelet nem akadályozza az Unióban jelenleg működő online vitarendezési fórumok vagy mechanizmusok egyikének működését sem. Nem akadályozza továbbá, hogy a vitarendezési fórumok vagy mechanizmusok olyan online vitákkal foglalkozzanak, amelyeket közvetlenül nyújtottak be hozzájuk.
- (25) Minden tagállam online vitarendezési kapcsolattartó pontokat jelöl ki, amelyek mindegyikének legalább két online vitarendezési tanácsadóval rendelkeznie. Az online vitarendezési kapcsolattartó pontoknak támogatniuk kell az online vitarendezési platformon keresztül benyújtott viták részes feleit, de nem kötelezhetők a vitával kapcsolatos dokumentumok lefordítására. A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az online vitarendezési kapcsolattartó pontokkal kapcsolatos felelősségüket átruházhassák az Európai Fogyasztói Központok Hálózatának saját országukban található központjaira. Cél szerű, hogy a tagállamok éljenek ezzel a lehetőséggel annak érdekében, hogy az online vitarendezési kapcsolattartó pontok teljes mértékben kiaknázhassák azokat a tapasztalatokat, amelyek az Európai Fogyasztói Központok Hálózatának saját országukban található központjaiban a fogyasztók és a kereskedők közötti viták rendezésének megkönnyítése tekintetében felhalmozódtak. Indokolt, hogy a Bizottság létrehozza az online vitarendezési kapcsolattartó pontok hálózatát, hogy megkönnyítse e kapcsolattartó pontok munkáját és a közöttük folytatandó együttműködést, valamint, hogy a tagállamokkal együttműködésben megfelelő képzést biztosítson az online vitarendezési kapcsolattartó pontok számára.
- (26) A hatékony jogorvoslatához és a tisztességes eljáráshoz való jog az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében megállapított alapvető jogok. Az online vitarendezési eljárások célja nem a bírósági eljárások helyettesítése – és azokat nem is helyettesíthetik –, valamint nem foszthatják meg a fogyasztókat és a kereskedőket azon joguktól, hogy bíróság előtt kereszenek jogorvoslatot. Ezért e rendelet semmiképpen sem akadályozhatja a feleket az igazságszolgáltatási rendszer igénybevételéhez való joguk gyakorlásában.
- (27) Az e rendelet hatálya alá tartozó információk kezelésére szigorú titoktartási garanciák alkalmazandók. Az információk kezelését a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾, illetve a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽³⁾ meghatározott szabályoknak megfelelően kell végezni. E szabályokat alkalmazni kell a személyes adatoknak a platformban érintett különböző felek által e rendelet alapján végzett feldolgozására, függetlenül attól, hogy egyedül, vagy más ilyen felekkel közösen járnak-e el.
- (28) Az érintetteket a Bizottság által közzétett általános adatvédelmi nyilatkozat útján tájékoztatni kell személyes adataiknak az online vitarendezési platformban való feldolgozásáról – amihez a beleegyezésüket kell kérni – és az e feldolgozással kapcsolatos jogaikról, amely nyilatkozat egyszerű és közérthető nyelven leírja a platform különböző szereplőinek felelőssége alatt végrehajtott feldolgozási eljárásokat, a 45/2001/EK rendelet 11. és 12. cikkének, valamint a 95/46/EK irányelv 10. és 11. cikke szerint elfogadott nemzeti jogszabályoknak megfelelően.

(1) HL L 144., 2004.4.30., 62. o.

(2) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

(3) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

- (29) Ez a rendelet nem sérti a nemzeti jogszabályokban foglalt, az alternatív vitarendezésre vonatkozó bizalmas információkezelési rendelkezéseket.
- (30) Annak érdekében, hogy a fogyasztók széles köre előtt ismert legyen az online vitarendezési platform létezése, az Unióban letelepedett és online adásvételi vagy szolgáltatási szerződésekből érintett kereskedőknek a weboldalakon a platformra vezető elektronikus linket kell elhelyezniük. A kereskedőknek fel kell tüntetniük az e-mail címüket is, amely a fogyasztók számára az első kapcsolatfelvételi lehetőséget jelenti. Az online adásvételi és szolgáltatási szerződések jelentős hányadának megkötése online piacon keresztül történik, akiknek a közreműködése lehetővé teszi vagy megkönnyíti az online ügyletek létrejöttét a fogyasztók és a kereskedők között. Az online piacok olyan online platformok, amelyeken a kereskedők felkínálhatják termékeiket és szolgáltatásaikat a fogyasztóknak. Ezért ezekre az online piacokra szintén vonatkozni kellene azon kötelezettségek, hogy biztosítsanak az online vitarendezési platformra vezető elektronikus linket. E kötelezettség nem érinti a 2013/11/EU irányelv 13. cikkét azon követelményt illetően, amelynek értelmében a kereskedőknek tájékoztatniuk kell a fogyasztókat egyrészt az adott kereskedőre vonatkozó alternatív vitarendezési eljárásokról, másrészt arról, hogy vállalják-e alternatív vitarendezési eljárások alkalmazását a fogyasztókkal felmerült viták rendezésére. Ez a kötelezettség nem érinti továbbá a fogyasztók jogairól szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikke (1) bekezdésének t) pontját és 8. cikkét. A 2011/83/EU irányelv 6. cikke (1) bekezdésének t) pontja a távollévők közötti vagy az üzlethelyiségen kívül történő szerződéskötés esetén előírja, hogy a kereskedőnek - még mielőtt a szerződés a fogyasztóra nézve kötelezővé válna - tájékoztatnia kell a fogyasztót azon, bírósági eljárás kívüli panasztételi és jogorvoslati mechanizmusok igénybevételeinek lehetőségéről, amelyek kötelezőek a kereskedőre nézve, valamint az ezek igénybevételeinek módjáról. A tagállamoknak - szintén a fogyasztói tudatosság növelése érdekében - ösztönözniük kell a fogyasztói szervezeteket és gazdasági társaságokat arra, hogy adják meg az online vitarendezési platform honlapjára mutató elektronikus linket.
- (31) Az alternatív vitarendezési fórumok vonatkozó alkalmazási körének meghatározására szolgáló kritériumok figyelembevétele érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el azon információ típusokra vonatkozóan, amelyeket a panaszosnak az online vitarendezési platformon elérhető elektronikus úrlapon meg kell adnia. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor és megszövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (32) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az online vitarendezési platform működésére, a panaszok benyújtásának módjára és az online vitarendezési platformok kapcsolattartóinak hálózatán belüli együttműködésre vonatkozóan. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni. A panaszbejelentésre szolgáló elektronikus úrlappal kapcsolatos végrehajtási jogi aktusok elfogadása során a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni, tekintettel annak tisztán technikai jellegére. Az online vitarendezési platformok kapcsolattartóinak hálózatán belüli együttműködés módjára vonatkozó szabályok elfogadására a vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni.
- (33) E rendelet tekintetében a Bizottságnak adott esetben konzultálnia kell az európai adatvédelmi biztossal.
- (34) Mivel a rendelet célját, nevezetesen azt, hogy az online vitás ügyek rendezésére közös szabályok által szabályozott európai online vitarendezési platformot hozzanak létre, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az intézkedés léptéke és hatása miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl a cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (35) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában, különösen annak 7., 8., 38. és 47. cikkében elismert elveket.
- (36) Az európai adatvédelmi biztossal egyeztetésre került sor a 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban, és az európai adatvédelmi biztos 2012. január 12-én kinyilvánította véleményét⁽³⁾,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

E rendelet célja, hogy hozzájáruljon a belső piac és különösen annak digitális dimenziója megfelelő működéséhez a magas szintű fogyasztóvédelem megvalósítása révén azáltal, hogy létrehoz egy európai online platformot, amely elősegíti a fogyasztók és kereskedők közötti jogviták független, pártatlan, átlátható, eredményes, gyors és méltányos, bírósági eljárás kívüli online rendezését.

⁽¹⁾ HL L 304., 2011.11.22., 64. o.

⁽²⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽³⁾ HL C 136., 2012.5.11., 1. o.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet az Unióban tartózkodási hellyel rendelkező fogyasztók és az Unióban letelepedett kereskedők közötti, online adásvételi vagy szolgáltatási szerződésekből eredő kötelezettségekkel kapcsolatban felmerülő jogviták bírósági eljáráson kívüli rendezésére alkalmazandó, amelynek során a jogvita rendezésére a 2013/11/EU irányelv 20. cikkének (2) bekezdése szerint jegyzékbe vett alternatív vitarendezési fórum közreműködésével és egy európai online vitarendezési platformon keresztül kerül sor.

(2) Ez a rendelet alkalmazandó az (1) bekezdésben említett olyan jogviták bírósági eljáráson kívüli rendezésére, amelyet valamely kereskedő indított egy fogyasztóval szemben, amennyiben a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam jogszabályai lehetővé teszik azt, hogy ezeket a jogvitákat valamely alternatív vitarendezési fórum közreműködésével rendezzék.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, hogy jogszabályaik lehetővé teszik-e az (1) bekezdésben említett, valamely kereskedő által egy fogyasztóval szemben indított jogvitáknak valamely alternatív vitarendezési fórum közreműködésével való rendezését. A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a 2013/11/EU irányelv 20. cikkének (2) bekezdésében említett jegyzék közzétevésekor tájékoztatniuk kell a Bizottságot, hogy mely alternatív vitarendezési fórumok foglalkoznak az ilyen jogvitákkal.

(4) E rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében említettek szerinti, olyan jogvitákra való alkalmazása, amelyet valamely kereskedő indít egy fogyasztóval szemben, nem kötelezi a tagállamokat annak biztosítására, hogy az alternatív vitarendezési fórumok az ilyen jogviták bírósági eljáráson kívüli rendezésére irányuló eljárásokat biztosítsanak.

3. cikk

Kapcsolat más uniós jogi aktusokkal

Ez a rendelet nem sérti a 2008/52/EK irányelvet.

4. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

- a) „fogyasztó”: a 2013/11/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott fogyasztó;
- b) „kereskedő”: a 2013/11/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott kereskedő;
- c) „adásvételi szerződés”: a 2013/11/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott adásvételi szerződés;
- d) „szolgáltatási szerződés”: a 2013/11/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott szolgáltatási szerződés;

e) „online adásvételi vagy szolgáltatási szerződés”: olyan adásvételi vagy szolgáltatási szerződés, amelynek értelmében a kereskedő vagy a kereskedő közvetítője egy weboldalon vagy egyéb elektronikus eszközön keresztül kínál megvételre valamilyen árut vagy szolgáltatást, és a fogyasztó az adott weboldalon vagy egyéb elektronikus eszközön keresztül rendeli meg az árukat vagy szolgáltatásokat;

f) „online piac”: a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) 2. cikkének b) pontjában meghatározott szolgáltató, aki olyan szolgáltatást nyújt, amely egy online piac weboldalán keresztül online adásvételi és szolgáltatási szerződések megkötését teszi lehetővé fogyasztók és kereskedők között;

g) „elektronikus út”: elektronikus berendezés használata adatok olyan feldolgozására (beleértve a digitális tömörítést) és tárolására, amelynek során az adatok továbbítása, átadása és átvétele teljes egészében vezetéken, rádióhullámon, optikai vagy egyéb elektromágneses úton történik;

h) „alternatív vitarendezési eljárás” (a továbbiakban: alternatív vitarendezési eljárás): az e rendelet 2. cikkében említett jogviták bírósági eljáráson kívüli rendezésére szolgáló eljárás;

i) „alternatív vitarendezési fórum” (a továbbiakban: alternatív vitarendezési fórum): a 2013/11/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott alternatív vitarendezési fórum;

j) „panaszos fél”: az a fogyasztó vagy kereskedő, aki panaszt nyújtott be az online vitarendezési platformon keresztül;

k) „ellenérdekű fél”: az a fogyasztó vagy kereskedő, aki ellen panaszt nyújtottak be az online vitarendezési platformon keresztül;

l) „hatáskörrel rendelkező hatóság”: a 2013/11/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének i) pontjában meghatározott hatóság;

m) „személyes adat”: azonosított vagy azonosítható természetes személyre („adatalany”) vonatkozó bármely információ; az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, mindenképp egy azonosító számra vagy a személy fizikai, fiziológiai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy társadalmi identitására vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén.

(2) A kereskedő letelepedési helyét a 2013/11/EU irányelv 4. cikke (2), illetve (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni.

⁽¹⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

II. FEJEZET

ONLINE VITARENDEZÉSI PLATFORM

5. cikk

Az online vitarendezési platform létrehozása

(1) A Bizottság létrehoz egy online vitarendezési platformot, és felel annak működtetéséért – az e rendelet alkalmazásához szükséges minden fordítási feladatot is beleértve –, fenntartásáért, finanszírozásáért és az adatbiztonságért. Az online vitarendezési platformnak felhasználóbarátnak kell lennie. Az online vitarendezési platform létrehozása, működtetése és fenntartása során biztosítani kell a felhasználók adatainak védelmét már a tervezés szakaszától kezdve („beépített adatvédelem”), valamint biztosítani kell azt, hogy az online vitarendezési platform lehetőség szerint mindenki számára hozzáférhető és felhasználható legyen, beleértve a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyeket is („a mindenki számára történő tervezés”).

(2) Az online vitarendezési platform egyablakos ügyintézési pontként működik azon fogyasztók és kereskedők számára, akik az e rendelet hatálya alá tartozó jogvitáikat bírósági eljárásan kívül kívánják rendezni. Az online vitarendezési platform egy interaktív weboldal, amely elektronikus úton és díjmentesen elérhető az Unió intézményeinek valamennyi hivatalos nyelvén.

(3) A Bizottság az online vitarendezési platformot adott esetben hozzáférhetővé teszi azokon a honlapjain, amelyeken tájékoztatást nyújtanak az uniós polgároknak és vállalkozásoknak, mindenekelőtt a 2004/387/EK határozatnak megfelelően létrehozott „Európa Önökért” portálon.

(4) Az online vitarendezési platform a következő feladatokat látja el:

- a) elérhetővé teszi a panaszok bejelentésére szolgáló elektronikus űrlapot, amelyet a panaszos fél tölt ki a 8. cikknek megfelelően;
- b) tájékoztatja az ellenérdekű felet a panaszról;
- c) meghatározza, hogy melyik a hatáskörrel rendelkező alternatív vitarendezési fórum, illetve melyek a hatáskörrel rendelkező alternatív vitarendezési fórumok, és eljuttatja a panaszt ahhoz az alternatív vitarendezési fórumhoz, amelynek igénybeviteléről a felek a 9. cikkkel összhangban megállapodtak;
- d) díjmentesen biztosít egy elektronikus ügykezelő eszközt, amely lehetővé teszi az érintett felek és az alternatív vitarendezési fórum számára, hogy a vitarendezési eljárást az online vitarendezési platformon keresztül, online bonyolítsák le;
- e) biztosítja az érintett felek és az alternatív vitarendezési fórum számára a vitarendezéshez szükséges és az online vitarendezési platformon keresztül továbbított információk fordítását;
- f) a 10. cikk c) pontjában említett információknak az alternatív vitarendezési fórumok által történő továbbítására szolgáló elektronikus űrlapot biztosít;
- g) visszajelzési rendszert működtet, amely lehetővé teszi a felek számára, hogy az online vitarendezési platform működésével, illetve az adott vitát kezelő alternatív vitarendezési fórummal kapcsolatos véleményüket kifejtthessék;

h) nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az alábbiakat:

- i. általános tájékoztatás az alternatív vitarendezési eljárásokról, mint a bírósági eljáráson kívüli vitarendezés egyik módjáról;
- ii. tájékoztatás a 2013/11/EU irányelv 20. cikke (2) bekezdésének megfelelően jegyzékbe vett alternatív vitarendezési fórumokról, amelyek az e rendelet hatálya alá tartozó jogviták kezelésére hatáskörrel rendelkeznek;
- iii. online útmutató a panaszoknak az online vitarendezési platformon keresztüli benyújtására vonatkozóan;
- iv. tájékoztatás azokról az online vitarendezési kapcsolattartó pontokról – beleértve ezek elérhetőségét is –, amelyeket a tagállamok az e rendelet 7. cikkének (1) bekezdésével összhangban kijelöltek;
- v. statisztikai adatok azoknak a vitáknak a kimeneteléről, amelyeket az online vitarendezési platformon keresztül továbbítottak az alternatív vitarendezési fórumokhoz.

(5) A Bizottság gondoskodik arról, hogy a (4) bekezdés h) pontjában szereplő információk pontosak és naprakészek legyenek, és azokat világos, érthető és könnyen elérhető módon tegyék közzé.

(6) Azokat a 2013/11/EU irányelv 20. cikke (2) bekezdésének megfelelően jegyzékbe vett alternatív vitarendezési fórumokat, amelyek az e rendelet hatálya alá tartozó jogviták kezelésére hatáskörrel rendelkeznek, az online vitarendezési platformon elektronikusan jegyzékbe kell venni.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján intézkedéseket fogad el az e cikk (4) bekezdésében meghatározott feladatok ellátásának módjáról. Az említett végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 16. cikkének (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

6. cikk

Az online vitarendezési platform tesztelése

(1) A Bizottság legkésőbb 2015. január 9-ig teszteli az online vitarendezési platform technikai funkcióit és felhasználóbarát jellegét, valamint a panaszok bejelentésére szolgáló űrlapot, többek között a fordítás szempontjából. A tesztelést az online vitarendezésben jártas tagállami szakértőkkel, valamint a fogyasztók és a kereskedők képviselőivel kell elvégezni és értékelni. A Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tesztelés eredményéről, és meghozza az esetleges problémák kezelésére szolgáló intézkedéseket az online vitarendezési platform hatékony működésének biztosítása érdekében.

(2) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésében említett jelentésben ismerteti azokat a technikai és szervezési intézkedéseket is, amelyeket annak érdekében kíván meghozni, hogy az online vitarendezési platform megfeleljen a 45/2001/EK rendeletben meghatározott adatvédelmi követelményeknek.

7. cikk

Az online vitarendezést segítő kapcsolattartó pontok hálózata

(1) Minden egyes tagállam kijelöl egy online vitarendezési kapcsolattartó pontot, amelynek nevét és elérhetőségét közli a Bizottsággal. A tagállamok az online vitarendezési kapcsolattartó pontok felelősségét átruházhatják az Európai Fogyasztói Központok Hálózatának saját országukban található központjaira, fogyasztói szervezetekre vagy bármely más szervezetre. Valamennyi online vitarendezési kapcsolattartó pontban legalább két, online vitarendezést segítő tanácsadó működik.

(2) Az online vitarendezési kapcsolattartó pontok támogatást nyújtanak az online vitarendezési platformon keresztül benyújtott panaszokkal kapcsolatos viták rendezéséhez, a következő feladatok ellátása révén:

a) kérésre elősegítik a felek és a hatáskörrel rendelkező alternatív vitarendezési fórum közötti kommunikációt, ami mindenekelőtt a következőket foglalhatja magában:

i. a panasz és adott esetben a vonatkozó dokumentumok benyújtásához nyújtott segítség;

ii. az érintett felek és az alternatív vitarendezési fórumok általános jellegű tájékoztatása az adásvételi és szolgáltatási szerződésekkel kapcsolatos azon fogyasztói jogokról, amelyek a vitarendezést segítő tanácsadókkal rendelkező online vitarendezési kapcsolattartó pontnak otthont adó tagállamban érvényesíthetők;

iii. tájékoztatás az online vitarendezési platform működéséről;

iv. magyarázat nyújtása a feleknek a kijelölt alternatív vitarendezési fórumok által alkalmazott eljárási szabályokkal kapcsolatban;

v. tájékoztatás a panaszos fél számára a jogorvoslat egyéb eszközeiről, amennyiben az adott vitát az online vitarendezési platformon keresztül nem lehet rendezni;

b) a feladataik ellátása során szerzett gyakorlati tapasztalataik alapján tevékenységükről két évente jelentést készítenek a Bizottságnak és a tagállamoknak;

(3) Az online vitarendezési kapcsolattartó pontok nem kötelesek a (2) bekezdésben felsorolt feladatok ellátására azoknak a vitáknak az esetében, amelyekben a felek ugyanabban a tagállamban rendelkeznek szokásos tartózkodási hellyel.

(4) A (3) bekezdés ellenére a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a nemzeti körülményekre tekintettel az online kapcsolattartó pontnak el kell végeznie a (2) bekezdésben felsorolt feladatok közül egyet vagy többet azon jogviták esetében is, amelyekben a felek ugyanabban a tagállamban rendelkeznek szokásos tartózkodási hellyel.

(5) A Bizottság létrehozza az online kapcsolattartó pontok hálózatát, amely lehetővé teszi a kapcsolattartó pontok együttműködését, és hozzájárul a (2) bekezdésben felsorolt feladatok eredményességéhez.

(6) A Bizottság évente legalább két alkalommal találkozóra hívja össze az online vitarendezési kapcsolattartó pontok hálózatának tagjait, hogy megoszthassák egymással a legjobb gyakorlatokat, és megvitathassák az online vitarendezési platform működése során tapasztalt visszatérő problémákat.

(7) A Bizottság az online vitarendezési kapcsolattartók közötti együttműködés módjára vonatkozó szabályokat végrehajtási jogi aktusok útján fogadja el. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

8. cikk

A panaszok benyújtása

(1) A panaszos fél az online vitarendezési platformhoz a panaszok bejelentésére szolgáló elektronikus űrlap kitöltésével nyújthat be panaszt. A panaszok bejelentésére szolgáló űrlapnak felhasználóbarátnak és az online vitarendezési platformon keresztül könnyen elérhetőnek kell lennie.

(2) A panaszos fél által benyújtott információknak elégségesnek kell lennie a hatáskörrel rendelkező alternatív vitarendezési fórum megállapításához. Ezen információt e rendelet melléklete tartalmazza. A panaszos fél dokumentumokat csatolhat az űrlaphoz panaszának alátámasztásához.

(3) Azon kritériumok figyelembevételére érdekében, amelyek alapján a 2013/11/EU rendelet 20. cikkének (2) bekezdésével összhangban jegyzékbe vett és az e rendelet hatálya alá tartozó jogvitákkal foglalkozó alternatív vitarendezési fórumok meghatározzák saját illetékességi területüket, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e rendelet 17. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e rendelet mellékletében felsorolt információk kiigazítására vonatkozóan.

(4) A Bizottság a panaszok bejelentésére szolgáló elektronikus űrlap kitöltésének módjára vonatkozó szabályokat végrehajtási jogi aktusok útján határozza meg. Az említett végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A panaszok bejelentésére szolgáló elektronikus űrlapon és annak mellékletein megadott adatok közül kizárólag az adatgyűjtés célja szempontjából helyes, lényeges és nem túlzott mértékű adatok kerülnek feldolgozásra.

9. cikk

A panaszok feldolgozása és továbbítása

(1) Az online vitarendezési platformhoz benyújtott panaszok a panaszok benyújtására szolgáló elektronikus űrlap valamennyi szükséges rovatának hiánytalan kitöltése esetén kerülnek feldolgozásra.

(2) Ha a panaszok benyújtására szolgáló űrlapot nem töltötték teljesen ki, a panaszos felet értesíteni kell arról, hogy a panaszt nem lehet tovább feldolgozni mindaddig, amíg a hiányzó információkat meg nem adja.

(3) A panaszok benyújtására szolgáló, hiánytalanul kitöltött űrlap beérkezését követően az online vitarendezési platform könnyen érthető módon, késedelem nélkül továbbítja az ellenérdekű fél számára az e fél által választott, az Unió intézményeinek egyik hivatalos nyelvén a panaszt a következő adatokkal együtt:

- a) tájékoztatás arról, hogy a feleknek meg kell egyezniük egy alternatív vitarendezési fórumról, amelyhez a panaszt továbbítani kell, és ha a feleknek nem sikerül megállapodásra jutni vagy ha egyetlen hatáskörrel rendelkező alternatív vitarendezési fórumot sem sikerül azonosítani, a panasz nem kerül további feldolgozásra;
- b) tájékoztatás a panasz kezelésére hatáskörrel rendelkező alternatív vitarendezési fórumról vagy fórumokról, ha a panasz benyújtására szolgáló elektronikus űrlap megemlíti valamelyiket, vagy ha az online vitarendezési platform az űrlapon szolgáltatott információk alapján azonosított ilyen;
- c) abban az esetben, ha az ellenérdekű fél egy kereskedő, annak a felkérése arra, hogy 10 naptári napon belül nyilatkozzon az alábbiakról:
  - a kereskedő a fogyasztókkal felmerülő jogviták rendezése céljából egy adott alternatív vitarendezési fórum igénybevételevel kapcsolatos kötelezettséget vállal-e, vagy ilyen kötelezettség hatálya alá esik-e, valamint
  - attól az esettől eltekintve, ha a kereskedő egy adott alternatív vitarendezési fórum igénybevételevel kapcsolatos kötelezettség hatálya alá esik, hajlandó-e a b) pontban említett valamely alternatív vitarendezési fórumot vagy fórumokat igénybe venni;
- d) abban az esetben, ha az ellenérdekű fél egy fogyasztó, és a kereskedő köteles egy adott alternatív vitarendezési fórumot igénybe venni, a fogyasztó felkérése arra, hogy 10 naptári napon belül egyezzen bele ennek az alternatív vitarendezési fórumnak az igénybevételebe, vagy ha a kereskedő nem köteles egy adott alternatív vitarendezési fórumot igénybe venni, a fogyasztó felkérése arra, hogy a b) pontban említettek közül válasszon egy vagy több alternatív vitarendezési fórumot;
- e) az ellenérdekű fél letelepedési vagy tartózkodási helye szerinti tagállamban működő online vitarendezési kapcsolattartó pont nevének, elérhetőségének és a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett feladatainak rövid leírása.

(4) A (3) bekezdés c) vagy d) pontjában említett, az ellenérdekű féltől származó információk kézhezvételét követően az online vitarendezési platform könnyen érthető módon, a panaszos fél által választott, az Unió intézményeinek egyik hivatalos nyelvén haladéktalanul közli ezzel a féllel az alábbi információkat:

- a) a (3) bekezdés a) pontjában említett információkat;

- b) ha a panaszos fél egy fogyasztó, a kereskedő által a (3) bekezdés c) pontjának megfelelően megjelölt alternatív vitarendezési fórumra vagy fórumokra vonatkozó információt, valamint egy arra vonatkozó felkérést, hogy tíz naptári napon belül állapodjon meg az alternatív vitarendezési fórumról;

- c) ha a panaszos fél egy kereskedő, aki nem köteles egy adott alternatív vitarendezési fórumot igénybe venni, akkor a fogyasztó által a (3) bekezdés d) pontjának megfelelően megjelölt alternatív vitarendezési fórumra vagy fórumokra vonatkozó információt, valamint egy arra vonatkozó felkérést, hogy tíz naptári napon belül állapodjon meg az alternatív vitarendezési fórumról;

- d) a panaszos fél letelepedési vagy tartózkodási helye szerinti tagállamban működő online vitarendezési kapcsolattartó pont nevének, elérhetőségének és a 7. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett feladatainak rövid leírását.

(5) A (3) bekezdés b) pontjában, valamint a (4) bekezdés b) és c) pontjában említett információ magában foglalja az egyes alternatív vitarendezési fórumokra vonatkozó következő adatokat:

- a) az alternatív vitarendezési fórum neve, elérhetősége és webhelyének címe;

- b) adott esetben az alternatív vitarendezési eljárás díjtételei;

- c) az alternatív vitarendezési eljárás lefolytatásához használható nyelv vagy nyelvek;

- d) az alternatív vitarendezési eljárás átlagos időtartama;

- e) az alternatív vitarendezési eljárás eredményének kötelező vagy nem kötelező jellege;

- f) azok az indokok, amelyek alapján az alternatív vitarendezési fórum egy adott jogvita rendezését elutasíthatja a 2013/11/EU irányelv 5. cikkének (4) bekezdésével összhangban.

(6) Az online vitarendezési platform automatikusan és haladéktalanul továbbítja a panaszt ahhoz az alternatív vitarendezési fórumhoz, amelynek igénybevételeéről a felek a (3) és (4) bekezdéssel összhangban megállapodtak.

(7) Az az alternatív vitarendezési fórum, amelyhez a panaszt továbbították, haladéktalanul tájékoztatja a feleket arról, hogy a 2013/11/EU irányelv 5. cikke (4) bekezdésével összhangban hozzájárul vagy elutasítja, hogy a jogvitával foglalkozzon. Az az alternatív vitarendezési fórum, amely beleegyezett, hogy a jogvitával foglalkozzon, tájékoztatja a feleket az eljárási szabályzatáról is, valamint adott esetben az adott vitarendezési eljárás költségeiről.

(8) Ha a panasz benyújtására szolgáló űrlap benyújtását követő 30 napon belül a felek nem tudnak megegyezni egy alternatív vitarendezési fórumban, vagy ha az alternatív vitarendezési fórum elutasítja, hogy a jogvitával foglalkozzon, a panasz további feldolgozására nem kerül sor. A panaszos felet tájékoztatni kell arról, hogy egyéb jogorvoslati eszközökkel kapcsolatos általános felvilágosításért online vitarendezési tanácsadóhoz fordulhat.

10. cikk

Vitarendezés

Az alternatív vitarendezési fórum, amely beleegyezett, hogy foglalkozik egy vitával az e rendelet 9. cikkének megfelelően:

- a) a vitarendezési eljárást a 2013/11/EU irányelv 8. cikkének e) pontjában említett határidőn belül lezárja;
- b) nem követeli meg a felek vagy képviselőik fizikai jelenlétét, kivéve ha eljárási szabályai előírják ennek lehetőségét, és a felek beleegyeznek;
- c) haladéktalanul továbbítja az online vitarendezési platform felé a következő információkat:
  - i. a panasszal kapcsolatos ügyirat beérkezésének időpontja;
  - ii. a jogvita tárgya;
  - iii. a vitarendezési eljárás lezárásának dátuma;
  - iv. az iii. alpontban említett eljárás eredménye;
- d) nem kötelezhető arra, hogy az online vitarendezési platformon keresztül alternatív vitarendezési eljárást folytasson.

11. cikk

Adatbázis

A Bizottság meghozza a szükséges intézkedéseket egy olyan elektronikus adatbázis létrehozása és fenntartása érdekében, amelyben az 5. cikk (4) bekezdése és a 10. cikk c) pontja szerint feldolgozott adatokat tárolja, megfelelően figyelembe véve a 13. cikk (2) bekezdését.

12. cikk

A személyes adatok feldolgozása

(1) A vitás ügyekkel kapcsolatos, a 11. cikkben említett adatbázisban tárolt információkhoz, így a személyes adatokhoz kizárólag az az alternatív vitarendezési fórum férhet hozzá a 10. cikkben említett célokból, amelyek az adott vitás ügyet a 9. cikknek megfelelően továbbították. Ugyanezen információkhoz – kizárólag a 7. cikk (2) és (4) bekezdésében említett célokból – az online vitarendezési kapcsolattartó pontok is hozzáférhetnek, ha erre szükség van.

(2) A Bizottság az online vitarendezési platform használatának és működésének ellenőrzése, valamint a 21. cikkben említett jelentések elkészítése céljából hozzáféréssel rendelkezik a 10. cikk szerint feldolgozott információkhoz. A Bizottság az online vitarendezési platformot igénybe vevők személyes adatait kizárólag az online vitarendezési platform működéséhez és fenntartásához szükséges mértékben dolgozza fel, többek között abból a célból, hogy nyomon kövesse az online vitarendezési platformnak az alternatív vitarendezési fórumok és az online vitarendezési kapcsolattartó pontok általi használatát.

(3) A vitás ügyekkel kapcsolatos személyes adatokat az e cikk (1) bekezdésében említett adatbázisban kizárólag annyi ideig lehet tárolni, ameddig ez az adatgyűjtés céljának eléréséhez vagy ahhoz szükséges, hogy biztosítani lehessen, hogy az érintettek gyakorolhassák vonatkozó jogait, és hozzáférhessenek a személyes adataikhoz; az adatokat legkésőbb hat hónappal a 10. cikk c) pontjának iii. alpontjával összhangban az online vitarendezési platform felé továbbított vitás ügy lezárásának időpontját követően automatikusan törölni kell. Az adatmegőrzési időszak az adott jogvitával foglalkozó alternatív vitarendezési fórum vagy az online vitarendezési kapcsolattartó pont által a nemzeti adatfájlokban tárolt személyes adatokra is érvényes, kivéve, ha az alternatív vitarendezési fórum által alkalmazott eljárási szabályok vagy a nemzeti jogszabályok egyedi rendelkezései hosszabb megőrzési időszakot irányoznak elő.

(4) Az e rendelet hatálya alá tartozó adatkezelési tevékenységei tekintetében valamennyi online vitarendezési tanácsadó a 95/46/EK irányelv 2. cikkének d) pontja értelmében adatkezelőnek minősül, és biztosítania kell azt, hogy ezek a tevékenységek összhangban legyenek azokkal a nemzeti jogszabályokkal, amelyeket a 95/46/EK irányelvnek megfelelően az online vitarendezési tanácsadóval rendelkező online vitarendezési kapcsolattartó pontnak otthont adó tagállamban fogadtak el.

(5) Az e rendelet hatálya alá tartozó adatkezelési tevékenységei tekintetében valamennyi alternatív vitarendezési fórum a 95/46/EK irányelv 2. cikkének d) pontja értelmében adatkezelőnek minősül, és biztosítania kell azt, hogy ezek a tevékenységek összhangban legyenek azokkal a nemzeti jogszabályokkal, amelyeket a 95/46/EK irányelvnek megfelelően az alternatív vitarendezési fórum letelepedési helye szerinti tagállamban fogadtak el.

(6) Az e rendelet szerinti kötelezettségeit és a személyes adatoknak az e kötelezettségek keretében való feldolgozását illetően a Bizottság a 45/2001/EK rendelet 2. cikkének d) pontja szerinti adatkezelőnek minősül.

13. cikk

Az adatok titkossága és biztonsága

(1) Az online vitarendezési kapcsolattartó pontokra az érintett tagállam jogszabályaiban a szakmai titoktartás vagy az azzal egyenértékű más titoktartási kötelezettségek tekintetében előírt szabályok vonatkoznak.

(2) A Bizottság a 45/2001/EK rendelet 22. cikkével összhangban meghozza a megfelelő műszaki és szervezeti intézkedéseket az e rendelet keretében feldolgozott információk biztonságának biztosítására, beleértve az adatokhoz való hozzáférés megfelelő ellenőrzését, egy biztonsági tervet és a biztonságot érintő események kezelését.

14. cikk

A fogyasztók tájékoztatása

(1) Az Unióban letelepedett, online adásvételi vagy szolgáltatási szerződésekben érintett kereskedőknek, valamint az Unióban letelepedett olyan online piacoknak meg kell jeleníteniük a honlapjukon az online vitarendezési platformra mutató elektronikus linket. Ennek a linknek a fogyasztók számára könnyen elérhetőnek kell lennie. Az online adásvételi vagy szolgáltatási szerződésekben érintett, az Unióban letelepedett kereskedőknek meg kell adniuk az e-mail címüket is.

(2) Az Unióban letelepedett, online adásvételi vagy szolgáltatási szerződésekben érintett azon kereskedőknek, akik kötelesek egy vagy több alternatív vitarendezési fórumot igénybe venni a fogyasztókkal fennálló vitáik rendezéséhez, vagy erre kötelezettséget vállalnak, tájékoztatniuk kell a fogyasztókat az online vitarendezési platform létezéséről, valamint arról a lehetőségről, hogy az online vitarendezési platform felhasználható a vitáik rendezéséhez. Emellett az online vitarendezési platformra mutató elektronikus linket kell megjeleníteniük honlapjukon, illetve, ha az ajánlatot e-mailben teszik, akkor az adott e-mailben. Ezt az információt fel kell tüntetni adott esetben az online adásvételi vagy szolgáltatási szerződés általános feltételei között is.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdése nem sérti a 2013/11/EU irányelv 13. cikkét, valamint a bírósági eljáráson kívüli vitarendezési eljárásokkal kapcsolatban a fogyasztók tájékoztatására vonatkozó, egyéb uniós jogi aktusokban foglalt azon rendelkezéseket, amelyek e cikk rendelkezésein kívül alkalmazandók.

(4) Az alternatív vitarendezési fórumoknak a 2013/11/EU irányelv 20. cikkének (4) bekezdésében említett jegyzékét és annak frissítéseit az online vitarendezési platformon közzé kell tenni.

(5) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az alternatív vitarendezési fórumok, az Európai Fogyasztói Központok Hálózatának központjai, a 2013/11/EU irányelv 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott hatáskörrel rendelkező hatóságok, és adott esetben a 2013/11/EU irányelv 14. cikkének (2) bekezdésével összhangban kijelölt fórumok honlapjukon feltüntessék az online vitarendezési platformra mutató elektronikus linket.

(6) A tagállamoknak ösztönözniük kell a fogyasztói és vállalkozói szövetségeket arra, hogy adják meg az online vitarendezési platform honlapjára mutató elektronikus linket.

(7) Ha a kereskedők kötelesek az (1) és a (2) bekezdés, valamint a (3) bekezdésben említett rendelkezések szerinti tájékoztatást megadni, ezeket az információkat lehetőleg együtt kell megadniuk.

15. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok szerepe

Az egyes tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak meg kell vizsgálniuk, hogy az adott tagállamban letelepedett alternatív vitarendezési fórumok megfelelnek-e az e rendeletben foglalt kötelezettségeknek.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

16. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(4) Amennyiben az e cikk (2) és a (3) bekezdése szerinti bizottság a véleményét írásbeli eljárás útján alakítja ki, az írásbeli eljárást eredmény nélkül le kell zárni, amennyiben a vélemény kialakítására megállapított határidőn belül a bizottság elnöke így dönt, vagy a bizottsági tagok egyszerű többsége ezt kéri.

17. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben rögzített feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 8. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2013. július 8-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az e rendelet 8. cikke (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a határozatban meghatározott későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) Az e rendelet 8. cikke (3) bekezdése szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek vagy a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.

18. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok érvényesítése érdekében. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

19. cikk

A 2006/2004/EK rendelet módosítása

A 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ melléklete a következő ponttal egészül ki:

„21. A fogyasztói jogviták online rendezéséről szóló, 2013. május 21-i 524/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 165., 2013.6.18., 1. o.): 14. cikk.”

20. cikk

A 2009/22/EK irányelv módosítása

A 2009/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) és (2) bekezdésében, valamint a 6. cikk (2) bekezdésének b) pontjában „az I. mellékletben felsorolt irányelvek” szövegrész helyébe „az I. mellékletben felsorolt uniós jogi aktusok” szövegrész lép.

2. Az I. melléklet címében az „IRÁNYELVEK JEGYZÉKE” szövegrész helyébe az „UNIÓS JOGI AKTUSOK JEGYZÉKE” lép.

3. Az I. melléklet a következő ponttal egészül ki:

„15. A fogyasztói jogviták online rendezéséről szóló, 2013. május 21-i 524/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 165., 2013.6.18., 1. o.): 14. cikk.”

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. május 21-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

21. cikk

Jelentések

(1) A Bizottság évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az online vitarendezési platform működéséről, első alkalommal egy évvel azt követően, hogy az online vitarendezési platform megkezdte működését.

(2) A Bizottság 2018. július 9-ig, és azután háromévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet alkalmazásáról, elsősorban arról, hogy a panaszok benyújtására szolgáló űrlap felhasználóbarát-e, és ki kell-e esetlegesen igazítani az e rendelet mellékletében felsorolt információkat. A jelentéshez szükség esetén csatolni kell az e rendelet kiigazítására irányuló javaslatokat.

(3) Ha az (1) és (2) bekezdésben említett jelentéseket ugyanabban az évben kellene benyújtani, akkor mindössze egyetlen közös jelentést kell benyújtani.

22. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet 2016. január 9-től alkalmazandó, kivéve a következő rendelkezéseket:

— a 2. cikk (3) bekezdése, valamint a 7. cikk (1) és (5) bekezdése, amelyek 2015. július 9-től alkalmazandók,

— az 5. cikk (1) és (7) bekezdése, a 6. cikk, a 7. cikk (7) bekezdése, a 8. cikk (3) és (4) bekezdése, a 11. cikk, a 16. cikk és a 17. cikk, amelyek 2013. július 8-től alkalmazandók.

⁽¹⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o.

⁽²⁾ HL L 110., 2009.5.1., 30. o.

MELLÉKLET

A panaszok benyújtásakor megadandó információk

1. a panaszos fél fogyasztó vagy kereskedő-e;
  2. a fogyasztó neve, e-mail címe és postai címe;
  3. a kereskedő neve és e-mail címe, weboldala és postai címe;
  4. adott esetben a panaszos fél képviselőjének neve, e-mail címe és postai címe;
  5. adott esetben a panaszos fél vagy képviselője által ismert nyelv(ek);
  6. az ellenérdekű fél által ismert nyelv, amennyiben ez az adat rendelkezésre áll;
  7. azon áru vagy szolgáltatás típusa, amelyhez a panasz kapcsolódik;
  8. az árut vagy a szolgáltatást valamely honlapon vagy más elektronikus eszközön keresztül kínálta-e fel a kereskedő és rendelte-e meg a fogyasztó;
  9. a megvásárolt áruk vagy szolgáltatások ára;
  10. az áruk vagy szolgáltatások vásárlásának időpontja;
  11. közvetlen kapcsolatba lépett-e a fogyasztó a kereskedővel;
  12. korábban már foglalkozott-e valamely alternatív vitarendezési fórum vagy bíróság a jogvitával;
  13. a panasz típusa;
  14. a panasz ismertetése;
  15. ha a panaszos fél egy fogyasztó, amennyiben ismert, azon alternatív vitarendezési fórumok, amelyeket a kereskedő köteles igénybe venni, vagy amelyek igénybevételére elkötelezte magát a 2013/11/EU irányelv 13. cikke (1) bekezdésének megfelelően;
  16. amennyiben a panaszos fél egy kereskedő, mely alternatív vitarendezési fórumot köteles igénybe venni, illetve mely alternatív vitarendezési fórum igénybevételére vállalt kötelezettséget.
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 525/2013/EU RENDELETE

(2013. május 21.)

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

(1) Az üvegházhatást okozó gázok Közösségen belüli kibocsátásának nyomon követését szolgáló rendszerről és a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtásáról szóló, 2004. február 11-i 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽⁴⁾ létrehozta az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásának és nyelőkénti eltávolításának nyomon követésére, és az ilyen kibocsátások vonatkozásában vállalt kötelezettségek teljesítésében elért előrehaladás mérésére, valamint az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezményében (UNFCCC) ⁽⁵⁾, illetve a Kiotói Jegyzőkönyvben ⁽⁶⁾ foglalt nyomonkövetési és jelentéstételi követelmények Unióban történő bevezetésére szolgáló rendszert. A UNFCCC-vel és a Kiotói Jegyzőkönyvvel összefüggő legutóbbi és jövőbeli nemzetközi fejlemények

figyelembevételével, valamint az uniós jogban előírt új nyomonkövetési és jelentéstételi követelmények végrehajtása érdekében a 280/2004/EK határozatot új jogi aktussal kell felváltani.

(2) Az uniós jog szélesebb köre, a kötelezettségekkel érintett személyek további kategóriáinak jogszabályba emelése, a bevezetendő rendelkezések összetettsége és műszaki jellege, az egész Unióban alkalmazandó egységes szabályok iránti egyre fokozódó igény miatt és a végrehajtás elősegítése érdekében a 280/2004/EK határozatot rendellel kell felváltani.

(3) Az UNFCCC végső célja az üvegházhatást okozó gázok légköri koncentrációinak olyan szinten történő stabilizálása, amely megakadályozza az éghajlati rendszer veszélyes, emberi eredetű befolyásolását. E célkitűzés elérése érdekében az általános globális éves felszíni középhőmérséklet-emelkedés mértéke legfeljebb 2 °C-kal haladhatja meg az iparosodás előtti hőmérsékleti szintet.

(4) Szükség van az üvegházhatású gázok Unió és tagállamok általi kibocsátásának és az általuk az éghajlatváltozás kezelése érdekében tett erőfeszítéseknek a nyomon követésére, rendszeres értékelésére és bejelentésére.

(5) Az UNFCCC Felelősek Konferenciája által elfogadott 1/CP.15. sz. határozat (a továbbiakban: 1/CP.15. sz. határozat), illetve az UNFCCC Felelősek Konferenciája által elfogadott 1/CP.16. sz. határozat (a továbbiakban: 1/CP.16. sz. határozat) nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy sikerült előbbre lépni az éghajlatváltozás okozta problémák kiegyensúlyozott megoldását célzó törekvésekben. E határozatok új nyomonkövetési és jelentéstételi követelményeket vezettek be az Unió és a tagállamok által vállalt ambiciózus kibocsátáscsökkentés megvalósításának vonatkozásában, és támogatást biztosítottak a fejlődő országok számára. E határozatok elismerték továbbá, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást ugyanolyan prioritásként kell kezelni, mint az éghajlatváltozás mérséklését. Az 1/CP.16. sz. határozat előírja a fejlett országok számára, hogy dekarbonizációs fejlesztési stratégiákat vagy terveket dolgozzanak ki. Az ilyen stratégiák vagy tervek várhatóan hozzájárulnak a karbonszegény társadalom megteremtéséhez, a folyamatos és magas szintű növekedéshez és a fenntartható fejlődéshez, valamint az éghajlattal kapcsolatos hosszú távú cél megvalósítása tekintetében történő költséghatékony előrehaladáshoz, kellő figyelmet fordítva a közbenső szakaszokra is. E rendelet célja, hogy megkönnyítse az említett nyomonkövetési és jelentéstételi követelmények végrehajtását.

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 169. o.

⁽²⁾ HL C 277., 2012.9.13., 51. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2013. március 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. április 22-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 49., 2004.2.19., 1. o.

⁽⁵⁾ Az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményének megkötéséről szóló, 1993. december 15-i 94/69/EK tanácsi határozat (HL L 33., 1994.2.7., 11. o.).

⁽⁶⁾ Az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről szóló, 2002. április 25-i 2002/358/EK tanácsi határozat (HL L 130., 2002.5.15., 1. o.).

- (6) A 2009-ben elfogadott uniós jogi aktusok csoportja (a továbbiakban: éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomag), különösen az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló, 2009. április 23-i 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁽¹⁾, valamint a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ szintén az üvegházhatású gázok kibocsátásának jelentős mértékű csökkentésére irányuló határozott uniós és tagállami kötelezettségvállalást jelzi. A kibocsátás nyomon követésére és bejelentésére vonatkozó uniós rendszert e két jogi aktus új követelményei alapján szintén korszerűsíteni kell.
- (7) Az UNFCCC kötelezi az Uniót és a tagállamait arra, hogy – a Felek Konferenciája által jóváhagyott összehasonlítható módszerek alkalmazásával – dolgozzanak ki nemzeti jegyzéket az ózonréteg védelméről szóló Bécsi Egyezménynek az ózonréteget lebontó anyagokról szóló 1987. évi Montreali Jegyzőkönyve⁽³⁾ (a továbbiakban: Montreali Jegyzőkönyv) által nem szabályozott, üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásairól és nyelőkénti eltávolításáról, azt tegyék rendszeres időközönként naprakészé, tegyék közzé és juttassák el a Felek Konferenciája számára.
- (8) A Kiotói Jegyzőkönyv 5. cikkének (1) bekezdése – a Kiotói Jegyzőkönyv egyéb rendelkezéseinek végrehajtása érdekében – előírja az Unió és a tagállamok számára, hogy hozzanak létre és tartsanak fenn olyan nemzeti rendszereket, amelyek a Montreali Jegyzőkönyv által nem szabályozott, üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásainak és nyelőkénti eltávolításának becslésére szolgálnak. E rendszerek létrehozása és fenntartása során az Uniónak és a tagállamoknak alkalmazniuk kell az UNFCCC Feleinek a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló Konferenciája által elfogadott 19/CMP.1. sz. határozat (a továbbiakban: 19/CMP.1. sz. határozat) mellékletében a nemzeti rendszerekre vonatkozóan meghatározott iránymutatásokat. Ezenkívül az 1/CP.16. sz. határozat előírja, hogy nemzeti rendszereket kell létrehozni a Montreali Jegyzőkönyv által nem szabályozott, üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásainak és nyelőkénti eltávolításának becslésére. Ennek a rendeletnek lehetővé kell tennie e követelmények végrehajtását.
- (9) Az UNFCCC Feleinek Konferenciája által hozott, 2013. január 9-től kezdődően hatályos 10/CP.17. sz. határozat és a 2010. október 26. óta hatályban lévő 3/CP.15. sz. határozat felvették Ciprust és Máltát az UNFCCC I. mellékletébe.
- (10) A 280/2004/EK határozat végrehajtása során szerzett tapasztalatok azt bizonyították, hogy növelni kell a szinergiát és az összhangot a többi jogi eszköz – különösen az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾, az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról szóló, 2006. január 18-i 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾, az egyes légköri szennyezők nemzeti kibocsátási határértékeiről szóló, 2001. október 23-i 2001/81/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾, az egyes fluortartalmú, üvegházhatást okozó gázokról szóló, 2006. május 17-i 842/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾ és az energiastatisztikáról szóló, 2008. október 22-i 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁸⁾ – szerinti jelentéstétellel. Bár a bejelentési követelmények egységesítése az egyes jogi eszközök módosítását igényli, a kibocsátásra vonatkozó jelentéstétel megfelelő minőségének biztosításához elengedhetetlenül szükséges az, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának bejelentése során egységes adatokat alkalmazzanak.
- (11) Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) negyedik értékelő jelentése szerint a nitrogén-trifluorid (NF₃) globális felmelegedési potenciálja (GWP) hozzávetőleg tizenhétézerszerese a szén-dioxidénak (CO₂). Az NF₃-at egyre nagyobb mértékben alkalmazzák a perfluor-karbonok (PFC-k) és a kén-hexafluorid (SF₆) helyett az elektronikai iparban. Az Unió környezetvédelmi politikájának az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 191. cikkének (2) bekezdésével összhangban az elővigyázatosság elvén kell alapulnia. Ez az alapelv az uniós kibocsátási szint megállapítása és – szükség esetén – az éghajlatváltozás mérséklését elősegítő intézkedések meghatározása érdekében megköveteli a nitrogén-trifluorid-kibocsátás nyomon követését.
- (12) Az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékébe, valamint a nemzeti és az uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékekbe jelenleg bejelentett adatok nem elegendők ahhoz, hogy a tagállamok meghatározhassák a polgári légi közlekedésből nemzeti szinten származó és a 2003/87/EK irányelv által nem szabályozott CO₂-kibocsátást. Az Uniónak a bejelentési kötelezettségek elfogadásakor nem szabad olyan terheket rónia a tagállamokra és a kis- és középvállalkozásokra (kkv-kra), amelyek az elérni kívánt célkitűzésekhez képest aránytalanok. A 2003/87/EK irányelv által nem szabályozott, repülésből származó CO₂-kibocsátás mindössze elenyésző része az üvegházhatású gázok teljes kibocsátásának, és az ilyen kibocsátásra vonatkozó jelentéstételi rendszer létrehozása

⁽¹⁾ HL L 140., 2009.6.5., 136. o.

⁽²⁾ HL L 140., 2009.6.5., 63. o.

⁽³⁾ A Tanács 88/540/EGK határozata (1988. október 14.) az ózonréteg védelméről szóló bécsi egyezmény és az ózonréteget lebontó anyagokról szóló montreali jegyzőkönyv megkötéséről (HL L 297., 1988.10.31., 8. o.).

⁽⁴⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

⁽⁵⁾ HL L 33., 2006.2.4., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 309., 2001.11.27., 22. o.

⁽⁷⁾ HL L 161., 2006.6.14., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 304., 2008.11.14., 1. o.

- a 2003/87/EK irányelv szerinti tágabb ágazatra vonatkozó meglévő követelményeket is tekintetbe véve – indokolatlanul nagy terhet jelentene. Ezért a 406/2009/EK határozat 3. cikkének és 7. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az IPCC jelentése szerinti „1.A.3.A. Polgári légi közlekedés” forrásból származó CO₂-kibocsátást nullával egyenértékűnek kell tekinteni.
- (13) Az üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére vonatkozó rendelkezések hatékonyságának biztosítása érdekében helyénvaló elkerülni a tagállamok által jelenleg is viselt pénzügyi és igazgatási terhek további növelését.
- (14) Az üvegházhatású gázoknak a földhasználat, a földhasználat-megváltoztatással és az erdőgazdálkodással (a továbbiakban: földhasználati ágazat) összefüggésben történő kibocsátása és eltávolítása beleszámít a Kiotói Jegyzőkönyvben foglalt uniós kibocsátáscsökkentési célkitűzésekbe, ugyanakkor nem képezi részét az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomagban meghatározott, 2020-ig elérendő 20 %-os kibocsátáscsökkentési célkitűzésnek. A 406/2009/EK határozat 9. cikke előírja, hogy a Bizottság mérje fel, hogy a földhasználati ágazathoz kapcsolódó tevékenységekkel összefüggő kibocsátások és eltávolítások miként vonhatók be az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós kötelezettségvállalásokba úgy, hogy a földhasználati ágazat hozzájárulásának környezeti integritása és tartóssága, valamint a vonatkozó kibocsátások és eltávolítások körülményekről ellenőrzése és elszámolása biztosított legyen. Ugyanezen cikk azt is előírja, hogy a Bizottság adott esetben nyújtson be jogalkotási javaslatot, amelynek 2013-ban vagy azt követően hatályba kell lépnie. A Bizottság 2012. március 12-én javaslatot nyújtott be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a földhasználati ágazatnak a kibocsátáscsökkentésre irányuló uniós kötelezettségvállalásokba való bevonására, amely az üvegházhatású gázoknak a földhasználatból, a földhasználat-megváltoztatásból és az erdőgazdálkodási tevékenységekből eredő kibocsátására és elnyelésére vonatkozó elszámolási szabályokról és az e tevékenységekhez kapcsolódó intézkedésekre vonatkozó információkról szóló, 2013. május 21-i 529/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat⁽¹⁾ elfogadását eredményezte.
- (15) Az Uniónak és a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy – mindenekelőtt az Európa 2020 stratégia keretében és az abban meghatározott ütemezés szerint – a lehető legnaprakészebb információkat szolgáltatassák a kibocsátásokról. Ennek a rendeletnek lehetővé kell tennie, hogy a becslések a statisztikai és egyéb információk – például adott esetben a globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelési program és egyéb műholdas rendszerek által szolgáltatott adatok – felhasználásával, a lehető legrövidebb időn belül elkészüljenek.
- (16) Mivel a Bizottság bejelentette, hogy új nyomonkövetési és bejelentési követelményekre szándékozik javaslatot tenni a tengeri szállításból származó kibocsátások tekintetében, beleértve adott esetben e rendelet módosítását is, e rendelet nem sértheti az ilyen javaslatokat, és ezért helyénvaló, hogy e rendelet ne tartalmazzon a tengeri szállításból származó kibocsátások nyomon követésére és bejelentésére vonatkozó rendelkezéseket.
- (17) A 280/2004/EK határozat végrehajtása során szerzett tapasztalatok rámutattak arra, hogy a szakpolitikákkal és intézkedésekkel, valamint az előrejelzésekkel kapcsolatban szolgáltatott információkat átláthatóbbá, pontosabbá, koherensebbé, teljesebbé és összehasonlíthatóbbá kell tenni. A 406/2009/EK határozat előírja a tagállamok számára, hogy e határozat alapján fennálló kötelezettségeik teljesítése terén tervezett előrehaladásról készítsenek jelentést, amelynek ismertetnie kell a nemzeti szakpolitikákat és intézkedéseket, valamint a nemzeti előrejelzéseket. Az Európa 2020 stratégia olyan integrált gazdaságpolitikai menetrendet határozott meg, amely az Uniótól és a tagállamoktól még több erőfeszítést kíván az éghajlat-változási politikákra és intézkedésekre, valamint azok kibocsátásra gyakorolt becsült hatásaira vonatkozó jelentések időben történő elkészítéséhez. Az uniós és a tagállami szintű rendszerek megteremtése a jelentéstételhez biztosított jobb iránymutatásokkal egyetemben jelentős mértékben hozzájárul ezen célkitűzések eléréséhez. A Bizottság számára is lehetővé kell tenni, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásáról előrejelzési becsléseket készítsen és alkalmazzon, hogy ezzel egyrészt biztosítsa az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának előrejelzésére vonatkozó nemzetközi és belső jelentéstétel követelményeinek való megfelelést, másrészt pedig értékelje az Unió nemzetközi és belső kötelezettségvállalásai és kötelezettségei teljesítése terén tett uniós előrehaladást.
- (18) A tagállamoknak jobb minőségű információkat kell rendelkezésre bocsátaniuk ahhoz, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás terén általuk elért eredmények és megvalósított intézkedések nyomon követhetők legyenek. Ezekre az információkra szükség van annak érdekében, hogy „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című, 2009. április 1-jei bizottsági fehér könyv szerint átfogó uniós alkalmazkodási stratégiát lehessen kidolgozni. Az alkalmazkodásra vonatkozó információkat tartalmazó jelentések lehetővé teszik majd a tagállamok számára a bevált gyakorlatok cseréjét, valamint az éghajlatváltozás kezelésével kapcsolatos igényeik és felkészültségi szintjük meghatározását.
- (19) Az Unió és a tagállamok az 1/CP.15. sz. határozat alapján vállalták, hogy jelentős mértékű pénzügyi támogatást biztosítanak a fejlődő országok számára az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást és az éghajlatváltozás mérséklését elősegítő intézkedésekhez. Az 1/CP. 16. sz. határozat (40) bekezdése értelmében az UFCCC-ben részes valamennyi fejlett országnak részletesebb jelentéseket kell készítenie az e keretegyezményben részes fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi, technológiai és kapacitásépítési támogatásról. A bővített jelentéstétel alapvetően fontos ahhoz, hogy elismerhetők legyenek azok a törekvések, amelyeket az Unió és a tagállamok tesznek kötelezettségeik teljesítése érdekében. Az 1/CP. 16. sz. határozat a nemzetközi technológiatranszfer elősegítése érdekében új technológiai mechanizmust is létrehozott. Ennek a rendeletnek gondoskodnia kell arról, hogy a rendelkezésre álló legjobb adatok alapján naprakész információk kerüljenek bejelentésre a fejlődő országok felé irányuló technológiatranszferrel kapcsolatos tevékenységekről.

(1) Lásd e Hivatalos Lap 80. oldalát.

- (20) A 2008/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ módosította a 2003/87/EK irányelvet a légi közlekedésnek az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe való felvétele céljából. A 2003/87/EK irányelv rendelkezéseket tartalmaz az árverés révén szerzett bevételek felhasználásával, az árverés révén szerzett bevételek tagállam általi felhasználására vonatkozó jelentéstétellel, valamint az említett irányelv 3d. cikke szerinti intézkedésekkel kapcsolatban. A 2009/29/EK irányelvvel módosított 2003/87/EK irányelv most már tartalmaz az árverés révén szerzett bevételek felhasználásával kapcsolatos rendelkezéseket is, továbbá kimondja, hogy e bevételek legalább 50 %-át a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (3) bekezdésében említett tevékenység vagy tevékenységek céljából kell felhasználni. A kibocsátási egységek 2003/87/EK irányelv szerinti elárverezéséből származó bevételek felhasználásának átláthatósága kulcsfontosságú szerepet tölt be az uniós kötelezettségvállalások megerősítésében.
- (21) Az Unió és tagállamai az UNFCCC alapján kötelesek arra, hogy – a Felek Konferenciája által jóváhagyott iránymutatások, módszerek és formátumok felhasználásával – dolgozzanak ki, tegyenek közzé és a Felek Konferenciája számára juttassanak el nemzeti közleményeket és kétéves jelentéseket, illetve tegyék ezeket rendszeres időközönként naprakészé. Az 1/CP.16. sz. határozat előírja az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos célkitűzésekre, valamint a fejlődő országok számára nyújtott pénzügyi, technológiai és kapacitásépítési támogatásra vonatkozó jelentéstétel javítását.
- (22) A 406/2009/EK határozat a jelenlegi éves jelentéstételi ciklust éves kötelezettségvállalási ciklussá alakította, amely alapján a tagállamoknak az üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó jegyzékeiket az UNFCCC alapján elvégzett jelenlegi nyilvántartás-felülvizsgálatnál rövidebb időn belül kell átfogóan felülvizsgálniuk annak érdekében, hogy a rugalmassági és korrekciós intézkedéseket szükség esetén minden egyes érintett év végén alkalmazni lehessen. A 406/2009/EK határozatnak való megfelelés hiteles, egységes, átlátható módon és megfelelő időben való értékelése céljából szükséges létrehozni egy olyan uniós szintű felülvizsgálati folyamatot, amely során ellenőriznék a tagállamok által az üvegházhatást okozó gázokkal kapcsolatban szolgáltatott adatokat.
- (23) Az üvegházhatást okozó gázok forrásonkénti kibocsátásának és nyelőnkénti eltávolításának bejelentésével összefüggésben az UNFCCC-eljárás keretében számos technikai részletet vitatnak meg, például a GWP-eket, a jelentéstételi kötelezettség alá tartozó, üvegházhatást okozó gázok körét és az Éghajlat-változási Kormányközi Testület által közzétett, az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének elkészítése során alkalmazandó módszertani útmutatásokat. Ezeknek a módszertani elemeknek az UNFCCC-eljárás keretében történő felülvizsgálata és az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó idősorok ezt követő újraszámításai megváltoztathatják a kibocsátás szintjét és tendenciáit. A Bizottságnak nyomon kell követnie ezeket a nemzetközi szintű fejleményeket, és szükség esetén e rendelet felülvizsgálatát javasolja az UNFCCC-eljárás keretében alkalmazott módszerekkel való koherenciáját célzó módosítása érdekében.
- (24) Az UNFCCC üvegházhatású gázokra vonatkozó jelenlegi jelentéstételi iránymutatásainak megfelelően a metánkibocsátás számítása és jelentése egy százéves időszakot felölelő GWP-n alapul. Tekintettel a metán magas GWP-jére és viszonylag rövid légköri élettartamára, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, milyen hatással lenne a szakpolitikákra és az intézkedésekre egy húszéves időtávlat elfogadása a metánra vonatkozóan.
- (25) Figyelembe véve az Európai Parlamentnek a nem CO₂ által okozott, éghajlatváltozással kapcsolatos emberi eredetű kibocsátásokra vonatkozó átfogó megközelítésről szóló, 2011. szeptember 14-i állásfoglalását, továbbá, amint megállapodás jön létre az UNFCCC keretében azon iránymutatások alkalmazásáról, amelyeket az Éghajlat-változási Kormányközi Testület fogadott el és tett közzé a koromkibocsátás nyomon követésére és bejelentésére vonatkozóan, a Bizottságnak elemeznie kell ezeknek a szakpolitikákkal és intézkedésekkel kapcsolatos következményeit, és adott esetben módosítania kell e rendelet I. mellékletét.
- (26) Az üvegházhatású gázok kibocsátását a jelentésben szereplő minden idősoron belül ugyanazzal a módszerrel kell kiszámítani. A jelentések alapjául szolgáló tevékenységi adatokat és kibocsátási tényezőket koherens módon kell összegyűjteni és felhasználni, hogy a kibocsátási tendenciák változásai a jelentésekben ne a becslési módszerek vagy feltételezések módosításának eredményeként jelenjenek meg. Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának esetleges újraszámításait az elfogadott iránymutatások szerint kell elvégezni, és az újraszámításnak a jelentésekben szereplő idősorok koherenciájának, pontosságának és teljességének javítására, valamint részletesebb módszerek alkalmazására kell irányulniuk. Amennyiben a jelentés alapjául szolgáló tevékenységi adatok és kibocsátási tényezők összegyűjtésének módszere vagy módja megváltozik, a tagállamoknak a jelentésekben szereplő idősorok esetében újra kell számolniuk a jegyzékben szereplő adatokat és – különösen a legfontosabb kategóriák esetében – el kell dönteniük, hogy az elfogadott iránymutatásokban foglalt okok alapján szükség van-e az újraszámításokra. E rendeletben meg kell határozni, hogy az éves kibocsátási jogosultságok megállapítása céljából figyelembe kell-e venni az újraszámítások hatásait, és ha igen, milyen feltételek mellett.
- (27) A légi közlekedés a CO₂ és más anyagok – például a nitrogén-oxidok – kibocsátása következtében, illetve egyéb mechanizmusok, így például a cirrus típusú felhők fokozott képződése miatt van hatással az éghajlatra. Mivel az e hatásokra vonatkozó tudományos ismeretek köre gyorsan bővíül, e rendelet keretében rendszeres időközönként újra kell értékelni a légi közlekedés éghajlatra gyakorolt, nem CO₂ okozta hatásait. Az e tekintetben alkalmazott modellezést rendszeresen hozzá kell igazítani a tudományos fejlődéshez. A Bizottság az ilyen hatások elemzése alapján mérlegelhetné az ezek kezelésére szolgáló, megfelelő szakpolitikai lehetőségeket.

(1) HL L 8., 2009.1.13., 3. o.

- (28) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség célja, hogy támogassa a fenntartható fejlődést, valamint hozzájáruljon Európa környezeti állapotának jelentős mértékű, mérhető javulásához, mégpedig azáltal, hogy a döntéshozók, a közintézmények és a nyilvánosság számára aktuális, célzott, releváns és megbízható információkat nyújt. Az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek szükség esetén – különösen az uniós nyilvántartási rendszerek, szakpolitikák és intézkedések, valamint előrejelzések rendszereinek összefüggésében – segítenie kell a Bizottságot a nyomon követéssel és bejelentéssel kapcsolatos feladatok ellátásában azáltal, hogy évente elvégzi a tagállamok jegyzékeinek szakértői felülvizsgálatát, értékeli az uniós kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalások teljesítése terén tett előrehaladást, fenntartja az éghajlatváltozás okozta hatásokkal, az éghajlatváltozással szembeni sebezhetőséggel és az alkalmazkodási képességgel kapcsolatos Európai Éghajlatváltozáshoz való Alkalmazkodás Platformot, továbbá megbízható módon tájékoztatja a nyilvánosságot az éghajlatváltozásról.
- (29) Az e rendelet szerinti adatszolgáltatási és információnyújtási követelmények az adatvédelemre és az üzleti titokra vonatkozó uniós szabályok hatálya alá tartoznak.
- (30) Az e rendelet értelmében gyűjtött információkat és adatokat fel lehet használni az éghajlatváltozással kapcsolatos jövőbeli uniós szakpolitikák kialakításához és értékeléséhez is.
- (31) A koherencia biztosítása érdekében a Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie az e rendeletben foglalt nyomonkövetési és bejelentési követelmények végrehajtását, valamint az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv tekintetében kialakuló jövőbeli fejleményeket. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak adott esetben jogalkotási javaslatot kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára.
- (32) E rendelet 5. cikke (4) bekezdésének, 7. cikke (7) és (8) bekezdésének, 8. cikke (2) bekezdésének, 12. cikke (3) bekezdésének, 17. cikke (4) bekezdésének, valamint 19. cikke (5) és (6) bekezdésének végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a hatásköröket – a 19. cikk (6) bekezdését ide nem értve – a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (33) Annak érdekében, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának és az éghajlatváltozással foglalkozó szakpolitikák szempontjából releváns egyéb információknak a nyomon követése céljából összehangolt bejelentési követelményeket lehessen meghatározni, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet I. és III. mellékletének az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv keretében hozott határozatokkal összhangban történő módosítására, a GWP-ben és a nemzetközi szinten elfogadott nyilvántartási iránymutatásokban bekövetkezett változások figyelembevételére, az uniós nyilvántartási rendszerre vonatkozó érdemi követelmények meghatározására, valamint az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzék létrehozására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (34) Mivel az ezen rendeletben meghatározott célokat – nevezetesen az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszer létrehozását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az a javasolt intézkedés terjedelme és hatása miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

E rendelet mechanizmust hoz létre:

- annak biztosítására, hogy az Unió és a tagállamok által az UNFCCC titkárságának küldött jelentések naprakészek, átláthatók, pontosak, koherensek, összehasonlíthatók és teljeseleg legyenek;
- az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv, valamint az azok alapján elfogadott határozatok értelmében fennálló uniós és tagállami kötelezettségvállalásokkal kapcsolatos információk bejelentésére és ellenőrzésére, továbbá az említett kötelezettségvállalások teljesítése terén tett előrehaladás értékelésére;
- az ózonréteget lebontó anyagokról szóló Montreali Jegyzőkönyv által nem szabályozott, üvegházhatást okozó gázok összes emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásainak és nyelőkénti eltávolításának nyomon követésére és bejelentésére a tagállamokban;

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- d) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának és egyéb információknak a 406/2009/EK határozat 6. cikke szerinti nyomon követésére, bejelentésére, felülvizsgálatára és ellenőrzésére;
- e) kibocsátási egységeknek a 2003/87/EK irányelv 3d. cikkének (1) vagy (2) bekezdése, vagy 10. cikkének (1) bekezdése szerinti elárverezéséből származó bevételeknek az említett irányelv 3d. cikkének (4) bekezdése és 10. cikkének (3) bekezdése szerinti felhasználásának a bejelentésére;
- f) az éghajlatváltozás elkerülhetetlen következményeihez való költséghatékony alkalmazkodás érdekében tett tagállami intézkedések nyomon követésére és az azokról való jelentéstételre;
- g) a 406/2009/EK határozat alapján fennálló tagállami kötelezettségek teljesítése terén elért előrehaladás értékelésére.

2. cikk

Hatály

Ez a rendelet a következőkre alkalmazandó:

- a) az Unió és a tagállamok dekarbonizációs fejlesztési stratégiáiról és azok bármely, az 1/CP.16. sz. határozat szerinti felülvizsgálatáról történő jelentéstételre;
- b) az UNFCCC 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján elkészített, az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében szereplő, e rendelet I. mellékletben felsorolt és a tagállamok területén kibocsátott üvegházhatást okozó gázok ágazatonkénti és forrásonkénti kibocsátására és nyelőkénti eltávolítására;
- c) a 406/2009/EK határozat 2. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó, üvegházhatást okozó gázok kibocsátására;
- d) a polgári légi közlekedésből származó kibocsátás által az éghajlatra gyakorolt, nem CO₂ okozta hatásokra;
- e) a Montreali Jegyzőkönyv által nem szabályozott, üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó uniós és tagállami előrejelzésekre, valamint a tagállamok vonatkozó szakpolitikáira és intézkedéseire;
- f) a fejlődő országok számára az UNFCCC szerinti követelményeknek megfelelően nyújtott összesített pénzügyi és technológiai támogatásra;
- g) a kibocsátási egységeknek a 2003/87/EK irányelv 3d. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 10. cikkének (1) bekezdése szerinti elárverezéséből származó bevételeknek a felhasználására;
- h) az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást szolgáló tagállami fellépésekre.
1. a gázok „globális felmelegedési potenciálja” vagy „GWP”-je: az adott gáz egységnyi kibocsátásából származó teljes hozzájárulás a globális felmelegedéshez, a referenciaként szolgáló gáz, azaz az 1-es értéket képviselő szén-dioxid egységnyi kibocsátásához viszonyítva;
  2. „nemzeti nyilvántartási rendszer”: intézményi, jogi és eljárási intézkedések tagállamokon belül létrehozott olyan rendszere, amely egyrészt a Montreali Jegyzőkönyv által nem szabályozott, üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásainak és nyelőkénti eltávolításának becslésére, másrészt a nyilvántartásban szereplő információknak a 19/CMP.1. sz. határozat, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szerveinek bármely más vonatkozó határozata szerint történő bejelentésére és archiválására szolgál;
  3. „a nyilvántartásért felelős illetékes hatóságok”: a nemzeti nyilvántartási rendszer keretében az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének összeállításával megbízott hatóságok;
  4. „minőségbiztosítás”: felülvizsgálati eljárások tervezett rendszere, amely annak biztosítására szolgál, hogy az adatok minőségével kapcsolatos célok megvalósuljanak, és – a minőség-ellenőrzési programok hatékonyságának előmozdítása és a tagállamok segítése érdekében – a jelentésekben a lehető legpontosabb becslések és információk szerepeljenek;
  5. „minőség-ellenőrzés”: rutinszerűen végzett műszaki tevékenységek rendszere, amely az adatok sértetlenségének, pontosságának és teljességének biztosítása, a hibák és hiányosságok azonosítása és kezelése, az adatok és más anyagok dokumentálása és archiválása, valamint az összes minőségbiztosítási tevékenység rögzítése céljából összeállított információk és becslések minőségének megállapítására és ellenőrzésére szolgál;
  6. „mutató”: mennyiségi, illetve minőségi tényező vagy változó, amely segíti a szakpolitikák és intézkedések végrehajtása terén tett előrehaladás értékelését, illetve annak megértését, hogy miként alakulnak az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának tendenciái;
  7. „kibocsátható mennyiségi egység” vagy „AAU”: az UNFCCC Feleinek a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozójaként szolgáló Konferenciája által elfogadott 13/CMP.1. sz. határozat (a továbbiakban 13/CMP.1. sz. határozat) mellékletének, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szervei bármely más vonatkozó határozatának vonatkozó rendelkezései szerint kiadott egység;
  8. „eltávolítási egység” vagy „RMU”: a 13/CMP.1. sz. határozat mellékletének, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szervei bármely más vonatkozó határozatának vonatkozó rendelkezései szerint kiadott egység;

3. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

9. „kibocsátáscsökkentési egység” vagy „ERU”: a 13/CMP.1. sz. határozat mellékletének, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szervei bármely más vonatkozó határozatának vonatkozó rendelkezései szerint kiadott egység;
10. „igazolt kibocsátáscsökkentés” vagy „CER”: a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikke és az abban foglalt követelmények, valamint a 13/CMP.1. sz. határozat mellékletének, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szervei bármely más vonatkozó határozatának vonatkozó rendelkezései szerint kiadott egység;
11. „igazolt időszakos kibocsátáscsökkentés” vagy „tCER”: a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikke és az abban foglalt követelmények, valamint a 13/CMP.1. sz. határozat mellékletének, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szervei bármely más vonatkozó határozatának vonatkozó rendelkezései szerint kiadott egység, vagyis a tiszta fejlesztési mechanizmus alapján végzett erdősítési vagy újraerdősítési projektből származó igazolt eltávolításért adott jóváírás, amelyet a második kötelezettségvállalási időszak végén való lejártakor újabb kibocsátáscsökkentéssel kell helyettesíteni;
12. „igazolt tartós kibocsátáscsökkentés” vagy „ICER”: a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikke és az abban foglalt követelmények, valamint a 13/CMP.1. sz. határozat mellékletének, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szervei bármely más vonatkozó határozatának vonatkozó rendelkezései szerint kiadott egység, vagyis a tiszta fejlesztési mechanizmus alapján végzett erdősítési vagy újraerdősítési projektből származó igazolt tartós eltávolításért adott jóváírás, amelyet a projekt jóváírási időszakának végén való lejártakor, illetve a tárolás során történő szivárgáskor vagy az igazoló jelentés benyújtásának elmulasztása esetén újabb kibocsátáscsökkentéssel kell helyettesíteni;
13. „nemzeti jegyzék”: szabványosított elektronikus adatbázis formájában létrehozott jegyzék, amely adatokat tartalmaz a kibocsátáscsökkentési egységek, igazolt kibocsátáscsökkentések, igazolt időszakos kibocsátáscsökkentések, igazolt tartós kibocsátáscsökkentések, kibocsátható mennyiségi egységek és eltávolítási egységek kiadásával, birtoklásával, átruházásával, megszerzésével, törlesztéssel, visszavonásával, átvitelével, helyettesítésével vagy adott esetben lejáratí idejének megváltoztatásával kapcsolatban;
14. „szakpolitikák és intézkedések”: valamennyi eszköz, amelynek célja az UNFCCC 4. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti kötelezettségvállalások teljesítése, adott esetben ideértve azokat a kötelezettségvállalásokat is, amelyek elsődlegesen nem az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a korlátozására és csökkentésére irányulnak;
15. „szakpolitikák és intézkedések, valamint előrejelzések rendszere”: az intézményi, jogi és eljárási intézkedések – az e rendelet 12. cikkében előírtaknak megfelelően – létrehozott rendszere a szakpolitikák és intézkedések, valamint a Montreali Jegyzőkönyv által nem szabályozott, üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések bejelentésére;
16. „szakpolitikák és intézkedések előzetes értékelése”: a szakpolitikák és intézkedések várható hatásainak értékelése;
17. „szakpolitikák és intézkedések utólagos értékelése”: a szakpolitikák és intézkedések múltbeli hatásainak értékelése;
18. „az intézkedések hatásait figyelmen kívül hagyó előrejelzések”: az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések, amelyek nem veszik figyelembe a szóban forgó előrejelzés kiindulási pontjaként kiválasztott évet követően tervezett, elfogadott vagy végrehajtott szakpolitikák és intézkedések hatásait;
19. „az intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések”: az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések, amelyek figyelembe veszik, hogy az elfogadott és végrehajtott szakpolitikák és intézkedések milyen hatást gyakoroltak az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése terén;
20. „a kiegészítő intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések”: az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések, amelyek figyelembe veszik, hogy az éghajlatváltozás mérséklése érdekében elfogadott, végrehajtott és tervezett szakpolitikák és intézkedések milyen hatást gyakoroltak, illetve gyakorolnak majd az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése terén;
21. „érzékenységi elemzés”: egy algoritmusmodell vagy egy hipotézis vizsgálata annak számszerűsítésére, hogy a modell alapján kapott értékek mennyire érzékenyek vagy stabilak a bevitt adatok vagy az alapul szolgáló feltételezések változása esetén. A vizsgálat során eltérő értékeket visznek be, vagy megváltoztatják a modellhez használt egyenleteket és megfigyelik, hogy a modell alapján kapott értékek ennek megfelelően hogyan változnak;
22. „az éghajlatváltozás mérséklésével összefüggő támogatás”: a fejlődő országokban végzett olyan tevékenységek támogatása, amelyek hozzájárulnak az üvegházhatást okozó gázok légköri koncentrációinak olyan szinten történő stabilizálásához, amely megakadályozza az éghajlati rendszer veszélyes mértékű, emberi eredetű befolyását;
23. „az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással összefüggő támogatás”: a fejlődő országokban végzett olyan tevékenységek támogatása, amelyek célja, hogy a fejlődő országok alkalmazkodóképességének és ellenálló képességének fenntartása és növelése révén csökkentsék az emberi és természeti rendszereknek az éghajlatváltozás hatásaival és az éghajlatváltozással összefüggő kockázatokkal szembeni sebezhetőségét;
24. „technikai kiigazítások”: az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének e rendelet 19. cikke szerinti felülvizsgálatával összefüggésben végrehajtott és az eredeti becslések helyébe lépő kiigazítások, amennyiben a jegyzékben szereplő adatok hiányosak vagy nem a vonatkozó nemzetközi vagy uniós szabályokkal vagy iránymutatásokkal összhangban készültek;

25. „újraszámítások”: az UNFCCC éves nyilvántartásokra vonatkozó jelentéstételi iránymutatásaival összhangban az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó, korábban benyújtott jegyzékekben szereplő becslések módosítására szolgáló eljárás, amelyre a módszerek változása, a kibocsátási tényezőkre és tevékenységekre vonatkozó adatok összegyűjtésében és felhasználásában bekövetkezett változások, új forrás- és nyelőkategóriák, illetve új gázok felvétele vagy az üvegházhatást okozó gázok GWP-jében bekövetkezett változások miatt került sor.

2. FEJEZET

DEKARBONIZÁCIÓS FEJLESZTÉSI STRATÉGIÁK

4. cikk

Dekarbonizációs fejlesztési stratégiák

(1) A tagállamok, valamint az Unió nevében a Bizottság – az UNFCCC-eljárás keretében nemzetközi szinten elfogadott jelentéstételi előírásoknak megfelelően – elkészítik dekarbonizációs fejlesztési stratégiáikat, amelyek hozzájárulnak:

- a) az Unió és a tagállamok által az UNFCCC alapján az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű kibocsátásának korlátozására és csökkentésére tett kötelezettségvállalások teljesítése terén tett tényleges és tervezett – többek között az uniós intézkedések hatására elért – tagállami előrehaladás átlátható és pontos nyomon követéséhez;
- b) a 406/2009/EK határozat alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a csökkentésére tett tagállami kötelezettségvállalások teljesítéséhez, valamint ahhoz, hogy valamennyi ágazatban sikerüljön tartós kibocsátáscsökkentést és fokozottabb nyelőkénti eltávolítást megvalósítani, összhangban azzal az uniós célkitűzéssel, hogy – az Éghajlat-változási Kormányközi Testület szerint a fejlett országok mint csoport részéről szükséges kibocsátáscsökkentésekkel összefüggésben – az Unió a kibocsátását 2050-ig az 1990. évi szinthez képest költséghatékony módon 80–95 %-kal csökkenti.

(2) A tagállamok – 2015. január 9-ig vagy az UNFCCC-eljárás keretében nemzetközileg elfogadott bármilyen ütemezésnek megfelelően – jelentést tesznek a Bizottságnak a dekarbonizációs fejlesztési stratégiáik végrehajtásának helyzetéről.

(3) A Bizottság és a tagállamok a dekarbonizációs fejlesztési stratégiáikat, illetve azok bármilyen naprakésszé tett változatát haladéktalanul a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják.

3. FEJEZET

JELENTÉSTÉTEL AZ ÜVEGHÁZHATÁST OKOZÓ GÁZOK MŰLTBELI KIBOCSÁTÁSÁRÓL ÉS ELTÁVOLÍTÁSÁRÓL

5. cikk

Nemzeti nyilvántartási rendszerek

(1) Az UNFCCC nemzeti rendszerekre vonatkozó követelményeinek megfelelően a tagállamok nemzeti nyilvántartási

rendszereket hoznak létre, működtetnek és azok folyamatos fejlesztésére törekednek, amely nyilvántartási rendszerek az e rendelet I. mellékletében foglalt, üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásának és nyelőkénti eltávolításának becslésére és annak biztosítására szolgálnak, hogy az üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó jegyzékek naprakész, átlátható, pontos, koherens, összehasonlítható és teljes legyenek.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a jegyzékbe vételért felelős illetékes hatóságai hozzáférjenek:

a) a 2003/87/EK irányelv szerinti tevékenységek és létesítmények vonatkozásában bejelentett adatokhoz és módszerekhez az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének elkészítése céljából és annak érdekében, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátások tekintetében biztosítsák az Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerébe bejelentett és az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében szereplő adatok közötti konzisztenciát;

b) adott esetben az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének elkészítése céljából a 842/2006/EK rendelet 6. cikkének (4) bekezdése alapján a különböző ágazatokban a fluortartalmú gázokra vonatkozóan meglévő jelentéstételi rendszer révén összegyűjtött adatokhoz;

c) adott esetben az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének elkészítése céljából a 166/2006/EK rendelet alapján a különböző létesítmények által bejelentett kibocsátáshoz, forrásadatokhoz és módszerekhez;

d) az 1099/2008/EK rendelet alapján bejelentett adatokhoz.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a jegyzékbe vételért felelős illetékes hatóságai adott esetben:

a) felhasználhassák a 842/2006/EK rendelet 6. cikkének (4) bekezdése alapján létrehozott jelentéstételi rendszereket annak érdekében, hogy az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében javítsák a fluortartalmú gázokra vonatkozó becsléseket;

b) elvégezhessek a 7. cikk (1) bekezdésének l) és m) pontjában említett éves konzisztencia-ellenőrzést.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el a nemzeti nyilvántartási rendszerekre és az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy az azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott vonatkozó határozatok szerinti, a nemzeti nyilvántartási rendszerek létrehozására, működtetésére és működésére vonatkozó követelményekre vonatkozó információ szerkezetére, formátumára és benyújtási eljárására vonatkozó szabályok meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

6. cikk

Unió nyilvántartási rendszer

(1) Ez a rendelet – az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzéke tekintetében – a nemzeti jegyzékek naprakészségének, átláthatóságának, pontosságának, koherenciájának, összehasonlíthatóságának és teljességének biztosítása érdekében uniós nyilvántartási rendszert hoz létre. A Bizottság felügyeli és fenntartja ezt a rendszert, valamint annak folyamatos fejlesztésére törekszik. E rendszer a következőket foglalja magában:

- a) minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési program, amely kiterjed a minőségre vonatkozó célkitűzések meghatározására és a jegyzék minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési tervének kidolgozására. A Bizottság segíti a tagállamokat a minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési programjaik végrehajtásában;
- b) eljárás, amelynek keretében az érintett tagállammal való konzultáció révén megállapítható, hogy a nemzeti jegyzékből hiányoznak-e adatok;
- c) az üvegházhatást okozó gázok tagállami jegyzékeinek a 19. cikkben említett felülvizsgálatai.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 25. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 19/CM.1. határozat szerinti kötelezettségek teljesítését célzó uniós nyilvántartási rendszerre vonatkozó érdemi követelmények tekintetében. A Bizottság nem fogad el az (1) bekezdés alapján olyan rendelkezéseket, amelyek betartása nagyobb terhet ró a tagállamokra, mint a 280/2004/EK határozat 3. cikkének (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése értelmében elfogadott jogi aktusok rendelkezései.

7. cikk

Üvegházhatást okozó gázok jegyzékei

(1) A tagállamok saját maguk vonatkozásában minden év (X. év) január 15-ig meghatározzák és bejelentik a Bizottságnak:

- a) az e rendelet I. mellékletében felsorolt, valamint a 406/2009/EK határozat 2. cikkének (1) bekezdésében említett, üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű kibocsátását az X–2. évet illetően, az UNFCCC jelentéstételi követelményeinek megfelelően. Az e rendelet I. mellékletében felsorolt, üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó jelentéstétel sérelme nélkül a 406/2009/EK határozat 3. cikkének és 7. cikke (1) bekezdésének tekintetében az Éghajlat-változási Kormányközi Testület jelentése szerinti „1.A.3.A. Polgári légi közlekedés” forrásból származó CO₂-kibocsátást nullával egyenértékűnek kell tekinteni;
- b) a szén-monoxid (CO), a kén-dioxid (SO₂), valamint a nitrogén-oxidok (NO_x) és az illékony szerves vegyületek kibocsátására vonatkozó – és a 2001/81/EK irányelv 7. cikke szerint, valamint a nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezésről szóló ENSZ-EGB-egyezmény értelmében már bejelentett adatokkal koherens – adatokat az X–2. évet illetően, az UNFCCC jelentéstételi követelményeinek megfelelően;

c) a földhasználati ágazatból származó, üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátását és a CO₂ nyelőkénti eltávolítását az X–2. évet illetően, az UNFCCC jelentéstételi követelményeinek megfelelően;

d) az 529/2013/EU határozat és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti, földhasználati ágazati tevékenységből származó, üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátását és CO₂ nyelőkénti eltávolítását, – az 529/2013/EU határozat és a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikkének (3) és (4) bekezdésével, illetve az ezek alapján hozott határozatokkal összhangban – a földhasználati ágazati tevékenységből származó, üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának és eltávolításának az elszámolására vonatkozó információkat 2008 vagy más alkalmazandó év és az X–2. év közötti éveket illetően. Azok a tagállamok, amelyek elszámolják a szántóföldi gazdálkodást, a legelőgazdálkodást, a rekultivációt vagy a vizes élőhelyek lecsapolását és elárasztással való helyreállítását, minden egyes fenti tevékenység vonatkozásában kiegészítő beszámolót készítenek az üvegházhatást okozó gázok forrásonkénti kibocsátásairól és nyelőkénti eltávolításáról az 529/2013/EU határozat VI. mellékletében és a Kiotói jegyzőkönyv alapján hozott 13/CMP 1. sz. határozat mellékletben meghatározott vonatkozó bázisét vagy időszakot illetően. Az e pont szerinti bejelentési kötelezettségeik teljesítése során, különösen az 529/2013/EU határozatban foglalt elszámolási kötelezettségeik kapcsán a kibocsátásokra és eltávolításokra vonatkozó információk benyújtásakor, a tagállamok az információkat a földhasználati ágazat tekintetében az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület által a bevált gyakorlatra vonatkozóan kialakított, alkalmazandó iránymutatás maradéktalan figyelembevételével nyújtják be;

e) az a)–d) pontban említett információkban bekövetkező bármely változást a vonatkozó bázisév vagy időszak és az X–3. év közötti időszakban, a változások okainak feltüntetésével;

f) a III. mellékletben foglalt mutatókra vonatkozó információkat az X–2. évre vonatkozóan;

g) a kibocsátható mennyiségi egységek, eltávolítási egységek, kibocsátáscsökkentési egységek, igazolt kibocsátáscsökkentések, igazolt időszakos kibocsátáscsökkentések és igazolt tartós kibocsátáscsökkentések kiadásával, megszerzésével, birtoklásával, átruházásával, törlésével, visszavonásával és átvitelével kapcsolatban a nemzeti kibocsátási egység-forgalmi jegyzékükben szereplő információkat az X–1. évet illetően;

h) a 406/2009/EK határozat 3. cikkének (4) és (5) bekezdése alapján létrejött átruházásokra vonatkozó információk összefoglalását az X–1. évet illetően;

i) a 2002/358/EK határozat 2. cikke és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti, mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségvállalásaik, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján a jövőbeli kötelezettségvállalásaik teljesítése érdekében a Kiotói Jegyzőkönyv 6., 12. és 17. cikke értelmében igénybe vett együttes végrehajtás,

tiszta fejlesztési mechanizmus és nemzetközi kibocsátás-kereskedelem alkalmazására vonatkozó információkat, illetve bármely más – az UNFCCC Feleinek Konferenciája vagy az UNFCCC Feleinek a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló konferenciája által elfogadott egyéb jogi eszközben előírt – rugalmas rendszer alkalmazására vonatkozó információkat az X–2. évet illetően;

- j) a jegyzékben szereplő becslések javítása érdekében tett lépésekre vonatkozó információkat, különösen a jegyzék azon területeit illetően, amelyekben a szakértői felülvizsgálatot követően kiigazításokat kellett tenni, vagy amelyek vonatkozásában ajánlásokat fogalmaztak meg;
- k) a 2003/87/EK irányelv alapján a létesítmények és az üzemeltetők által bejelentett hitelesített kibocsátás tényleges vagy becsült eloszlását az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében szereplő forráskategóriák között, valamint amennyiben lehetséges, az ilyen hitelesített kibocsátásnak a bejelentett összes üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz viszonyított arányát ezekben a forráskategóriákban az X–2. évet illetően;
- l) adott esetben az üvegházhatást okozó gázok jegyzékében bejelentett kibocsátás konzisztencia-ellenőrzésének eredményeit az X–2. évet illetően a 2003/87/EK irányelv alapján bejelentett hitelesített kibocsátással együtt;
- m) adott esetben az üvegházhatást okozó gázok jegyzékének elkészítése céljából a kibocsátás becsléséhez felhasznált adatok konzisztencia-ellenőrzésének eredményeit az X–2. évet illetően az alábbiakkal együtt:
- i. a 2001/81/EK irányelv hatálya alá tartozó légköri szennyező anyagokra vonatkozó jegyzékek elkészítéséhez felhasznált adatok;
  - ii. a 842/2006/EK rendelet 6. cikkének (1) bekezdése alapján bejelentett adatok;
  - iii. az 1099/2008/EK rendelet 4. cikke és B. melléklete alapján bejelentett energiaadatok;
- n) a nemzeti nyilvántartási rendszerükben bekövetkező változások ismertetését;
- o) a nemzeti kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben bekövetkező változások ismertetését;
- p) a minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési terveikre, az általános bizonytalansági értékelésre és az általános teljességi értékelésre vonatkozó információkat, valamint amennyiben rendelkezésre állnak, az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékéről készült jelentés azon más elemeit, amelyek szükségesek az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékéről szóló jelentés elkészítéséhez.

A tagállamok az e rendelet szerinti első jelentéstételi évben tájékoztatják a Bizottságot a 406/2009/EK határozat 3. cikkének (4) és (5) bekezdés alkalmazására vonatkozó szándékukról.

(2) A tagállamok az 529/2013/EU határozat I. mellékletében meghatározott minden egyes elszámolási időszak végét követő második év január 15-ig, illetve március 15-ig bejelentik a Bizottságnak a földhasználati ágazatra vonatkozó nyilvántartásban az adott elszámolási időszakra vonatkozóan szereplő előzetes, illetve végleges adatokat, az említett határozat 4. cikkének (6) bekezdésével összhangban.

(3) A tagállamok minden év március 15-ig megküldik a Bizottságnak a nemzeti jegyzékről szóló teljes és naprakész jelentésüket. Ennek a jelentésnek tartalmaznia kell az e cikk (1) bekezdésében meghatározott információkat, valamint ezen információk minden későbbi naprakésszé tett változatát.

(4) A tagállamoknak minden év április 15-ig megküldik az UNFCCC titkárságának azokat a nemzeti jegyzékeket, amelyek tartalmazzák a Bizottságnak a (3) bekezdéssel összhangban benyújtott információkat.

(5) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve évente összeállítja az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékét és az ezzel kapcsolatos jelentést, és ezeket minden év április 15-ig megküldi az UNFCCC titkárságának.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 25. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy:

a) anyagokat vegyen fel az üvegházhatást okozó gázok e rendelet I. mellékletében szereplő listájába, illetve anyagokat töröljön a listáról, vagy kiegészítse, törölje vagy módosítsa az e rendelet III. mellékletében szereplő mutatókat az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy azokra épülő megállapodások szerinti szervek által elfogadott vonatkozó határozatoknak megfelelően;

b) figyelembe vegye az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy az azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott vonatkozó határozatoknak megfelelően a GWP-kben és a nemzetközi szinten elfogadott nyilvántartási iránymutatásokban bekövetkező változásokat.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az üvegházhatást okozó gázok (1) bekezdés szerinti, az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy az azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott vonatkozó határozatoknak megfelelő tagállami jegyzékei szerkezetének, formátumának és benyújtási eljárásának megállapítása céljából. E végrehajtási jogi aktusok meghatározzák továbbá az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékéről szóló jelentés elkészítése tekintetében a Bizottság és a tagállamok között folytatandó együttműködés és koordináció menetrendjét. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy megállapítsa az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására és eltávolítására vonatkozó, az 529/2013/EU határozat 4. cikkének megfelelően benyújtandó tagállami adatok szerkezetét, formátumát és benyújtási eljárását. E végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság biztosítja, hogy az ezen adatok nyomán követésére és bejelentésére vonatkozó uniós és UNFCCC-menetrendek összeegyeztethetők legyenek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

8. cikk

Megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzék az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásáról

(1) A tagállamok amennyiben lehetséges, minden év (X. év) július 31-ig benyújtják a Bizottsághoz azokat a jegyzékeiket, amelyek megközelítőleges adatokat tartalmaznak az üvegházhatást okozó gázok X-1. évi kibocsátásáról. A Bizottság a tagállamok üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékei, illetve – amennyiben egy tagállam ezen időpontig nem nyújtja be megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékét – a saját becslései alapján évente elkészíti az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó uniós jegyzéket. A Bizottság legkésőbb minden év szeptember 30-án hozzáférhetővé teszi ezeket az információkat a nyilvánosság számára.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy megállapítsa a tagállamok üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó, az (1) bekezdés szerinti jegyzékeinek szerkezetét, formátumát és benyújtási eljárását. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

A kibocsátásra vonatkozó becsléseknek az uniós jegyzék összeállításához szükséges kiegészítésével kapcsolatos eljárások

(1) A Bizottság a tagállamok által a 7. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint benyújtott adatokat pontosságuk vizsgálata érdekében előzetes ellenőrzésnek veti alá. Ezen ellenőrzések eredményét a benyújtási határidőtől számított hat héten belül megküldi a tagállamoknak. A tagállamok az X-2. évre vonatkozó végleges jegyzékük március 15-ig történő benyújtásával együtt válaszolnak az előzetes ellenőrzés során esetlegesen felmerült releváns kérdésekre.

(2) Amennyiben egy tagállam március 15-ig nem küldi el az uniós jegyzék összeállításához szükséges adatokat tartalmazó jegyzéket, a Bizottság az érintett tagállammal konzultálva és szorosan együttműködve a tagállam által benyújtott adatok kiegészítése céljából becsléseket készíthet. A Bizottság erre a célra az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének elkészítéséhez alkalmazandó iránymutatásokat használja.

4. FEJEZET

KIBOCSÁTÁSIEGYSÉG-FORGALMI JEGYZÉKEK

10. cikk

A kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek létrehozása és működtetése

(1) Az Unió és a tagállamok a kibocsátható mennyiségű egységek, eltávolítási egységek, kibocsátáscsökkentési egységek,

igazolt kibocsátáscsökkentések, igazolt időszakos kibocsátáscsökkentések és igazolt tartós kibocsátáscsökkentések kiadásának, birtoklásának, átruházásának, megszerzésének, törlésének, visszavonásának, átvitelének, helyettesítésének vagy lejárató ideje megváltozásának pontos elszámolására nemzeti kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékeket hoznak létre és tartanak fenn. A tagállamok ezeket a jegyzékeket a 2003/87/EK irányelv 11a. cikkének (5) bekezdésében említett egységek pontos elszámolására is alkalmazhatják.

(2) Az Unió és a tagállamok kibocsátásiegység-forgalmi jegyzéküket egy vagy több másik tagállammal közösen egységesített rendszerben is vezethetik.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett adatokat hozzáférhetővé kell tenni a 2003/87/EK irányelv 20. cikke alapján kijelölt központi tisztviselő számára.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 25. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (1) bekezdésében említett uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék létrehozása érdekében.

11. cikk

Az egységek visszavonása a Kiotói Jegyzőkönyv alapján

(1) A tagállamok a Kiotói Jegyzőkönyvben előírt első kötelezettségvállalási időszak egyes éveire bontott nemzeti jegyzékeik ugyanezen jegyzőkönyv szerinti felülvizsgálatának lezárását és az esetleges végrehajtási problémák megoldását követően az adott évi nettó kibocsátásukkal egyenértékű mennyiségben visszavonják a jegyzékből a kibocsátható mennyiségi egységeket, eltávolítási egységeket, kibocsátáscsökkentési egységeket, igazolt kibocsátáscsökkentéseket, igazolt időszakos kibocsátáscsökkentéseket és igazolt tartós kibocsátáscsökkentéseket.

(2) A tagállamok a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti első kötelezettségvállalási időszak utolsó évét illetően az UNFCCC Feleinek a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló konferenciájának 11/CMP.1. sz. határozatában a kötelezettségvállalások teljesítésére előírt kiegészítő időszak leteltét megelőzően vonják vissza a kibocsátási egységeket a jegyzékből.

5. FEJEZET

JELENTÉSTÉTEL A SZAKPOLITIKÁKRÓL ÉS INTÉZKEDÉSEKRŐL, VALAMINT AZ ÜVEGHÁZHATÁST OKOZÓ GÁZOK EMBERI EREDETŰ, FORRÁSONKÉNTI KIBOCSÁTÁSAIRA ÉS NYELŐNKÉNTI ELTÁVOLÍTÁSÁRA VONATKOZÓ ELŐREJELZÉSEKRŐL

12. cikk

A szakpolitikák és intézkedések, valamint az előrejelzések nemzeti és uniós rendszerei

(1) A tagállamok és a Bizottság 2015. július 9-ig – a szakpolitikákról és intézkedésekről történő jelentéstétel, valamint az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásainak és nyelőkénti eltávolításának korlátozása és csökkentése, valamint azokra vonatkozó előrejelzések jelentése céljából – nemzeti, illetve uniós rendszereket hoznak létre, működtetnek és azok folyamatos fejlesztésére törekednek. Ezek a rendszerek magukban foglalják a szakpolitikák értékelése, valamint az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések elkészítése érdekében a tagállamokon és az Unión belül meghozott releváns intézményi, jogi és eljárási intézkedéseket.

(2) A tagállamok és a Bizottság célja, hogy biztosítsák a 13. és 14. cikkben említett, a szakpolitikákkal és intézkedésekkel, valamint az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzésekkel kapcsolatban bejelentett információk naprakész-ségét, átláthatóságát, pontosságát, koherenciáját, összehasonlíthatóságát és teljességét, ideértve adott esetben adatok, módszerek és modellek használatát és alkalmazását, valamint minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési tevékenységek, továbbá érzékenységi elemzések elvégzését is.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (1) és (2) bekezdése, a 13. cikk, valamint a 14. cikk (1) bekezdése szerinti és az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy az azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott vonatkozó határozatoknak megfelelő, a nemzeti és uniós szakpolitikai, intézkedési és előrejelzési rendszerekre vonatkozó információk szerkezetének, formátumának és benyújtási eljárásának megállapítása céljából. A Bizottság biztosítja az összhangot a nemzetközileg elfogadott jelentéstételi követelményekkel, valamint biztosítja, hogy az ezen adatok nyomon követésére és bejelentésére vonatkozó uniós és UNFCCC-menetredek összeegyeztethetők legyenek. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

13. cikk

Jelentéstétel a szakpolitikákról és intézkedésekről

(1) A tagállamok 2015. március 15-ig és azt követően két évente a Bizottság rendelkezésére bocsátják az alábbiakat:

- a) a szakpolitikákról és intézkedésekről vagy intézkedéscsomagokról történő jelentéstételre, valamint az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzésekről történő jelentéstételre szolgáló, a 12. cikk (1) bekezdése alapján létrehozott nemzeti nyilvántartási rendszerük leírása, ha azt még nem küldték meg, illetve – ha a rendszer leírását már megküldték – a rendszer módosításaival kapcsolatos információk;
- b) a 4. cikkben említett dekarbonizációs fejlesztési stratégiáikkal kapcsolatos frissítések, és az e stratégiák végrehajtása terén elért eredmények;
- c) a nemzeti szakpolitikákra és intézkedésekre vagy intézkedéscsomagokra, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásonkénti kibocsátásait korlátozó vagy csökkentő, illetve nyelőkénti eltávolítását elősegítő uniós szakpolitikákra és intézkedésekre vagy intézkedéscsomagokra vonatkozó információk, az e rendelet I. mellékletében felsorolt gázok vagy gázcsoportok (HFC-k és PFC-k) szerinti elrendezésben és ágazatonkénti bontásban. Ezeknek az információknak hivatkozniuk kell az alkalmazandó és releváns nemzeti vagy uniós szakpolitikákra, és ki kell térniük az alábbiakra:

- i. a szakpolitika vagy intézkedés célja, valamint a szakpolitika vagy intézkedés rövid leírása;

- ii. a szakpolitikai eszköz típusa;

- iii. a szakpolitika vagy intézkedés vagy intézkedéscsomag végrehajtásának állása;

- iv. adott esetben az előrehaladás nyomon követésére és értékelésére szolgáló mutatók;

- v. amennyiben rendelkezésre áll, az üvegházhatást okozó gázok forrásonkénti kibocsátására és nyelőkénti eltávolítására gyakorolt hatás számszerűsített becslése az alábbi bontásban:

— az egyes szakpolitikák és intézkedések vagy az éghajlatváltozás mérséklésére létrejött, a szakpolitika- és intézkedéscsomagok hatásának előzetes értékelése során kapott eredmények. A becsléseket a jelentési évet közvetlenül követő négy olyan egymás utáni évre kell megadni, amelyek utolsó számjegye nulla vagy öt, mégpedig oly módon, hogy meg kell különböztetni az üvegházhatást okozó gázoknak a 2003/87/EK irányelv, illetve a 406/2009/EK határozat által szabályozott kibocsátását,

— az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló egyes szakpolitikák és intézkedések vagy szakpolitika- és intézkedéscsomagok hatásának utólagos értékelése során kapott eredmények, oly módon, hogy meg kell különböztetni az üvegházhatást okozó gázoknak a 2003/87/EK irányelv, illetve a 406/2009/EK határozat által szabályozott kibocsátását;

- vi. amennyiben rendelkezésre áll, a szakpolitikák és intézkedések várható költségének és hasznának becslése és adott esetben a szakpolitikák és intézkedések tényleges költségének és hasznának becslése;

- vii. amennyiben rendelkezésre áll, a (3) bekezdésben említett értékelésekre és az azokat alátámasztó technikai jelentésekre való valamennyi hivatkozás;

- d) a 406/2009/EK határozat 6. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett információk;

- e) az arra vonatkozó információk, hogy a tagállami fellépések milyen szerepet töltenek be a nemzeti szintű törekvésekben, valamint, hogy – a Kiotói Jegyzőkönyv vonatkozó rendelkezéseivel, valamint az az alapján elfogadott határozatokkal összhangban – az együttes végrehajtás, a tiszta fejlesztési mechanizmus és a nemzetközi kibocsátáskereskedelem tervezett igénybevétele milyen mértékben egészíti ki a nemzeti fellépéseket.

(2) A tagállamok közölnek a Bizottsággal bármely, az e cikk értelmében bejelentett információkban a jelentéstételi időszak első évében bekövetkezett jelentős változást az e jelentéstételt követő év március 15-ig.

(3) A tagállamok elektronikus formában nyilvánosságra hozzák a nemzeti szakpolitikák és intézkedések költségeire és hatásaira vonatkozó értékeléseket, amennyiben azok rendelkezésre állnak, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásonkénti kibocsátását korlátozó vagy csökkentő, illetve nyelőkénti eltávolítását elősegítő uniós szakpolitikák és intézkedések végrehajtására vonatkozó információkat, továbbá az ezen értékelések alátámasztására szolgáló, meglévő technikai jelentéseket. Ezen értékeléseknek tartalmazniuk kell az alkalmazott modellek és módszertani megközelítések ismertetését, a fogalommeghatározásokat és az alapfeltevéseket.

14. cikk

Jelentéstétel az előrejelzésekről

(1) A tagállamok 2015. március 15-ig és azt követően két évente bejelentik a Bizottságnak az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó nemzeti előrejelzéseiket az I. mellékletben felsorolt gázok vagy gázcsoportok (HFC-k és PFC-k) szerinti elrendezésben és ágazatonkénti bontásban. Ezekben az előrejelzésekben mennyiségi becsléseket kell megadni a jelentési évet közvetlenül követő négy olyan egymás utáni évre vonatkozóan, amelyek utolsó számjegye nulla vagy öt. A nemzeti előrejelzéseknek figyelembe kell venniük az uniós szinten elfogadott valamennyi szakpolitikát és intézkedést, és a következőket kell tartalmazniuk:

- a) adott esetben az intézkedések hatásait figyelmen kívül hagyó előrejelzések, az intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések, és amennyiben rendelkezésre állnak, a kiegészítő intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések;
- b) az üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó összesített előrejelzést és az üvegházhatású gázoknak a 2003/87/EK irányelv és a 406/2009/EK határozat által szabályozott kibocsátási forrásokból származó várható kibocsátására vonatkozó külön becslések;
- c) a 13. cikk szerint megállapított szakpolitikák és intézkedések hatása. Amennyiben az előrejelzések nem tartalmaznak ilyen szakpolitikákat és intézkedéseket, úgy azt egyértelműen jelezni és indokolni kell;
- d) az előrejelzések céljából végzett érzékenységi elemzés eredményei;
- e) az értékelésekre és a (4) bekezdésben említett előrejelzéseket alátámasztó technikai jelentésekre való valamennyi hivatkozás.

(2) A tagállamok közölnek a Bizottsággal bármely, az e cikk értelmében bejelentett információkban a jelentéstételi időszak első évében bekövetkezett jelentős változást az e jelentéstételt követő év március 15-ig.

(3) A tagállamok a rendelkezésre álló legnaprakészebb előrejelzéseket nyújtják be. Amennyiben valamely tagállam minden második év március 15-ig nem küldi meg a teljes előrejelzési becslését, és a Bizottság megállapítja, hogy a tagállamnak nem áll módjában a becslési hiányosságokat kitölteni azt követően, hogy azokra a Bizottság minőségbiztosítási vagy minőség-ellenőrzési eljárásai során fény derült, a Bizottság az érintett tagállammal konzultálva az uniós előrejelzések összeállításához szükséges becsléseket készíthet.

(4) A tagállamok elektronikus formában nyilvánosságra hozzák az üvegházhatást okozó gázok forrásonkénti kibocsátásaira és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó nemzeti előrejelzéseiket, valamint az ezen előrejelzések alátámasztására szolgáló vonatkozó technikai jelentéseket. Ezen előrejelzéseknek tartalmazniuk kell az alkalmazott modellek és módszertani megközelítések ismertetését, a fogalommeghatározásokat és az alapfeltevéseket.

6. FEJEZET

JELENTÉSTÉTEL AZ ÉGHAJLATVÁLTOZÁSSAL KAPCSOLATOS EGYÉB INFORMÁCIÓKRÓL

15. cikk

Jelentéstétel az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó nemzeti fellépésekről

A tagállamok 2015. március 15-éig és ezt követően minden negyedik évben – az UNFCCC keretében történő jelentéstétel határidejéhez igazodva – jelentik a Bizottságnak a nemzeti alkalmazkodási tervezésükre és stratégiáikra vonatkozó információkat, felvázolva az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás megkönnyítésére szolgáló, végrehajtott vagy tervezett intézkedéseket. Ezeknek az információknak tartalmazniuk kell a legfontosabb célkitűzéseket és az éghajlatváltozásra gyakorolt hatás kezelt kategóriáját (például árvíz, tengerszint-emelkedés, szélsőséges hőmérsékleti értékek, aszályok és egyéb szélsőséges időjárási jelenségek).

16. cikk

Jelentéstétel a fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi és technológiai támogatásról

(1) A tagállamok együttműködnek a Bizottsággal annak érdekében, hogy az Unió és tagállamai kellő időben, összehangolt – adott esetben többek között az UNFCCC keretében elfogadott közös formában – jelentést tessenek a fejlődő országoknak az UNFCCC vonatkozó rendelkezéseivel összhangban nyújtott támogatásról, és hogy biztosítsák a szeptember 30-ig történő éves jelentéstételt.

(2) Amennyiben az UNFCCC azt előírja, a tagállamok törekednek arra, hogy információkat nyújtsanak a pénzügyi mozgásokra vonatkozóan az OECD Fejlesztési Támogatási Bizottsága által az éghajlatváltozás mérséklésével összefüggő támogatás és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással összefüggő támogatás kapcsán bevezetett ún. „Rio-markerek” alapján, valamint, hogy módszertani információkat nyújtsanak az éghajlatváltozással összefüggő Rio-markerek alkalmazási módjára vonatkozóan.

(3) Amennyiben információkat nyújtanak mozgósított magán pénzügyi forrásokra vonatkozóan, információkat kell szolgáltatni a számadatok meghatározására használt fogalom-meghatározásokra és módszertanokra vonatkozóan is.

(4) Az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy az azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott határozatoknak megfelelően a nyújtott támogatásra vonatkozó információknak ki kell terjedniük az éghajlatváltozás mérséklése, az ahhoz való alkalmazkodás, a kapacitásépítés és a technológiaátadás céljából nyújtott támogatásra vonatkozó információkra, továbbá lehetőség szerint arra, hogy a pénzügyi források újak és kiegészítő jellegűek-e.

17. cikk

Jelentéstétel az árverezésből származó bevételek és a projektekből származó jóváírások felhasználásáról

(1) A tagállamok minden év július 31-ig (X. év) megküldik a Bizottságnak az X-1. évre vonatkozó alábbi információkat:

- a) a 406/2009/EK határozat 6. cikkének (2) bekezdésében említett részletes indokolás;
- b) a tagállamok által a kibocsátási egységeknek a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (1) bekezdése szerinti árverezése révén szerzett bevételek X-1. év során történő felhasználására vonatkozó információk, amelyek magukban foglalják az említett irányelv 10. cikkének (3) bekezdésében meghatározott célok közül egyre vagy többre fordított bevételekre, vagy az e bevételek pénzügyi értékével megegyező összegre, valamint az említett cikk szerint hozott intézkedésekre vonatkozó információkat is;
- c) a tagállamok által a légi közlekedéssel kapcsolatos kibocsátási egységeknek a 2003/87/EK irányelv 3d. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti árverezése révén szerzett valamennyi bevétel tagállam által meghatározott felhasználására vonatkozó információk; ez az információszolgáltatás az említett irányelv 3d. cikkének (4) bekezdésével összhangban történik;
- d) a 406/2009/EK határozat 6. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett információk és arra vonatkozó információk, hogy a kibocsátási egységek megvásárlására vonatkozó politikáik hogyan segítik elő az éghajlatváltozással kapcsolatos nemzetközi megállapodás létrejöttét;
- e) a 2003/87/EK irányelv 11b. cikke (6) bekezdésének a 20MW termelőkapacitást meghaladó teljesítményű vízerőművi projekttevékenységek tekintetében való alkalmazására vonatkozó információk.

(2) Azokat az árverezésből származó bevételeket, amelyeket a tagállamok az ezen cikk alapján a Bizottságnak címzett jelentés benyújtásakor még nem költöttek el, számszerűsíteni és a következő évekre vonatkozó jelentésekben szerepeltetni kell.

(3) A tagállamok nyilvánosságra hozzák az e cikk alapján a Bizottságnak benyújtott jelentéseiket. A Bizottság könnyen hozzáférhető formában nyilvánosságra hozza az összesített uniós információkat.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyben megállapítja, hogy a tagállamoknak milyen struktúrát, formát és a benyújtást illetően milyen eljárást kell követniük az e cikknek megfelelő információk bejelentésekor. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

18. cikk

Kétéves jelentések és nemzeti közlemények

(1) Az Unió és a tagállamok az UNFCCC Részleges Felek Konferenciájának 2/CP.17. sz. határozata vagy az UNFCCC szervei által e határozat elfogadását követően elfogadott határozatok alapján kétévenként jelentést küldenek az UNFCCC titkárságának, és az UNFCCC 12. cikke alapján a nemzeti közleményeiket is továbbítják a titkársághoz.

(2) A tagállamok az UNFCCC titkárságához benyújtott nemzeti közlemények és kétéves jelentések egy-egy példányát eljuttatják a Bizottságnak.

7. FEJEZET

AZ ÜVEGHÁZHATÁST OKOZÓ GÁZOK KIBOCSÁTÁSÁNAK UNIÓS SZAKÉRTŐI FELÜLVIZSGÁLATA

19. cikk

A jegyzék felülvizsgálata

(1) A Bizottság a tagállamok által az e rendelet 7. cikkének (4) bekezdése alapján megküldött nemzeti jegyzék adataira vonatkozó átfogó felülvizsgálatot folytat annak érdekében, hogy meghatározza a 406/2009/EK határozat 3. cikke (2) bekezdésének negyedik albekezdésében foglalt éves kibocsátási jogosultságokat az e rendelet 20. és 27. cikkének tekintetében, illetve azon eredmények figyelemmel kísérése céljából, amelyeket a tagállamok a 406/2009/EK határozat 3. és 7. cikke szerinti, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésével vagy korlátozásával kapcsolatos célok elérése terén értek el az átfogó felülvizsgálat lefolytatásának éveiben.

(2) A Bizottság a 2013-as évre vonatkozóan bejelentett adatokkal kezdve éves felülvizsgálatot végez a tagállamok által az e rendelet 7. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott nemzeti jegyzék azon adataival kapcsolatban, amelyek relevánsak az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 406/2009/EK határozat 3. és 7. cikke szerinti csökkentésének vagy korlátozásának nyomon követése, valamint az uniós jogszabályokban foglalt, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére vagy korlátozására vonatkozó egyéb célok tagállami teljesítésének nyomon követése szempontjából. A tagállamok teljes mértékben közreműködnek e folyamatban.

(3) Az (1) bekezdésben említett átfogó felülvizsgálat a következőkre terjed ki:

- a) a bejelentett információk átláthatóságának, pontosságának, koherenciájának, összehasonlíthatóságának és teljességének ellenőrzése;
- b) az olyan esetek azonosítása céljából végzett ellenőrzések, amelyekben a jegyzékben szereplő adatokat nem az UNFCCC útmutatásainak vagy az uniós szabályoknak megfelelően állították össze; valamint

c) adott esetben – a tagállamokkal konzultálva – a szükséges technikai korrekciók kiszámítása.

(4) Az éves felülvizsgálatok magukban foglalják a (3) bekezdés a) pontjában foglalt ellenőrzéseket. Amennyiben valamely tagállam azt a Bizottsággal konzultálva kéri, vagy amennyiben az említett ellenőrzések során jelentős visszasságokra derül fény, például:

a) korábbi uniós vagy UNFCCC-felülvizsgálatok során született ajánlásokat nem hajtottak végre, illetve a tagállamok bizonyos kérdésekre nem adtak választ;

b) valamely tagállam jegyzékében a fontosabb kategóriákkal kapcsolatban túlbecslés vagy alulbecslés történt;

az érintett tagállam esetében folytatott éves felülvizsgálatot ki kell terjeszteni a (3) bekezdés b) pontjában foglalt ellenőrzésekre is annak érdekében, hogy a (3) bekezdés c) pontjában foglalt számítások elvégezhetőek legyenek.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett átfogó felülvizsgálatok és éves felülvizsgálatok lefolytatására, többek között az e cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott feladatok elvégzésére vonatkozó menetrendet és lépéseket, biztosítandó, hogy a tagállamokkal le lehessen folytatni a szükséges konzultációkat a felülvizsgálatokból levont következtetésekről. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(6) A Bizottság az adott felülvizsgálat lezárásakor az egyes tagállamok jegyzékben szereplő helyesbített adatai alapján végrehajtási jogi aktus révén meghatározza az adott év teljes kibocsátását.

(7) A 406/2009/EK határozat 7. cikke (1) bekezdésének tekintetében minden tagállamot illetően azokat az adatokat kell figyelembe venni, amelyeket az ezen cikk (6) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus közzétételétől számított négy hónappal rögzítettek a 406/2009/EK határozat 11. cikke és a 2003/87/EK irányelv 19. cikke alapján létrehozott kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékben. Ebbe beletaroznak a tagállamok által a 406/2009/EK határozat 3. és 5. cikke alapján igénybe vett rugalmassági intézkedések hatására az adatokban bekövetkező változások is.

20. cikk

Az újraszámítások hatásainak kezelése

(1) Amennyiben a 2020. évre vonatkozó, jegyzékben szereplő adatok a 19. cikk szerint elvégzett átfogó felülvizsgálata lezárul, a Bizottság a II. mellékletben meghatározott

képlet alapján minden egyes tagállam esetében kiszámolja az újraszámított üvegházhatásúgáz-kibocsátások hatásainak összegét.

(2) A Bizottság a 27. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül többek között az (1) bekezdésben említett összeget használja, amikor a 406/2009/EK határozat 14. cikke alapján javaslatot tesz az egyes tagállamoknak a 2020 utáni időszakra vonatkozó kibocsátáscsökkentési és -korlátozási célokra.

(3) A Bizottság az (1) bekezdés alapján végzett számítások eredményeit haladéktalanul közzéteszi.

8. FEJEZET

JELENTÉSTÉTEL AZ UNIÓS ÉS A NEMZETKÖZI KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK TELJESÍTÉSE TERÉN ELÉRT EREDMÉNYEKRŐL

21. cikk

Jelentéstétel az elért eredményekről

(1) A Bizottság az e rendelet szerint jelentett információk és a tagállamokkal folytatott konzultáció alapján évente értékeli az alábbi célkitűzések teljesítése terén elért uniós és tagállami eredményeket annak érdekében, hogy megállapítsa, elegendő előrehaladást sikerült-e elérni:

a) az UNFCCC 4. cikke és a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikke, továbbá az UNFCCC Feleinek Konferenciája, illetve az UNFCCC Feleinek – a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló – konferenciája által elfogadott határozatok alapján vállalt kötelezettségek. Ez az értékelés a 7., 8., 10. és a 13–17. cikkel összhangban bejelentett információkon alapul;

b) a 406/2009/EK határozat 3. cikkében szereplő kötelezettségek. Ez az értékelés a 7., 8., 13. és 14. cikkel összhangban bejelentett információkon alapul.

(2) A Bizottság a 7. cikk értelmében a tagállamok által szolgáltatott kibocsátási adatok alapján két évente értékeli a légi közlekedés globális éghajlatra gyakorolt összes hatását, ideértve a nem CO₂-vel kapcsolatos kibocsátást vagy hatásokat, továbbá a tudományos eredményekre és adott esetben a légi közlekedés adataira való hivatkozás révén javítja ezt az értékelést.

(3) A Bizottság minden év október 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben összefoglalja az (1) és (2) bekezdésben előírt értékelések eredményeit.

22. cikk

Jelentéstétel a Kiotói Jegyzőkönyv alapján vállalt kötelezettségek teljesítésére biztosított kiegészítő időszakról

Az Unió és a tagállamok a 13/CMP.1. sz. határozat (3) bekezdésében említett, a kötelezettségek teljesítésére megállapított kiegészítő időszak leteltével ezen időszakról jelentést küldenek az UNFCCC titkárságának.

9. FEJEZET

EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS TÁMOGATÁS

23. cikk

A tagállamok és az Unió közötti együttműködés

A tagállamok és az Unió teljes mértékben együttműködnek egymással és összehangolják tevékenységeiket az e rendelet szerinti, alábbiakkal kapcsolatos kötelezettségek teljesítésekor:

- a) az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékének és a jegyzékről szóló jelentésnek a 7. cikk (5) bekezdése szerinti összeállítása;
- b) az UNFCCC 12. cikke szerinti uniós nemzeti közlemény elkészítése és a 2/CP.17. sz. határozat vagy az UNFCCC szervei által e határozat elfogadását követően elfogadott határozatok szerinti uniós kétéves jelentés elkészítése;
- c) az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti felülvizsgálati és megfelelési eljárások az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szerint alkalmazandó határozatokkal összhangban, valamint az e rendelet 19. cikkében említett, az üvegházhatást okozó gázok tagállami jegyzékeinek felülvizsgálatára vonatkozó uniós eljárás;
- d) az UNFCCC titkárságára benyújtott vagy benyújtandó jegyzékekben és a jegyzékekről szóló jelentésekben a Kiotói Jegyzőkönyv 5. cikkének (2) bekezdése szerint vagy az e rendelet 19. cikkében említett uniós felülvizsgálati eljárást követően elvégzett bármilyen kiigazítás, illetve változtatás;
- e) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásáról megközelítőleg adatokat tartalmazó uniós jegyzék e rendelet 8. cikke szerinti összeállítása;
- f) a Kiotói Jegyzőkönyv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt kötelezettségvállalások teljesítésére szolgáló, a 13/CMP.1. sz. határozat (14) bekezdésében említett kiegészítő időszak letelte után a kibocsátható mennyiségi egységek, igazolt kibocsátáscsökkentések, igazolt időszakos kibocsátáscsökkentések, igazolt tartós kibocsátáscsökkentések, kibocsátáscsökkentési egységek és eltávolítási egységek visszavonásával kapcsolatos jelentések.

24. cikk

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség szerepe

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség az éves munkaprogramjával összhangban segíti a Bizottság munkáját annak érdekében, hogy a Bizottság a 6–9., 12–19., valamint 21. és

22. cikkben foglalt rendelkezéseknek eleget tudjon tenni. Ez a segítség az alábbiakra terjed ki:

- a) az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékének összeállítása és az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékéről szóló jelentés elkészítése;
- b) az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékének elkészítéséhez szükséges minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési eljárások elvégzése;
- c) becslések készítése az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeiben nem szereplő adatokra vonatkozóan;
- d) a felülvizsgálatok lefolytatása;
- e) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásáról megközelítőleg adatokat tartalmazó uniós jegyzék összeállítása;
- f) a tagállamok által a szakpolitikákkal, az intézkedésekkel és az előrejelzésekkel kapcsolatban bejelentett információk összeállítása;
- g) a tagállamok által az előrejelzésekkel, a szakpolitikákkal és az intézkedésekkel kapcsolatban jelentett információkra vonatkozó minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési eljárások lefolytatása;
- h) a tagállamok által az előrejelzésekkel kapcsolatban nem jelentett adatokra vonatkozó becslések készítése;
- i) a Bizottság által az Európai Parlament és a Tanács részére készítendő éves jelentéshez szükséges adatok összeállítása;
- j) az e rendelet alapján összegyűjtött információk terjesztése, többek között az éghajlatváltozás mérséklését célzó tagállami szakpolitikákra és intézkedésekre vonatkozó adatbázis fenntartása és naprakészé tétele, valamint az Európai Éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással foglalkozó Platform fenntartása és naprakészé tétele.

10. FEJEZET

FELHATALMAZÁS

25. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 6., 7. és 10. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2013. július 8-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi

a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6., 7. és 10. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 6., 7. és 10. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

11. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

26. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját az éghajlatváltozási bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. május 21-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

27. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság rendszeresen ellenőrzi, hogy az ebben a rendeletben foglalt nyomkövetési és bejelentési követelmények összhangban vannak-e az UNFCCC egyezményvel és a Kiotói Jegyzőkönyvvel összefüggésben meghozandó határozatokkal, illetve az egyéb uniós jogszabályokkal. A Bizottság emellett rendszeresen értékeli, hogy az UNFCCC keretében elért eredmények olyan helyzetet teremtenek-e, amelyben az e rendelet szerinti kötelezettségek előírására már nincs szükség, nem arányosak a belőlük származó előnyökhöz viszonyítva, kiigazítást igényelnek, vagy nincsenek összhangban az UNFCCC szerinti jelentéstételi kötelezettségekkel, vagy csak párhuzamosan írják elő ugyanazon jelentéstételi kötelezettségeket, továbbá adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

(2) A Bizottság legkésőbb 2016 decemberéig megvizsgálja, hogy az üvegházhatást okozó gázok jegyzékeinek meghatározásakor az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatások alkalmazása vagy az alkalmazott UNFCCC-módszerek jelentős módosítása több mint 1 %-os eltérést eredményez-e az egyes tagállamoknak a 406/2009/EK határozat 3. cikke által érintett teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátásában, és felülvizsgálhatja a tagállamoknak a 406/2009/EK határozat 3. cikke (2) bekezdésének negyedik albekezdésében meghatározott éves kibocsátási jogosultságait.

28. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 280/2004/EK határozat hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett határozatra való hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a IV. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

29. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

a Tanács részéről

az elnök

L. CREIGHTON

I. MELLÉKLET

ÜVEGHÁZHATÁST OKOZÓ GÁZOK

Szén-dioxid (CO₂)

Metán (CH₄)

Dinitrogén-oxid (N₂O)

Kén-hexafluorid (SF₆)

Nitrogén-trifluorid (NF₃)

Részlegesen fluorozott szénhidrogének (HFC-k):

— HFC-23 CHF₃

— HFC-32 CH₂F₂

— HFC-41 CH₃F

— HFC-125 CHF₂CF₃

— HFC-134 CHF₂CHF₂

— HFC-134a CH₂FCF₃

— HFC-143 CH₂FCHF₂

— HFC-143a CH₃CF₃

— HFC-152 CH₂FCH₂F

— HFC-152a CH₃CHF₂

— HFC-161 CH₃CH₂F

— HFC-227ea CF₃CHF₂CF₃

— HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

— HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

— HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

— HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

— HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

— HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

— HFC-43-10mee CF₃CHFCHFCF₂CF₃ vagy (C₅H₂F₁₀)

Perfluor-karbonok (PFC-k):

— PFC-14, Tetrafluor-metán, CF₄

— PFC-116, Hexafluor-etán, C₂F₆

— PFC-218, Oktafluor-propán, C₃F₈

— PFC-318, Oktafluor-ciklobután, c-C₄F₈

— Perfluor-ciklopropán, c-C₃F₆

— PFC-3-1-10, Perfluor-bután, C₄F₁₀

— PFC-4-1-12, Perfluor-pentán, C₅F₁₂

— PFC-5-1-14, Perfluor-hexán, C₆F₁₄

— PFC-9-1-18, C₁₀F₁₈

II. MELLÉKLET

A 20. cikk (1) bekezdésében említett tagállami újraszámított üvegházhatásúgáz-kibocsátások hatásainak összege

A tagállami újraszámított üvegházhatásúgáz-kibocsátások hatásainak összegét az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_i - e_{i,i+2})]$$

ahol:

- t_i a tagállam i . évre vonatkozó, a 406/2009/EK határozat 3. cikke (2) bekezdésének negyedik albekezdése és 10. cikke szerint meghatározott éves kibocsátási jogosultsága, amelyet vagy 2012-ben, vagy adott esetben 2016-ban állapítanak meg a 27. cikk (2) bekezdésével összhangban elvégzett felülvizsgálat és a 406/2009/EK határozat 3. cikkének (2) bekezdése alapján;
- $t_{i,2022}$ a tagállam i . évre vonatkozó éves kibocsátási jogosultsága a 406/2009/EK határozat 3. cikke (2) bekezdésének negyedik albekezdése és 10. cikke szerint, amennyiben a számításokhoz bevitt adatként a tagállamok által 2022-ben benyújtott felülvizsgált nyilvántartási adatokat használnák fel;
- $e_{i,j}$ a tagállam i . évre vonatkozó üvegházhatásúgáz-kibocsátása, amelyet a jegyzék j . évben elvégzett szakértői felülvizsgálatát követően a Bizottság által a 19. cikk (6) bekezdése alapján elfogadott jogi aktusok szerint állapítanak meg.

III. MELLÉKLET

ÉVES MUTATÓK LISTÁJA

1. táblázat: a kiemelt mutatók listája ⁽¹⁾

Szám	Az Eurostat energiahatékonysági mutatói szerinti nomenklatúra	Mutató	Számláló/nevező	Útmutató/meghatározások ⁽²⁾ ⁽³⁾
1	MACRO	GDP összes CO ₂ -intenzitása, t/Millió euro	Összes CO ₂ -kibocsátás, kt	Összes CO ₂ -kibocsátás (kivéve a földhasználati ágazatot) az Általános Jelentéstéli Formátumban (CRF) közöltek szerint
			GDP, milliárd euro (EK95)	Bruttó hazai termék 1995. évi állandó árakon számolva (forrás: Nemzetgazdasági mérleg)
2	MACRO B0	GDP energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió euro	Energiafogyasztásból származó CO ₂ -kibocsátások, kt	Fosszilis energiahordozók égetéséből származó CO ₂ -kibocsátások (IPCC-forráskategória 1A, ágazati megközelítés)
			GDP, milliárd euro (EK95)	Bruttó hazai termék 1995. évi állandó árakon számolva (forrás: Nemzetgazdasági mérleg)
3	SZÁLLÍTÁS C0	Személyautók CO ₂ -kibocsátásai, kt		Személyautók (elsősorban személyszállításra tervezett gépjárművek, max. 12 személy szállítására, a jármű bruttó súlya max. 3 900 kg – IPCC-forráskategória 1A3bi) összes közlekedési tevékenységére számított fosszilis energiahordozó elégetéséből származó CO ₂ -kibocsátás
		Személyautók által megtett kilométerek, millió km		Jármű által megtett kilométerek személyautónként. (Forrás: közlekedési statisztika) Megjegyzés: A tevékenységi adatok, amennyiben lehetséges, legyenek egybehangzóak a kibocsátási adatokkal
4	IPAR A1	Ipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió euro	Iparból származó CO ₂ -kibocsátások, kt	Fosszilis energiahordozók égetéséből származó kibocsátások a gyártó iparágakban, építőiparban, a bányászatban és a kőfejtésben (kivételt képeznek a szénbányák, az olaj- és gázkitermelés), beleértve az elektromosáram- és hőelőállítás céljára történő égetést (IPCC-forráskategória 1A2). Az ipar által közlekedési célra használt energiát nem itt, hanem a közlekedési mutatók között kell feltüntetni. A közutakon kívül és más mozgó, az iparban használt gépi berendezésekből származó kibocsátásokat ebben az ágazatban kell feltüntetni
			Összes ipar bruttó hozzáadott értéke, milliárd euro (EC95)	A gyártó iparágak (NACE 15-22, 24-37), az építőipar (NACE 45) és a bányászat és kőfejtés (kivételt képeznek a szénbányák, az olaj- és gázkitermelés) (NACE 13-14) bruttó hozzáadott értéke 1995. évi állandó árakon számítva (forrás: Nemzetgazdasági mérleg)

Szám	Az Eurostat energiahatékonysági mutatói szerinti nomenklatúra	Mutató	Számláló/nevező	Útmutató/meghatározások ^(?) ^(?)
5	HÁZTARTÁSOK A.1	Háztartások fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/lakóhely	Háztartások fosszilis energiahordozó-felhasználásból származó CO ₂ -kibocsátásai, kt	Háztartások fosszilis energiahordozó égetéséből származó CO ₂ -kibocsátásai (IPCC-forráskategória 1A4b)
			Állandó lakásként használt lakásállomány, 1 000	Állandó lakásként használt lakásállomány
6	SZOLGÁLTATÁSOK A0	Kereskedelmi és intézményi ágazat CO ₂ -intenzitása, t/millió euro	Fosszilis energiahordozó felhasználásból származó CO ₂ -kibocsátások a kereskedelmi és intézményi ágazatban, kt	Kereskedelmi és intézményi célú épületek fosszilis energiahordozó felhasználásából származó CO ₂ -kibocsátásai az állami és magánágazatokban (IPCC-forráskategória 1A4A). A szolgáltatások által közlekedési célra használt energiát nem itt, hanem a közlekedési mutatók között kell feltüntetni
			Szolgáltatások bruttó hozzáadott értéke, milliárd euro (EK95)	Szolgáltatások bruttó hozzáadott értéke 1995. évi állandó árakon számítva (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99) (forrás: Nemzetgazdasági mérleg)
7	ÁTALAKÍTÁS B0	Nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő erőművek fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/TJ	Nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő hőerőművek CO ₂ -kibocsátásai, kt	Nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő hőerőművek és kombinált hő- és elektromosáram-előállító erőművek összes CO ₂ -kibocsátása a bruttó elektromosáram- és hőelőállításához szükséges összes fosszilis energiahordozó elégetéséből. A csak hőerőművek kibocsátásai itt nem szerepelnek
			Nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő hőerőművek összes termék-előállítása, PJ	Nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő hőerőművek és kombinált hő- és elektromosáram-termelő erőművek (CHP) által előállított bruttó elektromos áram és bármely harmadik félnek eladott hő mennyisége. A csak hőerőművek teljesítménye itt nem szerepel. A nyilvános társaságként működő hőerőművek, elsődleges tevékenységként, elektromos áramot (és hőt) állítanak elő harmadik fél felé történő értékesítésre. Ezek lehetnek magántulajdonban vagy részvényesek tulajdonában. A saját felhasználásra termelő hőerőművek, teljes egészében vagy részben, saját felhasználásra állítanak elő elektromos áramot (és hőt) elsődleges tevékenységük támogatása céljából. A bruttó elektromosáram-előállítás mérése a transzformátorok kivezetéseinél történik, tehát a létesítménytartozékok és transzformátorok elektromosáram-fogyasztása is beleértendő. (forrás: energiamérleg)

⁽¹⁾ A tagállamok jelentik a számlálót és a nevezőt, amennyiben az nem szerepel az Általános Jelentéstételi Formátumban.

⁽²⁾ A tagállamoknak követniük kell ezt az útmutatót. A tagállamoknak egyértelműen jelezniük kell, ha nem áll módjukban maradéktalanul követni azt, vagy ha a számláló és a nevező nem teljes mértékben konzisztens.

⁽³⁾ Az IPCC-forráskategóriákra való hivatkozások az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó, 1996. évi felülvizsgált IPCC-iránymutásokra utalnak.

2. táblázat: a kiegészítő kiemelt mutatók listája ⁽¹⁾

Szám	Az Eurostat energiahatékonysági mutatói szerinti nomenklatúra	Mutató	Számláló/nevező	Útmutató/meghatározások ⁽²⁾
1	KÖZLEKEDÉS D0	Közúti áruszállításból származó CO ₂ -kibocsátások, kt		Könnyűteherjárművekkel (max. 3 900 kg összsúlyú járművek, melyeket elsősorban könnyű teher szállítására terveztek, vagy amelyeket speciális felszereltséggel láttak el, például négykerék meghajtás közúton kívüli üzemeltetés céljára – IPCC-forráskategória 1A3bii) és nehézteherjárművekkel (3 900 kg összsúlyt meghaladó valamennyi jármű, amelyet elsősorban nehézteher szállítására terveztek – IPCC-forráskategória 1A3biii, kivéve buszok) végzett összes szállítási tevékenységhez szükséges fosszilis energiahordozó elégetéséből származó CO ₂ -kibocsátás
		Közúti áruszállítás, millió tkm		Könnyű- és nehézteherjárművekkel közúton végzett szállítás tonnakiló méterben; egy tonnakiló méter egy tonna közúton egy kilométer távolságra történő elszállítását jelenti. (forrás: közlekedési statisztikák) Megjegyzés: A tevékenységi adatok, amennyiben lehetséges, legyenek egybehangzóak a kibocsátási adatokkal
2	IPAR A1.1	Vas- és acélipar összes CO ₂ -intenzitása, t/millió euro	Vas- és acélipar összes CO ₂ -kibocsátása, kt	CO ₂ -kibocsátás a fosszilis energiahordozók elégetéséből, beleértve az elektromosáram- és hőelőállítás céljára végzett égetést is, vas- és acélelőállítás során (IPCC-forráskategória 1A2a), a vas és acélgyártás folyamatából (IPCC-forráskategória 2C1) és a vasötvözetek előállításának a folyamatából (IPCC-forráskategória 2C2)
			Vas- és acélipar bruttó hozzáadott értéke, milliárd euro (EK95)	Alapvető vas- és acél- és vasötvözetgyártás (NACE 27.1), csőgyártás (NACE 27.2), egyéb elsődleges vas- és acélmegmunkálás (NACE (27.3), vasöntés (NACE 27.51) és acélöntés (NACE 27.52) bruttó hozzáadott értéke 1995. évi állandó árakon számolva. (forrás: Nemzetgazdasági mérleg)
3	IPAR A1.2	Vegyipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió euro	Vegyipari vállalatok energiával kapcsolatos CO ₂ -kibocsátásai, kt	Fosszilis energiahordozók égetéséből származó CO ₂ -kibocsátások vegyipari anyagok és vegyipari termékek gyártása során, beleértve az elektromosáram- és hőelőállítás céljából történő égetést is (IPCC-forráskategória 1A2c)
			Vegyipar bruttó hozzáadott értéke, milliárd euro (EK95)	Vegyipari anyagok és vegyipari termékek gyártásának bruttó hozzáadott értéke 1995. évi állandó árakon számolva (NACE 24) (forrás: Nemzetgazdasági mérleg)
4	IPAR A1.3	Üveg-, kerámia- és építőanyag-ipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió euro	Üveg, kerámia és építőanyagok energiával kapcsolatos CO ₂ -kibocsátásai, kt	Energiahordozók égetéséből származó CO ₂ -kibocsátások nem fémes ásványi termékek gyártása során (NACE 26), beleértve az elektromosáram- és hőelőállítás céljából történő égetést is
			Üveg-, kerámia- és építőanyag-ipar bruttó hozzáadott értéke, milliárd euro (EK95)	Nem fémes ásványi termékek gyártásának bruttó hozzáadott értéke 1995. évi állandó árakon számolva (NACE 26) (forrás: Nemzetgazdasági mérleg)

Szám	Az Eurostat energiahatékonysági mutatói szerinti nomenklatúra	Mutató	Számláló/nevező	Útmutató/meghatározások ^(?)
5	IPAR C0.1	Vas- és acélipar fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/t	Vas- és acélipar összes CO ₂ -kibocsátása, kt	CO ₂ -kibocsátás a fosszilis energiahordozók elégetéséből, beleértve az elektromosáram- és hőelőállítás céljára végzett égetést is, vas- és acél előállítás során (IPCC-forráskategória 1A2a), a vas és acélgyártás folyamatából (IPCC-forráskategória 2C1) és a vasötvözetek előállításának a folyamatából (IPCC-forráskategória 2C2)
			Oxigénbefúvásos acélgyártás, kt	Oxigénbefúvásos acélgyártás (NACE 27) (forrás: termelési statisztika)
6	IPAR C0.2	Cementipar energiával kapcsolatos fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/t	Üveg-, kerámia- és építőanyag-ipar energiával kapcsolatos CO ₂ -kibocsátásai, kt	Energiahordozók elégetéséből származó CO ₂ -kibocsátások nem fémes ásványi termékek gyártása során (NACE 26), beleértve az elektromosáram- és hőelőállítás céljából történő égetést is
			Cementgyártás, kt	Cementgyártás (NACE 26) (forrás: termelési statisztika)

⁽¹⁾ A tagállamok jelentik a számlálót és a nevezőt, amennyiben az nem szerepel az Általános Jelentéstételi Formátumban.

⁽²⁾ A tagállamoknak követniük kell ezt az útmutatót. A tagállamoknak egyértelműen jelezniük kell, ha nem áll módjukban maradéktalanul követni azt, vagy ha a számláló és a nevező nem teljes mértékben konzisztens.

3. táblázat: a kiegészítő mutatók listája

Szám	Az Eurostat energiahatékonysági mutatói szerinti nomenklatúra	Mutató	Számláló/nevező	Útmutató/meghatározások
1	SZÁLLÍTÁS B0	Személyautók dízelüzemanyaggal kapcsolatos fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, g/100km	Dízelüzemű személyautók CO ₂ -kibocsátásai, kt	Személyautók (elsősorban személyszállításra tervezett gépjárművek, max. 12 személy szállítására, a jármű bruttó súlya max. 3 900 kg – IPCC-forráskategória 1A3bi csak diesel) összes közlekedési tevékenységére számított dízelüzemanyag elégetéséből származó CO ₂ -kibocsátás.
			Dízelüzemű személyautók által megtett kilométerek, millió km	Közúti közlekedésben való részvételre engedélyezett összes dízelüzemű személyautó által megtett járműkilométer. (forrás: közlekedési statisztika)
2	SZÁLLÍTÁS B0	Személyautók benzinüzemanyaggal kapcsolatos fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, g/100km	Benzinüzemű személyautók CO ₂ -kibocsátásai, kt CO ₂	Személyautók (elsősorban személyszállításra tervezett gépjárművek, max. 12 személy szállítására, a jármű bruttó súlya max. 3 900 kg – IPCC-forráskategória 1A3bi csak benzines) összes közlekedési tevékenységére számított benzinüzemanyag elégetéséből származó CO ₂ -kibocsátás
			Benzinüzemű személyautók által megtett kilométerek, millió km	Közúti közlekedésben való részvételre engedélyezett összes benzinüzemű személyautó által megtett járműkilométer. (forrás: közlekedési statisztika)

Szám	Az Eurostat energiahatékonysági mutatói szerinti nomenklatúra	Mutató	Számláló/nevező	Útmutató/meghatározások
3	SZÁLLÍTÁS CO	Személyautók fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/pkm	Személyautók CO ₂ -kibocsátásai, kt	Személyautók (elsősorban személyszállításra tervezett gépjárművek, max. 12 személy szállítására, a jármű bruttó súlya max. 3 900 kg – IPCC-forráskategória 1A3bi) összes közlekedési tevékenységére számított fosszilis energia-hordozó elégetéséből származó CO ₂ -kibocsátás
			Személyszállítás autóval, Mpkm	Személyautóval megtett személyszállítási kilométer; egy személyszállítási kilométer egy utas egy kilométeres távon történő szállítását jelenti. (forrás: közlekedési statisztika) Megjegyzés: A tevékenységi adatok, amennyiben lehetséges, legyenek egybehangzóak a kibocsátási adatokkal
4	KÖZLEKEDÉS E1	Légi közlekedés fajlagos kibocsátásai, t/utas	Belföldi légi szállítás CO ₂ -kibocsátásai, kt	Légi közlekedésből (kereskedelmi, magán, mezőgazdasági, stb.) származó CO ₂ -kibocsátások, beleértve a felszállásokat és leszállásokat (IPCC-forráskategória 1A3aii). Repülőterek földi közlekedésében használt üzemanyag nem számít bele. Repülőterek területén helyhez kötött égetéshez használt üzemanyag szintén nem számít bele
			Belföldi légiutasok, millió	Légi utazásban részt vevő személyek száma, amely nem tartalmazza a szolgálatban lévő személyzetet és a pilótafülke személyzetét (csak belföldi légiszállítás esetén) (forrás: közlekedési statisztika) Megjegyzés: A tevékenységi adatok, amennyiben lehetséges, legyenek egybehangzóak a kibocsátási adatokkal
5	IPAR A1.4	Élelmiszer-, ital- és dohányipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió euro	Élelmiszeripar energiával kapcsolatos CO ₂ -kibocsátásai, kt	Fosszilis energiahordozók égetéséből származó CO ₂ -kibocsátások élelmiszeripari termékek, italok és dohánytermékek előállítása során, beleértve az elektromosáram- és hőelőállítás céljából történő égetést is (IPCC-forráskategória 1A2e)
			Élelmiszer, ital és dohányipar bruttó hozzáadott értéke, millió euro (EK95)	Élelmiszertermékek és italok (NACE 15) és dohánytermékek (NACE 16) előállításának bruttó hozzáadott értéke 1995. évi állandó árakon számolva (forrás: Nemzetgazdasági mérleg)
6	IPAR A1.5	Papír- és nyomdaipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió euro	Papír és nyomdaipar energiával kapcsolatos CO ₂ -kibocsátásai, kt	Fosszilis energiahordozók égetéséből származó CO ₂ -kibocsátások cellulóz, papír, papíripari termékek előállítása, valamint az írott média közzététele, nyomdai kiadása és reprodukciója során, beleértve az elektromosáram- és hőelőállítás céljából történő égetésből származó kibocsátásokat is (IPCC-forráskategória 1A2d)
			Papír- és nyomdaipar bruttó hozzáadott értéke, millió euro (EK95)	Cellulóz, papír és papíripari termékek (NACE 21) és az írott média közzététele, nyomdai kiadása és reprodukciója (NACE 22) előállításának bruttó hozzáadott értéke 1995. évi állandó árakon számolva (forrás: Nemzetgazdasági mérleg)

Szám	Az Eurostat energiahatékonysági mutatói szerinti nomenklatúra	Mutató	Számláló/nevező	Útmutató/meghatározások
7	HÁZTARTÁSOK A0	Háztartások fűtésének fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/m ²	Háztartások fűtésének CO ₂ -kibocsátásai, kt	Energiahordozók háztartások fűtése céljából történő égetéséből származó CO ₂ -kibocsátások
			Állandó lakásként használt lakás alapterülete, millió m ²	Állandó lakásként használt lakások összes alapterülete
8	SZOLGÁLTATÁSOK B0	Kereskedelmi és intézményi ágazat helyiségfűtésből származó fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, kg/m ²	Kereskedelmi és intézményi ágazat helyiségfűtésből származó CO ₂ -kibocsátásai, kt	Fosszilis energiahordozók égetéséből származó CO ₂ -kibocsátások kereskedelmi és intézményi épületek helyiségeinek a fűtése céljából az állami és magánszektorban
			Szolgáltatások épületeinek alapterülete, millió m ²	Szolgáltatások épületeinek összes alapterülete (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99)
9	ÁTALAKÍTÁS D0	Nyilvános vállalként működő erőművek fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/TJ	Nyilvános vállalként működő hőerőművek CO ₂ -kibocsátásai, kt	Nyilvános társaságként működő hőerőművek és kombinált hő és elektromos áram előállító erőművek (IPCC forrás kategóriák 1A1ai és 1A1aij) összes CO ₂ -kibocsátásai a bruttó elektromosáram- és hőelőállításához szükséges összes fosszilis energiahordozó elégetéséből. A csak hőerőművek kibocsátásai itt nem szerepelnek
			Nyilvános vállalként működő hőerőművek összes termék-előállítása, PJ	Nyilvános társaságként működő hőerőmű és kombinált hő és elektromos áram termelő erőmű (CHP) által előállított bruttó elektromos áram és bármely harmadik félnek eladott hő mennyisége. A csak hőerőművek teljesítménye itt nem szerepel. A nyilvános társaságként működő hőerőművek, elsődleges tevékenységként, elektromos áramot (és hőt) állítanak elő harmadik fél felé történő értékesítésre. Ezek lehetnek magántulajdonban vagy részvényesek tulajdonában. A bruttó elektromosáram-előállítás mérése a transzformátorok kivezetéseinél történik, tehát a létesítménytartozékok és transzformátorok elektromosáram-fogyasztása is beleértendő. (forrás: energiamérleg)
10	ÁTALAKÍTÁS E0	Saját felhasználásra termelő hőerőművek fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/TJ	Saját felhasználásra termelő hőerőművek CO ₂ -kibocsátásai, kt	Saját felhasználásra termelő hőerőművek és kombinált hő és elektromos áram előállító erőművek összes CO ₂ -kibocsátásai a bruttó elektromosáram- és hőelőállításához szükséges összes fosszilis energiahordozó elégetéséből
			Saját felhasználásra termelő hőerőművek összes termék-előállítása, PJ	Saját felhasználásra termelő hőerőművek és kombinált hő és elektromos áram termelő erőművek (CHP) által előállított bruttó elektromos áram és bármely harmadik félnek eladott hő mennyisége. A saját felhasználásra termelő hőerőművek, teljes egészében vagy részben, saját felhasználásra állítanak elő elektromos áramot (és hőt) elsődleges tevékenységük támogatása céljából. A bruttó elektromosáram-előállítás mérése a transzformátorok kivezetéseinél történik, tehát a létesítménytartozékok és transzformátorok elektromosáram-fogyasztása is beleértendő. (forrás: energiamérleg)
11	ÁTALAKÍTÁS	Összes villamosáram-előállítás karbonintenzitása, t/TJ	Klasszikus energiaelőállítás CO ₂ -kibocsátásai, kt	Nyilvános társaságként működő hőerőművek és kombinált hő és elektromos áram előállító erőművek és saját felhasználásra termelő hőerőművek és

Szám	Az Eurostat energiahatékonysági mutatói szerinti nomenklatúra	Mutató	Számláló/nevező	Útmutató/meghatározások
				kombinált hő és elektromos áram előállító erőművek bruttó elektromosáram- és hőelőállításához szükséges összes fosszilis energiahordozó elégetéséből származó összes CO ₂ -kibocsátásai. A csak hőerőművek kibocsátásai itt nem szerepelnek
			Nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő erőművek összes termék-előállítása, PJ	Nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő erőművek és kombinált hő és elektromos áram előállító erőművek (CHP) bruttó elektromosáram-előállítása és hőértékesítése harmadik fél felé. Tartalmazza a megújítható forrásokkal és az atomenergiával történő elektromosáram-előállítást. (forrás: energiamérleg)
12	KÖZLEKEDÉS	Közlekedés karbonintenzitása, t/TJ	Közlekedésből származó CO ₂ -kibocsátások, kt	Fosszilis energiahordozókból származó CO ₂ -kibocsátások valamennyi közlekedési tevékenységre (IPCC-forráskategória 1A3)
			Közlekedésből származó összes végleges energiafogyasztás, PJ	Tartalmazza a közlekedés összes végleges energiafogyasztását valamennyi energiaforrásból (beleértve a biomasszát és az elektromosáram-fogyasztást). (forrás: energiamérleg)
13	IPAR CO.3	Papíripar energiával kapcsolatos fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/t	Papír- és nyomdaipar energiával kapcsolatos CO ₂ -kibocsátásai, kt	Fosszilis energiahordozók égetéséből származó CO ₂ -kibocsátások cellulóz, papír, papíripari termékek előállítása, valamint az írott média közzététele, nyomdai kiadása és reprodukciója során, beleértve az elektromosáram- és hőelőállítás céljából történő égetésből származó kibocsátásokat is (IPCC-forráskategória 1A2d)
			Papír fizikai mennyisége, kt	Papír fizikai mennyisége (NACE 21) (forrás: termelési statisztikák)
14	IPAR	Ipari ágazat CO ₂ -kibocsátásai, kt		Fosszilis energiahordozók égetéséből származó kibocsátások a gyártó iparágakban, építőiparban, a bányászatban és a kőfejtésben (kivételet képeznek a szénbányák, az olaj- és gázkitermelés), beleértve az elektromosáram- és hőelőállítás céljára történő égetést (IPCC-forráskategória 1A2). Az ipar által közlekedési célra használt energiát nem itt, hanem a közlekedési mutatók között kell feltüntetni. A közutakon kívül és más mozgó, az iparban használt gépi berendezésekből származó kibocsátásokat ebben az ágazatban kell feltüntetni
		Ipar összes végleges energiafogyasztása, PJ		Tartalmazza az ipar összes végleges energiafogyasztását valamennyi energiaforrásból (beleértve a biomasszát és az elektromosáram-fogyasztást). (forrás: energiamérleg)
15	HÁZTARTÁSOK	Háztartások CO ₂ -kibocsátásai, kt		Háztartások fosszilis energiahordozó égetéséből származó CO ₂ -kibocsátásai (IPCC-forráskategória 1A4b)
		Háztartások összes végleges energiafogyasztása, PJ		Tartalmazza a háztartások összes végleges energiafogyasztását valamennyi energiaforrásból (beleértve a biomasszát és az elektromosáram-fogyasztást). (forrás: energiamérleg)

IV. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

A 280/2004/EK határozat	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	—
2. cikk, (3) bekezdés	4. cikk, (3) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés és 7. cikk, (3) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	13. cikk, (1) bekezdés és 14. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés	12. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés	6. cikk
4. cikk, (2) bekezdés	—
4. cikk, (3) bekezdés	24. cikk
4. cikk, (4) bekezdés	5. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	—
5. cikk, (4) bekezdés	—
5. cikk, (5) bekezdés	22. cikk
5. cikk, (6) bekezdés	—
5. cikk, (7) bekezdés	24. cikk
6. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés	—
7. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés és 11. cikk, (2) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	—
8. cikk, (1) bekezdés	23. cikk
8. cikk, (2) bekezdés	7. cikk, (4) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés	—
9. cikk, (1) bekezdés	26. cikk
9. cikk, (2) bekezdés	—
9. cikk, (3) bekezdés	—
10. cikk	—
11. cikk	28. cikk
12. cikk	29. cikk

A Bizottság nyilatkozatai

„A Bizottság tudomásul veszi az eredeti javaslat 10. cikkének törlését. A CO₂-kibocsátás, valamint a tengeri szállítást illetően az éghajlattal kapcsolatos egyéb információk tekintetében az adatminőség és az átláthatóság javítása érdekében azonban a Bizottság beleegyezik abba, hogy ehelyett a hajózási ágazat kibocsátásainak nyomon követésére, jelentésére és ellenőrzésére vonatkozó, a közeljövőben várható azon kezdeményezés részeként foglalkozzon ezzel a kérdéssel, amelynek az elfogadását a Bizottság 2013 első felére vállalta. A Bizottság ezzel összefüggésben a rendelet egy módosítására szándékozik javaslatot tenni.”

„A Bizottság megjegyzi, hogy a rendelet megfelelő működések biztosításához kiegészítő szabályokra lehet szükség a szakpolitikák, intézkedések és előjelzések uniós rendszerének létrehozásával, naprakészen tartásával és módosításával, valamint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékek elkészítésével kapcsolatban. A Bizottság 2013 elején a tagállamokkal szoros együttműködésben megvizsgálja a kérdést, és adott esetben javaslatot tesz a rendelet módosítására.”

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 526/2013/EU RENDELETE

(2013. május 21.)

az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökségről (ENISA) és a 460/2004/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) Az elektronikus hírközlés, az elektronikus infrastruktúra és az elektronikus szolgáltatások mind közvetve, mind közvetlenül a gazdasági és a társadalmi fejlődés alapvető tényezői. Létfonosságú szerepet töltenek be a társadalom működésében, és önmagukban a villamos energiához vagy a vízellátáshoz hasonlóan mára mindent átható közüzemi szolgáltatássá váltak, és a villamos energia, a víz és más kritikus szolgáltatások közvetítésének létfontosságú elemeit alkotják. A hírközlő hálózatok a társadalmat és az innovációt szolgáló katalizátorként működnek, megsokszorozzák a technológia által gyakorolt hatást, alakítják a fogyasztói magatartást, az üzleti modelleket, az iparágakat, valamint az állampolgári és politikai részvételt. Működési zavarai jelentős fizikai, társadalmi és gazdasági kárt okozhatnak, ami rámutat azoknak az intézkedéseknek a fontosságára, amelyek a kritikus szolgáltatások folyamatosságának biztosítása érdekében ellenálló képességük növelését célozzák. Az elektronikus hírközlés, az elektronikus infrastruktúra és az elektronikus szolgáltatások – különösen integritásukat, rendelkezésre állásukat és titkosságukat tekintve – egyre nagyobb kihívásokkal néznek szembe, amelyek többek között a hírközlési infrastruktúra egyedi alkotórészeihez, és az alkotórészeket szabályozó szoftver elemeihez, az általános infrastruktúrához és az infrastruktúrán keresztül nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódnak. Mindez egyre nagyobb aggodalommal tölti el társadalmunkat, nem utolsósorban azért, mert a rendszerek összetettsége, a működési zavarok, a rendszerhibák, a balesetek, az

emberi hibák és a támadások olyan problémákat okozhatnak, amelyek az európai polgárok jóléte szempontjából kritikus jelentőségű szolgáltatásokat közvetítő elektronikus és fizikai infrastruktúrára is kihathatnak.

(2) A fenyegetések jellege folyamatosan változik, a biztonságot érintő váratlan események pedig alááshatják a felhasználóknak a technológiába, a hálózatokba és a szolgáltatásokba vetett bizalmát, és ezáltal befolyásolhatják a fogyasztók azon lehetőségét, hogy teljes mértékben kiaknázzák a belső piacon és az információs és kommunikációs technológiák (IKT) széles körű alkalmazásában rejlő lehetőségeket.

(3) Ennek megfelelően a politika formálói, a gazdasági élet szereplői és a felhasználók számára egyaránt fontos, hogy megbízható uniós adatok alapján rendszeres értékelés készüljön az uniós hálózat- és információbiztonság állapotáról, továbbá rendelkezésre álljon a jövőben bekövetkező fejlemények, kihívások és fenyegetések szisztematikus előrejelzése uniós és globális szinten egyaránt.

(4) Az Európai Tanács 2003. december 13-i ülésén elfogadott 2004/97/EK, Euratom határozattal ⁽³⁾ a tagállamok képviselői úgy határoztak, hogy a Bizottság által előterjesztett javaslat alapján létrehozandó Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) székhelye Görögországban, egy, a görög kormány által kijelölendő városban lesz. Ezt a határozatot követően a görög kormány az ENISA székhelyeként a Kréta szigetén található Iráklíót jelölte ki.

(5) 2005. április 1-jén megkötötték az Ügynökség és a fogadó tagállam közötti székhely-megállapodást (a továbbiakban: székhely-megállapodás).

(6) Az Ügynökség fogadó tagállamának a lehető legkedvezőbb feltételeket kell biztosítania az Ügynökség zavartalan és hatékony működéséhez. Az Ügynökség feladatai megfelelő és hatékony végrehajtásához, a személyzet felvételéhez és megtartásához, valamint a hálózatépítési tevékenységek hatékonyságának fokozásához elengedhetetlen, hogy az Ügynökség székhelye megfelelő helyen legyen, ahol többek között rendelkezésre állnak megfelelő közlekedési csatlakozások és létesítmények az Ügynökség személyzetének tagjait kísérő házasársak és gyermekek részére. A szükséges szabályokat az Ügynökség igazgatóságának jóváhagyását követően az Ügynökség és a fogadó tagállam közötti megállapodásban kell rögzíteni.

⁽¹⁾ HL C 107., 2011.4.6., 58. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. május 13-i határozata.

⁽³⁾ A tagállamok állam- vagy kormányfői szinten ülésező képviselőinek közös megállapodással hozott 2004/97/EK, Euratom határozata (2003. december 13.) az Európai Unió egyes hivatalai és ügynökségei székhelyéről (HL L 29., 2004.2.3., 15. o.).

- (7) Az Ügynökség működési hatékonyságának fokozása érdekében az Ügynökség irodát hozott létre Athénban, amelyet a fogadó tagállam beleegyezésével és támogatásával kell fenntartani, és ahol az Ügynökség operatív személyzetét kell elhelyezni. Az elsősorban az Ügynökség adminisztratív feladataival foglalkozó személyzet (beleértve az ügyvezető igazgatót), a pénzügyekkel, a kutatással és elemzéssel, az informatikai ügyekkel és a létesítménykezeléssel, az emberi erőforrásokkal, a képzésekkel, a kommunikációval és a közügyekkel foglalkozó személyzetet Irákióban kell elhelyezni.
- (8) Az Ügynökségnek jogosult önállóan meghatározni saját szervezeti felépítését feladatai megfelelő és hatékony ellátásának biztosításához, tiszteletben tartva a székhelyről és az athéni irodáról e rendeletben rögzített rendelkezéseket. Különösen azon feladatok végrehajtása érdekében, amelyek olyan kulcsfontosságú érdekeltekkel folytatott interakcióval járnak, mint az uniós intézmények, az Ügynökségnek meg kell hoznia a szükséges gyakorlati intézkedéseket az ilyen műveletek hatékonyságának fokozására.
- (9) Az Európai Parlament és a Tanács 2004-ben azzal a céllal fogadta el az ENISA létrehozásáról szóló 460/2004/EK rendeletet⁽¹⁾, hogy hozzájáruljon az Unión belüli magas szintű és hatékony hálózat- és információbiztonság biztosításához, valamint – a polgárok, a fogyasztók, a vállalkozások és a közszervek érdekeit szem előtt tartva – a hálózat- és információbiztonság kultúrájának kialakításához. Az Európai Parlament és a Tanács 2008-ban az 1007/2008/EK rendelettel⁽²⁾ az Ügynökség megbízási idejét 2012 márciusáig meghosszabbította. Az 580/2011/EK rendelet⁽³⁾ 2013. szeptember 13-ig meghosszabbította az Ügynökség megbízási idejét.
- (10) Az Ügynökséget a 460/2004/EK rendelettel korábban létrehozott ENISA jogutódjaként indokolt létrehozni. A tagállamoknak az Európai Tanács keretében ülésező képviselői által 2003. december 13-án elfogadott határozat értelmében az Ügynökség fogadó tagállamának a meglévő politikai egységek fenntartásával és továbbfejlesztésével biztosítani kell az Ügynökség zökkenőmentes és hatékony működését, beleértve az athéni irodát is, és elősegítve a magasan képzett személyzet felvételét és megtartását.
- (11) Az ENISA létrehozása óta a hálózat- és információbiztonságot érintő kihívások a technológia változásaihoz, a piaci fejleményekhez és a társadalmi-gazdasági folyamatokhoz igazodva folyamatos változást mutatnak, ami az elmúlt időszakban újabb gondolkodási folyamatot és vitákat indukált. A változó kihívásokra reagálva az Unió különböző dokumentumokban többször kiigazította a hálózat- és információbiztonsággal összefüggő szakpolitikai prioritásait. Ennek a rendeletnek a célja az Ügynökség megerősítése annak érdekében, hogy sikeresen járulhasson hozzá az uniós intézmények és a tagállamok azon erőfeszítéseihöz, amelyekkel európai kapacitást kívánnak létrehozni a hálózat- és információbiztonság területén jelentkező kihívások kezelésére.
- (12) A belső piac összefüggésében az elektronikus hírközlés biztonságára és – általánosabban – a hálózat- és információbiztonságra irányuló intézkedések az uniós intézmények és a tagállamok részéről különböző műszaki és szervezési megoldásokat igényelnek. A vonatkozó követelmények heterogén alkalmazása csökkentheti a hatékonyságot, és akadályozhatja a belső piac működését. Ezért szükség van egy olyan uniós szintű szakértői központ létrehozására, amely a hálózat- és információbiztonság területén iránymutatással, tanácsadással és segítségnyújtással szolgál, és amelyre az uniós intézmények és a tagállamok támaszkodhatnak. Az Ügynökség ezeket az igényeket magas szintű szakértelem kialakítása és fenntartása útján elégítheti ki, illetőleg azáltal, hogy segíti az uniós intézményeket és a tagállamokat, valamint rajtuk keresztül az üzleti élet szereplőit a hálózat- és információbiztonság területén alkalmazandó jogi és szabályozási követelmények teljesítésében, valamint a hálózat- és információbiztonsági problémák megállapításában és orvoslásában, és ezzel végső soron hozzájárul a belső piac megfelelő működéséhez.
- (13) Az Ügynökségnek el kell látnia az elektronikus hírközlés területén az uniós jogi aktusok által számára kijelölt feladatokat, és ezen túlmenően – egyebek mellett szakértelmének rendelkezésre bocsátásával, tanácsadással és a bevált gyakorlatok cseréjének ösztönzésével, valamint szakpolitikai javaslatokkal – általában véve is hozzá kell járulnia az elektronikus hírközlés biztonságának, továbbá a magánélet és a személyes adatok védelmének javításához.
- (14) Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv)⁽⁴⁾ úgy rendelkezik, hogy a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások kötelesek megfelelő módon gondoskodni e hálózatok és szolgáltatások integritásának és biztonságának megőrzéséről, a nemzeti szabályozó hatóságok számára pedig előírja, hogy adott esetben tájékoztassák többek között az Ügynökséget a biztonság megsértésének és az integritás hiányának minden olyan esetéről, amely jelentős hatással volt a hálózatok működésére, illetve a szolgáltatások nyújtására, valamint, hogy a Bizottságnak és az Ügynökségnek évente összefoglaló jelentésben számoljanak be a beérkező bejelentésekről és

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 460/2004/EK rendelete (2004. március 10.) az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség létrehozásáról (HL L 77., 2004.3.13., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1007/2008/EK rendelete (2008. szeptember 24.) az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló 460/2004/EK rendeletnek az Ügynökség megbízási ideje tekintetében történő módosításáról (HL L 293., 2008.10.31., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 580/2011/EU rendelete (2011. június 8.) az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség létrehozásáról szóló 460/2004/EK rendeletnek az ügynökség megbízási ideje tekintetében történő módosításáról (HL L 165., 2011.6.24., 3. o.).

⁽⁴⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

a megtett intézkedésekről. A 2002/21/EK irányelv értelmében továbbá az Ügynökség köteles véleménynyilvánítás útján hozzájárulni az ilyen tárgyú műszaki és szervezési jellegű biztonsági intézkedések harmonizálásához.

- (15) Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) ⁽¹⁾ úgy rendelkezik, hogy a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások szolgáltatói kötelesek megfelelő műszaki és szervezeti intézkedéseket tenni szolgáltatásaik biztonságának biztosítása érdekében, továbbá előírja a közlések és az azokra vonatkozó forgalmi adatok titkságának megőrzését is. A 2002/58/EK irányelv tájékoztatói és bejelentési kötelezettséget ír elő az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások számára a személyes adatokkal kapcsolatos jogsértésekre vonatkozóan. A 2002/58/EK irányelv továbbá arra kötelezi a Bizottságot, hogy a tájékoztatói és bejelentési kötelezettségek körülményeire és formájára, valamint az alkalmazandó eljárásokra vonatkozó műszaki végrehajtási intézkedések elfogadása előtt egyeztessen az Ügynökséggel. A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ értelmében a tagállamok kötelesek gondoskodni arról, hogy az adatkezelők megfelelő technikai és szervezeti intézkedéseket alkalmazzanak a személyes adatoknak a véletlen vagy jogellenes megsemmisüléssel, a véletlen elvesztéssel, a megváltoztatással, a jogosulatlan nyilvánosságra hozatallal és a jogosulatlan hozzáféréssel szembeni védelme érdekében, különösen abban az esetben, ha az adatfeldolgozás az adatok hálózaton keresztüli továbbításával jár, továbbá ezen túlmenően a feldolgozás minden más jogellenes formájával szemben is.
- (16) A magánélet és a személyes adatok magasabb szintű védelme érdekében az Ügynökségnek hozzá kell járulnia a magas szintű hálózat- és információbiztonság megteremtéséhez, illetőleg az Unió polgárai, fogyasztói, vállalkozásai és közszektorbeli szervezetei javára részt kell vennie a hálózat- és információbiztonság kultúrájának kialakításában és előmozdításában, mindezzel pedig elő kell segítenie a belső piac megfelelő működését. Ennek elérése érdekében biztosítani kell az Ügynökség számára a szükséges költségvetési forrásokat.
- (17) Tekintettel a mára az európai gazdaság gerincét alkotó elektronikus hálózatok és hírközlés egyre növekvő fontosságára és a digitális gazdaság tényleges méretére, jelentősen meg kell növelni az Ügynökség számára elkülönített pénzügyi és emberi erőforrásokat, összhangban megnövekedett szerepével és feladataival, valamint azon kritikus pozíciójával, amelyet az európai digitális ökoszisztéma védelme terén tölt be.
- (18) Az Ügynökségnek referenciapontként kell működnie, és függetlensége, az általa nyújtott tanácsok és az általa terjesztett információk minősége, eljárásainak és működési módszereinek átláthatósága, valamint a feladatai

ellátásában tanúsított gondossága révén bizalmat kell keltenie, és megbízhatóságot kell képviselnie. Az Ügynökségnek a nemzeti és az uniós szinten tett erőfeszítésekre kell támaszkodnia; ennek érdekében feladatait az uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, valamint a tagállamokkal teljes együttműködésben kell ellátnia, és nyitottnak kell lennie az ágazattal és más érdekelttel való kapcsolatra. Az Ügynökségnek emellett a magánszektor visszajelzéseire és a vele folytatott együttműködésre is indokolt támaszkodnia, mivel az fontos szerepet játszik az elektronikus hírközlés, az elektronikus infrastruktúra és az elektronikus szolgáltatások biztonságának megteremtésében.

- (19) A feladatmeghatározásnak indokolt tükröznie, hogy az Ügynökségnek hogyan kell céljait elérnie, de egyben rugalmasságot is biztosítania kell működéséhez. Az Ügynökség feladatkörének ki kell terjednie az elektronikus hírközlés, az elektronikus infrastruktúra és az elektronikus szolgáltatások biztonságát és ellenálló képességét fenyegető veszélyforrások elemzéséhez szükséges információk és adatok gyűjtésére, valamint az uniós hálózat- és információbiztonság állapotának a tagállamokkal, a Bizottsággal és szükség esetén az érintett érdekelttel együttműködésben történő felmérésére. Az Ügynökségnek koordinációs feladatokat kell ellátnia, valamint gondoskodnia kell az uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, valamint a tagállamokkal való együttműködésről, és javítania kell az európai érdekeltek közötti együttműködést; ennek érdekében indokolt bevonnia tevékenységébe a vonatkozó területen működő illetékes nemzeti és uniós szerveket és magas szintű magánszektorbeli szakembereket, különösen az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatóit és az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtóit, hálózati berendezések gyártóit és a szoftverek forgalmazóit, szem előtt tartva, hogy a hálózatok és az informatikai rendszerek hardver, szoftver és szolgáltatások kombinációjából épülnek fel. Az Ügynökségnek segítenie kell az uniós intézményeket és a tagállamokat a hardver- és a szoftvertermékekkel kapcsolatos biztonsági természetű problémák megoldása érdekében az iparral folytatott párbeszédükben, és általa hozzá kell járulnia a hálózat- és információbiztonság területén megvalósuló együttműködéshez.
- (20) Az uniós intézmények, szervek, hivatalok, ügynökségek vagy a tagállamok által közzétett hálózat- és információbiztonsági stratégiákat be kell nyújtani az Ügynökséghez tájékoztatás céljából, és hogy elkerülhető legyen az erőfeszítések megkettőzése. Az Ügynökségnek elemeznie kell a stratégiákat, és elő kell mozdítania olyan formátumban történő közzétételüket, amely elősegíti az összehasonlíthatóságot. Az Ügynökségnek elektronikus formátumban hozzáférhetővé kell tennie a stratégiákat és elemzéseit a nyilvánosság számára.
- (21) Az Ügynökségnek tanáccsal, véleményezéssel és elemzések készítésével kell segítenie a Bizottságot a hálózat- és információbiztonságot – beleértve a kritikus információs infrastruktúrák védelmét és a támadásoknak való ellenállást – érintő szakpolitikák kidolgozásához kapcsolódó valamennyi uniós kérdésben. Az Ügynökségnek emellett adott esetben segítenie kell az uniós intézményeket, szerveket, hivatalokat és ügynökségeket, valamint adott esetben – kérésükre – a tagállamokat a hálózat- és

⁽¹⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

⁽²⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

- információbiztonsági politika- és képességfejlesztő tevékenységükben.
- (22) Az Ügynökségnek teljes mértékben figyelembe kell vennie a folyamatban lévő – különösen a különböző uniós kutatási kezdeményezések keretében végzett – kutatási, fejlesztési és technológiaértékelési tevékenységeket a célból, hogy tanácsot adjon az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint adott esetben – kérésükre – a tagállamok számára a hálózat- és információbiztonság területét érintő kutatási igényekkel kapcsolatban.
- (23) Az Ügynökségnek segítenie kell az uniós intézményeket, szerveket, hivatalokat és ügynökségeket, valamint a tagállamokat a hálózat- és információbiztonság területét érintő problémák és váratlan események megelőzésével, észlelésével és kezelésével összefüggő határokon átfelölő képesség és felkészültség kialakítására és fokozására irányuló erőfeszítéseikben. Ebben a vonatkozásban az Ügynökségnek elő kell segítenie a Bizottság és más uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint a tagállamok közötti együttműködést. E célból az Ügynökségnek támogatnia kell a tagállamokat azokban a folyamatos erőfeszítésekben, amelyek válaszdási képességeik javítására, továbbá váratlan biztonsági eseményekkel kapcsolatban európai – továbbá tagállami kérésre nemzeti – szintű gyakorlatok szervezésére és végrehajtására irányulnak.
- (24) A hálózat- és információbiztonság területén jelentkező kihívások jobb megértése érdekében célszerű, hogy az Ügynökség elemezze a meglévő és a kialakulóban lévő kockázatokat. Ebből a célból az Ügynökségnek a tagállamokkal és – az adott kérdés természetének megfelelően – a statisztikai szervekkel és másokkal együttműködve gyűjtenie kell a releváns információkat. Az Ügynökségnek emellett segítenie kell az uniós intézményeket, szerveket, hivatalokat és ügynökségeket, valamint a tagállamokat a hálózat- és információbiztonságra vonatkozó adatok gyűjtésére, elemzésére és terjesztésére irányuló tevékenységükben. Az elektronikus hírközlés, az elektronikus infrastruktúra és az elektronikus szolgáltatások biztonságát és ellenállóképességét fenyegető kockázatok elemzéséhez szükséges megfelelő statisztikai információk és adatok gyűjtésének a tagállamok által az uniós rendelkezéseknek és az uniós joggal összhangban álló tagállami rendelkezéseknek megfelelően szolgáltatott adatokra és azokra az ismeretekre kell épülnie, amelyekkel az Ügynökség az uniós intézmények IKT-infrastruktúráiról rendelkezik. Ezen információk alapján az Ügynökségnek tájékoztatást kell nyújtania az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint a tagállamok számára a hálózat- és információbiztonság aktuális helyzetéről és az ehhez kapcsolódó uniós tendenciákról.
- (25) Feladatai végrehajtása során az Ügynökségnek elő kell segítenie az Unió és a tagállamok közötti együttműködést az uniós hálózat- és információbiztonság állapota ismertségének javítása céljából.
- (26) Az Ügynökségnek elő kell segítenie a tagállamokilletékes független szabályozó hatóságai közötti együttműködést, és ennek keretében támogatnia kell az oktatási és a tudatosságnövelő programok területén a helyes gyakorlati megoldások és a standardok kialakítását, előmozdítását és cseréjét. Ezt a tevékenységet segíti a tagállamok közötti fokozott információcsere. Az Ügynökségnek fel kell hívnia az elektronikus hírközlés, az elektronikus infrastruktúra és az elektronikus szolgáltatások egyéni felhasználóinak figyelmét többek között azáltal, hogy segíti a tagállamokat a vonatkozó közérdekű tájékoztatás nyújtásában a hálózat- és információbiztonság területén, amennyiben az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben („egyetemes szolgáltatási irányelv”) ⁽¹⁾ foglaltaknak megfelelően közérdekű tájékoztatási platform használatát választották, továbbá úgy, hogy segítséget nyújt az ilyen információk kidolgozásában, amelyeket mellékelni kell a nyilvános hírközlő hálózatok esetében alkalmazandó új eszközökkel való ellátás során. Az Ügynökségnek ugyancsak támogatnia kell az érdekeltek között uniós szinten folytatott együttműködést, és ennek érdekében elő kell mozdítania az információk egymás közötti megosztását, a tudatosságnövelő kezdeményezéseket, valamint az oktatási és a képzési programokat.
- (27) Az Ügynökségnek többek között segítenie kell az érintett uniós intézményeket, szerveket, hivatalokat és ügynökségeket, valamint a tagállamokat a végfelhasználók közoktatását szolgáló kampányokban, melyek célja a biztonságosabb egyéni online magatartásformák elősegítése, valamint a figyelem felhívása a virtuális térben potenciálisan jelenlévő veszélyekre – ideértve a kiberbűnözést, mint például az adathalászatot, botneteket, pénzügyi és banki csalásokat –, továbbá az alapvető hitelesítési és adatvédelmi tanácsadás ösztönzése.
- (28) Céljainak maradéktalan megvalósítása érdekében az Ügynökségnek célszerű munkakapcsolatot kialakítani a megfelelő szervekkel, köztük a számítástechnikai bűnözéssel (például Europol) és az adatvédelemmel foglalkozó szervekkel annak érdekében, hogy meg lehessen osztani egymás között a gyakorlati ismereteket, illetve a bevált gyakorlatokat, valamint, hogy az Ügynökség tanácsadást tudjon biztosítani a hálózat- és információbiztonságnak az említett szervek munkájára esetlegesen hatást gyakorló vonatkozásairól. Az Ügynökségnek törekednie kell arra, hogy szinergiák jöjjenek létre az ezen szervek által és az Ügynökség által a hálózat- és információbiztonság továbbfejlesztése érdekében végzett erőfeszítések között. A nemzeti és uniós bűnüldöző és adatvédelmi hatóságok képviselőinek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy képviseljék őket az Ügynökséghez tartozó érdekeltek állandó csoportjában. A bűnüldözési szervekkel a munkájukra esetlegesen hatást gyakorló hálózat- és információbiztonsági kérdésekre vonatkozóan folytatott együttműködés során az Ügynökségnek tiszteletben kell tartania a meglévő információcsatornákat és a létező hálózatokat.
- (29) A Bizottság a köz- és magánszféra közötti partnerség létrehozását kezdeményezte az ellenálló képesség területén, amely az elképzelések szerint egész Unióra kiterjedő rugalmas együttműködési platformként fogja szolgálni az IKT-infrastruktúra ellenálló képességének biztosítását, és amelynek keretében az Ügynökség előmozdíthatja az érdekeltek együttműködését a közpolitikai prioritások és a kihívások gazdasági és piaci vetületeinek megvitatásában, valamint az információs és kommunikációs technológiák ellenálló képességével kapcsolatos intézkedések előkészítésében.

⁽¹⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51. o.

- (30) A hálózat- és információbiztonság előmozdítása és az azzal kapcsolatos ismeretek elmélyítése érdekében az Ügynökségnek elő kell segítenie a tagállamok illetékes állami szervei közötti együttműködést, méghozzá a bevált gyakorlatok és a figyelemfelhívó kampányok kidolgozásának és cseréjének támogatása, valamint az e szervek által végzett tájékoztató tevékenységek megerősítése révén. Az Ügynökségnek támogatnia kell az érdekeltek, valamint az uniós intézmények közötti együttműködést is, részben az információmegosztás és a figyelemfelhívó tevékenységek ösztönzése révén.
- (31) Az uniós hálózat- és információbiztonság magas szintjének biztosítása érdekében az Ügynökségnek ösztönöznie kell az érintett szervezetek, például a számítógép-biztonsági és incidenskezelő csoportok (CSIRT) és a hálózatbiztonsági vészhelyzeteket elhárító csoportok (CERT) közötti önkéntes együttműködést, valamint az információk és a bevált gyakorlatok cseréjét.
- (32) A megfelelően működő CERT-ek uniós rendszerének az uniós hálózat- és információbiztonsági infrastruktúra sarokkövét kell alkotnia. Az Ügynökségnek támogatnia kell a tagállami CERT-eket és az uniós szintű CERT-et a CERT-ek hálózatának – amelybe beletartoznak az európai kormányzati CERT-ek tagjai is – működtetésében. Annak elősegítése érdekében, hogy minden egyes CERT kellően fejlett képességekkel rendelkezzen, és hogy ezek a képességek amennyire csak lehetséges, megegyezzenek a legfejlettebb CERT-ek képességeivel, az Ügynökség előmozdítja a CERT-ek szakmai értékelési rendszerének kialakítását és működtetését. Az Ügynökségnek továbbá elő kell mozdítania és támogatnia kell a megfelelő CERT-ek közötti együttműködést a legalább két CERT-et is érintő vagy potenciálisan érintő, az általuk kezelt vagy védett hálózatokat vagy infrastruktúrát érő váratlan események, támadások vagy fennakadások esetén.
- (33) A hatékony hálózat- és információbiztonsági politikáknak a köz- és a magánszektorban egyaránt kellően kidolgozott kockázatértékelési módszereken kell alapulniuk. A kockázatértékelési módszereket és eljárásokat különböző szinteken használják, és hatékony alkalmazásukat illetően nincs közös gyakorlat. A kockázatértékeléssel és az együttműködtethető kockázatkezelési megoldásokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok ösztönzése és kialakítása a köz- és a magánszektorbeli szervezetekben fokozza az uniós hálózatok és informatikai rendszerek biztonságát. E célból az Ügynökségnek támogatnia kell a köz- és a magánszektorbeli érdekeltek uniós szintű együttműködését a kockázatkezelésre és az elektronikus termékek, rendszerek, hálózatok és szolgáltatások mérhető biztonságára vonatkozó európai és nemzetközi standardok kidolgozását és alkalmazását célzó erőfeszítések előmozdításán keresztül, amelyek a szoftverekkel együtt a hálózati és információs rendszerek alkotóelemei.
- (34) Amennyiben ez céljai és feladatköre szempontjából helyénvaló és hasznos, az Ügynökségnek tapasztalat- és általános információcserét kell folytatnia a hálózat- és információbiztonsággal foglalkozó uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel. Az Ügynökségnek hozzá kell járulnia a kutatási prioritások uniós szinten való azonosításához a hálózati rugalmasság, valamint a hálózat- és információbiztonság területén, illetve el kell juttatnia az érintett kutatóintézetekhez az ipar szükségleteire vonatkozó ismereteket.
- (35) Az Ügynökségnek ösztönöznie kell a tagállamokat és a szolgáltatókat általános biztonsági előírásaik javítására, hogy ezáltal minden internetfelhasználó megtegye a saját személyes informatikai biztonságához szükséges lépéseket.
- (36) A hálózat- és információbiztonsági problémák globális jellegűek. Szorosabb nemzetközi együttműködés szükséges a biztonsági standardok (többek között a közös viselkedési normák és magatartási kódexek meghatározása) és a válaszlépések tekintetében a gyorsabb nemzetközi együttműködést elősegítő információcsere, valamint a hálózat- és információbiztonsági kérdéseket érintő közös globális megközelítésmód továbbfejlesztése érdekében. Az Ügynökségnek e célból támogatnia kell a további uniós részvételt és a harmadik országokkal és a nemzetközi szervezetekkel folytatott együttműködést, biztosítva adott esetben a szükséges szakértelmet és elemzést az érintett uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek számára.
- (37) Az Ügynökségnek egyrészt a szubszidiaritás elvével összhangban kell működnie, azaz megfelelő mértékű koordinációt kell biztosítania a tagállamok között a hálózat- és információbiztonságot érintő kérdésekben és a nemzeti politikák eredményességének javításában, ezáltal hozzáadott értéket képezve, továbbá az arányosság elvével összhangban kell működnie, azaz nem lépheti túl az e rendeletben meghatározott célok eléréséhez szükséges mértéket. Kívánatos, hogy az Ügynökség feladatainak ellátása erősítse meg, de ne érintse az elektronikus hírközlő hálózatokra és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra irányadó irányelvek szerinti nemzeti szabályozó hatóságok, az 1211/2009/EK rendelettel⁽¹⁾ létrehozott Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (Body of European Regulators for Electronic Communications – BEREC), a 2002/21/EK irányelv szerinti Hírközlési Bizottság, a 98/34/EK irányelv⁽²⁾ szerinti európai szabványügyi testületek, nemzeti szabványügyi testületek és állandó bizottság, valamint a 95/46/EK irányelv szerinti független tagállami felügyelő hatóságok hatásköreit, ne zárja ki eleve a felsorolt szervek hatásköreinek gyakorlását és feladatainak ellátását, ne akadályozza azt, és ne legyen azzal átfedésben.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1211/2009/EK rendelete (2009. november 25.) az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének (BEREC) és Hivatalának létrehozásáról (HL L 337., 2009.12.18., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/34/EK irányelve (1998. június 22.) a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 204., 1998.7.21., 37. o.).

- (38) Végre kell hajtani bizonyos elveket az Ügynökség irányítása vonatkozásában az EU decentralizált ügynökségeivel foglalkozó intézményközi munkacsoport által 2012 júliusában elfogadott együttes nyilatkozat és közös megközelítés teljesítése érdekében, amely együttes nyilatkozat és közös megközelítés célja az ügynökségek tevékenységeinek gördülékennyé tétele és teljesítményük javítása.
- (39) Az együttes nyilatkozatot és a közös megközelítést adott esetben az Ügynökség munkaprogramjának, az Ügynökség értékeléseinek és az Ügynökség jelentéstételi és adminisztratív gyakorlatának is tükröznie kell.
- (40) Az Ügynökség megfelelő működése érdekében a Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy az igazgatóság tagjainak kinevezendő személyek megfelelő szakértelemmel rendelkeznek. Az igazgatóság munkájának folytonosságát biztosítandó, a Bizottságnak és a tagállamoknak erőfeszítéseket kell tennie annak érdekében, hogy képviselőik ne cserélődjenek túl gyakran az igazgatóságban.
- (41) Fontos, hogy az Ügynökség megalapozza és fenntartsa pártatlanságát, integritását és magas szakmai színvonalát. Ennek megfelelően az igazgatóságnak átfogó szabályokat kell elfogadnia az Ügynökség egészére vonatkozóan az összeférhetlenségek megelőzésére és kezelésére.
- (42) Tekintettel az Ügynökség egyedi körülményeire és az előtte álló nehéz kihívásokra, a nagyobb hatékonyság és eredményesség érdekében az Ügynökség szervezeti felépítését egyszerűbbé kell tenni és meg kell erősíteni. Ehhez többek között létre kell hozni egy végrehajtó testületet annak lehetővé tétele érdekében, hogy az igazgatóság a stratégiai jelentőségű ügyekre összpontosíthasson.
- (43) Az igazgatóságnak az Unió általános költségvetésére alkalmazandó 966/2012/EU, Euratom rendelet (költségvetési rendelet)⁽¹⁾ előírásainak megfelelően ki kell neveznie egy számvitelért felelős tisztviselőt.
- (44) Az Ügynökség munkája eredményességének biztosítása érdekében kívánatos, hogy a tagállamok és a Bizottság képviselőkkel rendelkezzenek az Ügynökség tevékenységének általános irányát megszabó és az Ügynökség számára kijelölt feladatoknak e rendelettel összhangban történő ellátását biztosító igazgatóságban. Az igazgatóságot fel kell ruházni mindazokkal a hatáskörökkel, amelyek a költségvetés meghatározásához és végrehajtásának ellenőrzéséhez, a vonatkozó pénzügyi szabályzat elfogadásához, az Ügynökség átlátható határozathozatali eljárásának kialakításához, az Ügynökség munkaprogramjának elfogadásához, saját eljárási szabályzatának és az Ügynökség belső működési szabályzatának elfogadásához, az ügyvezető igazgató kinevezéséhez, az Európai Parlament véleményének kézhezvételét követően az ügyvezető igazgató hivatali idejének meghosszabbításához való döntéshez és az ügyvezető igazgató felmentéséhez szükségesek. Az igazgatóságnak az adminisztratív és költségvetési kérdésekkel kapcsolatos feladatai elvégzésében való közreműködés céljából végrehajtó testületet kell létrehoznia.
- (45) Az Ügynökség zavartalan működése azt kívánja, hogy az ügyvezető igazgató kinevezése érdemei, igazolt igazgatási és vezetői készségei, valamint a hálózat- és információbiztonság területén szerzett szakmai hozzáértése és tapasztalatai alapján történjen, és hogy az ügyvezető igazgató feladatait az Ügynökség belső működésének szervezését illetően teljes mértékben független módon végezze. Ebből a célból az ügyvezető igazgatónak – a Bizottsággal folytatott előzetes konzultációt követően – javaslatot kell tennie az Ügynökség munkaprogramjára, és meg kell tennie mindazokat a lépéseket, amelyek az Ügynökség munkaprogramja helyes végrehajtásának biztosításához szükségesek. Az ügyvezető igazgatónak továbbá el kell készítenie az igazgatóságnak benyújtandó éves jelentést, össze kell állítania az Ügynökség bevételeire és kiadásaira vonatkozó kimutatás tervezetét, és végre kell hajtania a költségvetést.
- (46) Az ügyvezető igazgató részére lehetőséget kell biztosítani arra, hogy egyes konkrét – így különösen tudományos, műszaki, jogi vagy társadalmi-gazdasági – kérdésekben eseti munkacsoportokat hozzon létre. Az eseti munkacsoportok létrehozása során az ügyvezető igazgatónak azt a megfelelő külső szakértelmet kell felkutatnia és mozgósítania, amelynek révén az Ügynökség hozzájuthat az információs társadalom fejlődésével felmerülő biztonsági jellegű kihívásokról rendelkezésre álló legfrissebb információkhoz. Az ügyvezető igazgatónak biztosítania kell, hogy az eseti munkacsoportok tagjainak kiválasztása a lehető legmagasabb szintű szakértelem alapján, a csoport feladatkörének sajátosságaihoz igazodva a tagállami közigazgatási szervek, az uniós intézmények és a magánszektor – beleértve az ipart, a felhasználókat és a hálózat- és információbiztonság területén működő tudományos szakembereket – közötti reprezentatív egensúly kellő figyelembevételével történjen. Adott esetben az ügyvezető igazgató a munkacsoport munkájában való részvétellel eseti alapon egy-egy, az adott szakterületen elismert szakértőnek számító személyt is felkérhet. E részvétel költségeit az Ügynökségnek saját belső szabályzata szerint, és a költségvetési rendelet értelmében elfogadott pénzügyi szabályzatokkal összhangban kell fedeznie.
- (47) A magánszektorral, a fogyasztói szervezetekkel és más érdekelttel való rendszeres párbeszéd biztosítása céljából az Ügynökségen belül tanácsadó szervként indokolt létrehozni az érdekelt állandó csoportját. Az ügyvezető igazgató javaslata alapján az igazgatóság által

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) a pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

- felállított érdekelték állandó csoportja feladataul azt kell meghatározni, hogy az érdekelték számára fontos kérdésekre összpontosítson, és ezekre a kérdésekre ráirányítsa az Ügynökség figyelmét. Az ügyvezető igazgatónak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az ülések napirendjéhez igazodva az alkalmasnak ítélt körben meghívja az Európai Parlament és más illetékes szervek képviselőit a csoport üléseire.
- (48) Mivel az érdekelték állandó csoportjában az érdekeltéket kellő számban képviselik, és mivel ezzel a csoporttal konzultálni kell, különösen a munkaprogram tervezetével kapcsolatban, nem szükséges a továbbiakban az érdekelték igazgatóságban való képviseletéről rendelkezni.
- (49) A dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁾ meghatározottak értelmében az Ügynökségnek alkalmaznia kell a vonatkozó uniós rendelkezéseket. Az Ügynökség által a belső működésével kapcsolatos célok elérése érdekében, valamint a feladatai elvégzése során felhasznált adatokra a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ előírásai vonatkoznak.
- (50) Az Ügynökségnek igazodnia kell különösen az uniós intézményekre alkalmazandó rendelkezésekhez, valamint a minősített dokumentumok kezelésére vonatkozó nemzeti jogszabályokhoz.
- (51) Teljes mértékű autonómiájának és függetlenségének biztosítása érdekében, valamint, hogy további és új feladatait – többek között váratlan, sürgős feladatokat – is teljesíteni tudja, az Ügynökség számára olyan elégséges és önálló költségvetést szükséges biztosítani, amelynek bevételei elsősorban az Unió és az Ügynökség munkájában részt vevő harmadik országok hozzájárulásából származnak. Az Ügynökség személyzetének többségét közvetlenül be kell vonni az Ügynökség megbízásának operatív végrehajtásába. Lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az Ügynökség fogadó tagállama vagy bármely más tagállam az Ügynökség bevételeihez önkéntes alapon hozzájáruljon. Az Európai Unió általános költségvetését terhelő támogatások vonatkozásában továbbra is az uniós költségvetési eljárást kell alkalmazni. Ezenkívül az
- átláthatóság és az elszámoltathatóság növelése érdekében a Számvevőszéknek ellenőriznie kell az Ügynökség elszámolásait.
- (52) Tekintettel a fenyegetések jellegének folyamatos változására és a hálózat- és információbiztonsággal kapcsolatos uniós politika fejlődésére, továbbá a többéves pénzügyi kerethez való igazodás érdekében az Ügynökség megbízásának időtartamát az időtartam meghosszabbításának lehetősége mellett hét évre kell korlátozni.
- (53) Az Ügynökség működését független értékelésnek kell alávetni. Az Ügynökséget értékelni kell a kitűzött célok teljesítésének eredményessége, a munkamódszerek hatékonysága és az elvégzett tevékenységek relevanciája szempontjából annak megállapítása céljából, hogy a kitűzött célok továbbra is érvényesek-e, és ennek alapján meg kell határozni, hogy megbízásának időtartamát célszerű-e ismét meghosszabbítani, és ha igen, milyen időtartamra.
- (54) Amennyiben az Ügynökség megbízásának időtartamának vége felé a Bizottság nem tesz javaslatot a megbízás meghosszabbítására, az Ügynökségnek és a Bizottságnak meg kell tennie a szükséges lépéseket a személyzeti szerződések és költségvetési kérdések tekintetében.
- (55) Mivel e rendelet célkitűzését, nevezetesen az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökségnek a magas szintű hálózat- és információbiztonsághoz való hozzájárulás, és az ezzel kapcsolatos tudatosság növelése, az Unió polgárai, fogyasztói, vállalkozásai és közszektorbeli szervezetei javára hálózat- és információbiztonsági kultúra kialakítása és a társadalomban való előmozdítása érdekében való létrehozását – hozzájárulva ezáltal a belső piac megteremtéséhez és megfelelő működéséhez –, tagállami szinten nem lehet kielégítően megvalósítani, és az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket.
- (56) A 460/2004/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni.
- (57) A 45/2001/EK rendelet 28. cikke (2) bekezdésével összhangban egyeztetésre került sor az európai adatvédelmi biztossal, aki 2010. december 20-án elfogadta véleményét⁽³⁾,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.)

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽³⁾ HL C 101., 2011.4.1., 20. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. SZAKASZ

HATÁLY, CÉLOK ÉS FELADATOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) A kijelölt feladatok ellátása céljából, valamint annak érdekében, hogy az Unión belül hozzájáruljon a magas szintű hálózat- és információbiztonsághoz, növelje a hálózat- és információbiztonsággal kapcsolatos tudatosságot, és az Unió polgárai, fogyasztói, vállalkozásai és közszektorbeli szervezetei érdekében hálózat- és információbiztonsági kultúrát alakítson ki és mozdítson elő a társadalomban, ezáltal pedig hozzájáruljon a belső piac megteremtéséhez és megfelelő működéséhez, ez a rendelet létrehozza az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökséget (ENISA, a továbbiakban: Ügynökség).

(2) Az Ügynökség céljai és feladatai nem sértik a hálózat- és információbiztonsággal kapcsolatos tagállami hatásköröket, sem pedig általában a közbiztonsággal, a védelemmel és a nemzetbiztonsággal kapcsolatos tevékenységeket (beleértve az állam gazdasági jólétével kapcsolatos tevékenységeket is, ha nemzetbiztonsági kérdésekkel függnek össze), továbbá az államnak a büntetőjog területén folytatott tevékenységét.

(3) E rendelet alkalmazásában a „hálózat- és információbiztonság” valamely hálózat vagy informatikai rendszer arra való képessége, hogy meghatározott megbízhatósággal ellenálljon az olyan véletlen eseményeknek, illetve jogellenes, vagy rosszhiszérvű cselekményeknek, amelyek veszélyeztetik a rajta tárolt vagy továbbított adatok és az ezen adatokkal kapcsolatban általa nyújtott vagy rajta keresztül elérhető szolgáltatások hozzáférhetőségét, hitelességét, integritását és titkosságát.

2. cikk

Célok

(1) Az Ügynökség magas szintű szakértelmet alakít ki és tart fenn.

(2) Az Ügynökség segíti az uniós intézményeket, szerveket, hivatalokat és ügynökségeket a hálózat- és információbiztonsági politikák kidolgozásában.

(3) Az Ügynökség segíti az uniós intézményeket, szerveket, hivatalokat és ügynökségeket, valamint a tagállamokat a hálózat- és információbiztonság területén az Unió jelenlegi és jövőbeni jogi aktusai értelmében alkalmazandó jogi és szabályozási követelmények teljesítéséhez szükséges politikák végrehajtásában, ezáltal pedig hozzájárul a belső piac megfelelő működéséhez.

(4) Az Ügynökség segítséget nyújt az Uniónak és a tagállamoknak a hálózat- és információbiztonságot érintő problémák és váratlan események megelőzéséhez, észleléséhez és kezeléséhez szükséges képességeik és felkészültségük fejlesztéséhez és megerősítéséhez.

(5) Az Ügynökség szakértelmének felhasználásával ösztönzi a köz- és a magánszektorbeli szereplők közötti széles körű együttműködést.

3. cikk

Feladatok

(1) Az 1. cikkben meghatározott cél keretén belül és a 2. cikkben meghatározott célkitűzések elérése érdekében – ugyanakkor tiszteletben tartva az 1. cikk (2) bekezdését – az Ügynökség a következő feladatokat látja el:

a) támogatja az uniós politika és jog fejlesztését azáltal, hogy:

- i. segítséget nyújt és tanácsot ad az uniós hálózat- és információbiztonsági politikához és joghoz kapcsolódó valamennyi kérdésben;
- ii. előkészítő munkát végez, tanácsot ad és elemzéseket készít az uniós hálózat- és információbiztonsági politika és jog fejlesztésével és naprakészé tételével kapcsolatban;
- iii. elemzi a nyilvánosan elérhető hálózat- és információbiztonsági stratégiákat és előmozdítja közzétételüket;

b) támogatja a képességek fejlesztését azáltal, hogy:

- i. kérésükre támogatja a tagállamokat a hálózat- és információbiztonságot érintő problémák és váratlan események megelőzésének, észlelésének, elemzésének és az ilyen problémák és események kezelése képességének kialakítására és javítására irányuló erőfeszítéseikben, továbbá biztosítja számukra a szükséges ismereteket;
- ii. elősegíti és megkönnyíti a tagállamok között, illetve az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint a tagállamok között a hálózat- és információbiztonságot érintő, határokon átnyúló hatással rendelkező problémák és váratlan események megelőzése, észlelése és kezelése érdekében folytatott együttműködést;
- iii. segíti az uniós intézményeket, szerveket, hivatalokat és ügynökségeket a hálózat- és információbiztonságot érintő problémák és váratlan események megelőzésének, észlelésének, elemzésének és az ilyen problémák és események kezelésére vonatkozó képességek fejlesztésére irányuló erőfeszítéseikben különösen azáltal, hogy támogatja egy öket segítő, hálózatbiztonsági vészhelyzeteket elhárító csoport (CERT) működését;
- iv. támogatja a nemzeti/kormányzati és uniós CERT-ek képességeinek fejlesztését többek között a párbeszéd és az információcsere elősegítése révén annak biztosítása érdekében, hogy a jelenlegi helyzetre való tekintettel valamennyi CERT rendelkezzen egy sor minimumképességgel, és a bevált gyakorlatok szerint működjön;

- v. támogatja az uniós hálózat- és információbiztonsági gyakorlatok szervezését és végzését, továbbá kérésükre tanácsot ad a tagállamoknak a nemzeti gyakorlatokra vonatkozóan;
- vi. segíti az uniós intézményeket, szerveket, hivatalokat és ügynökségeket, valamint a tagállamokat a hálózat- és információbiztonságra vonatkozó adatok gyűjtésére, elemzésére és a tagállamok biztonsági követelményeinek megfelelő terjesztésére irányuló erőfeszítéseikben; valamint az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint a tagállamok által az uniós rendelkezéseknek, illetve az uniós jog rendelkezéseivel összhangban álló nemzeti rendelkezéseknek megfelelően nyújtott információk alapján gondoskodik az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint a tagállamok Unión belüli hálózat- és információbiztonság helyzetére vonatkozó ismereteinek naprakészen tartásáról;
- vii. támogatja a tagállamok saját mechanizmusait kiegészítő, uniós korai előrejelzési mechanizmus kifejlesztését;
- viii. a megfelelő állami szervek számára hálózat- és információbiztonsági képzéseket kínál adott esetben együttműködve az érdekeltekkel;
- c) támogatja az illetékes állami szervek önkéntes együttműködését, illetve az érdekeltek, köztük az Unióban működő egyetemek és kutatóközpontok közötti együttműködést, valamint a figyelemfelkeltő tevékenységeket többek között azáltal, hogy:
- i. előmozdítja a nemzeti és a kormányzati CERT-ek vagy a számítógép-biztonsági és incidenskezelő csoportok (CSIRT), többek között az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek CERT-jei közötti együttműködést;
  - ii. előmozdítja a bevált gyakorlatok kidolgozását és megosztását a magas szintű hálózat- és információbiztonság elérése érdekében;
  - iii. elősegíti a bevált gyakorlatok kidolgozására és cseréjére irányuló párbeszédet és erőfeszítéseket;
  - iv. előmozdítja az információ megosztásával és a figyelemfelkeltéssel kapcsolatos bevált gyakorlatokat;
  - v. támogatja az uniós intézményeket, szerveket, hivatalokat és ügynökségeket, valamint – kérésükre – a tagállamokat és megfelelő intézményeiket, többek között az egyéni felhasználók szintjén a figyelemfelkeltést szolgáló tevékenységeik és más tájékoztató tevékenységek szervezésében annak érdekében, hogy a bevált gyakorlatok és iránymutatások rendelkezésre bocsátásával fokozza a hálózat- és információbiztonságot, valamint láthatóságát;
- d) támogatja a kutatást és fejlesztést, továbbá a szabványosítást azáltal, hogy:
- i. elősegíti a kockázatkezelésre és az elektronikus termékek, rendszerek, hálózatok és szolgáltatások biztonságára vonatkozó európai és nemzetközi standardok kidolgozását és alkalmazását;
  - ii. tanácsokkal látja el az Uniót és a tagállamokat a tekintetben, hogy a hálózat- és információbiztonság területén milyen további kutatásokra van szükség ahhoz, hogy hatékonyan lehessen kezelni a hálózat- és információbiztonságot érintő jelenlegi és jövőbeli kockázatokat és fenyegetéseket, beleértve az új és kialakulóban lévő információs és kommunikációs technológiákat érintő kockázatokat is, illetve ahhoz, hogy eredményesen lehessen alkalmazni a kockázatmegelőző technológiákat;
- e) együttműködik az uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, köztük a kiberbűnözés elleni fellépéssel és a magánélet, illetve a személyes adatok védelmével foglalkozókkal is a közös érdekű ügyekkel kapcsolatos problémák kezelése érdekében többek között azáltal, hogy:
- i. biztosítja a know-how és a bevált gyakorlatok cseréjét;
  - ii. tanácsot ad a hálózat- és információbiztonság megfelelő vonatkozásaival kapcsolatban a szinergiák kialakítása érdekében;
- f) a hálózat- és információbiztonsággal kapcsolatos kérdésekre vonatkozó nemzetközi együttműködés elősegítése érdekében hozzájárul a harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel folytatandó együttműködésre irányuló uniós erőfeszítésekhez többek között azáltal, hogy:
- i. adott esetben megfigyelőként részt vesz nemzetközi gyakorlatokon, illetve e gyakorlatok szervezésében, valamint az ilyen gyakorlatok eredményeiről elemzést és jelentést készít;
  - ii. elősegíti a megfelelő szervezetek bevált gyakorlatainak cseréjét;
  - iii. szakértelmet biztosít az uniós intézmények számára.
- (2) Az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint a tagállami szervek tanácsot kérhetnek az Ügynökségtől a biztonság sérülése és az integritás megszűnése esetén, amennyiben ezek jelentős hatással járnak a hálózatok vagy a szolgáltatások működése szempontjából.
- (3) Az Ügynökség ellátja az Unió jogi aktusai által ráruházott feladatokat.
- (4) Az Ügynökség független módon fejezi ki saját, az e rendelet hatáskörébe és célkitűzései közé tartozó kérdésekre vonatkozó következtetéseit, iránymutatásait és tanácsait.

2. SZAKASZ

SZERVEZET

4. cikk

Az Ügynökség összetétele

(1) Az Ügynökség szervei:

- a) az igazgatóság;
- b) az ügyvezető igazgató és a személyi állomány; valamint
- c) az érdekeltek állandó csoportja.

(2) Az igazgatóság az Ügynökség működési hatékonysága fokozásának előmozdítása érdekében végrehajtó testületet hoz létre.

5. cikk

Igazgatóság

(1) Az igazgatóság meghatározza az Ügynökség működésének általános irányát, és gondoskodik arról, hogy az Ügynökség az e rendeletben megállapított szabályoknak és elveknek megfelelően végezze tevékenységét. Az igazgatóság biztosítja, hogy az Ügynökség munkája összhangban legyen a tagállamok által és az Unió szintjén folytatott tevékenységekkel.

(2) Az igazgatóság elfogadja az Ügynökség éves és többéves munkaprogramját.

(3) Az igazgatóság elfogadja az Ügynökség tevékenységéről szóló éves jelentést, és a következő év július 1-jéig megküldi azt az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság és a Számvevőszék részére. Az éves jelentésnek tartalmaznia kell a költségvetést, és ismertetnie kell, hogy az Ügynökség hogyan teljesítette teljesítménymutatóit. Az éves jelentést közzé kell tenni.

(4) Az igazgatóság olyan csalás elleni stratégiát fogad el, amely a végrehajtandó intézkedések költség-haszon elemzését figyelembe véve arányos a csalási kockázatokkal.

(5) Az igazgatóság biztosítja az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által végzett vizsgálatokból, valamint a különböző belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből következő megállapítások és ajánlások megfelelő nyomon követését.

(6) Az igazgatóság szabályokat fogad el az összeférhetetlenségek megelőzése és kezelése tekintetében.

(7) Az Ügynökség személyzete tekintetében az igazgatóság gyakorolja a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ megállapított, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata, valamint az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat, illetve az egyéb alkalmazottak alkalmazási feltételei) által a kinevezésre jogosult hatóságra, illetve a szerződésükre feljogosított hatóságra ruházott hatáskört.

Az igazgatóság a személyzeti szabályzat 110. cikkében foglalt eljárásnak megfelelően, a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdésében, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 6. cikkében foglaltak alapján határozatot fogad el, amely az ügyvezető igazgatóra ruházza a megfelelő kinevezési hatósági hatásköröket. Az ügyvezető igazgató továbbruházhatja e hatásköröket.

Amennyiben kivételes körülmények szükségessé teszik, az igazgatóság visszavonhatja az ügyvezető igazgatóra ruházott kinevezési hatósági hatásköröket, illetve az ügyvezető igazgató által továbbruházott hatásköröket. Ebben az esetben az igazgatóság korlátozott időre az egyik tagjára vagy az ügyvezető igazgató kivételével a személyzet egyik tagjára ruházhatja e hatásköröket.

(8) Az igazgatóság a személyzeti szabályzat 110. cikkében foglalt eljárásnak megfelelően megfelelő szabályokat fogad el a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek végrehajtására.

(9) Az igazgatóság kinevezi az ügyvezető igazgatót, és az e rendelet 24. cikkében foglaltakkal összhangban jogosult hivatali idejének meghosszabbítására vagy a hivatalból való felmentésére.

(10) Az igazgatóság a Bizottsággal való konzultációt követően elfogadja saját és a végrehajtó testület eljárási szabályzatát. Az eljárási szabályzat rendelkezik az írásbeli eljárás keretében vagy telekonferencia révén hozott gyorsított határozatokról.

(11) Az igazgatóság a bizottsági szolgálatokkal folytatott konzultációt követően elfogadja az Ügynökség belső működési szabályzatát. Ezt a szabályzatot nyilvánosan közzé kell tenni.

(12) Az igazgatóság elfogadja az Ügynökség pénzügyi szabályzatát. E szabályok nem térhetnek el az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 185. cikkében említett szervekre vonatkozó költségvetési keretrendeletről szóló, 2002. november 19-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendeletről ⁽²⁾, hacsak az ilyen eltérést kifejezetten nem teszi szükségessé az Ügynökség működése, és a Bizottság nem adta hozzá előzetes hozzájárulását.

⁽¹⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

⁽²⁾ HL L 357., 2002.12.31., 72. o.

(13) Az igazgatóság – a Bizottság szolgálataival folytatott konzultációt, valamint az Európai Parlament és a Tanács megfelelő tájékoztatását követően – többéves személyzetpolitikai tervet fogad el.

6. cikk

Az igazgatóság összetétele

(1) Az igazgatóság tagállamonként egy-egy képviselőből és a Bizottság által kijelölt két képviselőből áll. Valamennyi képviselő rendelkezik szavazati joggal.

(2) Az igazgatóság minden egyes tagja rendelkezik egy helyetessel, aki a tagot képviseli annak távollétében.

(3) Az igazgatóság tagjait és helyetteseiket az Ügynökség feladataira és céljaira vonatkozó ismereteik alapján nevezik ki, figyelembe véve az 5. cikkben felsorolt feladatok teljesítéséhez szükséges vezetői, adminisztratív és költségvetési felkészültségüket. Az igazgatóság munkájának folytonosságát biztosítandó, a Bizottság és a tagállamok erőfeszítéseket tesznek annak korlátozása érdekében, hogy képviselőik túl gyakran cserélődjenek az igazgatóságban. A Bizottság és a tagállamok törekednek a nők és férfiak igazgatóságbeli kiegyensúlyozott képviseletének kialakítására.

(4) Az igazgatósági tagok és póttagok hivatali ideje négy év. A hivatali idő megújítható.

7. cikk

Az igazgatóság elnöke

(1) Az igazgatóság tagjai közül három évre elnököt és elnökhelyettest választ; e személyek hivatali ideje megújítható. Az elnökhelyettes hivatalból helyettesíti az elnököt abban az esetben, ha az elnök nem tudja ellátni feladatait.

(2) Az elnök felkérhető, hogy tegyen nyilatkozatot az Európai Parlament vonatkozó bizottsága(i) előtt, és válaszoljon a képviselők által feltett kérdésekre.

8. cikk

Ülések

(1) Az igazgatóság üléseit az elnök hívja össze.

(2) Az igazgatóság évente legalább egy rendes ülést tart. Az igazgatóság az elnök vagy tagjai legalább egyharmadának kérésére rendkívüli ülést tart.

(3) Az ügyvezető igazgató – szavazati jog nélkül – részt vesz az igazgatóság ülésein.

9. cikk

Szavazás

(1) Az igazgatóság tagjai abszolút többségi szavazatával hozza meg határozatait.

(2) Az igazgatóság eljárási szabályzata, az Ügynökség belső működési szabályzata, a költségvetés, az éves és a többéves munkaprogram elfogadásához, valamint az ügyvezető igazgató kinevezéséhez, hivatali idejének meghosszabbításához és felmentéséhez, továbbá az igazgatóság elnökének kijelöléséhez az igazgatóság valamennyi tagjának kétharmados szavazattöbbségére van szükség.

10. cikk

Végrehajtó testület

(1) Az igazgatóságot a végrehajtó testület segíti.

(2) A végrehajtó testület csak az igazgatóság által adminisztratív és költségvetési ügyekben elfogadandó határozatokat készíti elő.

A végrehajtó testület az igazgatósággal együtt biztosítja az OLAF által végzett vizsgálatokból, valamint a különböző belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből következő megállapítások és ajánlások megfelelő nyomon követését.

Az ügyvezető igazgató 11. cikkben foglalt feladatainak sérelme nélkül a végrehajtó testület az ügyvezető igazgatót segíti és számára tanácsot ad az igazgatóság adminisztratív és költségvetési ügyekben hozott határozatainak végrehajtásában.

(3) A végrehajtó testület az igazgatósági tagok közül kinevezett öt tagból áll, köztük az igazgatóság elnökéből – aki betöltheti a végrehajtó testület elnöki tisztségét is –, valamint a Bizottság egyik képviselőjéből.

(4) A végrehajtó testület tagjainak hivatali ideje azonos az igazgatóság tagjainak a 6. cikk (4) bekezdésében meghatározott hivatali idejével.

(5) A végrehajtó testület legalább háromhavonta ülésezik. A végrehajtó testület elnöke a tagok kérésére további üléseket hív össze.

11. cikk

Az ügyvezető igazgató feladatai

(1) Az Ügynökséget az ügyvezető igazgató vezeti, aki a feladatai ellátásában független.

- (2) Az ügyvezető igazgató feladatai kiterjednek:
- a) az Ügynökség napi szintű igazgatására;
  - b) az igazgatóság által elfogadott határozatok végrehajtására;
  - c) az igazgatósággal való konzultációt követően az éves munkaprogram és a többéves munkaprogram elkészítésére és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatósághoz való benyújtására;
  - d) az éves munkaprogram és a többéves munkaprogram végrehajtására, valamint arra, hogy végrehajtásukról beszámoljon az igazgatóságnak;
  - e) az Ügynökség tevékenységeiről szóló éves jelentés elkészítésére és az igazgatósághoz jóváhagyás céljából való benyújtására;
  - f) az utólagos értékelések következtetéseinek alapuló cselekvési terv elkészítésére és a Bizottság számára két évente az eredményekről való beszámolásra;
  - g) az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére a csalást, a korrupciót és más jogellenes tevékenységeket megelőző intézkedések alkalmazásával, hatékony ellenőrzésekkel és – ha szabálytalanságok feltárására kerül sor – a helytelenül kifizetett összegek visszatérítésével, valamint szükség esetén hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási vagy pénzügyi szankciókkal;
  - h) az Ügynökség csalás elleni stratégiájának elkészítésére és az igazgatósághoz jóváhagyás céljából történő benyújtására;
  - i) annak biztosítására, hogy az Ügynökség – különösen az általa nyújtott szolgáltatások megfelelőségét illetően – a szolgáltatásait igénybe vevők igényeinek megfelelően végezze tevékenységét;
  - j) kapcsolat kialakítására és fenntartására az uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel;
  - k) kapcsolat kialakítására és fenntartására az üzleti élet szereplőivel és a fogyasztói szervezetekkel, az érdekeltekkel folytatott rendszeres párbeszéd biztosítása érdekében;
  - l) az e rendeletben az ügyvezető igazgatóra vonatkozóan előírt további feladatokra.

(3) Szükség esetén és az Ügynökség céljai és feladatai által kijelölt keretek között az ügyvezető igazgató – többek között az illetékes tagállami hatóságoktól érkező – szakértőkből eseti munkacsoportokat hozhat létre. Az igazgatóságot erről előzetesen tájékoztatni kell. Az Ügynökség belső működési szabályzatában meg kell határozni a különösen az eseti munkacsoportok összetételével, a szakértőknek az ügyvezető igazgató általi kinevezésével, valamint az eseti munkacsoportok működésével kapcsolatos eljárásokat.

(4) Az ügyvezető igazgató szükség szerint adminisztratív kiszolgáló személyzetet és más erőforrásokat bocsát az igazgatóság és a végrehajtó testület rendelkezésére.

12. cikk

Az érdekeltek állandó csoportja

(1) Az igazgatóság az ügyvezető igazgató javaslatára létrehozza az érdekeltek állandó csoportját a releváns érdekelteket, így különösen az IKT-ágazatot, a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató és a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokat, a fogyasztói csoportokat és a hálózat- és információbiztonság területén tevékenykedő tudományos szakembereket képviselő elismert szakértőkből, valamint a 2002/21/EK irányelv értelmében értesített nemzeti szabályozó hatóságok, a bűnüldöző és a magánélet védelmével foglalkozó hatóságok képviselőiből.

(2) Az Ügynökség belső működési szabályzatában meg kell határozni és nyilvánosan közzé kell tenni a különösen az érdekeltek állandó csoportjának létszámával, összetételével, tagjainak az igazgatóság általi kinevezésével, az ügyvezető igazgató általi javaslattétellel, valamint a csoport működésével kapcsolatos eljárásokat.

(3) Az érdekeltek állandó csoportjában az elnöki teendőket az ügyvezető igazgató vagy az általa eseti alapon kinevezett személy látja el.

(4) Az érdekeltek állandó csoportja tagjainak hivatali ideje két és fél évre szól. Az érdekeltek állandó csoportjának nem lehetnek tagjai az igazgatóság tagjai. Az érdekeltek állandó csoportjának ülésein jelen lehetnek, és munkájában részt vehetnek a Bizottságtól és a tagállamokból érkező szakértők. Az érdekeltek állandó csoportjának üléseire és az e csoport munkájában való részvételre meghívhatók az ügyvezető igazgató által relevánsnak ítélt egyéb szervek képviselői is, akik nem tagjai az érdekeltek állandó csoportjának.

(5) Az érdekeltek állandó csoportja tanácsadással segíti az Ügynökséget tevékenységeinek ellátásában. A csoport tanácsokat ad különösen az ügyvezető igazgatónak az Ügynökség munkaprogramjára vonatkozó javaslat elkészítéséhez és a releváns érdekeltekkel a munkaprogramot érintő valamennyi kérdésről folytatandó párbeszéd biztosításához.

3. SZAKASZ

MŰKÖDÉS

13. cikk

Munkaprogram

(1) Az Ügynökség az éves és többéves munkaprogramnak megfelelően végzi munkáját, amelynek tartalmaznia kell az Ügynökség valamennyi tervezett tevékenységét.

(2) A munkaprogram a célok tekintetében elért eredmények tényleges értékelésének lehetővé tételére szabott teljesítménymutatókat is tartalmaz.

(3) Az ügyvezető igazgató a Bizottság szolgálataival folytatott előzetes konzultációt követően gondoskodik az Ügynökség munkaprogramja tervezetének összeállításáról. Az ügyvezető igazgató minden évben március 15-ig átadja az igazgatóságnak a következő évi munkaprogram tervezetét.

(4) Az igazgatóság a Bizottság véleményének kézhezvételét követően minden évben november 30-ig elfogadja az Ügynökség következő évi munkaprogramját. A munkaprogramnak többéves kitekintést is tartalmaznia kell. Az igazgatóság biztosítja, hogy a munkaprogram igazodjon az Ügynökség céljaihoz és az Unió által a hálózat- és információbiztonság területén meghatározott jogalkotási és politikai prioritásokhoz.

(5) A munkaprogramot a tevékenység alapú irányítás elvének megfelelően kell összeállítani. A munkaprogramnak összhangban kell lennie az Ügynökség tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó kimutatással és az Ügynökség ugyanezen pénzügyi évre vonatkozó költségvetésével.

(6) Miután a munkaprogramot az igazgatóság elfogadta, az ügyvezető igazgató megküldi azt az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság és a tagállamok részére, és közzéteszi azt. Az Európai Parlament vonatkozó bizottságának felkérésére az ügyvezető igazgató ismerteti az elfogadott éves munkaprogramot, és véleménycserét tart arról.

14. cikk

Az Ügynökség megkeresése

(1) Az Ügynökség céljai és feladatai keretén belül a tanácsadásra és a segítségnyújtásra vonatkozó megkereséseket az ügyvezető igazgatóhoz kell intézni, és mellékelni kell hozzájuk a megoldandó kérdéssel kapcsolatos háttér-információkat. Az ügyvezető igazgató tájékoztatja az igazgatóságot és a végrehajtó testületet a beérkezett megkeresésekről, az általuk az Ügynökség erőforrásaira gyakorolt esetleges következményekről, valamint – megfelelő időben – a megkeresések nyomán megtett lépésekről. Ha az Ügynökség elutasít egy megkeresést, döntését megindokolja.

(2) Az (1) bekezdés alapján a következő szervek intézhetnek megkeresést az Ügynökséghez:

a) az Európai Parlament;

b) a Tanács;

c) a Bizottság;

d) bármely tagállam bármely kijelölt illetékes hatósága, mint például a 2002/21/EK irányelv 2. cikke szerinti nemzeti szabályozó hatóság.

(3) Az igazgatóság az Ügynökség belső működési szabályzatában megállapítja az (1) és a (2) bekezdés alkalmazására, ezen belül különösen az Ügynökséghez intézett megkeresések benyújtására, fontossági sorrendjük megállapítására, a megkeresések nyomán megteendő lépésekre, valamint az igazgatóságnak és a végrehajtó testületnek a megkeresésekkel kapcsolatos tájékoztatására vonatkozó gyakorlati szabályokat.

15. cikk

Érdekeltségi nyilatkozat

(1) Az igazgatóság tagjai, az ügyvezető igazgató és a tagállamok által ideiglenesen kirendelt tisztviselők mindegyike kötelezettségvállalási nyilatkozatot tesz, továbbá nyilatkozik arról, hogy van-e olyan közvetlen vagy közvetett érdeke, amelyről feltehető, hogy függetlenségét befolyásolhatja. A nyilatkozatnak pontosnak és teljes körűnek kell lennie, azt évente írásban kell megtenni, és – amikor szükséges – naprakészé kell tenni.

(2) Az igazgatóság tagjai, az ügyvezető igazgató és az eseti munkacsoportok munkájában részt vevő külső szakértők mindegyike legkésőbb az adott ülés kezdetén pontosan és teljes körűen nyilatkozik az egyes napirendi pontokkal kapcsolatos minden olyan érdekéről, amelyről feltehető, hogy függetlenségét befolyásolhatja, valamint tartózkodik a kérdéses napirendi pontok megvitatásában való részvételtől és az azokról való szavazástól.

(3) Az Ügynökség a belső működési szabályzatában megállapítja az (1) és a (2) bekezdésben említett érdekelségi nyilatkozatok szabályaira vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

16. cikk

Átláthatóság

(1) Az Ügynökség biztosítja, hogy tevékenységét magas fokú átláthatóság mellett, a 17. és a 18. cikknek megfelelően végzi.

(2) Az Ügynökség biztosítja, hogy a nyilvánosság és minden érdekelt fél – különösen az Ügynökség munkájának eredményeiről – megfelelő, tárgyilagos, megbízható és könnyen hozzáférhető tájékoztatást kapjon. Az Ügynökség továbbá köteles a nyilvánosság elé tárni a 15. cikkel összhangban tett érdekelségi nyilatkozatokat.

(3) Az igazgatóság az ügyvezető igazgató javaslatára engedélyezheti, hogy meghatározott érdekelt felek az Ügynökség egyes tevékenységeiben megfigyelőként részt vegyenek.

(4) Az Ügynökség a belső működési szabályzatában megállapítja az (1) és a (2) bekezdésben említett átláthatósági szabályok végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

17. cikk

Titoktartás

(1) A 18. cikk sérelme nélkül az Ügynökség nem adhatja tovább harmadik felek részére az általa kezelt vagy hozzá beérkezett olyan információkat, amelyek tekintetében indokolással ellátott kérelmet nyújtottak be teljes vagy részben bizalmas kezelés iránt.

(2) Az igazgatóság tagjai, az ügyvezető igazgató, az érdekeltek állandó csoportjának tagjai, az eseti munkacsoportok munkájában részt vevő külső szakértők és az Ügynökség személyzetének tagjai – beleértve a tagállamok által ideiglenesen kirendelt tisztviselőket is – még feladataik megszűntét követően is az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 339. cikke szerinti titoktartási kötelezettségek hatálya alá tartoznak.

(3) Az Ügynökség belső működési szabályzatában megállapítja az (1) és (2) bekezdésben említett titoktartási szabályok végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

(4) Amennyiben az Ügynökség feladatainak ellátása ezt szükségessé teszi, az igazgatóság annak lehetővé tételéről határoz, hogy az Ügynökség minősített adatokat is kezeljen. Ebben az esetben az igazgatóság a Bizottság szolgálataival egyetértésben belső működési szabályzatot fogad el az eljárási szabályzatának módosításáról szóló, 2001. november 29-i 2001/844/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozatban ⁽¹⁾ meghatározott biztonsági elvek alkalmazásáról. Ennek a szabályzatnak különösen a minősített információk cseréjére, feldolgozására és tárolására vonatkozóan kell rendelkezéseket tartalmaznia.

18. cikk

A dokumentumokhoz való hozzáférés

(1) Az Ügynökség birtokában lévő dokumentumokra alkalmazni kell az 1049/2001/EK rendeletet.

(2) Az igazgatóság az Ügynökség létrejöttét követően hat hónapon belül elfogadja az 1049/2001/EK rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket.

(3) Az Ügynökség által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke alapján elfogadott határozatokkal szemben az EUMSZ 228. cikke alapján az ombudsmannál panasznak, vagy az EUMSZ

263. cikke alapján az Európai Unió Bíróságánál keresetindításnak van helye.

4. SZAKASZ

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

19. cikk

A költségvetés elfogadása

(1) Az Ügynökség bevételeit az Unió költségvetéséből származó hozzájárulás, a 30. cikk értelmében az Ügynökség munkájában részt vevő harmadik országok hozzájárulásai, valamint a tagállamok önkéntes, pénzbeli vagy természetbeni hozzájárulásai alkotják. Az önkéntes hozzájárulást nyújtó tagállamok e hozzájárulásért cserébe nem tarthatnak igényt semmilyen különös jogra vagy ellenszolgáltatásra.

(2) Az Ügynökség kiadásait különösen a személyi, az adminisztratív és a műszaki támogatási, az infrastrukturális és a működési kiadások, valamint a harmadik felekkel kötött szerződésekből eredő kiadások alkotják.

(3) Az ügyvezető igazgató minden évben március 1-jéig elkészíti és a létszámterv tervezetével együtt továbbítja az igazgatóságnak az Ügynökség következő pénzügyi évre tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó kimutatás tervezetét.

(4) A bevételeknek és kiadásoknak egyensúlyban kell állniuk egymással.

(5) Az igazgatóság az ügyvezető igazgató által összeállított, a tervezett bevételekről és kiadásokról szóló kimutatás tervezete alapján évente elkészíti az Ügynökség következő költségvetési évre vonatkozó tervezett bevételeiről és kiadásairól szóló kimutatást.

(6) Az igazgatóság minden évben március 31-ig megküldi a tervezett bevételekre és kiadásokra vonatkozó, a létszámterv tervezetét és az ideiglenes munkaprogramot is magában foglaló kimutatást a Bizottságnak és azoknak az harmadik országoknak, amelyekkel az Unió a 30. cikk értelmében megállapodást kötött.

(7) A Bizottság a kimutatást az Unió általános költségvetésének tervezetével együtt továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(8) A Bizottság e kimutatás alapján bevezeti az Unió általános költségvetésének tervezetét a létszámtervhez szükségesnek ítélt előirányzatokat és az általános költségvetést terhelő támogatás összegét, majd az EUMSZ 314. cikkének megfelelően a tervezetet benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(9) Az Európai Parlament és a Tanács engedélyezi az Ügynökségnek szánt támogatási előirányzatokat.

⁽¹⁾ HL L 317., 2001.12.3., 1. o.

(10) Az Európai Parlament és a Tanács elfogadja az Ügynökség létszámtervét.

(11) Az igazgatóság a munkaprogrammal együtt elfogadja az Ügynökség költségvetését. A költségvetés az Unió általános költségvetésének végleges elfogadásával válik véglegessé. Az igazgatóság az Ügynökség költségvetését és munkaprogramját szükség szerint az Unió általános költségvetéséhez igazítja. Az igazgatóság haladéktalanul továbbítja a költségvetést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

20. cikk

Csalás elleni küzdelem

(1) A csalás, korrupció és más jogellenes tevékenységek elleni, az 1073/1999/EK rendelet⁽¹⁾ szerinti küzdelem elősegítése érdekében az Ügynökség, legkésőbb hat hónappal működésének megkezdése után csatlakozik az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatai tárgyában létrejött 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz⁽²⁾, és – a megállapodás mellékletében szereplő sablont használva – elfogadja az Ügynökség valamennyi alkalmazottjára alkalmazandó megfelelő rendelkezéseket.

(2) A Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést végezni a támogatások kedvezményezettjeinél, valamint az Ügynökségtől uniós forrásokban részesülő vállalkozóknál és alvállalkozóknál.

(3) Az OLAF az 1073/1999/EK rendeletben és az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról szóló, 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben⁽³⁾ előírt rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat is végezhet annak megállapítására, hogy az Ügynökség által finanszírozott támogatással vagy szerződéssel összefüggésben történt-e az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás, korrupció vagy más jogellenes cselekmény.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés sérelme nélkül az Ügynökség által harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött együttműködési megállapodásoknak, továbbá az általa kötött szerződéseknek, támogatási megállapodásoknak és

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1073/1999/EK rendelete (1999. május 25.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról (HL L 136., 1999.5.31., 1. o.)

⁽²⁾ Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott belső vizsgálatokról szóló, az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága között létrejött 1999. május 25-i intézményközi megállapodás (HL L 136., 1999.5.31., 15. o.)

⁽³⁾ HL L 292., 1996.11.15., 2. o.

támogatási határozatoknak olyan rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően lefolytassák az ilyen ellenőrzéseket és vizsgálatokat.

21. cikk

A költségvetés végrehajtása

(1) Az Ügynökség költségvetésének végrehajtásáért az ügyvezető igazgató felel.

(2) A Bizottság belső ellenőre ugyanazokkal a hatáskörökkel rendelkezik az Ügynökséggel szemben, mint a Bizottság szervezeti egységeivel szemben.

(3) Az Ügynökség számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi évet követően március 1-jéig (az N+1-edik év március 1-je) megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője részére az előzetes beszámolókat, valamint a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó költségvetési és pénzgazdálkodási jelentést. A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője az intézmények és a decentralizált szervek előzetes beszámolóit a költségvetési rendelet 147. cikkének megfelelően összevonja.

(4) A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője minden N+1-edik év március 31-ig megküldi a Számvevőszék részére az Ügynökség előzetes beszámolóját, valamint az adott pénzügyi évre vonatkozó költségvetési és pénzgazdálkodásról szóló jelentést. Az adott pénzügyi évre vonatkozó költségvetési és pénzgazdálkodási jelentést az Európai Parlament és a Tanács részére is meg kell küldeni.

(5) Az ügyvezető igazgató, miután a költségvetési rendelet 148. cikkének megfelelően kézhez kapta a Számvevőszék által az Ügynökség előzetes beszámolóira vonatkozóan tett észrevételeket, saját felelősségi körében elkészíti és véleményezésre az igazgatóságnak megküldi az Ügynökség végleges beszámolóját.

(6) Az igazgatóság véleményt nyilvánít az Ügynökség végleges beszámolójáról.

(7) Az ügyvezető igazgató minden N+1-edik év július 1-jéig megküldi az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság és a Számvevőszék részére a végleges beszámolókat – beleértve az adott pénzügyi évre vonatkozó költségvetési és pénzgazdálkodásról szóló jelentést és a Számvevőszék észrevételeit – az igazgatóság véleményével együtt.

(8) Az ügyvezető igazgató a végleges beszámolókat közzéteszi.

(9) Az ügyvezető igazgató minden N+1-edik év szeptember 30-ig válaszol a Számvevőszéknek az általa tett észrevételekre, és e válaszról másolatot küld az igazgatóságnak.

(10) Az ügyvezető igazgató a költségvetési rendelet 165. cikke (3) bekezdésének megfelelően az Európai Parlament kérésére benyújtja az Európai Parlamenthez a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó mentesítési eljárás szabályszerű lefolytatásához szükséges valamennyi információt.

(11) Az Európai Parlament a Tanács ajánlása alapján az N + 2-edik év május 15. előtt mentesíti az ügyvezető igazgatót az N-edik év költségvetésének végrehajtása alól.

5. SZAKASZ

SZEMÉLYZET

22. cikk

Általános rendelkezések

Az Ügynökség személyzetére személyzeti szabályzat, valamint az egyéb alkalmazottak alkalmazási feltételei, továbbá az uniós intézmények közötti megállapodás útján elfogadott, a személyzeti szabályzat alkalmazására vonatkozó szabályok irányadók.

23. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az Ügynökségre és személyzetére alkalmazni kell az Európai Unióról szóló szerződéshez és az EUMSZ-hez csatolt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyvet.

24. cikk

Ügyvezető igazgató

(1) Az ügyvezető igazgatót az Ügynökség ideiglenes alkalmazottjaként alkalmazzák, az egyéb alkalmazottak alkalmazási feltételei 2. cikkének a) pontja szerint.

(2) Az ügyvezető igazgatót az igazgatóság nevezi ki a Bizottság által javasolt jelöltek jegyzéke alapján, amelyet nyílt és átlátható kiválasztási eljárást követően állítanak össze.

Az ügyvezető igazgató szerződésének megkötése vonatkozásában az Ügynökséget az igazgatóság elnöke képviseli.

Kinevezése előtt az igazgatóság által kiválasztott jelölt felkérést kap, hogy az Európai Parlament vonatkozó bizottsága előtt nyilatkozatot tegyen, és válaszoljon a képviselők által feltett kérdésekre.

(3) Az ügyvezető igazgató hivatali ideje öt év. Ezen időszak végén a Bizottság értékelést készít, amely figyelembe veszi az ügyvezető igazgató teljesítményének értékelését, valamint az Ügynökség jövőbeni feladatait és az előtte álló kihívásokat.

(4) Az igazgatóság – a Bizottság által a (3) bekezdés szerinti értékelés figyelembevételével készített javaslat alapján és az Európai Parlament véleményének kikérését követően – egy alkalommal, legfeljebb öt évvel meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató hivatali idejét.

(5) Amennyiben az igazgatóság meg kívánja hosszabbítani az ügyvezető igazgató hivatali idejét, erről tájékoztatja az Európai Parlamentet. Legfeljebb három hónappal hivatali idejének meghosszabbítása előtt az ügyvezető igazgató – amennyiben felkéri – az Európai Parlament vonatkozó bizottsága előtt nyilatkozatot tesz, és válaszol a képviselők kérdéseire.

(6) Az az ügyvezető igazgató, akinek a hivatali ideje meghosszabbításra került, nem vehet részt az ugyanazon tisztség betöltését célzó kiválasztási eljárásban.

(7) Az ügyvezető igazgató csak az igazgatóság határozata alapján menthető fel.

25. cikk

Kirendelt nemzeti szakértők és egyéb alkalmazottak

(1) Az Ügynökség igénybe vehet kirendelt nemzeti szakértőket és egyéb, nem az Ügynökség alkalmazásában álló személyzetet. Az ilyen személyzetre a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek nem vonatkoznak.

(2) Az igazgatóság határozatot fogad el a nemzeti szakértők Ügynökséghez való kirendelésére vonatkozó szabályokról.

6. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

26. cikk

Jogállás

(1) Az Ügynökség az Unió szerve. Az Ügynökség jogi személy.

(2) Az Ügynökség valamennyi tagállamban az adott tagállam joga értelmében a jogi személyek részére biztosított legszélesebb körű jogképességgel rendelkezik. Jogosult különösen ingó és ingatlan vagyont szerezni és elidegeníteni, valamint bírósági eljárásban felként részt venni.

(3) Az Ügynökséget az ügyvezető igazgató képviseli.

(4) Az Athénban nyitott irodát az Ügynökség működési hatékonyságának fokozása érdekében fenn kell tartani.

27. cikk

Felelősség

(1) Az Ügynökség szerződéses felelősségére az adott szerződésre alkalmazandó jog irányadó.

Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az Ügynökség által kötött szerződésekben foglalt választott bírósági kikötés alapján határozatot hozzon.

(2) Szerződésen kívüli felelősség esetén az Ügynökség az általa vagy alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott károkért a tagállamok jogában közös általános jogelvekkel összhangban felel.

Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik az ilyen károk megtérítésére vonatkozó jogviták tekintetében.

(3) Az alkalmazottak Ügynökség felé fennálló személyes felelősségét illetően az Ügynökség személyzetére alkalmazandó vonatkozó feltételek az irányadók.

28. cikk

Nyelvek

(1) Az Ügynökségre az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló, 1958. április 15-i 1. rendelet⁽¹⁾ alkalmazandó. A tagállamok és az általuk kijelölt egyéb szervek az Unió intézményeinek bármely hivatalos nyelvén fordulhatnak az Ügynökséghez, és jogosultak ugyan ezen a nyelven választ kapni.

(2) Az Ügynökség működéséhez szükséges fordítási szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

29. cikk

A személyes adatok védelme

(1) Az egyénekre vonatkozó adatok feldolgozásakor – különösen akkor, amikor erre a feladatainak teljesítése során kerül sor – az Ügynökség tiszteletben tartja a személyes adatok védelmére vonatkozó elveket, és a 45/2001/EK rendelet rendelkezéseinek hatálya alá tartozik.

(2) Az igazgatóság elfogadja a 45/2001/EK rendelet 24. cikkének (8) bekezdésében említett végrehajtási intézkedéseket. Az igazgatóság további, a 45/2001/EK rendelet Ügynökség általi alkalmazásához szükséges intézkedéseket fogadhat el.

⁽¹⁾ HL 17., 1958.10.6., 385/58. o.

30. cikk

Harmadik országok részvétele

(1) Az Ügynökség nyitott azon harmadik országok részvétele előtt, amelyek az Európai Unióval olyan megállapodást kötöttek, amelynek értelmében az e rendelet hatálya alá tartozó területen átvették és alkalmazzák az Unió jogi aktusait.

(2) Az említett megállapodások vonatkozó rendelkezései alapján rendelkezni kell a szóban forgó országoknak az Ügynökség munkájában való részvétele jellegéről, terjedelméről és módjáról, ezenbelül különösen az Ügynökség kezdeményezéseiben való részvételre, a pénzügyi hozzájárulásra és a személyi állományra vonatkozó szabályokról.

31. cikk

A minősített adatok védelmére vonatkozó biztonsági szabályok

Az Ügynökség alkalmazza az EU-minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokat, a 2001/844/EK, ESZAK, Euratom határozat mellékletének megfelelően. Ez többek között az ilyen adatok cseréjére, feldolgozására és tárolására vonatkozó rendelkezésekre terjed ki.

7. SZAKASZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

32. cikk

Értékelés és felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2018. június 20-ig értékelést készített különösen az Ügynökség és munkamódszerei hatásosságáról, hatékonyságáról és eredményességéről. Az értékelés arra is kitér, hogy szükség van-e az Ügynökség megbízásának esetleges módosítására, valamint egy esetleges ilyen módosítás pénzügyi következményeire.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelés tekintetbe veszi az Ügynökséghez a tevékenységével kapcsolatosan eljuttatott visszajelzéseket.

(3) A Bizottság továbbítja az értékelő jelentést és az abban szereplő következtetéseket az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az igazgatóságnak. Az értékelés megállapításait közzé kell tenni.

(4) Az értékelés részeként azt is meg kell vizsgálni, hogy milyen eredményeket ért el az Ügynökség a céljaira, a megbízására és a feladataira tekintettel. Amennyiben a Bizottság indokoltan tartja az Ügynökség további működtetését annak céljaira, megbízására és feladataira tekintettel, javasolhatja az Ügynökség 36. cikkben meghatározott megbízásának meghosszabbítását.

33. cikk

A fogadó tagállam együttműködése

A fogadó tagállam a lehető legjobb feltételeket biztosítja az Ügynökség megfelelő működéséhez, ideértve a székhely megközelíthetőségét, a személyzet gyermekeinek megfelelő oktatási lehetőségeit, valamint a személyzet gyermekeinek és házastársainak a munkaerőpiachoz, a társadalombiztosításhoz és egészségügyi ellátáshoz való hozzáférését is.

34. cikk

Igazgatási felügyelet

Az ombudsman az EUMSZ 228. cikkének megfelelően az Ügynökség működése felett felügyeleti jogkört gyakorol.

35. cikk

Hatályon kívül helyezés és jogutódlás

(1) A 460/2004/EK rendelet hatályát veszti.

A 460/2004/EK rendeletre és az ENISA-ra való hivatkozásokat erre a rendeletre, illetőleg az Ügynökségre való hivatkozásként kell értelmezni.

(2) Az Ügynökség mindennemű tulajdonviszony, megállapodás, jogi természetű kötelezettség, munkaszerződés, pénzügyi kötelezettségvállalás és felelősség vonatkozásában a 460/2004/EK rendelettel létrehozott ügynökség jogutódja.

36. cikk

Időtartam

Az Ügynökség 2013. június 19-től kezdődően hétéves időtartamra jön létre.

37. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napját követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. május 21-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
L. CREIGHTON

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 527/2013/EU RENDELETE

(2013. május 21.)

az 1528/2007/EK tanácsi rendelet több országnak a tárgyalásaikat már lezárt régiók és államok listájáról való törlése tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A gazdasági partnerségi megállapodásokról (a továbbiakban: a megállapodások) folytatott tárgyalások:

egyrészt a CARIFORUM államai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között 2007. december 16-án lezárultak;

egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a közép-afrikai fél között 2007. december 17-én (Kameruni Köztársaság) lezárultak;

egyrészt Ghána, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között 2007. december 13-án lezárultak;

egyrészt Elefántcsontpart, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között 2007. december 7-én lezárultak;

egyrészt a kelet- és dél-afrikai államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között 2007. november 28-án (a Seychelle Köztársaság és a Zimbabwei Köztársaság), 2007. december 4-én (a Mauritiusi Köztársaság), 2007. december 11-én (a Comore-szigeteki Unió és a Madagaszkári Köztársaság), valamint 2008. szeptember 30-án (a Zambiai Köztársaság) lezárultak;

egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a SADC-EPA-államok között 2007. november 23-án (a Botswanai Köztársaság, a Lesothói Királyság, a Szváziföldi Királyság és a Mozambiki Köztársaság), valamint 2007. december 3-án (a Namíbiai Köztársaság) lezárultak;

egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Kelet-afrikai Közösség partnerállamai között 2007. november 27-én lezárultak;

egyrészt az Európai Közösség, másrészt a csendes-óceáni államok között 2007. november 23-án lezárultak.

- (2) A megállapodásokról folytatott tárgyalások Antigua és Barbuda, a Bahamai Közösség, Barbados, Belize, a Botswanai Köztársaság, a Burundi Köztársaság, a Comore-szigeteki Unió, a Dominikai Közösség, a Dominikai Köztársaság, az Elefántcsontparti Köztársaság, a Fidzsi Köztársaság, a Ghánai Köztársaság, Grenada, a Guyanai Szövetkezeti Köztársaság, a Haiti Köztársaság, Jamaica, a Kameruni Köztársaság, a Kenyai Köztársaság, a Lesothói Királyság, a Madagaszkári Köztársaság, a Mauritiusi Köztársaság, a Mozambiki Köztársaság, a Namíbiai Köztársaság, a Pápua Új-guineai Független Állam, a Ruandai Köztársaság, a Saint Kitts és Nevis Államszövetség, Saint Lucia, Saint Vincent és Grenadine-szigetek, a Seychelle Köztársaság, a Suriname Köztársaság, a Szváziföldi Királyság, a Tanzániai Egyesült Köztársaság, a Trinidad és Tobago Köztársaság, az Ugandai Köztársaság, a Zambiai Köztársaság és a Zimbabwei Köztársaság általi lezárása lehetővé tette a gazdasági partnerségi megállapodásokat létrehozó vagy azok létrehozásához vezető megállapodásokban meghatározott, az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS-államok) csoportjának egyes tagjaiból származó termékekre vonatkozó szabályozások alkalmazásáról szóló, 2007. december 20-i 1528/2007/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ I. mellékletébe való felvételüket.

- (3) A Botswanai Köztársaság, a Burundi Köztársaság, a Comore-szigeteki Unió, az Elefántcsontparti Köztársaság, a Fidzsi Köztársaság, a Ghánai Köztársaság, a Haiti Köztársaság, a Kameruni Köztársaság, a Kenyai Köztársaság, a Lesothói Királyság, a Mozambiki Köztársaság, a Namíbiai Köztársaság, a Ruandai Köztársaság, a Szváziföldi Királyság, a Tanzániai Egyesült Köztársaság, az Ugandai Köztársaság és a Zambiai Köztársaság nem tette meg a vonatkozó megállapodások megerősítéséhez szükséges lépéseket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2012. szeptember 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2012. december 11-i álláspontja első olvasatban (HL C 39. E, 2013.2.12., 1. o.). Az Európai Parlament 2013. április 16-i álláspontja.

⁽²⁾ HL L 348., 2007.12.31., 1. o.

- (4) Ennek következtében, az 1528/2007/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének és különösen annak b) pontjának megfelelően, a rendelet I. mellékletét az említett országok abból való törlésével módosítani kell.
- (5) Annak érdekében, hogy amint megtették a vonatkozó megállapodások megerősítéséhez szükséges lépéseket, az említett országokat már azok hatálybalépése előtt késlekedés nélkül ismét fel lehessen venni az 1528/2007/EK rendelet I. mellékletébe, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az e rendelettel az 1528/2007/EK rendelet I. mellékletéből törölt országok ismételt felvételére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus előkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1528/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„2a. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 2b. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el arra vonatkozóan, hogy az AKCS-államok csoportja azon régióinak és államainak ismételt felvételével módosítsa e rendelet I. mellékletét, amelyeket az 527/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) alapján töröltek az említett mellékletből, és amelyek a törlést követően megtették a vonatkozó megállapodásaik megerősítéséhez szükséges lépéseket.

2b. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottság 2a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2013. június 21-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 2a. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 165., 2013.6.18., 59. o.”;

2. Az I. melléklet helyébe e rendelet mellékletének szövege lép.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2014. október 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. május 21-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
L. CREIGHTON

MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

Azon régiók és államok felsorolása, amelyek a 2. cikk (2) bekezdése értelmében lezárták tárgyalásaikat

ANTIGUA ÉS BARBUDA

BAHAMAI KÖZÖSSÉG

BARBADOS

BELIZE

DOMINIKAI KÖZÖSSÉG

DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG

GRENADA

GUYANAI SZÖVETKEZETI KÖZTÁRSASÁG

JAMAICA

MADAGASZKÁRI KÖZTÁRSASÁG

MAURITIUSI KÖZTÁRSASÁG

PÁPUA ÚJ-GUINEAI FÜGGETLEN ÁLLAM

SAINT KITTS ÉS NEVIS ÁLLAMSZÖVETSÉG

SAINT LUCIA

SAINT VINCENT ÉS GRENADINE-SZIGETEK

SEYCHELLE KÖZTÁRSASÁG

SURINAME KÖZTÁRSASÁG

TRINIDAD ÉS TOBAGO KÖZTÁRSASÁG

ZIMBABWEI KÖZTÁRSASÁG”

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 528/2013/EU RENDELETE

(2013. június 12.)

a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 450/2008/EK rendeletnek (Modernizált Vámkódex) az alkalmazási időpont tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 33., 114. és 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i 450/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (Modernizált Vámkódex) ⁽³⁾ célja, hogy felváltsa a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾. A 450/2008/EK rendelet 2008. június 24-én lépett hatályba, alkalmazását azonban a 188. cikkének (2) bekezdése értelmében csak akkor kell megkezdeni, amikor végrehajtási rendelkezései alkalmazandóvá válnak, de legkésőbb 2013. június 24-én.
- (2) A Bizottság 2012. február 20-án az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló rendeletjavaslatot nyújtott be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz a 450/2008/EK rendelet átdolgozásának formájában, azzal a céllal, hogy a rendeletet annak végső alkalmazási határidejét, 2012. június 24-ét megelőzően felváltsák. A rendes jogalkotási eljárást azonban nem lehet időben befejezni ahhoz, hogy a javasolt rendelet elfogadása és hatályba lépése e dátum előtt megtörténjen. A jogalkotási intézkedés hiányában ezért a 450/2008/EK rendelet 2013. június 24-én alkalmazandóvá válik, a 2913/92/EGK rendelet pedig hatályát

veszti. Ez attól a dátumtól kezdve jogbizonytalanságot teremtene az alkalmazandó vámjogszabályok tekintetében, és a javasolt rendelet elfogadásáig akadályozná az átfogó és következetes uniós vámjogi keret fenntartását.

- (3) Az uniós vámjogszabályokkal kapcsolatos ilyen jellegű súlyos problémák elkerülése, valamint az Európai Parlament és a Tanács számára az Uniós Vámkódex átdolgozása elfogadási folyamatának befejezéséhez elegendő idő biztosítása érdekében el kell halasztani a 450/2008/EK rendeletnek az annak 188. cikke (2) bekezdése második albekezdésében meghatározott végső alkalmazási időpontját. Az e célból megfelelőnek tartott új alkalmazási időpont 2013. november 1.
- (4) Az ügy sürgősségére tekintettel a nemzeti parlamentek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló, az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt 1. jegyzőkönyv 4. cikkében említett nyolchetes időszak alól mentességet kell biztosítani.
- (5) A 450/2008/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 450/2008/EK rendelet 188. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében a „2013. június 24.” időpontot a „2013. november 1.” időpont váltja fel.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. június 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

L. CREIGHTON

⁽¹⁾ 2013. május 22-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. május 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. június 10-i határozata.

⁽³⁾ HL L 145., 2008.6.4., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2013/11/EU IRÁNYELVE

(2013. május 21.)

a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról

(fogyasztói alternatív vitarendezési irányelv)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 169. cikkének (1) bekezdése és 169. cikke (2) bekezdésének a) pontja előírja, hogy az Uniónak az EUMSZ 114. cikke alapján elfogadott intézkedésekkel hozzá kell járulnia a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosításához. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 38. cikke előírja, hogy az Unió politikáiban biztosítani kell a fogyasztók védelmének magas szintjét.
- (2) Az EUMSZ 26. cikkének (2) bekezdése értelmében a belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben biztosított az áruk és szolgáltatások szabad mozgása. A belső piacnak az áruk és szolgáltatások tekintetében a jobb minőség, a nagyobb választék, az elfogadható árak és a szigorú biztonsági előírások révén hozzáadott értéket kell biztosítania a fogyasztók számára, ezáltal előmozdítva a fogyasztóvédelem magas szintjét.
- (3) A belső piac széttagoaltsága káros az Unió versenyképességére, a növekedésre és az Unión belüli munkahelyteremtésre. A belső piac megvalósítása szempontjából elengedhetetlen a megfelelő működését gátló közvetlen és közvetett akadályok elhárítása és a polgárok bizalmának növelése.

(4) Az adásvételi vagy szolgáltatási szerződésekkel kapcsolatban felmerülő belföldi vagy határokon átnyúló jogviták rendezésének egyszerű, hatékony, gyors és megfizethető módjaihoz való hozzáférés biztosítása a fogyasztók javát szolgálja, ezért várhatóan növeli a piac iránti bizalmukat. E hozzáférést az online és a hagyományos ügyletek esetében egyaránt biztosítani kell, különösen, ha a fogyasztók a határokon túlról vásárolnak.

(5) Az alternatív vitarendezés a kereskedők és fogyasztók közötti jogviták egyszerű, gyors és költségkímélő, bírósági eljárásen kívüli megoldását kínálja. Az alternatív vitarendezés fejlettségi szintje azonban az Unió területén még nem elég magas és nem elég egyenletes. Sajnálatos, hogy a fogyasztói jogviták peren kívüli rendezéséért felelős testületekre vonatkozó elvekről szóló, 1998. március 30-i 98/257/EK bizottsági ajánlás ⁽³⁾ és a fogyasztói jogviták megegyezésen alapuló megoldásában részt vevő, bírósági eljárásen kívüli testületekre vonatkozó elvekről szóló, 2001. április 4-i 2001/310/EK bizottsági ajánlás ⁽⁴⁾ ellenére az alternatív vitarendezési mechanizmusok létrehozása még nem történt meg kielégítő módon az Unió valamennyi földrajzi térségében és piaci szegmensében, ezek megfelelő működése ezért nem mindenhol biztosított. A fogyasztók és a kereskedők még mindig nincsenek tisztában a rendelkezésükre álló alternatív jogorvoslati mechanizmusokkal, és csak a polgárok csekély hányada tudja, hogyan nyújthat be panaszt egy alternatív vitarendezési fórumhoz. Azokon a területeken ugyanakkor, ahol az alternatív vitarendezési eljárások rendelkezésre állnak, jelentős minőségbeli különbségek tapasztalhatók az egyes tagállamok között, és a határokon átnyúló jogvitákat az alternatív vitarendezési fórumok gyakran nem kezelik hatékonyan.

(6) Az alternatív vitarendezési lehetőségekkel való lefedettség, valamint az alternatív vitarendezés minősége és ismertsége tekintetében a tagállamokban mutatkozó nagy eltérések akadályt jelentenek a belső piacra nézve, és többek között ezen okokra vezethető vissza az, hogy a fogyasztók tartózkodnak a határokon átnyúló vásárlástól, és nem bíznak abban, hogy a kereskedőkkel esetlegesen felmerülő viták könnyen, gyorsan és költségkímélő módon megoldhatók. A kereskedők ugyanezen okból esetenként tartózkodnak attól, hogy olyan tagállamokban élő fogyasztók részére értékesítsenek, amelyekben nem

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 93. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. március 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. április 22-i határozata.

⁽³⁾ HL L 115., 1998.4.17., 31. o.

⁽⁴⁾ HL L 109., 2001.4.19., 56. o.

biztosított kellőképpen a magas színvonalú alternatív vitarendezési eljárások igénybevételének lehetősége. Ezenfelül azok a kereskedők, akik olyan tagállamokban telepedtek le, ahol nem állnak rendelkezésre magas színvonalú alternatív vitarendezési eljárások kellő mértékben, versenyhátrányban vannak azokhoz a kereskedőkhöz képest, akik ezeket az eljárásokat igénybe tudják venni, és a fogyasztókkal fennálló vitáikat gyorsabban és olcsóbban meg tudják oldani.

- (7) Annak érdekében, hogy a fogyasztók teljes mértékben kiaknázhassák a belső piac nyújtotta lehetőségeket, az alternatív vitarendezést az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi belföldi és határokon átnyúló jogvitával összefüggésben hozzáférhetővé kell tenni, az alternatív vitarendezési eljárásoknak az Unió egész területén érvényes, összehangolt minőségi követelményeknek kell megfelelniük, és gondoskodni kell arról, hogy a fogyasztók és a kereskedők tudjanak ezen eljárások létezéséről. A határokon átnyúló kereskedelem növekedésére és a személyek fokozott mozgására tekintettel lényeges továbbá, hogy az alternatív vitarendezési fórumok hatékonyan kezeljék a határokon átnyúló jogvitákat.
- (8) Amint azt az Európai Parlament a polgári, kereskedelmi és családi ügyekben folyó alternatív vitarendezésről szóló, 2011. október 25-i, valamint a fogyasztók és a polgárok számára egységes piac megvalósításáról szóló, 2010. május 20-i állásfoglalásában már javasolta, a polgárok számára eredményes egységes piacra vonatkozó bármilyen holisztikus megközelítésnek elsősorban egy egyszerű, megfizethető, gyors eredményre vezető és elérhető jogorvoslati rendszer létrehozására kell összpontosítania.
- (9) A Bizottság „Egységes piaci intézkedéscsomag – Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez – »Együtt egy újfajta növekedésért«” című, 2011. április 13-i közleményében az elektronikus kereskedelemre (a továbbiakban: e-kereskedelem) is kiterjedő alternatív vitarendezésre vonatkozó jogszabályokat a növekedés serkentéséhez, a bizalom növeléséhez és az egységes piac teljes kiépítése felé való további elmozduláshoz szükséges tizenkét mozgatórugó egyikeként azonosította.
- (10) Az Európai Tanács 2011. március 24–25-i és október 23-i következtetéseiben felkérte az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy 2012 végéig fogadják el az egységes piacnak új lendületet adó kiemelt intézkedések első csoportját. Ezenkívül az Európai Unió Tanácsa a 2011. május 30-i, az egységes piac megújításának prioritásairól szóló következtetéseiben kiemelte az e-kereskedelem fontosságát, és egyetértett abban, hogy a fogyasztói alternatív vitarendezési rendszerek megfizethető, egyszerű és gyors jogorvoslatot tudnak nyújtani a fogyasztóknak és a kereskedőknek egyaránt. E rendszerek sikeres kiépítése és működtetése valamennyi szereplő részéről tartós politikai elkötelezettséget és támogatást igényel, és nem veszélyeztetheti az ezen irányelv hatálya alá tartozó alternatív vitarendezési fórumok döntéshozatalának megfizethetőségét, átláthatóságát, rugalmasságát, gyorsaságát és minőségét.
- (11) Tekintettel arra, hogy az online kereskedelemnek és különösen a határokon átnyúló kereskedelemnek – mint az Unió gazdasági tevékenysége egyik pillérének – a jelentősége egyre nő, szükség van egy a fogyasztói jogviták

rendezésére szolgáló, megfelelően működő alternatív vitarendezési infrastruktúrára és az online ügyletekből eredő fogyasztói jogviták rendezésére létrehozott, megfelelően integrált online vitarendezési keretre az egységes piaci intézkedéscsomag azon célkitűzésének eléréséhez, amely szerint növelni kell a fogyasztók egységes piac iránti bizalmát.

- (12) Ezen irányelv, valamint a fogyasztói jogviták online rendezéséről szóló, 2013. május 21-i 524/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ két egymással összefüggő és egymást kiegészítő jogalkotási eszköz. Az 524/2013/EU rendelet egy olyan online vitarendezési platform létrehozásáról rendelkezik, amely egyazon helyen hozzáférést kínál a fogyasztóknak és a kereskedőknek az online jogviták peren kívüli rendezéséhez a platformhoz kapcsolódó olyan alternatív vitarendezési fórumokon keresztül, amelyek színvonalas alternatív vitarendezési eljárásokon keresztül alternatív vitarendezést biztosítanak. Így az online vitarendezési platform megfelelő működésének előfeltétele az, hogy minőségi szolgáltatást nyújtó alternatív vitarendezési fórumok álljanak rendelkezésre az Unió egész területén.
- (13) Ezen irányelv nem alkalmazandó általános érdekű, nem gazdasági jellegű szolgáltatásokra. A nem gazdasági jellegű szolgáltatások olyan szolgáltatások, amelyek nyújtására nem gazdasági ellenszolgáltatás fejében kerül sor. Következésképpen az állam által vagy az állam nevében térítésmentesen nyújtott, általános érdekű nem gazdasági jellegű szolgáltatások nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, az említett szolgáltatások nyújtásának jogi formájától függetlenül.
- (14) Ezen irányelv nem alkalmazandó a határon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogok érvényesítéséről szóló, 2011. március 9-i 2011/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 3. cikké a) pontjának fogalom meghatározása szerinti egészségügyi szolgáltatásokra.
- (15) A megfelelően működő alternatív vitarendezés kialakítása az Unióban elengedhetetlen a fogyasztók belső piacba vetett bizalmának megerősítéséhez – ideértve az online kereskedelem területét –, valamint a határokon átnyúló és az online kereskedelemben rejlő potenciál és lehetőségek kiaknázásához. Az alternatív vitarendezés fejlesztésének a tagállamokban meglévő alternatív vitarendezési eljárásokra kell épülnie, tiszteletben tartva a tagállamok jogi hagyományait. Az ezen irányelv értelmében vett „alternatív vitarendezési fórum” fogalmába minden olyan meglévő vagy újonnan létrehozott, megfelelően működő vitarendezési fórum beletartozik, amely eleget tesz az ezen irányelvben meghatározott minőségi követelményeknek. Az alternatív vitarendezés elterjesztése azokban a tagállamokban is igen fontos lehet, ahol a bíróságok csak jelentős késésekkel tudnak foglalkozni az eléjük terjesztett ügyekkel, ami miatt nem érvényesül az uniós polgárok ésszerű időn belüli tisztességes eljárásához való joga.
- (16) Ezen irányelv alkalmazandó valamennyi, fogyasztók és kereskedők között adásvételi vagy szolgáltatási – online és hagyományos – szerződésekből eredő szerződéses

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

⁽²⁾ HL L 88., 2011.4.4., 45. o.

- kötelezettségekkel kapcsolatban felmerülő jogvitára valamennyi, a mentesített ágazatoktól eltérő gazdasági ágazatban. Ide tartoznak a digitális tartalom térítés ellenében történő értékesítésével vagy szolgáltatásával kapcsolatban felmerülő jogviták is. Ezen irányelv alkalmazandó a fogyasztók által a kereskedőkkel szemben tett panaszokra. Nem alkalmazandó sem a kereskedők által fogyasztókkal szemben tett panaszokra, sem pedig a kereskedők közötti jogvitákra. Ezen irányelv nem zárja ki azonban a tagállamok azon lehetőségét, hogy az ilyen jogviták peren kívüli rendezése céljára eljárásokat fogadjanak el, vagy fenntartsák hatályos rendelkezéseiket.
- (17) A tagállamok bevezethetnek vagy fenntarthatnak az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó eljárásokra, így például a kereskedő által lefolytatott belső panaszkezelési eljárásokra vonatkozó nemzeti rendelkezéseket. Az ilyen belső panaszkezelési eljárások hasznos eszközei lehetnek a fogyasztókkal fennálló viták korai szakaszban történő megoldásának.
- (18) A „fogyasztó” meghatározásának azokra a természetes személyekre kell kiterjednie, akik nem kereskedelmi, üzleti, hivatásbeli vagy szakmai célból járnak el. Amennyiben azonban a szerződést egy adott személy részben kereskedelmi, részben azon kívüli célból kötötte meg (kettős funkciójú szerződések), és a kereskedelmi szempont olyan kis súllyal esik a latba, hogy az ügylet általános kontextusában nem játszik meghatározó szerepet, az adott személy szintén fogyasztónak tekintendő.
- (19) Egyes hatályos uniós jogi aktusok már tartalmaznak alternatív vitarendezéssel kapcsolatos rendelkezéseket. A jogbiztonság fenntartása érdekében elő kell írni, hogy – ezen irányelv eltérő rendelkezése hiányában – más uniós jogi aktussal való összeütközés esetén ezen irányelv irányadó. Mindenekelőtt, ezen irányelv nem érinti a polgári és kereskedelmi ügyekben végzett közvetítés egyes szempontjairól szóló, 2008. május 21-i 2008/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾, amely már meghatározza uniós szinten a közvetítési rendszerek keretét a határokon átnyúló jogviták esetére, anélkül, hogy az említett irányelvnek a belső közvetítési rendszerekre való alkalmazását megakadályozná. Ezen irányelvet horizontálisan az alternatív vitarendezési eljárások minden típusára, többek között a 2008/52/EK irányelv hatálya alá tartozó eljárásokra is alkalmazni kell.
- (20) Az alternatív vitarendezési fórumok az Unió egészét tekintve, de a tagállamokon belül is rendkívül sokfélék. Ezen irányelvnek ki kell terjednie minden olyan fórumra, amelyet tartós jelleggel hoztak létre, amely a fogyasztók és kereskedők közötti jogviták alternatív vitarendezési eljárás keretében történő rendezésére szolgál, és amelyet ezen irányelvnek megfelelően jegyzékbe vettek. Ezen irányelv hatálya kiterjedhet olyan vitarendezési fórumokra is, amelyek – amennyiben a tagállamok úgy határoznak – a felekre nézve kötelező erejű döntéseket hoznak. Az *ad hoc* jellegű, egy fogyasztó és egy kereskedő közötti egyetlen jogvita rendezésére szolgáló, bírósági eljáráson kívüli eljárás azonban nem tekintendő alternatív vitarendezési eljárásnak.
- (21) Ugyanígy az alternatív vitarendezési eljárások is az Unió egészét tekintve, de a tagállamokon belül is rendkívül sokfélék. Ide tartoznak azok az eljárások, amelyekben a vitarendezési fórum a peren kívüli egyezség elősegítése érdekében egy asztalhoz ülteti a feleket, valamint, ahol a vitarendezési fórum megoldást javasol vagy ír elő. Az alternatív vitarendezési eljárás két vagy több ilyen eljárás kombinálásával is folyhat. Ezen irányelv nem érintheti az alternatív vitarendezési eljárásnak az adott tagállamban alkalmazott formáját.
- (22) Összeférhetetlenség merülhet fel az olyan vitarendezési fórumok előtt folyó eljárások esetében, amelyek tekintetében a vitarendezésért felelős természetes személy a kereskedő kizárólagos alkalmazásában áll, vagy tőle bármely formában kizárólagos díjazásban részesül. Ezért ezeket az eljárásokat elvben ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól, kivéve, ha valamely tagállam úgy dönt, hogy az ilyen eljárások az ezen irányelv szerinti alternatív vitarendezési eljárásnak tekinthetők, és feltéve, hogy e fórumok teljes mértékben megfelelnek az ezen irányelvben előírt egyedi függetlenségi és pártatlansági követelményeknek. Az ilyen eljárások keretében vitarendezéssel foglalkozó alternatív vitarendezési fórumok esetében rendszeresen ellenőrizni kell, hogy e fórumok megfelelnek-e az ezen irányelvben meghatározott minőségi követelményeknek, a függetlenségüket biztosító egyedi kiegészítő követelményeket is beleértve.
- (23) Ezen irányelv nem alkalmazandó a kereskedők által üzemeltetett panaszkezelő rendszerek keretében folyó eljárásokra, sem a felek közötti közvetlen tárgyalásokra. Nem alkalmazandó továbbá a jogvitára vonatkozó bírósági eljárás folyamán a bíró részéről a vita rendezésére tett kísérletekre sem.
- (24) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó jogvitákkal az ezen irányelvben meghatározott követelményeket teljesítő, és az ezen irányelvnek megfelelően jegyzékbe vett alternatív vitarendezési fórumokhoz lehessen fordulni. A tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy e kötelezettséget akár a meglévő megfelelően működő alternatív vitarendezési fórumokra építve teljesítsék, szükség esetén azok hatáskörének kiigazításával, akár új alternatív vitarendezési fórumok létrehozásának előírásával. Ezen irányelv nem gátolhatja a tagállamok nemzeti fogyasztóvédelmi hatóságainak keretében működő olyan meglévő vitarendezési fórumok tevékenységét, amelyek esetében a vitarendezésért állami tisztviselők a felelősek. Az állami tisztviselőkre úgy a fogyasztók, mint a kereskedők érdekeinek képviselőjeként kell tekinteni. Ezen irányelv nem kötelezheti a tagállamokat arra, hogy ágazatspecifikus alternatív vitarendezési fórumokat hozzanak létre valamennyi kiskereskedelmi ágazatban. Szükség esetén, a teljes ágazati és földrajzi lefedettség és az alternatív vitarendezéshez való hozzáférés biztosítása érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy rendelkezzenek egy olyan kiegészítő alternatív vitarendezési fórum létrehozásáról, amely azokkal a fennmaradó jogvitákkal foglalkozik, amelyek rendezéséért egyetlen konkrét alternatív vitarendezési fórum sem felelős. A kiegészítő alternatív vitarendezési fórumok biztosítékként hivatottak szolgálni a fogyasztók és a kereskedők számára annak biztosítása által, hogy ne legyenek hiányosságok az alternatív vitarendezési fórumokhoz való hozzáférésben.

⁽¹⁾ HL L 136., 2008.5.24., 3. o.

- (25) Ezen irányelv nem akadályozhatja a tagállamokat abban, hogy a fogyasztói jogviták bírósági eljáráson kívüli rendezésére szolgáló eljárásokra vonatkozó olyan jogszabályokat tartsanak fenn vagy vezessenek be, amelyek megfelelnek az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek. Ezenkívül lehetővé kell tenni az alternatív vitarendezési fórumok számára, hogy hatékony működésük biztosítása érdekében olyan, a letelepedésük helye szerinti tagállam jogának megfelelő eljárási szabályokat tartsanak fenn vagy vezessenek be, amelyek alapján meghatározott körülmények fennállása esetén megtagadhatják a jogviták kezelését, például, ha a jogvita túlságosan összetett, és ezért hatékonyabban rendezhető bíróság előtt. Gondoskodni kell azonban arról, hogy az alternatív vitarendezési fórumok számára a jogviták kezelésének megtagadását lehetővé tevő eljárási szabályok ne nehezítsék meg – határokon átnyúló jogviták esetében sem – jelentősen a fogyasztók számára az alternatív vitarendezési eljárások igénybevételét. A tagállamoknak ezért a pénzben kifejezett értékhatár előírásakor mindig figyelembe kell venniük, hogy a jogvita tárgyát képező reálérték tagállamonként változhat, ezért azáltal, ha valamely tagállamban aránytalanul magas értékűsöt állapítanak meg, az akadályozhatja az alternatív vitarendezési eljárások más tagállambeli fogyasztók általi igénybevételét. A tagállamok nem kötelesek biztosítani, hogy amennyiben az az alternatív vitarendezési fórum, amelyhez a panaszt elsőként benyújtották, eljárási szabályzata alapján megtagadta a jogvita rendezését, a fogyasztó a panaszát egy másik alternatív vitarendezési fórum elé terjeszthesse. Ilyen esetekben úgy kell tekinteni, hogy a tagállamok teljesítették az alternatív vitarendezési fórumokkal való teljes lefedettség biztosítására vonatkozó kötelezettségüket.
- (26) Ezen irányelvnek lehetővé kell tennie, hogy a valamely tagállamban letelepedett kereskedők egy másik tagállamban letelepedett alternatív vitarendezési fórum alá tartozzanak. A lefedettség javítása és az alternatív vitarendezés fogyasztók általi igénybevételének Unió-szerte való biztosítása érdekében a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy más tagállamban letelepedett, illetve regionális, transznacionális vagy páneurópai vitarendezési fórumok igénybevétele mellett döntsenek, amennyiben a különböző tagállamokban tevékenykedő kereskedők ugyanazon alternatív vitarendezési fórum alá tartoznak. A más tagállamban letelepedett, illetve regionális, transznacionális vagy páneurópai vitarendezési fórumok igénybevétele ugyanakkor nem érintheti a tagállamok arra vonatkozó felelősségét, hogy biztosítsák a teljes lefedettséget és az alternatív vitarendezési fórumhoz való hozzáférést.
- (27) Ezen irányelv nem érintheti hátrányosan azon tagállamokat, amelyek egy kereskedő és több fogyasztó közötti azonos vagy hasonló jogviták együttes rendezésére szolgáló alternatív vitarendezési eljárásokat vezetnek be vagy tartanak fenn. Átfogó hatásvizsgálatokat kell készíteni a kollektív, bírósági eljáráson kívüli rendezésről, mielőtt az ilyen, peren kívüli rendezésre uniós szinten javaslatot tesznek. A kollektív panasztételre szolgáló hatékony rendszer meglétének és az alternatív vitarendezés könnyű igénybevehetőségének ki kell egészíteniük egymást, és ezek nem lehetnek egymást kölcsönösen kizáró eljárások.
- (28) Az ezen irányelv által szabályozott jogvitákkal kapcsolatos információk feldolgozásának meg kell felelnie a tagállamok által a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján elfogadott, a személyes adatok védelmére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek.
- (29) Az alternatív vitarendezési eljárás teljes időtartama alatt tiszteletben kell tartani annak bizalmas jellegét és a magánélethez való jogot. A tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy a jövőbeli polgári vagy kereskedelmi bírósági eljárásokban vagy választott bírósági eljárásokban védjék az alternatív vitarendezési eljárások bizalmas jellegét.
- (30) A tagállamoknak ugyanakkor biztosítaniuk kell, hogy az alternatív vitarendezési fórumok nyilvánosságra hozzák a fogyasztók és kereskedők között gyakran vitákat eredményező, rendszeresen előforduló vagy jelentős problémákat. Az ezzel kapcsolatban közölt információkhoz ajánlások is csatolhatók arra vonatkozóan, hogy a jövőben az ilyen problémák hogyan küszöbölhetők ki vagy oldhatók meg a kereskedői normák javítása, valamint az információk és a legjobb gyakorlatok megosztásának elősegítése érdekében.
- (31) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az alternatív vitarendezési fórumok mind a fogyasztóval, mind a kereskedővel szemben méltányos, gyakorlatias és arányos megoldásokkal rendelkezzenek a vitákat, a panasz körülményeinek objektív értékelése alapján és a felek jogainak kellő figyelembevételével.
- (32) Az alternatív vitarendezési fórumok függetlensége és integritása kulcsfontosságú annak érdekében, hogy az uniós polgárok bízhatnak abban, hogy az alternatív vitarendezési mechanizmusok a viták méltányos és független kimenetelét biztosítják a számukra. Az alternatív vitarendezésért felelős természetes személynek vagy testületnek függetlennek kell lennie mindenkitől, akinek érdeke fűződhet a vita kimeneteléhez, továbbá nem állhat összeférhetetlenségi helyzetben, amely meggátolná abban, hogy méltányos, pártatlan és független módon hozza meg döntését.
- (33) Az alternatív vitarendezésért felelős természetes személyeket csak akkor lehet pártatlannak tekinteni, ha nem lehet rájuk olyan kényszer gyakorolni, amely potenciálisan befolyásolná a jogvitához való hozzáállásukat. Ezenkívül tevékenységük függetlenségének biztosítása érdekében e személyeket elegendő időre kell őket kinevezni, és egyik fél vagy azok képviselői sem adhatnak számukra utasítást.
- (34) Az összeférhetetlenség kiküszöbölése érdekében az alternatív vitarendezésért felelős természetes személyeknek nyilvánosságra kell hozniuk az olyan körülmények fennállását, amelyek befolyásolhatják a függetlenségüket vagy pártatlanságukat, vagy összeférhetetlenséget eredményezhetnek a vitában érintett valamelyik féllel, amelynek megoldására felkérték. Ez lehet az alternatív vitarendezési eljárás kimeneteléhez fűződő bármilyen pénzügyi természetű, közvetlen vagy közvetett érdek, vagy az érintett felek bármelyikéhez fűződő személyes vagy üzleti kapcsolat a megbízatásra való kinevezését megelőző három évben, ideértve az érintett személynek a felek bármelyike megbízásából, illetve a felek bármelyikét tagként magában foglaló szakmai szervezet vagy gazdasági társaság vagy e szervezetek bármely más tagja megbízásából végzett, alternatív vitarendezéstől eltérő célú tevékenységet is.

(¹) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

- (35) Különösen fontos biztosítani, hogy ne álljon fenn ilyen nyomásgyakorlási lehetőség, amennyiben a vitarendezésért felelős természetes személyek a kereskedő alkalmazásában állnak, vagy tőle bármely formában díjazásban részesülnek. Ezért külön követelményeket kell megállapítani arra vonatkozóan, ha a tagállamok engedélyezik azt, hogy a vitarendezési eljárások ilyen esetekben az e rendelet szerinti alternatív vitarendezési eljárásoknak minősüljenek. Amennyiben az alternatív vitarendezésért felelős természetes személyek kizárólag olyan szakmai szervezet vagy gazdasági társaság alkalmazásában állnak, amelynek a kereskedő is tagja, illetve kizárólag ilyen szervezettől bármely formában díjazásban részesülnek, a feladataik ellátásához elégséges mértékű, különálló és célra elkülönített költségvetéssel kell rendelkezniük.
- (36) Az alternatív vitarendezés sikere, és különösen az alternatív vitarendezési eljárások iránti szükséges bizalom biztosítása érdekében alapvető fontosságú, hogy az alternatív vitarendezésért felelős természetes személyek megfelelő szakértelemmel, többek között általános jogi ismeretekkel is rendelkezzenek. E személyeknek elegendő általános jogi ismeretekkel kell rendelkezniük ahhoz, hogy megértsék a jogvita jogi vonatkozásait, de nem kötelesek jogi szakképesítéssel rendelkezni.
- (37) Egyes minőségbiztosítási elveknek az alternatív vitarendezési eljárásokra való alkalmazandósága növeli mind a fogyasztók, mind a kereskedők bizalmát ezen eljárások iránt. Ilyen minőségbiztosítási elvek uniós szintű kidolgozására elsőként a 98/257/EK és a 2001/310/EK bizottsági ajánlás keretében került sor. Ezen irányelv azáltal, hogy az említett bizottsági ajánlásokban szereplő néhány elvet kötelező erővel ruház fel, megállapít bizonyos minőségi követelményeket, amelyek a Bizottságnak bejelentett alternatív vitarendezési fórumok által végrehajtott valamennyi alternatív vitarendezési eljárásra alkalmazandók.
- (38) Ezen irányelvnek minőségi követelményeket kell megállapítania az alternatív vitarendezési fórumok minőségére vonatkozóan oly módon, hogy azok a belföldi és a határokon átnyúló jogviták esetében egyaránt azonos szintű fogyasztóvédelmet és fogyasztói jogokat biztosítsanak. Ezen irányelv nem akadályozhatja a tagállamokat abban, hogy olyan szabályokat fogadjanak el vagy tartsanak fenn, amelyek túlmutatnak ezen irányelv rendelkezésein.
- (39) Az alternatív vitarendezési fórumoknak hozzáférhetőnek és átláthatóknak kell lenniük. Az alternatív vitarendezési fórumok és az alternatív vitarendezési eljárások átláthatóságának biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy a felek az alternatív vitarendezési eljárást megelőzően megkapják azokat az egyértelmű és rendelkezésre álló információkat, amelyek a megalapozott döntés meghozatalához szükségesek. Nem kell előírni az ilyen információknak a kereskedők rendelkezésére bocsátását, amennyiben azoknak az alternatív vitarendezési eljárásokban való részvétele a nemzeti jog értelmében kötelező.
- (40) Egy megfelelően működő alternatív vitarendezési fórumnak gyorsan le kell folytatni az online vagy hagyományos vitarendezési eljárást 90 naptári napon belül,
- amely időtartam a panaszra vonatkozó teljes ügyiratnak és a panaszhoz kapcsolódó minden vonatkozó dokumentációnak az alternatív vitarendezési fórum általi kézhezvételkor kezdődik, és az alternatív vitarendezési eljárás eredménye hozzáférhetővé tételének időpontjáig tart. A panaszt kézhez vett alternatív vitarendezési fórumnak az alternatív vitarendezési eljárás lefolytatásához szükséges valamennyi dokumentum kézhezvételét követően értesítenie kell a feleket. Egyes kivételes, igen összetett viták – beleértve azokat az eseteket is, ahol az egyik fél jogos indokok alapján nem képes az alternatív vitarendezési eljárásban részt venni – esetében az alternatív vitarendezési fórum számára lehetővé kell tenni, hogy meghosszabbítsa ezt az időtartamot a szóban forgó ügy bizonyos vonatkozásainak vizsgálata céljából. Az időtartam meghosszabbításáról, valamint a jogvita lezárásához várhatóan szükséges időről tájékoztatni kell a feleket.
- (41) Az alternatív vitarendezési eljárásoknak a fogyasztó számára lehetőség szerint díjmentesnek kell lenniük. Amennyiben mégis díjat számítanak fel érte, az alternatív vitarendezési eljárásnak elérhetőnek, vonzóknak és olcsónak kell lennie a fogyasztók számára. E célból a költségek nem haladhatják meg egy névleges díj mértékét.
- (42) Az alternatív vitarendezési eljárásoknak méltányosnak kell lenniük, hogy a vitában érintett felek teljes körű tájékoztatást kapjanak jogaikról és az alternatív vitarendezési eljárás keretében hozott döntéseik következményeiről. Az alternatív vitarendezési fórumoknak tájékoztatniuk kell a fogyasztókat az őket megillető jogokról, mielőtt azok elfogadják, illetve követik a javasolt megoldást. Mindkét fél számára lehetőséget kell adni, hogy információikat és bizonyítékaikat személyes megjelenés nélkül is benyújthassák.
- (43) A fogyasztó és a kereskedő közötti, a panaszok alternatív vitarendezési fórumhoz történő benyújtására vonatkozó megállapodás nem lehet kötelező a fogyasztóra nézve, ha az a jogvita keletkezése előtt jött létre, és ha megfosztja a fogyasztót attól a jogától, hogy bírósághoz forduljon a jogvita rendezése érdekében. Ezen túlmenően, az olyan alternatív vitarendezési eljárások esetében, amelyek a jogvitának egy adott megoldás előírásával való rendezésére irányulnak, az előírt megoldás csak akkor lehet kötelező a felekre nézve, ha annak kötelező jellegéről a felek előzetesen értesültek, és azt kifejezetten elfogadták. Abban az esetben, ha a nemzeti szabályozás szerint az ilyen megoldás kötelező a kereskedőre nézve, nem lehet megkövetelni a kereskedő kifejezett beleegyezését.
- (44) A jogvitának a fogyasztóra nézve kötelező megoldás előírásával való rendezésére irányuló alternatív vitarendezési eljárásokban, amennyiben nem áll fenn kollízió, az előírt megoldás nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják az olyan rendelkezések által biztosított védelemtől, amelyekről – a fogyasztó és a kereskedő szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam joga értelmében – megállapodás útján nem lehet eltérni. Kollízió fennállása esetén, amennyiben az adásvételi vagy szolgáltatási szerződésekre alkalmazandó jogot a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma

I.) szülő, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 6. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően állapítják meg, az alternatív vitarendezési fórum által előírt megoldás nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják az olyan rendelkezések által biztosított védelemtől, amelyektől – a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam joga értelmében – megállapodás útján nem lehet eltérni. Kollízió fennállása esetén, amennyiben az adásvételi vagy szolgáltatási szerződésekre alkalmazandó jogot a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-i római egyezmény⁽²⁾ 5. cikke (1)–(3) bekezdésének megfelelően állapítják meg, az alternatív vitarendezési fórum által előírt megoldás nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják az azon tagállam jogának kötelező szabályai által biztosított védelemtől, amelyben szokásos tartózkodási helye található.

- (45) A hatékony jogorvoslatához és a tisztességes eljáráshoz való jog az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében megállapított alapvető jog. Az alternatív vitarendezési eljárások célja ezért nem a bírósági eljárások helyettesítése, és nem fosztják meg a fogyasztókat és a kereskedőket azon joguktól, hogy bíróság előtt keresenek jogorvoslatot. Ezen irányelv nem akadályozhatja a feleket az igazságszolgáltatási rendszer igénybevételehez való joguk gyakorlásában. Amennyiben valamely eredményét tekintve nem kötelező jellegű jogvitát egy adott alternatív vitarendezési eljárás keretében nem sikerül megoldani, a feleket semmi nem akadályozhatja abban, hogy ezt követően bírósági eljárást indítsanak az adott jogvita tárgyában. A tagállamok szabadon választhatják meg az e cél elérésére szolgáló megfelelő eszközt. Lehetőséget kell számukra biztosítani, hogy rendelkezzenek – többek között – arról, hogy az alternatív vitarendezési eljárás ideje alatt ne járjon le az elévülési időszak.
- (46) A hatékony működés érdekében az alternatív vitarendezési fórumoknak elégséges humán erőforrással, valamint tárgyi és pénzügyi forrásokkal kell rendelkezniük. A tagállamoknak döntést kell hozniuk a területükön lévő alternatív vitarendezési fórumok finanszírozásának megfelelő formájáról, a már működő fórumok finanszírozásának korlátozása nélkül. Ezen irányelv nem érintheti azt a kérdést, hogy az alternatív vitarendezési fórumok finanszírozása magán- vagy állami forrásokból, vagy e források kombinálásával történik-e. Az alternatív vitarendezési fórumokat azonban arra kell ösztönözni, hogy kifejezetten vizsgálják meg a magánfinanszírozási formákat, és állami pénzeszközök bevonására kizárólag tagállami döntés alapján kerüljön sor. Ezen irányelv nem sértheti az üzleti vállalkozások, szakmai szervezetek és gazdasági társaságok alternatív vitarendezési fórumok finanszírozására vonatkozó lehetőségét.
- (47) Viták felmerülése esetén a fogyasztóknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy hamar meg tudják állapítani, hogy a vita rendezésében mely alternatív vitarendezési fórumok rendelkeznek hatáskörrel, és megtudják, hogy az érintett kereskedő részt vesz-e alternatív vitarendezési fórum közreműködésével indított eljárásban, vagy sem. A felmerülő jogviták rendezésére alternatív vitarendezési

fórumok igénybevételeét vállaló kereskedőknek tájékoztatniuk kell a fogyasztókat azon alternatív vitarendezési fórumok címéről és honlapjának elérhetőségéről, amelyeknek a hatókörébe tartoznak. Ezen információt világosan, érthetően és könnyen elérhető módon kell elhelyezni adott esetben a kereskedők webhelyein (amennyiben van webhelyük), és adott esetben a kereskedő és a fogyasztó közötti adásvételre vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozó általános szerződési feltételekben. A kereskedők számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy webhelyükön és a vonatkozó szerződési feltételekben további információkat is feltüntessenek a fogyasztói panaszok alternatív vitarendezési fórumok bevonása nélküli rendezésére irányuló belső panaszkezelési eljárásokról vagy az e célból való közvetlen kapcsolatfelvétel egyéb módjairól. Amennyiben a vitát nem sikerült közvetlenül rendezni, a kereskedőknek – papíron vagy más tartós adathordozón – közölni kell a fogyasztóval a hatáskörrel rendelkező alternatív vitarendezési fórumokra vonatkozó információt, és azt, hogy igénybe veszik-e azokat.

- (48) A kereskedők azon kötelezettsége, hogy tájékoztassák a fogyasztókat az alternatív vitarendezési fórumokról, nem sértheti a fogyasztóknak az egyéb uniós jogi aktusokban foglalt, a bírósági eljáráson kívüli vitarendezési eljárásokkal kapcsolatos tájékoztatására vonatkozó azon rendelkezéseket, amelyek az ezen irányelv által előírt, vonatkozó tájékoztatási kötelezettségen kívül alkalmazandók.
- (49) Ez az irányelv nem írhatja elő a kereskedők alternatív vitarendezési eljárásokban való részvételét, sem az ilyen eljárások eredményét a kereskedőkre nézve, amennyiben egy fogyasztó panaszt tett ellenük. Ugyanakkor annak érdekében, hogy a jogorvoslat lehetősége a fogyasztók rendelkezésére álljon, és ne legyenek kénytelenek lemondani követeléseikről, a kereskedőket a lehető legnagyobb mértékben kötelezni kell az alternatív vitarendezési eljárásokban való részvételre. Ezen irányelv ezért nem sértheti a kereskedők alternatív vitarendezési eljárásokban való részvételét előíró, illetve ösztönzők vagy szankciók révén előmozdító, vagy az ilyen eljárások eredményét a kereskedőkre nézve kötelezővé tevő nemzeti jogszabályokat, feltéve, hogy az ilyen jogszabályok nem akadályozzák a feleket az igazságszolgáltatás igénybevételehez való, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében előírt joguk gyakorlásában.
- (50) Annak elkerülése érdekében, hogy az alternatív vitarendezési fórumokra szükségtelen terhek háruljanak, a tagállamoknak ösztönözniük kell a fogyasztókat arra, hogy mielőtt a panaszt az alternatív vitarendezési fórumhoz benyújtanák, a probléma kétoldalú rendezése céljából vegyék fel a kapcsolatot a kereskedővel. Ez sok esetben lehetővé tenné, hogy a fogyasztók a vitáikat gyorsan és korai szakaszban rendezzék.
- (51) A tagállamoknak az alternatív vitarendezés kialakításába be kell vonniuk a szakmai szervezetek, gazdasági társaságok és a fogyasztói szervezetek képviselőit, különösen a pártatlanság és függetlenség elvére tekintettel.
- (52) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az alternatív vitarendezési fórumok együttműködjenek a határokon átnyúló viták rendezésében.

(1) HL L 177., 2008.7.4., 6. o.

(2) HL L 266., 1980.10.9., 1. o.

- (53) Meg kell erősíteni az Unióban az alternatív vitarendezési fórumok hálózatait, így például a pénzügyi szolgáltatások ágazatában a „FIN-NET” pénzügyi vitarendezési hálózatot. A tagállamoknak ösztönözniük kell az alternatív vitarendezési fórumokat, hogy ilyen hálózatok tagjaivá váljanak.
- (54) Az alternatív vitarendezési fórumok és a nemzeti hatóságok közötti szoros együttműködésnek meg kell erősítenie az uniós fogyasztóvédelmi jogi aktusok hatékony alkalmazását. A Bizottságnak és a tagállamoknak elő kell segíteniük az alternatív vitarendezési fórumok közötti együttműködést annak érdekében, hogy ösztönözzék a legjobb gyakorlatok és a technikai jellegű szakmai ismeretek cseréjét, valamint az alternatív vitarendezési eljárások működésével kapcsolatban felmerülő problémák megvitatását. Az ilyen együttműködést többek között az Unió következő fogyasztóvédelmi programján keresztül kell támogatni.
- (55) Az alternatív vitarendezési fórumok megfelelő és eredményes működésének biztosítása érdekében azokat szorosan figyelemmel kell kísérni. E célból valamennyi tagállamnak ki kell jelölni az e feladat ellátásáért felelős hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy hatóságokat. A Bizottságnak és az ezen irányelv szerinti hatáskörrel rendelkező hatóságoknak közze kell tenniük és naprakésszé kell tenniük az ezen irányelvnek megfelelő alternatív vitarendezési fórumok jegyzékét. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az alternatív vitarendezési fórumok, az Európai Fogyasztói Központok Hálózata, valamint adott esetben az ezen irányelv szerint kijelölt szervek saját webhelyeiken – a Bizottság weboldalára mutató linket megadva – és lehetőség szerint helyiségeikben – tartós adathordozón – közze kell tenniük e jegyzéket. Ezenkívül a tagállamoknak az érintett fogyasztói szervezeteket és gazdasági társaságokat is a jegyzék közzétételére kell ösztönözniük. A tagállamoknak biztosítaniuk kell továbbá az azzal kapcsolatos információk megfelelő terjesztését, hogy a fogyasztóknak mi a teendőjük abban az esetben, ha jogvitájuk keletkezik egy adott kereskedővel. Ezen túlmenően a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak rendszeresen jelentést kell közzétenniük a saját tagállamukban tevékenykedő alternatív vitarendezési fórumok fejlődéséről és működéséről. Az alternatív vitarendezési fórumoknak közölniük kell a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal azokat a konkrét információkat, amelyekre ezeket a jelentéseket alapozni kell. A tagállamoknak ösztönözniük kell az alternatív vitarendezési fórumokat, hogy az ilyen információkat a fogyasztói panaszok és kérdések osztályozására és bejelentésére szolgáló harmonizált módszer alkalmazásáról szóló, 2010. május 12-i 2010/304/EU bizottsági ajánlás⁽¹⁾ szerint bocsássák rendelkezésre.
- (56) Szükséges, hogy a tagállamok meghatározzák az ezen irányelvnek való megfelelés érdekében elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért kiszabható szankciókkal kapcsolatos szabályokat, és biztosítsák e szabályok végrehajtását. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (57) A fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽²⁾ (a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) módosítani kell, hogy melléklete erre az irányelvre való hivatkozást tartalmazzon az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos, határokon átnyúló együttműködés megerősítése érdekében.
- (58) A fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról szóló, 2009. április 23-i 2009/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽³⁾ (jogsértési irányelv) módosítani kell, hogy melléklete erre az irányelvre való hivatkozást tartalmazzon az ezen irányelvben meghatározott kollektív fogyasztói érdekek védelmének biztosítása érdekében.
- (59) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽⁴⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely kifejti az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (60) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a belső piac megfelelő működésének a magas szintű fogyasztóvédelem megvalósításával és a fogyasztóknak a bírósághoz való hozzáférését nem korlátozó módon történő elősegítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (61) Ezen irányelv tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat és megfelel azoknak az alapelveknek, amelyeket különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája, és konkrétan annak 7., 8., 38. és 47. cikke állapít meg.
- (62) Az európai adatvédelmi biztossal egyeztetésre került sor a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban, és az európai adatvédelmi biztos 2012. január 12-én kinyilvánította véleményét⁽⁶⁾,

⁽²⁾ HL L 364., 2004.12.9., 1. o.

⁽³⁾ HL L 110., 2009.5.1., 30. o.

⁽⁴⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽⁵⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽⁶⁾ HL C 136., 2012.5.11., 1. o.

⁽¹⁾ HL L 136., 2010.6.2., 1. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ezen irányelv célja, hogy magas szintű fogyasztóvédelem megvalósításán keresztül elősegítse a belső piac megfelelő működését annak biztosításával, hogy a fogyasztók a kereskedőkkel szembeni panaszaitak önkéntes alapon független, pártatlan, átlátható, hatékony, gyors és méltányos alternatív vitarendezési eljárásokat kínáló szervek elé terjeszthessék. Ezen irányelv nem érinti azon nemzeti jogszabályokat, amelyek kötelezővé teszik az említett eljárásokban való részvételt, feltéve, hogy e jogszabályok nem akadályozzák a feleket az igazságszolgáltatás igénybevételéhez való joguk gyakorlásában.

2. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelv az Unióban letelepedett kereskedők és az Unióban tartózkodási hellyel rendelkező fogyasztók közötti, adásvételi vagy szolgáltatási szerződésekből eredő szerződéses kötelezettségekkel kapcsolatos belföldi vagy határokon átnyúló jogviták bírósági eljáráson kívüli, alternatív vitarendezési fórum közbenjárásával történő rendezésére alkalmazandó, amelynek keretében az alternatív vitarendezési fórum megoldást javasol vagy ír elő, vagy a peren kívüli egyezsége jutás megkönnyítése érdekében egy asztalhoz ülteti a feleket.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

- a) olyan vitarendezési fórumok előtt folyó eljárások, amelyek esetében a vitarendezésért felelős természetes személy kizárólagos foglalkoztatója vagy díjazásának biztosítója az egyéni kereskedő, kivéve, ha a tagállamok az ilyen eljárásoknak az ezen irányelv szerinti alternatív vitarendezési eljárásokként történő engedélyezése mellett döntenek, továbbá a II. fejezet követelményei és ezen belül a 6. cikk (3) bekezdésében előírt konkrét függetlenségi és átláthatósági követelmények is teljesülnek;
- b) a kereskedők által fenntartott panaszkezelő rendszerek keretében folyó eljárások;
- c) általános érdekű, nem gazdasági jellegű szolgáltatások;
- d) a kereskedők közötti jogviták;
- e) a fogyasztó és a kereskedő közötti közvetlen tárgyalás;
- f) jogvitára vonatkozó bírósági eljárás folyamán a bíró részéről a jogvita rendezésére tett kísérletek;
- g) a kereskedő által a fogyasztóval szemben kezdeményezett eljárások;

h) olyan egészségügyi szolgáltatások, amelyet egészségügyi szakemberek nyújtanak betegeknek egészségi állapotuk értékelése, fenntartása vagy javítása érdekében, ideértve a gyógyászati és az orvostechikai eszközök felírását, kiadását és az azokkal való ellátást;

i) továbbképzést nyújtó vagy felsőoktatási közszolgáltatók.

(3) Ezen irányelv harmonizált minőségi követelményeket állapít meg az alternatív vitarendezési fórumok és az alternatív vitarendezési eljárások tekintetében annak érdekében, hogy végrehajtását követően színvonalas, átlátható, hatékony és méltányos bíróságon kívüli vitarendezési mechanizmusok álljanak a fogyasztók rendelkezésére, függetlenül attól, hogy az Unió mely tagállamában élnek. A tagállamok – a magasabb szintű fogyasztóvédelem biztosítása céljából – az ezen irányelvben foglaltakon túllépő szabályokat is fenntarthatnak vagy bevezethetnek.

(4) Ezen irányelv elismeri, hogy a tagállamok hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy a területükön letelepedett alternatív vitarendezési fórumok rendelkezzenek-e megoldások előírására vonatkozó hatáskörrel.

3. cikk

Kapcsolat más uniós jogi aktusokkal

(1) Amennyiben ezen irányelv eltérően nem rendelkezik, ezen irányelv rendelkezései irányadók, ha az említett rendelkezések valamelyike ellentétes valamely más uniós jogi aktusnak valamely, a fogyasztó által a kereskedővel szemben kezdeményezett bíróságon kívüli vitarendezési eljárásokra vonatkozó rendelkezésével.

(2) Ezen irányelv nem érinti a 2008/52/EK irányelvet.

(3) Ezen irányelv 13. cikke nem érinti a más uniós jogi aktusokban foglalt, a peren kívüli vitarendezési eljárásokról a fogyasztóknak nyújtandó tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseket, amelyek az említett cikken felül alkalmazandók.

4. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „fogyasztó”: bármely természetes személy, aki nem kereskedelmi, üzleti vagy szakmai célból jár el;
- b) „kereskedő”: bármely természetes vagy jogi személy, függetlenül attól, hogy magán- vagy állami tulajdonban van-e, aki vagy amely kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységi körét érintő célból jár el, beleértve azt is, ha helyette vagy nevében más személy jár el;

- c) „adásvételi szerződés”: bármely olyan szerződés, amelynek értelmében a kereskedő átruházza vagy vállalja, hogy átruházza a fogyasztóra valamely áru tulajdonjogát, a fogyasztó pedig megfizeti vagy vállalja, hogy megfizeti annak vételárát; ide tartozik minden olyan szerződés is, amelynek áruk és szolgáltatások egyaránt a tárgyát képezik;
- d) „szolgáltatási szerződés”: az adásvételi szerződéstől eltérő bármely olyan szerződés, amelynek értelmében a kereskedő a fogyasztó részére szolgáltatást nyújt vagy szolgáltatás nyújtását vállalja, a fogyasztó pedig megfizeti vagy vállalja, hogy megfizeti a szolgáltatás árát;
- e) „belföldi jogvita”: adásvételi vagy szolgáltatási szerződés kapcsán felmerülő olyan jogvita, amelynek esetében a fogyasztó a termék vagy a szolgáltatás megrendelésének időpontjában ugyanabban a tagállamban rendelkezik tartózkodási hellyel, mint amely tagállamban a kereskedő letelepedett;
- f) „határokon átnyúló jogvita”: adásvételi vagy szolgáltatási szerződés kapcsán felmerülő olyan szerződéses jogvita, amelynek esetében a fogyasztó a termék vagy a szolgáltatás megrendelésének időpontjában egy másik tagállamban rendelkezik tartózkodási hellyel, mint amely tagállamban a kereskedő letelepedett;
- g) „alternatív vitarendezési eljárás”: a 2. cikkben említett olyan eljárás, amely megfelel az ebben az irányelvben meghatározott követelményeknek, és amelyet alternatív vitarendezési fórum folytat le;
- h) „alternatív vitarendezési fórum”: bármely olyan szerv – elnevezésétől függetlenül –, amely tartós alapon jött létre, jogviták alternatív vitarendezési eljárással történő rendezésével foglalkozik, és amelyet a 20. cikk (2) bekezdésével összhangban jegyzékbe vettek;
- i) „hatáskörrel rendelkező hatóság”: egy tagállam által az ezen irányelv céljaira kijelölt, országos, regionális vagy helyi szinten létrehozott hatóság.

(2) A kereskedő ott tekintendő letelepedettnek:

- ahol üzleti tevékenységét végzi, amennyiben a kereskedő természetes személy,
- ahol létesítő okirat szerinti székhelye, központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helyszíne található (ideértve a fióktelepet, képviselőt vagy más telephelyet), amennyiben a kereskedő vállalkozás vagy más jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek társasága.

(3) Az alternatív vitarendezési fórum ott tekintendő letelepedettnek:

- ahol az alternatív vitarendezési tevékenységét végzi, amennyiben a szervet természetes személy működteti,
- ahol a jogi személy vagy a természetes, illetve jogi személyek társasága alternatív vitarendezési tevékenységét végzi, amennyiben a szervet jogi személy vagy természetes, illetve jogi személyek társasága működteti,

— ahol a hatóság vagy más közjogi szerv székhelye található, amennyiben a szervet hatóság vagy más közjogi szerv működteti.

II. FEJEZET

AZ ALTERNATÍV VITARENDEZÉSI FÓRUMOK ÉS ELJÁRÁSOK IGÉNYBEVÉTELE ÉS KÖVETELMÉNYEI

5. cikk

Az alternatív vitarendezési fórumok és az alternatív vitarendezési eljárások igénybevétele

(1) A tagállamok elősegítik, hogy a fogyasztók alternatív vitarendezési eljárásokat vehessenek igénybe, és biztosítják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó, a területükön letelepedett kereskedőket érintő jogviták esetén az ezen irányelvben meghatározott követelményeket teljesítő alternatív vitarendezési fórumokhoz lehessen fordulni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az alternatív vitarendezési fórumok:

- a) naprakész honlapot tartanak fenn, amely könnyen hozzáférhető információkat nyújt a feleknek az alternatív vitarendezési eljárásról, továbbá lehetővé teszi, hogy a fogyasztók online nyújthassák be panaszukat és a szükséges igazoló dokumentumokat;
- b) az a) pontban említett információkat – kérésükre – a felek rendelkezésére bocsátják tartós adathordozón;
- c) adott esetben lehetővé teszik, hogy a fogyasztók interneten kívül (offline) is benyújthassanak panaszt;
- d) lehetővé teszik a felek közötti, elektronikus vagy adott esetben postai úton történő információcserét;
- e) foglalkoznak mind belföldi, mind határokon átnyúló jogvitákkal, ideértve az 524/2013/EU rendelet által szabályozott vitákat is; valamint

f) amikor az ezen irányelv által szabályozott jogvitákkal foglalkoznak, meg hozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a személyes adatok feldolgozása megfeleljen a 95/46/EK irányelvet végrehajtó – az alternatív vitarendezési fórum letelepedési helye szerinti tagállamban elfogadott – nemzeti jogszabályokban meghatározott, a személyes adatok védelmére vonatkozó rendelkezéseknek.

(3) A tagállamok az (1) bekezdés szerinti kötelezettségüknek eleget tehetnek azáltal, hogy biztosítják egy olyan kiegészítő alternatív vitarendezési fórum rendelkezésre állását, amely kezeli az (1) bekezdésben említett olyan jogvitákat, amelyek rendezésében egy meglévő alternatív vitarendezési fórum sem rendelkezik hatáskörrel. A tagállamok ezt a kötelezettséget – a teljes földrajzi lefedettség és az alternatív vitarendezési fórumokhoz való hozzáférés biztosítására vonatkozó felelősségük sérelme nélkül – más tagállamban letelepedett, illetve regionális, transznacionális és páneurópai alternatív vitarendezési fórumok igénybevételevel is teljesíthetik, amennyiben a különböző tagállamokban letelepedett kereskedők ugyanazon alternatív vitarendezési fórum alá tartoznak.

(4) A tagállamok belátásuk szerint engedélyezhetik, hogy az alternatív vitarendezési fórumok olyan eljárási szabályokat tartsanak fenn vagy vezessenek be, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy egy adott jogvita rendezését megtagadják az alábbi indokok alapján:

- a) a fogyasztó nem próbálta meg felvenni a kapcsolatot az érintett kereskedővel panaszának megbeszélése céljából, és első lépésként nem törekedett az ügynek közvetlenül a kereskedővel való rendezésére;
- b) a jogvita komolytalan vagy zaklató jellegű;
- c) a jogvitával már egy másik alternatív vitarendezési fórum vagy bíróság foglalkozik vagy foglalkozott;
- d) a követelés értéke nem ér el vagy meghalad egy előre meghatározott értékhatárt;
- e) a fogyasztó nem nyújtotta be a panaszt az alternatív vitarendezési fórumhoz az előre meghatározott határidőn belül, amely nem lehet rövidebb az attól az időponttól számított egy évnél, amikor a fogyasztó benyújtotta panaszát a kereskedőnek;
- f) ha egy ilyen jogvita rendezése egyéb módon nagymértékben rontaná az alternatív vitarendezési fórum működésének hatékonyságát.

Amennyiben az eljárási szabályok alapján az alternatív vitarendezési fórum nem tudja elbírálni az elé terjesztett panaszt, az említett alternatív vitarendezési fórumnak a panasz kézhezvételétől számított három héten belül mindkét felet részletesen tájékoztatnia kell ennek indokairól.

Az ilyen eljárási szabályok nem nehezíthetik meg – határokon átnyúló jogviták esetében sem – jelentősen a fogyasztók számára az alternatív vitarendezési eljárások igénybevételét.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az alternatív vitarendezési fórumoknak engedélyezték, hogy előre meghatározott küszöbértéket állapítsanak meg az alternatív vitarendezési eljárások igénybevételének korlátozása érdekében, az értékhatárokat ne állapíthassák meg úgy, hogy jelentősen akadályozzák a fogyasztói panaszok alternatív vitarendezési fórumok elé terjesztését.

(6) Amennyiben a (4) bekezdésben említett eljárási szabályok alapján valamely alternatív vitarendezési fórum nem tud elbírálni egy elé terjesztett panaszt, a tagállamok nem kötelesek biztosítani, hogy a fogyasztó a panaszát egy másik alternatív vitarendezési fórum elé terjeszthesse.

(7) Amennyiben egy, valamely konkrét gazdasági ágazatbeli jogviták rendezésével foglalkozó alternatív vitarendezési fórum hatáskörrel rendelkezik valamely, az adott ágazatban működő olyan kereskedővel kapcsolatos jogviták vizsgálata tekintetében, amely kereskedő nem tagja az adott alternatív vitarendezési fórumot alkotó vagy alapító szervezetnek vagy egyesületnek, úgy kell tekinteni, hogy a tagállam az (1) bekezdés szerinti kötelezettségét az e kereskedővel kapcsolatos jogviták tekintetében is teljesítette.

6. cikk

Szakértelem, függetlenség és pártatlanság

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az alternatív vitarendezéért felelős természetes személyek megfelelő szakértelemmel rendelkezzenek, valamint függetlenek és pártatlanok legyenek. Ezt annak biztosításával kell garantálni, hogy:

- a) e személyek megfelelő ismeretekkel és készségekkel rendelkezzenek a fogyasztói jogviták alternatív vagy bírósági rendezése területén, valamint rendelkezzenek általános jogi ismeretekkel;
  - b) e személyeket tevékenységük függetlenségének biztosításához elegendő időtartamra nevezzék ki, és e feladataik alól ne legyenek felmenthetők jogos indok nélkül;
  - c) egyik fél vagy azok képviselői se adhassanak e személyek számára utasítást;
  - d) e személyek díjazása oly módon történjen, hogy az ne függjön az eljárás eredményétől;
  - e) e személyek indokolatlan késedelem nélkül jelentsék be az alternatív vitarendezési fórumoknak az olyan körülmények fennállását, amelyek befolyásolhatják, vagy úgy tűnhet, hogy befolyásolják függetlenségüket vagy pártatlanságukat, vagy összeférhetetlenséget eredményezhetnek az abban a vitában érintett valamelyik féllel, amelynek rendezésére felkérték őket. Az ilyen körülmények bejelentésére vonatkozó kötelezettség az alternatív vitarendezési eljárás teljes időtartamára vonatkozó folyamatos kötelezettség kell, hogy legyen. Ez nem vonatkozik arra az esetre, ha az alternatív vitarendezési fórum mindössze egy természetes személyből áll.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az alternatív vitarendezési fórumok megfelelő eljárásokkal rendelkezzenek annak biztosítására, hogy az (1) bekezdés e) pontjában említett körülmények fennállása esetén:
- a) az érintett természetes személy helyett egy másik természetes személyt bízzanak meg az alternatív vitarendezési eljárás lefolytatásával; vagy amennyiben ez nem lehetséges;
  - b) az érintett természetes személy tartózkodjon az alternatív vitarendezési eljárás lefolytatásától, és amennyiben lehetséges, az alternatív vitarendezési fórum javasolja a feleknek, hogy a vitával egy másik, a vitarendezésben hatáskörrel rendelkező alternatív vitarendezési fórumhoz forduljanak; vagy amennyiben ez nem lehetséges;
  - c) jelentsék be a körülményeket a feleknek, és az érintett természetes személynek kizárólag akkor legyen lehetősége az alternatív vitarendezési eljárás lefolytatására, ha a felek az ellen nem emeltek kifogást azt követően, hogy tájékoztatták őket a fennálló körülményekről, valamint arról a jogukról, hogy kifogást emelhetnek.

Ez a bekezdés nem sérti a 9. cikk (2) bekezdésének a) pontját.

Amennyiben az alternatív vitarendezési fórum mindössze egyetlen természetes személyből áll, úgy kizárólag az e bekezdés első albekezdésének b) és c) pontja alkalmazandó.

(3) Amennyiben a tagállamok úgy határoznak, hogy az ezen irányelv szerinti alternatív vitarendezési eljárásként engedélyezik a 2. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett eljárásokat, biztosítaniuk kell, hogy az (1) és az (5) bekezdésben meghatározott általános követelményeken túlmenően az ilyen eljárások esetében az alábbi különös követelmények teljesüljenek:

- a) a vitarendezésért felelős természetes személyeket olyan kollegiális testület nevezte ki, vagy olyan kollegiális testülethez tartoznak, amelynek tagjait egyenlő számban alkotják fogyasztói szervezetek képviselői és a kereskedő képviselői, és átlátható eljárás keretében jelölték ki őket;
- b) a vitarendezésért felelős természetes személyek hivatali ideje legalább három év, hogy biztosítani lehessen tevékenységük függetlenségét;
- c) a vitarendezésért felelős természetes személyek elkötelezik magukat az iránt, hogy a vitarendezési fórumban teljesített megbízatásuk lejártát követően három évig nem dolgoznak a kereskedőnek, sem olyan szakmai szervezetnek vagy gazdasági társaságnak, amelynek a kereskedő tagja;
- d) a vitarendezési fórum nem áll hierarchikus vagy működésbeli kapcsolatban a kereskedővel, egyértelműen elkülönül a kereskedő operatív szervezeteitől, és a feladatai ellátásához elegendő mértékű, különálló és e célra elkülönített költségvetéssel rendelkezik.

(4) Amennyiben az alternatív vitarendezésért felelős természetes személyek kizárólag olyan szakmai szervezet vagy gazdasági társaság alkalmazásában állnak, amelyek a kereskedő tagja, a tagállamok biztosítják, hogy az (1) és az (5) bekezdésben említett általános követelményeken túlmenően a szóban forgó természetes személyek a feladataik ellátásához elegendő mértékű, különálló és e célra elkülönített költségvetéssel rendelkezzenek.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az érintett természetes személyek olyan kollegiális testülethez tartoznak, amelynek tagjait egyenlő számban alkotják az e személyeket foglalkoztató vagy díjazását biztosító szakmai szervezetek vagy gazdasági társaságok képviselői és fogyasztói szervezetek képviselői.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy azok az alternatív vitarendezési fórumok, amelyek esetében a vitarendezésért felelős természetes személyek kollegiális testülethez tartoznak, a fogyasztók és a kereskedők érdekeinek azonos számú képviselőjéből álljanak.

(6) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában a tagállamok ösztönzik az alternatív vitarendezési fórumokat, hogy az alternatív vitarendezésért felelős természetes személyek számára

biztosítsanak képzést. Az ilyen képzés nyújtása esetén a hatáskörrel rendelkező hatóságok a 19. cikk (3) bekezdésének g) pontjával összhangban a számukra közölt információk alapján nyomon követik az alternatív vitarendezési fórumok által létrehozott képzési programokat.

7. cikk

Átláthatóság

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az alternatív vitarendezési fórumok a honlapjukon, kérésre tartós adathordozón, valamint az általuk megfelelőnek tartott egyéb módon, világosan és könnyen érthetően nyilvánosságra hozzák a következőkre vonatkozó információkat:

- a) elérhetőségeik, többek között postai címük és e-mail-címük;
- b) annak ténye, hogy az alternatív vitarendezési fórumokat a 20. cikk (2) bekezdésével összhangban jegyzékbe vették;
- c) az alternatív vitarendezésért felelős természetes személyek neve, kijelölésük módja és megbízatásuk időtartama;
- d) szakértelmük, pártatlanságuk és függetlenségük abban az esetben, ha a kereskedő az alternatív vitarendezésért felelős természetes személyek kizárólagos munkáltatója vagy díjazásának biztosítója;
- e) tagságuk az alternatív vitarendezési fórumok határon átnyúló vitarendezést elősegítő hálózatában, ha létezik ilyen hálózat;
- f) azon jogviták típusai, amelyek elbírálására hatáskörrel rendelkeznek, beleértve adott esetben az értékhatárt is;
- g) a vitarendezésre vonatkozó eljárási szabályok, valamint azok az indokok, amelyek alapján az alternatív vitarendezési fórum egy adott jogvita rendezését megtagadhatja az 5. cikk (4) bekezdésével összhangban;
- h) azok a nyelvek, amelyeken az alternatív vitarendezési fórumokhoz panasz nyújtható be, és amelyeken az alternatív vitarendezési eljárás folyik;
- i) azon szabályok típusai, amelyekre az alternatív vitarendezési fórum a vitarendezést alapozhatja (például jogi rendelkezések, méltányossági megfontolások, magatartási kódexek);
- j) bármely előzetes követelmény, amelyet a feleknek teljesíteniük kell, mielőtt az alternatív vitarendezési eljárás megkezdődhet, beleértve azon követelményt is, miszerint a fogyasztónak meg kell kísérelnie az ügynek közvetlenül a kereskedővel való rendezését;
- k) a felek az eljárástól visszaléphetnek-e vagy sem;
- l) a feleket adott esetben terhelő költségek, beleértve a költségeknek az eljárás végén történő elengedésére vonatkozó szabályokat;

- m) az alternatív vitarendezési eljárás átlagos időtartama;
- n) az alternatív vitarendezési eljárás kimenetelének joghatása, beleértve adott esetben a felekre nézve kötelező határozat esetén a határozat be nem tartása miatt kiszabható szankciókat is;
- o) adott esetben az alternatív vitarendezési határozat végrehajthatósága.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az alternatív vitarendezési fórumok a honlapjukon, kérésre tartós adathordozón, valamint az általuk megfelelőnek tartott egyéb módon nyilvánosságra hozzák éves tevékenységi jelentésüket. E jelentések az alábbi, mind a belföldi, mind a határokon átnyúló jogvitákkal kapcsolatos információkat tartalmazzák:

- a) a beérkezett jogviták száma és a panaszok típusai, amelyekhez kapcsolódtak;
- b) a fogyasztók és kereskedők között gyakran vitákat eredményező, rendszeresen előforduló vagy jelentős problémák, ezen információkhoz ajánlások is csatolhatók arra vonatkozóan, hogy a jövőben az ilyen problémák hogyan kerülhetők el vagy oldhatók meg, a kereskedői normák javítása, valamint az információk és a legjobb gyakorlatok megosztásának elősegítése érdekében;
- c) azon jogviták aránya, amelyek rendezését az alternatív vitarendezési fórum megtagadta, valamint a megtagadás 5. cikk (4) bekezdésében említett különböző indokainak a százalékos aránya;
- d) a 2. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett eljárások esetében a fogyasztónak kedvező megoldások, a kereskedőnek kedvező megoldások vagy a peren kívüli egyezségek vonatkozó százalékos aránya;
- e) a megszakított alternatív vitarendezési eljárások százalékos aránya, és amennyiben ismertek, a megszakítás okai;
- f) a jogviták megoldásához szükséges átlagos időtartam;
- g) amennyiben ismert, azon alternatív vitarendezési eljárások aránya, amelyek esetében a felek figyelembe vették az eljárások eredményét;
- h) adott esetben az alternatív vitarendezési fórumok együttműködése az alternatív vitarendezési fórumok határokon átnyúló vitarendezést elősegítő hálózatában.

8. cikk

Hatékonyság

A tagállamok biztosítják, hogy az alternatív vitarendezési eljárások eredményesek legyenek, és teljesítsék az alábbi követelményeket:

- a) az alternatív vitarendezési eljárás rendelkezésre áll, és könnyen elérhető hagyományosan vagy online mindkét fél számára, tekintet nélkül arra, hogy a felek hol találhatóak;

- b) a felek kötelező ügyvédi vagy jogtanácsosi képviselő nélkül is igénybe vehetik az eljárást, az eljárás azonban nem fosztja meg a feleket azon joguktól, hogy független tanácsadást vegyenek igénybe, vagy hogy az eljárás bármely szakaszában harmadik fél képviselje vagy segítse őket;
- c) az alternatív vitarendezési eljárás a fogyasztók számára térítésmentes, vagy névleges díjért vehető igénybe;
- d) a panaszt kézhez vett alternatív vitarendezési fórum a panaszhoz kapcsolódó megfelelő információkat tartalmazó valamennyi dokumentum kézhezvételét követően azonnal értesíti a jogvitában érintett feleket;
- e) az alternatív vitarendezési eljárás eredményét a panasz teljes anyagának az alternatív vitarendezési fórumhoz történő beérkezését követő 90 naptári napon belül rendelkezésre bocsátják. Különösen a rendkívül összetett jogviták esetében az alternatív vitarendezési fórum a 90 naptári napos időtartamot saját belátása szerint meghosszabbíthatja. E határidő meghosszabbításáról, valamint a jogvita lezárásához várhatóan szükséges időtartamról tájékoztatni kell a feleket.

9. cikk

Méltányosság

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az alternatív vitarendezési eljárások során:
  - a) a felek ésszerű határidőn belül lehetőséget kapjanak álláspontjuk kifejtésére és arra, hogy az alternatív vitarendezési fórum ismertesse a másik fél által előadott érveket, bizonyítékokat, dokumentumokat és tényeket, a szakértői nyilatkozatokat és szakvéleményeket, továbbá, hogy észrevételeket tehesse azokkal kapcsolatban;
  - b) a felek tájékoztatást kapjanak arról, hogy nem kötelesek ügyvédet vagy jogtanácsost igénybe venni, azonban az eljárás bármely szakaszában kérhetnek független szakvéleményt, illetve képviselheti vagy segítheti őket harmadik fél;
  - c) a feleket írásban vagy tartós adathordozón értesítsék az alternatív vitarendezési eljárás eredményéről, és ismertessék velük azon indokokat, amelyek az eredmény alapul.
- (2) Az olyan alternatív vitarendezési eljárásokban, amelyek a jogvita akként való rendezésére irányulnak, hogy javasolnak valamely megoldást, a tagállamok biztosítják, hogy:

- a) a feleknek bármely szakaszban lehetőségük legyen visszalépni az eljárástól, amennyiben annak hatékonyságával vagy menetével nincsenek megelégedve. A feleket e jogukról az eljárás megkezdése előtt tájékoztatni kell. Amennyiben nemzeti szabályok kötelezik a kereskedőt az alternatív vitarendezési eljárásokban való részvételre, ez a pont csak a fogyasztóra alkalmazandó;

- b) a felek a javasolt megoldás elfogadása vagy követése előtt tájékoztatást kapjanak arról, hogy:
- i. eldönthetik, hogy elfogadják, illetve követik-e a javasolt megoldást vagy sem;
  - ii. az eljárásban való részvétel nem zárja ki, hogy a felek bírósági eljárás keretében folyamodjanak jogorvoslatért;
  - iii. a javasolt megoldás eltérhet a bíróság által, jogszabályok alkalmazása eredményeként meghatározott megoldástól;
- c) mielőtt a javasolt megoldást elfogadják vagy követik, a felek kapjanak tájékoztatást a javasolt megoldás elfogadásának vagy követésének joghatásáról;
- d) mielőtt egyetértésüket fejezik ki a javasolt megoldással vagy peren kívüli egyezséggel, biztosítsanak ésszerű gondolkodási időt a felek számára.

(3) Amennyiben a nemzeti joggal összhangban az alternatív vitarendezési eljárások előírják, hogy az eljárás eredménye a kereskedőre nézve kötelező, amint a fogyasztó elfogadta a javasolt megoldást, a 9. cikk (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az csak a fogyasztóra alkalmazandó.

10. cikk

Szabadság

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztó és a kereskedő közötti, a panaszok alternatív vitarendezési fórumhoz történő benyújtására vonatkozó megállapodás ne legyen kötelező a fogyasztóra nézve, ha az a jogvita keletkezése előtt jött létre, és ha megfosztja a fogyasztót attól a jogától, hogy bírósághoz forduljon a jogvita rendezése céljából.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az olyan alternatív vitarendezési eljárások esetében, amelyek a jogvita akként való rendezésére irányulnak, hogy előírnak valamely megoldást, az előírt megoldás csak akkor legyen kötelező a felekre nézve, ha annak kötelező jellegéről a felek előzetesen értesültek, és azt kifejezetten elfogadták. Abban az esetben, ha a nemzeti szabályozás szerint a megoldás kötelező a kereskedőre nézve, nincs szükség a kereskedő kifejezett beleegyezésére.

11. cikk

Jogszerűség

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az olyan alternatív vitarendezési eljárásokban, amelyek a jogvita akként való rendezésére irányulnak, hogy előírnak valamely megoldást:

- a) olyan helyzetekben, amikor nem áll fenn kollízió, az előírt megoldás nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják az olyan rendelkezések által biztosított védelemtől, amelyektől – a fogyasztó és a kereskedő szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam joga értelmében – megállapodás útján nem lehet eltérni;

- b) kollízió fennállása esetén, amennyiben az adásvételi vagy szolgáltatási szerződésekre alkalmazandó jogot az 593/2008/EK rendelet 6. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően állapítják meg, az alternatív vitarendezési fórum által előírt megoldás nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják az olyan rendelkezések által biztosított védelemtől, amelyektől – a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam joga értelmében – megállapodás útján nem lehet eltérni;

- c) kollízió fennállása esetén, amennyiben az adásvételi vagy szolgáltatási szerződésekre alkalmazandó jogot a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 1980. június 19-i római egyezmény 5. cikke (1)–(3) bekezdésének megfelelően állapítják meg, az alternatív vitarendezési fórum által előírt megoldás nem eredményezheti azt, hogy a fogyasztót megfosztják az azon tagállam kötelező szabályai által biztosított védelemtől, amelyben szokásos tartózkodási helye található.

(2) E cikk alkalmazásában a „szokásos tartózkodási helyet” az 593/2008/EK rendeletnek megfelelően kell meghatározni.

12. cikk

Az alternatív vitarendezési eljárások hatása az elévülési időre

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a jogvita rendezését alternatív vitarendezési eljárások – amelyek eredménye nem bír kötelező erővel – igénybevételevel megkísérlő feleket az elévülési időszaknak az alternatív vitarendezési eljárás alatt történő lejárta az eljárást követően ne akadályozza az említett jogvitához kapcsolódó bírósági eljárás kezdeményezésében.

(2) Az (1) bekezdés nem érinti az azon nemzetközi megállapodásokban foglalt elévülésre vonatkozó rendelkezéseket, amelyeknek a tagállamok részes felei.

III. FEJEZET

TÁJÉKOZTATÁS ÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS

13. cikk

A fogyasztók tájékoztatása a kereskedők által

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a területükön letelepedett kereskedők tájékoztassák a fogyasztókat arról az alternatív vitarendezési fórumról vagy azokról az alternatív vitarendezési fórumokról, amely(ek)nek a hatáskörébe tartoznak, amennyiben a kereskedő vállalja, hogy ezekhez a szervekhez fordul, vagy köteles ezekhez a szervekhez fordulni a fogyasztókkal fennálló jogviták rendezése céljából. E tájékoztatásnak ki kell terjednie a vonatkozó alternatív vitarendezési fórum vagy alternatív vitarendezési fórumok honlapcímére.

(2) Az (1) bekezdésben említett információkat világos, érthető és könnyen elérhető módon kell közzétenni a kereskedők honlapján, amennyiben van ilyen, valamint adott esetben fel kell tüntetni a kereskedő és a fogyasztó között létrejött adásvételi vagy szolgáltatási szerződések általános feltételeiben.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy azokban az esetekben, amikor egy fogyasztó és a területükön letelepedett kereskedő közötti jogvita rendezésére nem volt mód azt követően, hogy a fogyasztó panaszt tett közvetlenül a kereskedőnél, a kereskedő az (1) bekezdésben említett tájékoztatással szolgál a fogyasztó számára, beleértve azt is, hogy a jogvita rendezése érdekében igénybe fogja-e venni a hatáskörrel rendelkező alternatív vitarendezési fórumot. E tájékoztatást nyomtatott formában vagy más tartós adathordozón kell biztosítani.

14. cikk

Segítségnyújtás a fogyasztók részére

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a határokon átnyúló adásvételi vagy szolgáltatási szerződések kapcsán felmerülő jogviták tekintetében a fogyasztók segítséget kaphassanak a határokon átnyúló jogvitában hatáskörrel rendelkező, másik tagállamban működő alternatív vitarendezési fórum igénybevételéhez.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett feladattal kapcsolatos felelősséget átruházzák az Európai Fogyasztói Központok Hálózatának a tagállamban működő központjára, fogyasztói szervezetekre vagy bármely más szervre.

15. cikk

Általános információk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az alternatív vitarendezési fórumok, az Európai Fogyasztói Központok Hálózatának központjai, valamint adott esetben a 14. cikk (2) bekezdése szerint kijelölt testületek honlapjukon a Bizottság honlapjára vezető link megadásával és lehetőség szerint telephelyeiken tartós adathordozón nyilvánosságra hozzák az alternatív vitarendezési fórumoknak a 20. cikk (4) bekezdésében említett jegyzékét.

(2) A tagállamok ösztönzik, hogy a vonatkozó fogyasztói szervezetek és gazdasági társaságok a honlapjukon és az általuk megfelelőnek tartott bármely más módon nyilvánosságra hozzák az alternatív vitarendezési fórumoknak a 20. cikk (4) bekezdésében említett jegyzékét.

(3) A Bizottság és a tagállamok biztosítják az azzal kapcsolatos információk megfelelő terjesztését, hogy a fogyasztók hogyan vehetik igénybe az alternatív vitarendezési eljárásokat valamely, ezen irányelv hatálya alá tartozó vita rendezésére.

(4) A Bizottság és a tagállamok kísérő intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy a fogyasztói szervezeteket és a szakmai szervezeteket uniós és nemzeti szinten arra ösztönözzék, hogy növeljék az alternatív vitarendezési fórumok és az általuk alkalmazott eljárások ismertségét, továbbá, hogy előmozdítsák az alternatív vitarendezés igénybevételét a kereskedők és a fogyasztók körében. E testületeket arra is ösztönözni kell, hogy fogyasztói panaszok beérkezése esetén megfelelően tájékoztassák a fogyasztókat a hatáskörrel rendelkező alternatív vitarendezési fórumokról.

16. cikk

Az alternatív vitarendezési fórumok közötti együttműködés és tapasztalatsere

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az alternatív vitarendezési fórumok együttműködjenek a határokon átnyúló viták rendezésében, és megvalósítsák a bevált gyakorlatok rendszeres cseréjét mind a határokon átnyúló, mind pedig a belföldi jogviták rendezése tekintetében.

(2) A Bizottság támogatja és elősegíti a nemzeti alternatív vitarendezési fórumok hálózatépítését, valamint e fórumok bevált gyakorlatainak és tapasztalatainak cseréjét és terjesztését.

(3) Amennyiben létezik a határokon átnyúló jogviták rendezésének elősegítésére szolgáló, ágazatspecifikus alternatív vitarendezési hálózat az Unióban, a tagállamok ösztönzik az ezzel a területtel foglalkozó alternatív vitarendezési fórumokat arra, hogy csatlakozzanak ehhez a hálózathoz.

(4) A Bizottság közzéteszi a (3) bekezdésben említett hálózatok nevét és elérhetőségeit tartalmazó jegyzéket. A Bizottság ezt a jegyzéket szükség esetén naprakésszé teszi.

17. cikk

Együttműködés az alternatív vitarendezési fórumok és az uniós fogyasztóvédelmi jogi aktusok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok között

(1) A tagállamok biztosítják az alternatív vitarendezési fórumok és az uniós fogyasztóvédelmi jogi aktusok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködést.

(2) Ez az együttműködés magában foglalja különösen a kölcsönös információcserét a konkrét üzleti ágazatokban alkalmazott olyan gyakorlatokról, amelyekkel kapcsolatban a fogyasztók ismételt panaszt tettek. Ennek keretében az említett nemzeti hatóságok – amennyiben már rendelkezésre áll – technikai értékelést és információt nyújtanak azon alternatív vitarendezési fórumok számára, amelyek esetében az ilyen értékelés vagy információ szükséges az egyéni viták rendezéséhez.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) és a (2) bekezdésben említett együttműködés és információcsere megfeleljen a 95/46/EK irányelvben a személyes adatok védelmére vonatkozóan megállapított szabályoknak.

(4) E cikk nem sérti a szakmai és kereskedelmi titoktartásra vonatkozó, az uniós fogyasztóvédelmi jogi aktusok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságokra alkalmazandó rendelkezéseket. Az alternatív vitarendezési fórumokra a honosságuk szerinti tagállam jogszabályaiban a szakmai titoktartás vagy az azzal egyenértékű más titoktartási kötelezettségek tekintetében előírt szabályok vonatkoznak.

IV. FEJEZET

A HATÁSKÖRREL RENDELKEZŐ HATÓSÁGOK ÉS A BIZOTTSÁG SZEREPE

18. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok kijelölése

(1) Minden tagállam kijelöl egy hatáskörrel rendelkező hatóságot, amely elvégzi a 19. és 20. cikkben meghatározott feladatokat. Minden tagállam kijelölhet egynél több hatáskörrel rendelkező hatóságot is. Amennyiben valamely tagállam így jár el, meghatározza, hogy a kijelölt hatáskörrel rendelkező hatóságok közül melyik lesz az egyedüli kapcsolattartó a Bizottság felé. Minden tagállam értesíti a Bizottságot az általa kijelölt hatáskörrel rendelkező hatóságról vagy – adott esetben – hatóságokról, az egyedüli kapcsolattartót is beleértve.

(2) A Bizottság elkészíti az (1) bekezdésnek megfelelően közölt hatáskörrel rendelkező hatóságok jegyzékét, beleértve adott esetben az egyedüli kapcsolattartókat is, és a jegyzékét közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

19. cikk

A vitarendezési fórumok által a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak benyújtandó információk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azon, a területükön letelepedett vitarendezési fórumok, amelyek azt kívánják, hogy ezen irányelv szerint alternatív vitarendezési fórumnak minősüljenek és a 20. cikk (2) bekezdésével összhangban jegyzékbe vegyék őket, tájékoztassák a hatáskörrel rendelkező hatóságokat az alábbiakról:

- a) nevük, elérhetőségük és webhelyük címe;
- b) felépítésük és finanszírozásuk, ideértve a vitarendezésért felelős természetes személyekre, valamint a javadalmazásukra, hivatali idejükre és munkáltatójukra vonatkozó információkat is;
- c) eljárási szabályaik;
- d) díjtételeik (ha vannak);
- e) az alternatív vitarendezési eljárások átlagos időtartama;
- f) az a nyelv vagy azok a nyelvek, amelyeken a panaszok benyújthatók, és amelyeken az alternatív vitarendezési eljárás folyik;
- g) nyilatkozat az alternatív vitarendezési eljárás hatálya alá tartozó jogvitatípusokról;
- h) azok az indokok, amelyek alapján a vitarendezési fórum egy adott jogvita rendezését az 5. cikk (4) bekezdésével összhangban megtagadhatja;

- i) indokolással ellátott nyilatkozat arról, hogy a szervezet az ezen irányelv hatálya alá tartozó alternatív vitarendezési fórumnak minősül-e, és teljesíti-e a II. fejezetben meghatározott minőségi követelményeket.

Az a)–h) pontban említett információk változása esetén az alternatív vitarendezési fórumok indokolatlan késedelem nélkül értesítik ezekről a változásokról a hatáskörrel rendelkező hatóságot.

(2) Amennyiben a tagállamok a 2. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett eljárások engedélyezése mellett döntenek, biztosítaniuk kell, hogy az ezen eljárásokat alkalmazó alternatív vitarendezési fórumok az (1) bekezdésben említett adatokon és nyilatkozatokon felül a 6. cikk (3) bekezdésében meghatározott, a függetlenségre és átláthatóságra vonatkozó további követelmények teljesítésének értékeléséhez szükséges információkról is tájékoztassák a hatáskörrel rendelkező hatóságot.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az alternatív vitarendezési fórumok két évente egyszer közöljék a hatáskörrel rendelkező hatósággal az alábbiakra vonatkozó információkat:

- a) a beérkezett jogviták száma és a panaszok típusai, amelyekhez kapcsolódtak;
- b) azoknak az alternatív vitarendezési eljárásoknak a százalékos aránya, amelyek megszakadtak, mielőtt eredmény született volna;
- c) a beérkezett viták rendezése által igénybe vett átlagos időtartam;
- d) amennyiben ismert, azon alternatív vitarendezési eljárások aránya, amelyek esetében a felek az eljárás eredményének megfelelően jártak el;
- e) a fogyasztók és kereskedők között gyakran vitákat eredményező, rendszeresen előforduló vagy jelentős problémák. Az ezzel kapcsolatban közölt információkhoz ajánlások is csatolhatók arra vonatkozóan, hogy a jövőben az ilyen problémák hogyan küszöbölhetők ki vagy oldhatók meg;
- f) adott esetben az alternatív vitarendezési fórumok határon átnyúló vitarendezést elősegítő hálózataiban való együttműködésük eredményességének értékelése;
- g) adott esetben tájékoztatás a 6. cikk (6) bekezdése alapján az alternatív vitarendezéssel megbízott természetes személyeknek nyújtott képzésről;
- h) a szervezet értékelése az általa lefolytatott alternatív vitarendezési eljárások eredményességéről és teljesítménye javításának lehetséges módjairól.

20. cikk

A Bizottság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok szerepe

(1) Mindenekelőtt a 19. cikk (1) bekezdésének megfelelően kapott információk alapján minden hatáskörrel rendelkező hatóság értékeli, hogy a nála bejelentett vitarendezési fórumok az ezen irányelv hatálya alá tartozó alternatív vitarendezési fórumnak minősülnek-e, és teljesítik-e a II. fejezetben és az azt végrehajtó nemzeti rendelkezésekben meghatározott követelményeket, beleértve az ezen irányelvben előírt követelményeken túlmenő szabályozást előíró, az uniós joggal összhangban lévő nemzeti rendelkezéseket is.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelés alapján minden hatáskörrel rendelkező hatóság elkészíti azoknak a nála bejelentett alternatív vitarendezési fórumoknak a jegyzékét, amelyek teljesítik az (1) bekezdésben foglalt feltételeket.

E jegyzéknek a következőket kell tartalmaznia:

- a) ezen, e bekezdés első albekezdésében említett alternatív vitarendezési fórumok neve, elérhetőségei és webhelyeik címe;
- b) díjtételeik (ha vannak);
- c) az a nyelv vagy azok a nyelvek, amelyekben a panaszok benyújthatók, és amelyekben az alternatív vitarendezési eljárás folyik;
- d) az alternatív vitarendezési eljárás hatálya alá tartozó jogvitatípusok;
- e) azok az ágazatok és vitatípusok, amelyekkel az egyes alternatív vitarendezési fórumok foglalkoznak;
- f) adott esetben a felek vagy képviselőik személyes megjelenésének szükségessége, az alternatív vitarendezési fórum arra vonatkozó nyilatkozatával együtt, hogy az alternatív vitarendezési eljárás szóbeli vagy írásbeli eljárás formájában folyik vagy folyhat-e;
- g) az eljárás eredményének kötelező vagy nem kötelező jellege; valamint
- h) azok az indokok, amelyek alapján az alternatív vitarendezési fórum egy adott jogvita rendezését az 5. cikk (4) bekezdésével összhangban elutasíthatja.

Az e bekezdés első albekezdésében említett jegyzéket minden hatáskörrel rendelkező hatóság megküldi a Bizottságnak. Amennyiben a 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban a hatáskörrel rendelkező hatóságot bármilyen változásról értesítik, a jegyzéket indokolatlan késedelem nélkül naprakésszé kell tenni, és a Bizottságot értesíteni kell a változásról.

Amennyiben egy ezen irányelv szerinti alternatív vitarendezési fórumként jegyzékbe vett vitarendezési fórum már nem teljesíti az (1) bekezdésben említett követelményeket, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság felveszi a kapcsolatot az adott vitarendezési fórummal, közölve, hogy az mely követelményeket nem teljesíti, és felszólítja e követelmények haladéktalan teljesítésére. Ha a vitarendezési fórum három hónap elteltét követően még mindig nem teljesíti az (1) bekezdésben említett követelményeket, a hatáskörrel rendelkező hatóság törli a vitarendezési fórumot az e bekezdés első albekezdésében említett jegyzékből. A jegyzéket ezt követően indokolatlan késedelem nélkül naprakésszé kell tenni, és a megfelelő információkat meg kell küldeni a Bizottság részére.

(3) Amennyiben valamely tagállam egynél több hatáskörrel rendelkező hatóságot jelölt ki, a jegyzéket és annak a (2) bekezdésben említett naprakésszé tett változatait a 18. cikk (1) bekezdésében említett egyedüli kapcsolattartónak kell eljuttatnia a

Bizottság részére. A jegyzéknek és naprakész változatainak az adott tagállamban letelepedett minden alternatív vitarendezési fórumra ki kell terjedniük.

(4) A Bizottság elkészíti azon alternatív vitarendezési fórumok jegyzékét, amelyekről a (2) bekezdésnek megfelelően értesítették, és ezt a jegyzéket naprakésszé teszi, valahányszor változásról értesítik. A Bizottság e jegyzéket és annak naprakésszé tett változatait nyilvánosságra hozza a webhelyén és valamilyen tartós adathordozón, valamint továbbítja a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak. Amennyiben egy tagállam a 18. cikk (1) bekezdésével összhangban kijelölt egy egyedüli kapcsolattartót, a Bizottság e jegyzéket és annak naprakésszé tett változatait az egyedüli kapcsolattartónak továbbítja.

(5) Az alternatív vitarendezési fórumoknak a (4) bekezdésben említett konszolidált jegyzékét minden hatáskörrel rendelkező hatóság nyilvánosságra hozza a webhelyén a Bizottság vonatkozó weboldalára vezető link feltüntetésével. Ezenkívül minden hatáskörrel rendelkező hatóság nyilvánosan hozzáférhetővé teszi e konszolidált jegyzéket valamilyen tartós adathordozón is.

(6) Legkésőbb 2018. július 9-ig és azt követően négyévente minden hatáskörrel rendelkező hatóságnak jelentést kell közzétennie az alternatív vitarendezési fórumok fejlődéséről és működéséről, és meg kell küldenie azt a Bizottság részére. E jelentésben mindenekelőtt:

- a) ismertetni kell az alternatív vitarendezési fórumok legjobb gyakorlatait;
- b) adott esetben statisztikákkal alátámasztva rá kell mutatni azokra a hiányosságokra, amelyek akadályozzák az alternatív vitarendezési fórumok működését, mind a hazai, mind a határokon átnyúló jogviták tekintetében;
- c) adott esetben ajánlásokat kell megfogalmazni arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet hatékonyabbá és eredményesebbé tenni az alternatív vitarendezési fórumok működését.

(7) Amennyiben valamely tagállam a 18. cikk (1) bekezdésével összhangban egynél több hatáskörrel rendelkező hatóságot jelölt ki, az e cikk (6) bekezdésében említett jelentést a 18. cikk (1) bekezdésében említett egyedüli kapcsolattartónak kell közzétennie. E jelentésnek valamennyi, az adott tagállamban letelepedett alternatív vitarendezési fórumra ki kell terjednie.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

21. cikk

Szankciók

A tagállamok meghatározzák a különösen a 13. cikknek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért kiszabható szankciókkal kapcsolatos szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek e szabályok végrehajtásának biztosítása érdekében. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

22. cikk

A 2006/2004/EK rendelet módosítása

A 2006/2004/EK rendelet melléklete a következő ponttal egészül ki:

„20. A fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről szóló, 2013. május 21-i 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv: 13. cikk (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.)”

23. cikk

A 2009/22/EK irányelv módosítása

A 2009/22/EK irányelv I. melléklete a következő ponttal egészül ki:

„14. A fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről szóló, 2013. május 21-i 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv: 13. cikk (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.)”

24. cikk

Tájékoztatás

(1) A tagállamok legkésőbb 2015. július 9-ig tájékoztatják a Bizottságot:

- a) adott esetben a 14. cikk (2) bekezdésének megfelelően kijelölt szervek nevééről és elérhetőségeiről; valamint
- b) a 18. cikk (1) bekezdésével összhangban kijelölt hatáskörrel rendelkező hatóságokról és adott esetben az egyedüli kapcsolattartóról.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a fenti információkban bekövetkező későbbi változásokról.

(2) A tagállamok legkésőbb 2016. január 9-ig továbbítják a Bizottságnak a 20. cikk (2) bekezdésében említett első jegyzéket.

(3) A Bizottság továbbítja a tagállamoknak az (1) bekezdés a) pontjában említett információkat.

25. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2015. július 9-ig megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot e rendelkezések szövegéről.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

26. cikk

Jelentés

A Bizottság ezen irányelv alkalmazásáról legkésőbb 2019. július 9-ig és azt követően minden negyedik évben jelentést nyújt be az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz. E jelentés áttekinti az alternatív vitarendezési fórumok fejlődését és igénybevételét, valamint ezen irányelv fogyasztókra és kereskedőkre gyakorolt hatását, különösen a fogyasztók körében való ismertsége és a kereskedők általi elfogadása szempontjából. Amennyiben szükséges, a jelentéshez az irányelv módosítására vonatkozó javaslatokat is csatolni kell.

27. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

28. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2013. május 21-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

L. CREIGHTON

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 529/2013/EU HATÁROZATA

(2013. május 21.)

az üvegházhatású gázoknak a földhasználatból, a földhasználat-változtatásból és az erdőgazdálkodási tevékenységekből eredő kibocsátására és elnyelésére vonatkozó elszámolási szabályokról és az e tevékenységekhez kapcsolódó intézkedésekre vonatkozó információkról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) Az Unión belül a földhasználat, a földhasználat-változtatás és az erdőgazdálkodás ágazata (a továbbiakban: a földhasználati ágazat) nettó nyelőként működik, amely az uniós összkibocsátás számottevő hányadának megfelelő mennyiségű üvegházhatású gázt von ki a légkörből. A földhasználati ágazat tevékenységei a növényzetben és a talajban megkötött szén mennyiségében bekövetkező változások következtében az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű kibocsátását és elnyelését, továbbá a nem szén-dioxid üvegházhatású gázok kibocsátását idézik elő. A fakitermelésből származó termékek fenntarthatóbb felhasználásával jelentősen korlátozható az üvegházhatású gázok légkörbe való kibocsátása, és fokozható azok légkörből való elnyelése. Az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló, 2009. április 23-i 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽³⁾, valamint az üvegházhatást

okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ értelmében a földhasználati ágazatból eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés nem képezi részét a 2020-ig elérendő 20 %-os uniós kibocsátáscsökkentési célkitűzésnek, bár részben beleszámít az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményébe (a továbbiakban: az UNFCCC) csatolt, a 2002/358/EK tanácsi határozattal ⁽⁵⁾ jóváhagyott Kiotói Jegyzőkönyv (a továbbiakban: a Kiotói Jegyzőkönyv) 3. cikkének (3) bekezdése szerinti, számszerűsített uniós kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségvállalásokba.

(2) A versenyképes, szénszegény gazdaság 2050-ig történő megvalósítása keretében egy holisztikus szemléletet követve az összes földhasználatot figyelembe kell venni, és az Unió éghajlat-változási politikáján belül kell a földhasználati ágazattal foglalkozni.

(3) A 406/2009/EK határozat előírja a Bizottság számára, hogy mérje fel a földhasználati ágazathoz kapcsolódó tevékenységekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés uniós csökkentési kötelezettségvállalásokba történő bevonásának módjait, biztosítva a földhasználati ágazat hozzájárulásának állandóságát és környezeti integritását, valamint a vonatkozó kibocsátás és eltávolítás körültekintő nyomon követését és elszámolását. E határozatnak tehát első lépésként meg kell határoznia az üvegházhatású gázoknak a földhasználati ágazatból eredő kibocsátására és elnyelésére alkalmazandó elszámolási szabályokat, és ezáltal hozzá kell járulnia adott esetben a földhasználati ágazatnak az uniós kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásba való bevonását célzó szakpolitika kidolgozásához, figyelembe véve az Unió különböző térségeinek – többek között az erdőkben gazdag országoknak – a környezeti viszonyait. Annak érdekében, hogy időközben biztosított legyen a szén-érintet megőrzése és növelése, e határozatnak továbbá elő kell írnia a tagállamok számára, hogy információit nyújtsanak be a földhasználati ágazatból eredő kibocsátás korlátozására vagy csökkentésére, illetve elnyelés fenntartására vagy növelésére irányuló földhasználati ágazati tevékenységeikről.

⁽¹⁾ HL C 351., 2012.11.15., 85. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. március 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. április 22-i határozata.

⁽³⁾ HL L 140., 2009.6.5., 136. o.

⁽⁴⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

⁽⁵⁾ A Tanács 2002/358/EK határozata (2002. április 25.) az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről (HL L 130., 2002.5.15., 1. o.).

- (4) E határozatnak meg kell állapítania a tagállamoknak az említett elszámolási szabályok végrehajtásával, valamint a földhasználati ágazati tevékenységekre vonatkozó információszolgáltatással kapcsolatos kötelezettségeit. E határozat magánfelek számára nem írhat elő elszámolási vagy jelentéstételi kötelezettségeket.
- (5) Az UNFCCC részes feleinek 2005 decemberében Montrealban megtartott 11. konferenciája által elfogadott, a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozójaként szolgáló Felek Konferenciájának 16/CMP.1. sz. határozata, valamint az UNFCCC részes feleinek 2011 decemberében Durbanban megtartott 17. konferenciája által elfogadott, a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozójaként szolgáló Felek Konferenciájának 2/CMP.7. sz. határozata a földhasználati ágazat vonatkozásában megállapítja a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszakról érvényes elszámolási szabályokat. Az Uniós belső szabályai és az UNFCCC keretében elfogadott fogalom meghatározások, módozatok, szabályok és útmutatók koherenciája az említett határozatok és e határozat teljes körű összhangját igényli, a nemzeti jelentéstétel párhuzamosságának elkerülése érdekében. Ennek a határozatnak emellett tükröznie kell az uniós földhasználati ágazat sajátosságait és az Uniót, mint az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv önálló részes felét terhelő kötelezettségeket.
- (6) Az uniós földhasználati ágazatra alkalmazandó elszámolási szabályok nem idézhetnek elő további adminisztratív terheket. Ezért nem lehet kötelezővé tenni azt, hogy az UNFCCC részes feleinek konferenciáján és a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozóján elfogadott határozatok által elő nem írt információkat belefoglalják az e szabályokkal összhangban benyújtott jelentésekbe.
- (7) A földhasználati ágazat több módon is hozzájárulhat az éghajlatváltozás mérsékléséhez, különösen a kibocsátás csökkentése, valamint a nyelők és a szénkészlet fenntartása és megerősítése tekintetében. Annak érdekében, hogy a szénmegkötés növelését célzó intézkedések hatékonyak legyenek, alapvető fontosságú a széntárolók hosszú távú stabilitása és alkalmazkodóképessége.
- (8) A földhasználati ágazatra vonatkozó elszámolási szabályokban érvényre kell juttatni a mezőgazdasági és az erdőgazdálkodási ágazat arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a föld mint erőforrás felhasználásának megváltoztatása révén jobban hozzá tudjanak járulni a kibocsátás csökkentéséhez. E határozatnak kötelezően alkalmazandó elszámolási szabályokról kell rendelkeznie az erdőtelepítési, újraerdősítési, erdőirtási és erdőgazdálkodási tevékenységek, valamint a rét- és legelőgazdálkodással és szántóföldi gazdálkodással összefüggő tevékenységek tekintetében, figyelemmel az első elszámolási időszakban a tagállami jelentéstételi és elszámolási rendszerek fejlesztését célzó konkrét rendelkezésekre. Ezen határozatnak emellett a visszatelepítés, valamint a vizes élőhelyek lecsapolása és elárasztással való helyreállítása vonatkozásában önkéntes alapon alkalmazandó elszámolási szabályokról is rendelkeznie kell. E célból a Bizottságnak egyszerűsítetnie és fejlesztenie kell a releváns uniós adatbázisok (Eurostat-Lucas, EEA-Corine Land Cover stb.) adatszolgáltatását, segítve a tagállamokat abban, hogy eleget tudjanak tenni különösen a szántóföldi gazdálkodással és a rét- és legelőgazdálkodással kapcsolatos elszámolási kötelezettségeiknek, továbbá adott esetben a visszatelepítés, valamint a vizes élőhelyek lecsapolása és elárasztással való helyreállítása önkéntes elszámolásával kapcsolatos kötelezettségeiknek.
- (9) Az uniós földhasználati ágazatra alkalmazandó elszámolási szabályok környezeti integritásának biztosítása megkívánja, hogy a szóban forgó szabályok a 2/CMP.7. sz. határozatban, az UNFCCC részes feleinek 2010 decemberében Cancúnban megtartott 16. konferenciája által elfogadott, a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozójaként szolgáló Felek Konferenciájának 2/CMP.6. sz. határozatában és a 16/CMP.1. sz. határozatban meghatározott elszámolási elveken alapuljanak. A tagállamoknak az elszámolásokat oly módon kell elkészíteniük és vezetniük, hogy biztosított legyen a vonatkozó, a földhasználati ágazatból eredő kibocsátás és elnyelés becslésére szolgáló információk pontossága, teljessége, következetessége, összevethetősége és átláthatósága, összhangban az üvegházhatású gázok nemzeti leltárára vonatkozóan az Éghajlat-változási Kormányközi Testület (IPCC) Módszertani Útmutatójában foglaltakkal, ideértve az UNFCCC keretében elfogadott, a nem szén-dioxid üvegházhatású gázok kibocsátásának elszámolására vonatkozó módszertant is.
- (10) A 2/CMP.7. sz. és a 16/CMP.1. sz. határozaton alapuló elszámolási szabályok nem teszik lehetővé a faipari termékek energia- és alapanyag-termelési célra való felhasználásához kapcsolódó helyettesítési hatás elszámolását, mivel az kétszeres elszámoláshoz vezetne. Az ilyen jellegű felhasználás azonban jelentősen hozzájárulhat az éghajlatváltozás mérsékléséhez, és ezért a tagállamok által a földhasználati ágazati tevékenységekkel kapcsolatos információk kiterjedhetnek azon intézkedésekre is, amelyek célja a nagymértékű üvegházhatásúgáz-kibocsátással járó anyagok és energetikai alapanyagok biomasszával való felváltása. Ez fokozná a szakpolitikák összhangját.
- (11) Megfelelő beruházásokra van szükség az Unióban a jövőbeli szakpolitikai döntéshozatal és a földhasználat-optimalizálás szilárd alapjának megeremtéséhez. Annak érdekében, hogy ezeket a beruházásokat a kulcskategóriákra lehessen összpontosítani, a tagállamok számára kezdetben lehetővé kell tenni azt, hogy egyes széntárolókat kihagyhassanak az elszámolásból. Hosszú távon azonban átfogóbb ágazati elszámolásra kell törekedni, amely valamennyi földterületre, széntárolóra és gázra kiterjed.
- (12) Az elszámolási szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy az elszámolások pontosan tükrözzék a kibocsátás és az elnyelés emberi tevékenység hatására fellépő változásait. E tekintetben e határozatnak a különböző földhasználati ágazati tevékenységek tekintetében egyedi módszertanok alkalmazását kell előírnia. Az erdőtelepítéssel, az újraerdősítéssel és az erdőirtással összefüggő kibocsátás és elnyelés a földterület közvetlen emberi beavatkozással való átalakításának eredménye, ezért arról teljes

egészében el kell számolni. A rét- és legelőgazdálkodással, a szántóföldi gazdálkodással, a visszatelepítéssel, valamint a vizes élőhelyek lecsapolásával és elárasztással való helyreállításával összefüggő kibocsátás és elnyelés akként kerül elszámolásra, hogy egy bázisévet alkalmaznak a kibocsátás és elnyelés változásainak számítására. Az erdőgazdálkodásból származó kibocsátás és elnyelés ugyanakkor több természeti körülménytől, az erdők korosztályszerkezetétől, valamint a múltbeli és jelenlegi erdőgazdálkodási gyakorlattól is függ. A bázisév alkalmazása nem teszi lehetővé e tényezők, valamint az azok eredményeképpen a kibocsátásra és elnyelésre kifejtett ciklikus hatások vagy a kibocsátás és elnyelés évenkénti ingadozásainak figyelembevételét. A kibocsátás és elnyelés változásainak számítására vonatkozó elszámolási szabályokban ehelyett indokolt olyan referenciaszintek használatáról rendelkezni, amelyekkel kizárhatóak a természeti és az országspecifikus tényezők hatásai. A referenciaszintek az egyes elszámolási időszakok éveinek vonatkozásában egy tagállam területén az erdőgazdálkodásból eredő éves nettó kibocsátás és elnyelés becsült értékei, amelyeket a 2/CMP.6. sz. és a 2/CMP.7. sz. határozattal összhangban átlátható módon kell megállapítani. Az e határozatban említett referenciaszinteknek meg kell egyezniük az UNFCCC-eljárások keretében jóváhagyott referenciaszintekkel. Amennyiben egy tagállamban a referenciaszint meghatározására vonatkozó módszertan vagy adatok terén jelentős fejlesztés történik, a tagállamnak el kell végeznie az ahhoz szükséges technikai kiigazításokat, hogy az újraszámítás hatása tükröződjön az erdőgazdálkodásra vonatkozó elszámolásban.

Az elszámolási szabályok megállapításakor felső határhoz kell kötni az erdőgazdálkodással összefüggésben az elszámolásokba feljegyezhető nettó kibocsátás és elnyelés értékét. Amennyiben a vonatkozó nemzetközi folyamatok keretében új fejlemények merülnek fel az erdészeti tevékenységekre vonatkozó elszámolási szabályok tekintetében, az e fejleményekkel való összhang biztosítása érdekében fontolóra kell venni az erdészeti tevékenységekre vonatkozóan e határozatban megállapított elszámolási szabályok naprakésszé tételét.

- (13) Az elszámolási szabályoknak megfelelően tükrözniük kell az üvegházhatású gázok fában és faalapú termékekben történő tárolásának kedvező hatását, és hozzá kell járulniuk az erdő mint erőforrás fenntartható erdőgazdálkodás keretében történő fokozottabb felhasználásához és a fatermékek fokozottabb alkalmazásához.
- (14) Az IPCC-nek a Követendő gyakorlatok a földhasználat, a földhasználat-változtatások és az erdőgazdálkodás számára 4.1.1. fejezete értelmében helyes gyakorlatnak minősül, ha az országok az erdő területének minimális nagysága mellett meghatározzák azt is, hogy az erdő, illetve az erdőtelepítési, újraerdősítési és erdőirtási tevékenységek által érintett földterület fogalmak meghatározásakor mekkora minimális (terület-) szélességértéket fognak használni. Biztosítani kell az összhangot az egyes tagállamok által az UNFCCC, a Kiotói Jegyzőkönyv és az e határozat szerinti jelentésekben használt fogalom-meghatározással.
- (15) Az elszámolási szabályokban elő kell írni, hogy a tagállamok pontosan rögzítsék elszámolásukban a faipari termékek széntartalmának változásait azok bekövetkeztékor, a tartós faipari termékek használatára való ösztönzés érdekében. A faipari termékekből eredő kibocsátás meghatározásakor alkalmazandó elsődrendű lebomlási függvénynek ezért meg kell felelnie az IPCC 2006-os, a nemzeti üvegházhatású gázok leltárak készítésére vonatkozó útmutatójának 12.1. pontjában foglalt egyenletnek, a felezési idők alapértékeinek pedig az IPCC-nek a Követendő gyakorlatok a földhasználat, a földhasználat-változtatások és az erdőgazdálkodás számára szolgáló 2003-as útmutatója 3a.1.3. táblázatának. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az előbbieket helyett országspecifikus módszertant és felezési értékeket is alkalmazhassanak, feltéve, hogy azok összhangban állnak a legfrissebb IPCC-útmutatókkal.
- (16) Mivel a mezőgazdasági tevékenységekből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés évenkénti ingadozása sokkal kisebb mértékű, mint az erdőgazdálkodással összefüggő üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés, helyénvaló, hogy a tagállamok a bázisévhez vagy -időszakhoz viszonyítva számolják el a szántóföldi gazdálkodásból és rét- és legelőgazdálkodásból eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat és -elnyeléseket.
- (17) A vizes élőhelyek lecsapolása és elárasztással való helyreállítása tőzeglápokból származó kibocsátást okoz, amelyek nagy mennyiségű szén-dioxidot tárolnak. A tőzeglápok visszaszorításából és lecsapolásából származó kibocsátás a világszintű üvegházhatásúgáz-kibocsátás mintegy 5 %-ának felel meg, és 2010-ben az Unió kibocsátásának 3,5–4 %-át tette ki. Ezért amint nemzetközi megállapodás születik a vonatkozó IPCC-útmutatókról, az Uniónak törekednie kell e kérdés nemzetközi szintű előmozdítására egyrészt annak érdekében, hogy az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szerveiben megállapodás születne arról a kötelezettségről, amelynek értelmében éves elszámolást kell készíteni és vezetni a vizes élőhelyek lecsapolása és elárasztással való helyreállítása kategóriájához tartozó tevékenységekből származó kibocsátásról és elnyelésről, másrészt, hogy ez a kötelezettség a legkésőbb 2015-ig megkötendő globális éghajlat-változási megállapodásba is bekerüljön.
- (18) A természetes zavarok – például erdőtüzek, rovarkárosítások és kórokozók, szélsőséges időjárási viszontagságok és geológiai események –, amelyek a tagállamok körében kívül állnak, és amelyeket érdemben nem befolyásolhatnak, a földhasználati ágazatban ideiglenes jellegű üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz vezethetnek, illetve a korábbi elnyelési folyamatok visszafordulását eredményezhetik. Mivel az elnyelési folyamatok visszafordulását gazdálkodási döntések (például fakitermelés vagy faültetés) is okozhatják, e határozatnak gondoskodnia kell arról, hogy az elnyelés emberi beavatkozás hatására való visszafordulása mindig pontosan megjelenjen a földhasználati ágazati elszámolásokban. Indokolt továbbá, hogy e határozat korlátozott lehetőséget biztosítson a tagállamok számára ahhoz, hogy – a 2/CMP.7. sz. határozattal összhangban – háttérszintek és tűrőhatárok alkalmazása révén a földhasználati ágazati elszámolásokból kihagyják azokat az erdőtelepítési, újraerdősítési és erdőgazdálkodási tevékenységekben bekövetkező zavarokból eredő kibocsátásokat, amelyekre nem lehetnek befolyással. Az elszámolásból való kihagyás lehetőségével azonban oly módon kell élniük a tagállamoknak, hogy az ne vezessen az elszámolt mennyiségek indokolatlan mértékű csökkentéséhez.

- (19) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információkra, köztük a földhasználati ágazatra vonatkozó jelentéstétel szabályai az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről szóló, 2013. május 21-i 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ hatálya alá tartoznak, és ezért e határozat hatályán kívül esnek. A tagállamoknak az e határozatban megállapított elszámolási kötelezettségeik tekintetében meg kell felelniük az említett rendeletben meghatározott, nyomon követésre és jelentéstételre vonatkozó szabályoknak.
- (20) Ha a földhasználati ágazati elszámolásokat éves rendszerességgel kellene elkészíteni, az elszámolások pontatlanok és megbízhatatlanok lennének, mivel a kibocsátás és az elnyelés évenként ingadozik, a már bejelentett adatokat gyakorta újra kell számítani, és az a hatás, amelyet a mezőgazdasági és az erdőgazdálkodási módszerek megváltoztatása gyakorol a növényzetben és a talajban megkötött szén mennyiségére, csak hosszú idő elteltével érezhető. E határozatnak ennél fogva hosszabb időszakon alapuló elszámolásról kell rendelkeznie.
- (21) A tagállamoknak információt kell nyújtaniuk jelenlegi és jövőbeli földhasználati ágazati tevékenységeikről, részletezve a földhasználati ágazatból eredő kibocsátás korlátozására vagy csökkentésére, illetve elnyelés fenntartására vagy növelésére irányuló, nemzeti szinten megfelelő intézkedéseiket. Ezen információknak ki kell terjedniük az ebben a határozatban megállapított bizonyos elemekre. A követendő gyakorlat alkalmazásának és az erdészeti és mezőgazdasági vonatkozású egyéb szakpolitikákkal és intézkedésekkel való szinergiáknak az elősegítése érdekében e határozat mellékleteként indikatív jelleggel további olyan intézkedéseket kell felsorolni, amelyek szintén szerepelhetnek a tagállamok által nyújtott információk között. A Bizottság iránymutatást nyújthat az összehasonlítható információk cseréjének megkönnyítése érdekében.
- (22) A földhasználati ágazati tevékenységeik tervezése, illetve végrehajtása során a tagállamok szükség szerint megvizsgálhatják, hogy van-e lehetőség mezőgazdasági befektetések ösztönzésére.
- (23) A Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben naprakésszé teszi az e határozatban megállapított fogalom meghatározásokat az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott fogalom módosításokkal összhangban; módosítja az I. mellékletet új elszámolási időszakok hozzáadása vagy módosítása céljából annak biztosítására, hogy ezen időszakok megfeleljenek az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott, releváns időszakoknak, és összhangban álljanak azokkal az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott elszámolási időszakokkal, amelyeket más

ágazatokban az uniós kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásokra alkalmazni kell; naprakésszé teszi a II. melléklet referenciaszintjeit e határozat rendelkezéseinek megfelelően; felülvizsgálja a III. mellékletben meghatározott információkat az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott fogalom módosításokra tekintettel; módosítja az V. mellékletet az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott fogalom módosítások változásaival összhangban, valamint felülvizsgálja az e határozatban megállapított, a természetes bolygatások kapcsán meghatározott elszámolási szabályokra vonatkozó információszolgáltatási követelményeket az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szervei által elfogadott jogi aktusok felülvizsgálata eredményének figyelembevételében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

- (24) Mivel e határozat céljait, nevezetesen a földhasználati ágazati tevékenységekből eredő kibocsátásra és elnyelésre vonatkozó elszámolási szabályok és a tagállamoknak a földhasználati ágazati tevékenységekről való információnyújtására vonatkozó szabályok megállapítását – természetükből adódóan – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok léptéküket és hatásaikat tekintve uniós szinten jobban megvalósíthatóak, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Ennek során az Uniónak tiszteletben kell tartania a tagállamoknak az erdészeti politika területén meglévő hatásköreit. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez a határozat megállapítja a földhasználatból, a földhasználatváltoztatásból és az erdőgazdálkodási (a továbbiakban: a földhasználati ágazati) tevékenységekből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés elszámolási szabályait, ami az első lépést jelenti e tevékenységek adott esetben az uniós kibocsátás-csökkentési kötelezettségvállalásokba való hivatalos beépítése felé. E határozat magánfelek számára nem ír elő elszámolási vagy jelentéstételi kötelezettségeket. Ez a határozat információszolgáltatási kötelezettséget ír elő a tagállamok számára a kibocsátás korlátozása vagy csökkentése, illetve az elnyelés fenntartása vagy növelése érdekében végzett földhasználati ágazati tevékenységeikről.

2. cikk

Fogalom meghatározások

- (1) E határozat alkalmazásában:

- a) „kibocsátás”: az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásból való kibocsátása a légkörbe;

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 13. oldalát.

- b) „elnyelés”: az üvegházhatású gázok emberi eredetű, nyelők általi kivonása a légkörből;
- c) „erdőtelepítés”: előzőleg legalább 50 éve erdőnek nem minősülő földterület 1989. december 31-ét követő erdővé alakítása közvetlen emberi beavatkozás révén ültetéssel, magvetéssel és/vagy természetes magforrások emberi segítséggel végzett terjesztésével;
- d) „újraerdősítés”: erdőnek nem minősülő földterület erdővé alakítása közvetlen emberi beavatkozás révén ültetéssel, magvetéssel és/vagy természetes magforrások emberi segítséggel végzett terjesztésével, kizárólag olyan földterületen, amely egykor erdő volt, de 1990. január 1-jét megelőzően már nem minősült erdőnek, és amelyet az 1989. december 31-ét követő időszakban erdővé alakítottak vissza;
- e) „erdőirtás”: erdőterület közvetlen emberi beavatkozás hatására erdőnek nem minősülő földterületté történő átalakítása, ha arra 1989. december 31. után került sor;
- f) „erdőgazdálkodás”: az erdőterületen alkalmazott módszerek rendszeréből eredő bármely olyan tevékenység, amely az erdő ökológiai, gazdasági vagy társadalmi funkcióit befolyásolja;
- g) „szántóföldi gazdálkodás”: a mezőgazdasági növények termesztésére használt, valamint a pihentetett, illetve a növénytermesztésből ideiglenesen kivont földterületeken alkalmazott módszerek rendszeréből eredő bármely tevékenység;
- h) „rét- és legelőgazdálkodás”: az állattenyésztésre használt földterületeken alkalmazott módszerek rendszeréből eredő bármely olyan tevékenység, amely a növényzet, illetve a tenyésztett állatok fajtájának és mennyiségének szabályozására vagy alakítására irányul;
- i) „visszatelepítés”: az erdőtelepítés és az újraerdősítés kivételével bármely olyan közvetlen emberi eredetű tevékenység, amely a növényzet szaporítása révén egy legalább 0,05 hektár nagyságú földterület szénkészletének növelését szolgálja;
- j) „szénkészlet”: a széntárolóban tárolt széntömeg;
- k) „a vizes élőhelyek lecsapolása és elárasztással való helyreállítás”: legalább 1 hektár nagyságú, szerves talajt tartalmazó földterület lecsapolásának és újbóli elárasztásának rendszeréből eredő bármely tevékenység – a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének értelmében készített és vezetett elszámolás hatálya alá tartozó tevékenységek kivételével –, amennyiben a lecsapolás a talajvízadó réteg közvetlen emberi tevékenység hatására bekövetkező csökkenése, az elárasztással való helyreállítás pedig a lecsapolás közvetlen emberi tevékenység hatására bekövetkező részleges vagy teljes visszafordítása, és a lecsapolásra és/vagy az elárasztásra 1989. december 31-ét követően került sor;
- l) „forrás”: minden olyan eljárás, tevékenység vagy mechanizmus, amely üvegházhatást okozó gázt, aeroszolt vagy üvegházhatást okozó gáz előanyagát bocsátja ki a légkörbe;
- m) „nyelő”: minden olyan eljárás, tevékenység vagy mechanizmus, amely üvegházhatást okozó gázt, aeroszolt vagy üvegházhatást okozó gáz előanyagát nyeli el;
- n) „széntároló”: egy tagállam területén olyan biogeokémiai képződmény vagy rendszer egésze vagy része, amely szeten, széntartalmú üvegházhatású gáz előanyagát vagy szeten tartalmazó bármely üvegházhatást okozó gázt tárol;
- o) „üvegházhatást okozó gáz előanyaga”: a 3. cikk (4) bekezdésében felsorolt bármely üvegházhatású gáz képződését előidéző kémiai reakcióban részt vevő vegyület;
- p) „faipari termék”: fa kitermelésével nyert bármely termék, amely elhagyja a kitermelés helyét;
- q) „erdő”: a terület nagyságára, a záródásra vagy ennek megfelelő faállomány-sűrűsége, valamint a fáknek a termőhelyükön, vágásérett korban való potenciális magasságára vonatkozó minimumértékek alapján meghatározott földterület, az V. mellékletben tagállamonként meghatározottak szerint. Az erdő fogalmába beletartoznak azok a fákkal (beleértve a természetes eredetű fiatal facsoportokat) vagy mesterséges állománnyal fedett területek is, amelyek csak később érik el a záródásra vagy ennek megfelelő faállomány-sűrűsége, illetve famagasságra vonatkozó, az V. mellékletben meghatározott minimumértékeket, beleértve azokat a földterületeket is, amelyek rendes körülmények között az erdőterület részét képezik, de amelyeken emberi beavatkozás (például kitermelés) vagy természeti jelenségek hatására ideiglenesen nem találhatók fák, de várhatóan visszaalakulnak erdővé;
- r) „záródás”: egy behatárolt területet tekintve, a lombkoronák kerületének vízszintes vetülete által lefedett terület százalékban kifejezett aránya;
- s) „faállomány-sűrűség”: erdővel borított területen az álló és élő faállománynak a tagállamok által megállapított módszertan szerint mért sűrűsége;
- t) „természetes bolygatás”: nem emberi beavatkozásra fellépő bármely olyan esemény vagy körülmény, amely az erdőben jelentős mértékű kibocsátáshoz vezet, és amelynek előfordulását az érintett tagállam nem képes befolyásolni, feltéve, hogy az adott tagállam objektív tényezőkből kifolyólag nem tudja jelentősen csökkenteni az esemény vagy körülmény kibocsátásra gyakorolt hatását, annak bekövetkezését követően sem;
- u) „háttérszint”: a természetes bolygatás által adott időtartamon belül okozott kibocsátásoknak a 9. cikk (2) bekezdésének megfelelően számított, a kiugró statisztikai értékeket figyelmen kívül hagyó átlagos szintje;
- v) „felezési idő”: azon évek száma, ameddig a faipari termékek adott kategóriájában tárolt szén mennyisége az eredeti érték felére csökken;

w) „azonnali oxidáció”: olyan elszámolási módszer, amely azt veszi alapul, hogy a faipari termékekben tárolt szén teljes mennyisége a kitermelés pillanatában a légkörbe kerül;

x) „egészségügyi fakitermelés”: természetes bolygatás által sújtott földterületen található, legalább még részben használható faanyag kinyerésére irányuló bármely fakitermelési tevékenység.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott vonatkozó fogalommodosításokkal való összhang biztosítása érdekében módosítsa az e cikk (1) bekezdésében foglalt fogalom meghatározásokat.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott, az V. mellékletben szereplő szempontok tekintetében végzett fogalommodosításokkal összhangban módosítsa az V. mellékletet annak érdekében, hogy az abban felsorolt értékeket naprakészé tegye.

3. cikk

A földhasználati ágazati elszámolások készítésének és vezetésének kötelezettsége

(1) Az I. mellékletben foglalt valamennyi elszámolási időszakra a tagállamok elszámolást készítenek és vezetnek, amelyben pontosan rögzítik a területükön az alábbi kategóriákba sorolható tevékenységekből eredő összes kibocsátás és elnyelés mértékét:

- a) erdőtelepítés;
- b) újraerdősítés;
- c) erdőirtás;
- d) erdőgazdálkodás.

(2) A 2021. január 1-jén kezdődő és azt követő elszámolási időszakok tekintetében az egyes tagállamok elszámolást készítenek és vezetnek, amelyek pontosan rögzítik a területükön az alábbi kategóriákba sorolható tevékenységekből eredő összes kibocsátás és elnyelés mértékét:

- a) szántóföldi gazdálkodás;
- b) rét- és legelőgazdálkodás.

A 2013. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó elszámolási időszakban a szántóföldi gazdálkodásból és a rét- és legelőgazdálkodásból eredő kibocsátás és elnyelés éves elszámolására az alábbiak alkalmazandók:

a) 2016 és 2018 között a tagállamok minden évben március 15-ig jelentést tesznek a Bizottságnak a szántóföldi gazdálkodásból és a rét- és legelőgazdálkodásból eredő kibocsátás és elnyelés becslésére rendelkezésre és fejlesztés alatt álló rendszereikről. Célszerű, hogy a tagállamok beszámoljanak arról, hogy e rendszerek miként felelnek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására és eltávolítására vonatkozóan az IPCC által elfogadott módszertannak és az UNFCCC keretében előírt jelentéstételi követelményeknek.

b) A tagállamok 2022. január 1-je előtt minden évben március 15-ig kiindulási, előzetes és nem kötelező erejű éves becsléseket készítenek és nyújtanak be a Bizottságnak a szántóföldi gazdálkodásból és a rét- és legelőgazdálkodásból eredő kibocsátásra és eltávolításra vonatkozóan, adott esetben az IPCC módszertanának alkalmazásával. Célszerű, hogy a tagállamok legalább a vonatkozó IPCC-útmutatókban 1. szintként meghatározott módszertant alkalmazzák. A tagállamokat ösztönzik arra, hogy e becslések segítségével határozzák meg a kulcskategóriákat, és alakítsák ki az ország-specifikus 2. és 3. szintű fő módszertant az üvegházhatású gázok kibocsátására és elnyelésére vonatkozó megbízható és pontos becsléseket illetően.

c) A tagállamok legkésőbb 2022. március 15-ig benyújtják a szántóföldi gazdálkodás és a rét- és legelőgazdálkodás elszámolására vonatkozó éves végleges becsléseiket.

d) A tagállamok eltérést kérhetnek a c) pontban meghatározott határidő meghosszabbítása érdekében, amennyiben a szántóföldi gazdálkodás és a rét- és legelőgazdálkodás elszámolására vonatkozó végleges becslések az alábbi okok legalább egyike miatt ésszerűen nem készíthetők el az e bekezdésben meghatározott időtartamon belül:

- i. a technikai megvalósíthatóság miatt a szükséges elszámolás csak az adott időtartam túllépésével végezhető el;
- ii. az elszámolás elvégzése az adott időtartamon belül aránytalanul költséges lenne.

Az eltéréssel élni kívánó tagállamok indokolással ellátott kérelmüket 2021. január 15-ig benyújtják a Bizottságnak.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kérelem indokolt, 2022. március 15-től kezdődően legfeljebb három naptári évre engedélyezi az eltérést. A Bizottság más esetben elutasítja a kérelmet, és határozatát megindokolja.

A Bizottság szükség esetén ésszerű időtartam megállapításával kiegészítő információk benyújtását kérheti.

Az eltérést engedélyezettnek kell tekinteni, amennyiben a Bizottság a tagállam eredeti kérelmének vagy a kért kiegészítő információknak a kézhezvételétől számított hat hónapon belül nem emel kifogást.

(3) A tagállamok ezen túlmenően az I. mellékletben foglalt minden egyes elszámolási időszakra a visszatelepítésből, valamint a vizes élőhelyek lecsapolásából és elárasztással való helyreállításából eredő kibocsátás és elnyelés vonatkozásában is készíthetnek és vezethetnek pontos elszámolást.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben említett elszámolás az alábbi üvegházhatású gázok kibocsátásáról és elnyeléséről készül:

- a) szén-dioxid (CO₂);
- b) metán (CH₄);
- c) dinitrogén-oxid (N₂O).

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdésben említett tevékenységeket – amennyiben azokról elszámolást készítettek és vezettek e határozattal összhangban – azok megkezdésének dátumától, vagy – ha az esik későbbre – 2013. január 1-jétől kell felvenniük a tagállamoknak az elszámolásukba.

4. cikk

Általános elszámolási szabályok

(1) A tagállamok a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett elszámolásokban pozitív előjellel (+) jelzik a kibocsátásokat, negatív előjellel (–) pedig az elnyelést.

(2) A tagállamok az elszámolás elkészítése és vezetése során gondoskodnak arról, hogy a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett tevékenységekhez köthető kibocsátás és elnyelés mértékének becslése szempontjából releváns információk pontosak, teljeseek, következetesek, összevethetőek és átláthatóak legyenek.

(3) Amennyiben a kibocsátás vagy elnyelés olyan tevékenységből ered, amely a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében foglalt kategóriák közül egynél többre besorolható, akkor a kétszeres elszámolás elkerülése érdekében csak egy kategóriánál szabad elszámolást végezni.

(4) A tagállamok átlátható és ellenőrizhető adatok alapján meghatározzák azokat a földterületeket, amelyeken a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett kategóriákba tartozó tevékenységek valamelyike folyik. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szóban forgó összes földterületet azonosítani lehessen a vonatkozó kategória elszámolásában.

(5) A tagállamok a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett elszámolásukban minden esetben rögzítik az alábbi széntárolók szénkészletében bekövetkező változásokat:

- a) felszín feletti biomassza;
- b) felszín alatti biomassza;
- c) avar;

- d) holt fa;
- e) szervesszén-tartalmú talaj;
- f) faipari termékek.

Amennyiben egy adott széntároló nem forrás, a tagállamok dönthetnek ugyanakkor úgy is, hogy nem foglalják bele elszámolásukba az első albekezdés a)–e) pontjában felsorolt széntárolók szénkészletében beálló változásokat. A tagállamok kizárólag átlátható és ellenőrizhető adatok alapján történő bizonyítási eljárással állapíthatják meg egy adott széntárolóról, hogy az nem kibocsátó.

(6) A tagállamok a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett elszámolásokat az I. mellékletben felsorolt minden egyes elszámolási időszak végén kiegészítik a vonatkozó elszámolási időszakhoz tartozó összes nettó kibocsátás és elnyelés mérlegének megadásával.

(7) A tagállamok az e határozatban foglalt kötelezettségeik teljesítéséhez alkalmazott összes adatról kötelesek hiánytalan és pontos elszámolást vezetni legalább addig az időpontig, ameddig ez a határozat hatályban van.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy módosítsa az I. mellékletet az elszámolási időszakok módosításával, vagy azokat új elszámolási időszakokkal egészítse ki, hogy ezáltal ezek az időszakok megfeleljenek az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott, releváns időszakoknak, és összhangban álljanak azokkal, az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott elszámolási időszakokkal, amelyeket más ágazatokban az uniós kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásokra alkalmazni kell.

5. cikk

Az erdőtelepítésre, az újraerdősítésre és az erdőirtásra alkalmazandó elszámolási szabályok

(1) A tagállami elszámolásban az erdőtelepítés és újraerdősítés vonatkozásában kizárólag akkor lehet feltüntetni az e tevékenységből eredő kibocsátást és elnyelést, ha 1989. december 31-én a kérdéses földterület nem minősült erdőnek. A tagállamok az erdőtelepítésből és az újraerdősítésből eredő kibocsátásokat egy összevont elszámolásban szerepeltethetik.

(2) Az erdőtelepítéssel, újraerdősítéssel és erdőirtással kapcsolatos tevékenységekből eredő kibocsátás és elnyelés nettó értékét oly módon kell jelezni a tagállami elszámolásban, hogy az a vonatkozó elszámolási időszak minden egyes évére vonatkozóan megállapított kibocsátás és elnyelés összértékét jelentse, átlátható és ellenőrizhető adatokból kiindulva.

(3) Ha a 4. cikk (4) bekezdésének megfelelően egy adott földterületet erdőtelepítés, újraerdősítés és erdőirtás alá vont földterület tevékenységi kategóriába soroltak, és az ezek esetében felmerülő kibocsátásról és elnyelésről elszámolást vezetnek, az elszámolást az említett tevékenységek megszűnését követően is vezetni kell.

(4) Az egyes tagállamoknak az erdőterület meghatározásakor ugyanazt, az V. mellékletben megadott területi egységet kell használniuk az erdőtelepítéssel, újraerdősítéssel és erdőirtással kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó számításaikban.

6. cikk

Az erdőgazdálkodásra alkalmazandó elszámolási szabályok

(1) A tagállamok elszámolják az erdőgazdálkodási tevékenységekből eredő kibocsátást és elnyelést, amelyek kiszámítási módja a következő: az I. mellékletben meghatározott egyes elszámolási időszakokra megállapított kibocsátás és elnyelés értékéből le kell vonni az adott elszámolási időszakon belüli évek számának és a II. mellékletben meghatározott vonatkozó referenciaszintnek a szorzatát.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett számítás eredménye egy adott elszámolási időszak vonatkozásában negatív, az erdőgazdálkodási elszámolásban az adott tagállamnak a bázisévre vagy a VI. mellékletben meghatározott időszakra vonatkozó kibocsátás legfeljebb 3,5 százalékának megfelelő összes kibocsátásnak és elnyelésnek a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett tevékenységekből származó kibocsátást és elnyelést figyelmen kívül hagyó, és az adott elszámolási időszakon belüli évek számával felszorozott értékét kell elszámolnia, ahol a bázisévi, illetve a VI. mellékletben meghatározott időszakra vonatkozó kibocsátás az adott tagállam által a vonatkozó CMP-határozatoknak megfelelően a bázisévre vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszakra alkalmazandó bázisidőszakra vonatkozóan elfogadott megfelelő jelentésben az UNFCCC számára benyújtott érték.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az erdőgazdálkodási tevékenységekkel összefüggésben vezetett elszámolás elkészítéséhez alkalmazott számítási módszerek összhangban legyenek a 2/CMP.6. sz. határozat II. függelékével és a II. mellékletben meghatározott referenciaszintek kiszámításához alkalmazott módszerekkel legalább az alábbiak tekintetében:

- a) széntárolók és üvegházhatást okozó gázok;
- b) erdőgazdálkodás alá vont terület;
- c) faipari termékek;
- d) természetes bolygatás.

(4) Az egyes elszámolási időszakok vége előtt legkésőbb egy évvel a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a felülvizsgált referenciaszintekről. E referenciaszinteknek azonosaknak kell lenniük az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti szervek által jóváhagyott jogi aktusokban megállapított referenciaszintekkel, vagy ilyen jogi aktusok hiányában a referenciaszinteket az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott vonatkozó határozatokban meghatározott eljárások és módszertan szerint kell kiszámítani.

(5) Amennyiben módosulnak a 2/CMP.6. sz. vagy a 2/CMP.7. sz. határozat vonatkozó rendelkezései, a módosítások elfogadását követően legkésőbb hat hónapon belül a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a módosítások alapján felülvizsgált referenciaszintekről.

(6) Amennyiben egy tagállamban a II. mellékletben meghatározott referenciaszint megállapításához használt adatokkal kapcsolatban továbbfejlesztett módszertan válik alkalmazhatóvá, illetve, ha jelentős mértékben javul a tagállam rendelkezésére álló adatok minősége, az adott tagállamnak el kell végeznie az ahhoz szükséges technikai kiigazításokat, hogy az újraszámítás hatása tükröződjön az erdőgazdálkodásra vonatkozó elszámolásban. E technikai kiigazításoknak meg kell egyezniük az UNFCCC felülvizsgálati eljárásának keretében jóváhagyott esetleges kiigazításokkal, összhangban a 2/CMP.7. sz. határozattal. Az érintett tagállamnak legkésőbb az 525/2013/EU rendelet 7. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint benyújtott dokumentum részeként tájékoztatnia kell a Bizottságot e kiigazításokról.

(7) A (4), (5) és (6) bekezdés alkalmazásának céljából a tagállamok megadják a természetes bolygatásból adódó éves kibocsátás azon mennyiségét, amellyel a felülvizsgált referenciaszintek meghatározásakor figyelembe vettek, valamint a mennyiség becsléséhez alkalmazott módszert.

(8) A Bizottság ellenőrzi a (4) és (5) bekezdésben említett felülvizsgált referenciaszintekre, valamint a (6) bekezdésben említett technikai kiigazításokra vonatkozó információkat, a tagállamok által az UNFCCC-nek megküldött és a Bizottsággal közölt információk közötti összhang biztosítása céljából.

(9) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. mellékletben szereplő referenciaszintek naprakészé tétele érdekében, amennyiben egy tagállam a (4) és (5) bekezdés alapján módosítja referenciaszintjét, és azt az UNFCCC-eljárások keretében jóváhagyják.

(10) Amennyiben a II. melléklet módosul, a tagállamoknak az erdőgazdálkodási tevékenységekkel összefüggésben vezetett elszámolásukban a teljes érintett elszámolási időszak vonatkozásában érvényre kell juttatniuk a módosítást.

7. cikk

A faipari termékekre alkalmazandó elszámolási szabályok

(1) A tagállamok a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdése értelmében vezetett elszámolásukban számot adnak a faipari termékek szénttartalmában bekövetkező változásból eredő kibocsátásról és elnyelésről, beleértve az olyan fákból származó faipari termékekből eredő kibocsátást is, amelyeket 2013. január 1-jét megelőzően távolítottak el az erdőből. Ki kell hagyni az elszámolásból a faipari termékekből eredő olyan kibocsátásokat, amelyeket a Kiotói Jegyzőkönyv keretében a 2008 és 2012 közötti időszakban az azonnali oxidáció alapján már elszámoltak.

(2) A faipari termékekkel összefüggésben a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdése értelmében vezetett elszámolásaikban a tagállamok a III. mellékletben meghatározott elsőrendű bomlás függvényét és a felezési idő alapértékeit alkalmazva feltüntetik az alábbi kategóriákba tartozó faipari termékek szénttartalmának változásából eredő kibocsátást és elnyelést:

- a) papír;
- b) falemez;
- c) fűrészáru.

A tagállamok e kategóriákat kiegészíthetik a fakéregre vonatkozó információkkal, feltéve, hogy a rendelkezésre álló adatok átláthatók és ellenőrizhetők. A tagállamok e kategóriák bármelyikének országspecifikus alkategóriáit is alkalmazhatják. A tagállamok a III. mellékletben meghatározott módszerek és a felezési időre ebben a mellékletben meghatározott alapértékek helyett országspecifikus módszereket és felezési időt is alkalmazhatnak, amennyiben ezeket a módszereket és értékeket átlátható és ellenőrizhető adatok alapján állapították meg, és az alkalmazott módszerek legalább annyira részletesek és pontosak, mint a III. mellékletben meghatározottak.

Az exportált faipari termékek esetében az országpecifikus adat az importáló országban jellemző országpecifikus felezési időre, valamint a faipari termékeknek az importáló országbeli felhasználására vonatkozik.

A tagállamok nem alkalmazhatnak országpecifikus felezési időt az Unióban forgalomba hozott olyan faipari termékek esetében, amelyek eltérnek az importáló tagállam által a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdése szerinti elszámolásában használt termékektől.

Az erdőirtásból származó faipari termékeket a pillanatnyi oxidáció alapján kell elszámolni.

(3) Amennyiben a tagállamok a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdése szerint vezetett elszámolásaikban feltüntetik a faipari, szilárdhulladék-lerakóba helyezett termékek nyomán keletkező szén-dioxid-kibocsátás értékét, az elszámolást az azonnali oxidáció alapulvételével kell végezni.

(4) Amennyiben a tagállamok elszámolásaikban feltüntetik az energetikai célú faipari termékek nyomán keletkező kibocsátás értékét, azt szintén az azonnali oxidáció alapján kell feltüntetni.

A tagállamok a benyújtott adatokban kizárólag tájékoztatási célból feltüntethetik az energetikai célokra felhasznált fa Uniótól kívülről importált hányadát és az ilyen fa származási országait.

(5) Az importáló tagállamok – azok eredetétől függetlenül – nem számolják el az importált faipari termékeket. Ezért a tagállamok kizárólag azon faanyag kapcsán tüntethetik fel a kibocsátást és az elnyelést a faipari termékekkel összefüggésben vezetett elszámolásaikban, amelyet a 3. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése értelmében vezetett elszámolásaikban szereplő földterületről távolítottak el.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a III. mellékletben meghatározott információknak abból a célból való felülvizsgálata érdekében, hogy azok tükrözzék az UNFCCC, a Kiotói Jegyzőkönyv, illetve az azokból eredő vagy azokat felváltó megállapodások szerinti szervek által elfogadott jogi aktusokban bekövetkezett módosításokat.

8. cikk

A szántóföldi gazdálkodásra, a rét- és legelőgazdálkodásra, a visszatelepítésre, valamint a vizes élőhelyek lecsapolására és elárasztással való helyreállítására alkalmazandó elszámolási szabályok

(1) A szántóföldi gazdálkodásra és a rét- és legelőgazdálkodásra vonatkozó tagállami elszámolásban valamennyi tagállamnak fel kell tüntetni az ezen tevékenységekből eredő kibocsátást és elnyelést, amelyeket akként kell kiszámítani, hogy az I. mellékletben meghatározott egyes elszámolási időszakokra megállapított kibocsátás és elnyelés értékéből le kell vonni az adott elszámolási időszakon belüli évek számának és a szóban forgó tevékenységek kapcsán az adott tagállam VI. melléklet szerinti bázisévre megállapított kibocsátásának és elnyelésének a szorzatát.

(2) Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy elszámolást készít és vezet a visszatelepítés és/vagy a vizes élőhelyek lecsapolása és elárasztással való helyreállítása tekintetében, úgy ehhez az (1) bekezdésben meghatározott számítási módszert kell alkalmaznia.

9. cikk

A természetes bolygatásra alkalmazandó elszámolási szabályok

(1) Amennyiben teljesülnek az e cikk (2) és (5) bekezdésében meghatározott feltételek, a tagállamok a 3. cikk (1) bekezdésének a), b) és d) pontjával összefüggő elszámolási kötelezettségük szempontjából releváns számításból kihagyhatják az üvegházhatású gázok nem emberi eredetű, a természetes bolygatás miatt keletkező forrásokból eredő kibocsátását.

(2) Amennyiben a tagállamok e cikk (1) bekezdését alkalmazzák, a VII. mellékletben meghatározott módszerrel összhangban ki kell számítaniuk a 3. cikk (1) bekezdésének a), b) és d) pontjában említett minden egyes tevékenységre vonatkozóan egy háttérszintet. A 3. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja esetében közös háttérszintet kell alkalmazni. A tagállamok más átlátható és hasonló országspecifikus módszert is alkalmazhatnak egy konzisztens és eredetileg teljes, többek között az 1990–2009-es időszakra vonatkozó idősor felhasználásával.

(3) A tagállamok évente vagy a vonatkozó elszámolási időszak végén kihagyhatják földhasználati ágazati elszámolásukból az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való, nem emberi eredetű olyan kibocsátásait, amelyek meghaladják az (2) bekezdéssel összhangban kiszámított háttérszintet, amennyiben:

- a) a kibocsátások az elszámolási időszak egy adott évében meghaladják a tűrészattárral megnövelt háttérszintet. Ha a háttérszintet a VII. mellékletben meghatározott módszernek megfelelően számítják ki, akkor a tűrészattár a háttérszint

kiszámításához használt időszor szórásának kétszeresével egyenlő. Ha a háttérszintet országspecifikus módszer alkalmazásával számítják ki, akkor a tagállamoknak ismertetniük kell, hogy mely módon állapították meg a tűréshatárt, amennyiben ilyen tűréshatárra szükség van. Bármely alkalmazott módszernek el kell kerülnie azt az elvárást, hogy az elszámolási időszak alatt nettó jóváírás keletkezzen;

b) a tagállamok eleget tesznek az (5) bekezdésben említett információszolgáltatási követelményeknek, és az érintett információkat jelentik.

(4) Minden olyan tagállam, amely az elszámolási időszak egy adott évében kihagyja az elszámolásból az üvegházhatású gázok nem emberi eredetű, a természetes bolygatás miatt keletkező forrásokból eredő kibocsátását,

a) az elszámolási időszak hátralévő részére kihagyja az elszámolásból a természetes bolygatás által érintett olyan földterületeken keletkezett összes elnyelést, amelyeken a (3) bekezdésben említett kibocsátások történtek;

b) nem hagyja ki azokat a kibocsátásokat, amelyek olyan fáktermelési és egészségügyi termelési tevékenységekből származnak, amelyekre ezeken a földterületeken a természetes bolygatás előfordulását követően került sor;

c) nem hagyja ki az olyan, az erdőterületre előírt égetésből származó kibocsátásokat, amelyekre ezeken a földterületeken az elszámolási időszak ezen adott évében került sor;

d) nem hagyja ki az olyan földterületeken történt kibocsátásokat, amelyekre a természetes bolygatás előfordulását követően erdőirtást végeztek.

(5) A tagállamok kizárólag akkor hagyhatják ki az üvegházhatású gázok nem emberi eredetű, a természetes bolygatás miatt keletkező forrásokból eredő kibocsátását az elszámolásból, ha átlátható információkat szolgáltatnak arról, hogy:

a) meghatározták az adott jelentéstételi évben keletkezett természetes bolygatás által érintett összes földterületet, feltüntetve azok földrajzi helyét, valamint a természetes bolygatás évét és típusát;

b) az adott elszámolási időszak hátralévő részében nem került sor erdőirtásra a természetes bolygatás által érintett olyan földterületeken, amelyek tekintetében a kibocsátásokat kihagyták az elszámolásból;

c) milyen ellenőrizhető módszereket és kritériumokat fognak alkalmazni az ezeken a földterületeken az elszámolási időszak következő éveiben folytatott erdőirtás megállapításához;

d) a tagállam – a megvalósíthatóság határain belül – milyen lépéseket tett e természetes bolygatások hatásának kezelésére vagy korlátozására;

e) a tagállam – a lehetőségek keretein belül – milyen lépéseket tett az e természetes bolygatások által érintett földterületek helyreállítása érdekében.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 12. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (5) bekezdésében említett információszolgáltatási követelmények felülvizsgálata céljából az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv testületei által elfogadott módosítások érvényre juttatása érdekében.

10. cikk

Információszolgáltatás a földhasználati ágazati vonatkozású tevékenységekről

(1) Az I. mellékletben meghatározott egyes elszámolási időszakok kezdetétől számítva legkésőbb 18 hónapon belül a tagállamok – külön dokumentum formájában vagy az 525/2013/EU rendelet 4. cikkében említett, nemzeti dekarbonizációs fejlesztési stratégiáik vagy földhasználati ágazati vonatkozású nemzeti stratégiáik, illetve terveik egyértelműen meghatározható részeként – információt szolgáltatnak az e határozat 3. cikke (1), (2) és (3) bekezdésében említett tevékenységekből eredő kibocsátás korlátozására vagy csökkentésére, illetve az e tevékenységekből származó elnyelés fenntartására vagy növelésére irányuló jelenlegi és jövőbeli földhasználati ágazati tevékenységeikről, és azt továbbítják a Bizottságnak. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az érdekeltek széles körével konzultációt folytassanak. Amennyiben a tagállamok e tájékoztatót az 525/2013/EU rendelet szerinti dekarbonizációs stratégiák részeként nyújtják be, az említett rendeletben meghatározott, vonatkozó ütemezést kell alkalmazni.

A földhasználati ágazati vonatkozású tevékenységekről szóló tájékoztatónak az I. mellékletben meghatározott, vonatkozó elszámolási időszak tartamára kell vonatkoznia.

(2) A földhasználati ágazati vonatkozású tevékenységekről szóló tájékoztatóban a tagállamoknak legalább az alábbi információkat kell feltüntetniük a 3. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett tevékenységek mindegyike kapcsán:

a) a kibocsátás és az elnyelés múltbeli alakulásának ismertetése, lehetőség szerint figyelembe véve a korábbi tendenciákat is az ésszerűen rekonstruálható mértékig;

b) a kibocsátás és az elnyelés előrejelzése az elszámolási időszakokra;

c) a kibocsátás korlátozásának vagy csökkentésének, illetve az elnyelés fenntartásának vagy növelésének lehetőségeit értékelő elemzés;

d) a nemzeti körülmények figyelembevételére leginkább megfelelő intézkedések felsorolása, adott esetben kitérve egyebek mellett az éghajlatváltozás-mérséklési lehetőség kiaknázása érdekében a tagállam által tervezett vagy a végrehajtandó, a IV. mellékletben meghatározott indikatív intézkedésekre is, amennyiben a c) pontban említett elemzéssel megállapították e lehetőség meglétét;

e) a d) pontban említett intézkedések végrehajtását célzó, már létező vagy tervezett szakpolitikák, beleértve az intézkedések kibocsátásokra és elnyelésekre gyakorolt várható hatásainak minőségi vagy mennyiségi leírását, figyelembe véve a földhasználati ágazathoz kapcsolódó egyéb szakpolitikákat és intézkedéseket is;

f) a d) pontban említett intézkedések elfogadásának és végrehajtásának indikatív ütemezése.

(3) A Bizottság iránymutatást és technikai segítséget nyújthat a tagállamoknak az információcsere megkönnyítése érdekében.

A Bizottság a tagállamokkal folytatott konzultációk alapján összegezhetheti azokat a megállapításait, amelyeket a tagállamoktól a földhasználati ágazati tevékenységekre vonatkozóan kapott tájékoztatás alapján tett, annak érdekében, hogy megkönnyítse az ismeretek és a legjobb gyakorlatok cseréjét a tagállamok között.

(4) A tagállamok az egyes elszámolási időszakok félidejére eső időpontig, valamint az I. mellékletben meghatározott minden elszámolási időszak végéig jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz a földhasználati ágazati vonatkozású tevékenységeik végrehajtásának alakulásáról.

A Bizottság az első albekezdésben említett jelentések alapján összefoglaló jelentést tehet közzé.

A tagállamok legkésőbb három hónappal azt követően, hogy azokat a Bizottsághoz benyújtották, nyilvánosságra hozzák a földhasználati ágazati vonatkozású tevékenységeikről szóló tájékoztatót és az első albekezdésben említett jelentéseket.

11. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szervei által elfogadott vonatkozó határozatokkal vagy más uniós joggal összhangban, illetve ilyen határozatok hiányában legkésőbb 2017. június 30-ig felülvizsgálja az ebben a határozatban foglalt elszámolási szabályokat, és adott esetben javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

12. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 2. cikk (2) bekezdésében, a 2. cikk (3) bekezdésében, a 4. cikk (8) bekezdésében, a 6. cikk (9) bekezdésében, a 7. cikk (6) bekezdésében, valamint a 9. cikk (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása nyolcéves időtartamra szól 2013. július 8-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb

kilenc hónappal a nyolcéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (2) bekezdésében, a 2. cikk (3) bekezdésében, a 4. cikk (8) bekezdésében, a 6. cikk (9) bekezdésében, a 7. cikk (6) bekezdésében, valamint a 9. cikk (6) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 2. cikk (2) bekezdése, a 2. cikk (3) bekezdése, a 4. cikk (8) bekezdése, a 6. cikk (9) bekezdése, a 7. cikk (6) bekezdése, valamint a 9. cikk (6) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

13. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

14. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2013. május 21-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

L. CREIGHTON

I. MELLÉKLET

A 3. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT ELSZÁMOLÁSI IDŐSZAKOK

Elszámolási időszak	Időtartam
Első elszámolási időszak	2013. január 1-jétől 2020. december 31-ig

II. MELLÉKLET

A 6. CIKKBEN EMLÍTETT TAGÁLLAMI REFERENCIASZINTEK

Tagállam	Szén-dioxid-egyenérték (CO ₂)/év
Belgium	- 2 499
Bulgária	- 7 950
Cseh Köztársaság	- 4 686
Dánia	409
Németország	- 22 418
Észtország	- 2 741
Írország	- 142
Görögország	- 1 830
Spanyolország	- 23 100
Franciaország	- 67 410
Olaszország	- 22 166
Ciprus	- 157
Lettország	- 16 302
Litvánia	- 4 552
Luxemburg	- 418
Magyarország	- 1 000
Málta	- 49
Hollandia	- 1 425
Ausztria	- 6 516
Lengyelország	- 27 133
Portugália	- 6 830
Románia	- 15 793
Szlovénia	- 3 171
Szlovákia	- 1 084
Finnország	- 20 466
Svédország	- 41 336
Egyesült Királyság	- 8 268

III. MELLÉKLET

AZ ELSŐRENDŰ BOMLÁS FÜGGVÉNYE ÉS A FELEZÉSI IDŐ ALAPÉRTÉKEI A 7. CIKKBEN EMLÍTETTEK SZERINT

Az elsőrendű bomlás függvénye, kezdőérték: $i = 1900$, i záróértéke: az idei év.

$$(A) C(i + 1) = e^{-k} \cdot C(i) + \left[\left(\frac{1 - e^{-k}}{k} \right) \right] \cdot Inflow(i)$$

ahol $C(1900) = 0,0$

$$(B) \Delta C(i) = C(i + 1) - C(i)$$

ahol:

i = évszám

$C(i)$ = a faipari termékek szénkészletének nagysága az i év elején, Gg C

k = az elsőrendű bomlás bomlási állandója év⁻¹ egységben megadva $k = \ln(2)/HL$, ahol HL a faipari termékek széntartalmának felezési ideje évben kifejezve.)

$Inflow(i)$ = szénbeáramlás a faipari termékek összességében az i évben, Gg C év⁻¹

$\Delta C(i)$ = a faipari termékek szénkészletének az i évben bekövetkezett változása, Gg C év⁻¹

A felezési idő (HL) alapértékei:

a papír esetében 2 év

a falemezek esetében 25 év

a fűrészáru esetében 35 év.

IV. MELLÉKLET

A FÖLDHASZNÁLATI ÁGAZATI TEVÉKENYSÉGEKRŐL 10. CIKK (2) BEKEZDÉSÉNEK d) PONTJA ALAPJÁN BENYÚJTOTT TÁJÉKOZTATÓBA FOGLALHATÓ INDIKATÍV INTÉZKEDÉSEK

- a) A szántóföldi gazdálkodással kapcsolatos intézkedések, többek között:
- az agronómiai módszerek javítása a növényfajták gondosabb megválasztásával,
  - a vetésforgók kiterjesztése és a parlagon hagyás mellőzése vagy csökkentése,
  - a tápanyag-gazdálkodás, a talajművelés/maradványanyagokkal való gazdálkodás, valamint a vízgazdálkodás javítása,
  - az agrár-erdészeti módszereknek és a felszínborítás/földhasználat megváltoztatási lehetőségének ösztönzése.
- b) A rét- és legelőgazdálkodással és a legelőterületek fejlesztésével kapcsolatos intézkedések, többek között:
- a rétek és legelők szántófölddé váló alakításának megakadályozása és a szántóföldek visszaalakítása természetes növényzetű területté,
  - a rét- és legelőgazdálkodás javítása egyebek mellett a legeltetés intenzitásának és ütemezésének megváltoztatása révén,
  - a termőképesség növelése,
  - a tápanyag-gazdálkodás javítása,
  - az égetés gyakorlatának, illetve a tüzek kezelésének javítása,
  - megfelelőbb fajok, különösen a mély gyökérzetű fajok bevezetése.
- c) Mezőgazdasági szerves talajokkal, köztük a tőzegláppokkal való gazdálkodást javító intézkedések, többek között:
- ösztönzés a vizenyős területek fenntartható művelésére,
  - az éghajlatváltozáshoz igazodó mezőgazdasági eljárásoknak, például a talajbolygatás minimalizálásának vagy az extenzív földművelési módszereknek az ösztönzése.
- d) Intézkedések a vizes élőhelyek lecsapolásának megakadályozására és elárasztással való helyreállításának ösztönzésére.
- e) Meglévő vagy részlegesen lecsapolt élő tőzegláppokkal kapcsolatos intézkedések, többek között:
- a további vízelvonás megakadályozása,
  - az élő tőzeglápok elárasztással való vagy egyéb módon történő helyreállításának ösztönzése,
  - tőzegmohalápi tüzek elleni védelem.
- f) A leromlott talajok helyreállítása.
- g) Az erdőgazdálkodási tevékenységekkel kapcsolatos intézkedések, többek között:
- erdőtelepítés és újraerdősítés,
  - a meglévő erdők szénttartalmának megőrzése,
  - a meglévő erdők termőképességének fokozása,
  - a faipari termékek összmenyiségének növelése,
  - az erdőgazdálkodás javítása többek között a fajösszetétel optimalizálásával, állományápolással, gyérítéssel és talajvédelemmel.
- h) Az erdőirtás megakadályozása.
- i) A természetes bolygatásokkal (tüzek, kártevők, viharok) szembeni védelem megerősítése.
- j) A nagymértékű üvegházhatásúgáz-kibocsátással járó energetikai- és alapanyagok faipari termékekkel való helyettesítését célzó intézkedések.

V. MELLÉKLET

A TAGÁLLAMOK ÁLTAL AZ ERDŐ FOGALMÁNAK MEGHATÁROZÁSA CÉLJÁBÓL MEGADOTT, A TERÜLET NAGYSÁGÁRA, A ZÁRÓDÁSRA ÉS A FÁK MAGASSÁGÁRA VONATKOZÓ MINIMUMÉRTÉKEK

Tagállam	Terület (ha)	Záródás (%)	Famagasság (m)
Belgium	0,5	20	5
Bulgária	0,1	10	5
Cseh Köztársaság	0,05	30	2
Dánia	0,5	10	5
Németország	0,1	10	5
Észtország	0,5	30	2
Írország	0,1	20	5
Görögország	0,3	25	2
Spanyolország	1,0	20	3
Franciaország	0,5	10	5
Olaszország	0,5	10	5
Ciprus			
Lettország	0,1	20	5
Litvánia	0,1	30	5
Luxemburg	0,5	10	5
Magyarország	0,5	30	5
Málta			
Hollandia	0,5	20	5
Ausztria	0,05	30	2
Lengyelország	0,1	10	2
Portugália	1,0	10	5
Románia	0,25	10	5
Szlovénia	0,25	30	2
Szlovákia	0,3	20	5
Finnország	0,5	10	5
Svédország	0,5	10	5
Egyesült Királyság	0,1	20	2

VI. MELLÉKLET

BÁZISÉV VAGY BÁZISIDŐSZAK

Tagállam	Bázisév
Belgium	1990
Bulgária	1988
Cseh Köztársaság	1990
Dánia	1990
Németország	1990
Észtország	1990
Írország	1990
Görögország	1990
Spanyolország	1990
Franciaország	1990
Olaszország	1990
Ciprus	
Lettország	1990
Litvánia	1990
Luxemburg	1990
Magyarország	1985–1987
Málta	
Hollandia	1990
Ausztria	1990
Lengyelország	1988
Portugália	1990
Románia	1989
Szlovénia	1986
Szlovákia	1990
Finnország	1990
Svédország	1990
Egyesült Királyság	1990

VII. MELLÉKLET

A TERMÉSZETES BOLYGATÁSOK HÁTTÉRSZINTJÉNEK KISZÁMÍTÁSA

1. A háttérszint kiszámításához a tagállamoknak tájékoztatást kell nyújtaniuk a természetes bolygatások által okozott kibocsátások korábbi szintjeiről. Ehhez a tagállamoknak:
    - a) tájékoztatást kell nyújtaniuk a becslésben szereplő természetes bolygatás típusáról/típusairól;
    - b) a természetes bolygatás e típusaira vonatkozóan fel kell tüntetniük a teljes éves kibocsátások becsült értékeit az 1990 és 2009 közötti időszakra, a 3. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységenkénti felsorolással;
    - c) igazolniuk kell, hogy az összes releváns paraméterben – beleértve a minimális területet, a kibocsátások becslésére alkalmazott módszereket, valamint a széntárolók és gázok nyilvántartását – garantált az idősorok konzisztenciája.
  2. Azoknak a 3. cikk (1) bekezdésében felsorolt tevékenységeknek az esetében, amelyekre vonatkozóan a tagállam a természetes bolygatással kapcsolatos rendelkezéseket kívánja alkalmazni, a háttérszintet az 1990 és 2009 közötti időszakok átlagaként kell kiszámítani, figyelmen kívül hagyva az összes olyan évet, amikor rendhagyó kibocsátási szinteket jegyeztek fel, azaz figyelmen kívül hagyva a kiugró statisztikai értékeket. A kiugró statisztikai értékeket az alábbi iterációs eljárás alapján kell meghatározni:
    - a) ki kell számítani az 1990 és 2009 közötti teljes időszakok számtani átlagát és szórását;
    - b) az időszakból figyelmen kívül kell hagyni minden olyan évet, amelyben az éves kibocsátások kívül esnek az átlag mínusz szórás kétszerese, illetve az átlag plusz szórás kétszerese által meghatározott sávon;
    - c) a b) pont alapján figyelmen kívül hagyott évek kivonását követően újra ki kell számítani az 1990 és 2009 közötti időszakok számtani átlagát és szórását;
    - d) a b) és c) pontban foglalt lépéseket addig kell ismételni, amíg nem mutatkozik több kiugró érték.
-

II

(Nem jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI TANÁCS HATÁROZATA

(2013. május 22.)

az Európai Bizottság tagjainak számáról

(2013/272/EU)

AZ EURÓPAI TANÁCS,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 17. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács 2008. december 11–12-i és 2009. június 18–19-i ülésén tudomásul vette az ír népnek a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatos aggályait, és megállapodott arról, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése esetén a szükséges jogi eljárásoknak megfelelően határozatot hoz arra vonatkozóan, hogy a Bizottság továbbra is minden egyes tagállam egy-egy állampolgárából álljon.
- (2) A Bizottság tagjainak számáról szóló határozatot a 2014. november 1-jén hivatalba lépő Bizottság kinevezése előtt kellő időben el kell fogadni.
- (3) E határozat következményeit folyamatosan felül kell vizsgálni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Bizottság – az elnökével és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjével együtt – a tagállamok számával megegyező számú tagból áll.

2. cikk

Az Európai Tanács, mielőtt vagy a harmincadik tagállam csatlakozásának időpontja utáni első Bizottságot, vagy a 2014. november 1-jén hivatalba lépő Bizottságot követő Bizottságot kinevezik – attól függően, hogy melyik a korábbi időpont –, kellő időben felülvizsgálja e határozatot a tekintetben, hogy az milyen hatást gyakorol a Bizottság működéskére.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a határozatot 2014. november 1-jétől kell alkalmazni.

Kelt Brüsszelben, 2013. május 22-én.

az Európai Tanács részéről

az elnök

H. VAN ROMPUY

2013-as előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 420 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	910 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	Az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	Többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	A vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

